

CETURTDIEN, 2011. GADA 9. JŪNIJĀ.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana.

(Sēde tika atklāta plkst. 09.00.)

2. Lēmumi par atsevišķiem dokumentiem.

3. Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas piemērošana Austrijā (debates).

Priekšsēdētāja. – Pirmais darba kārtības punkts ir jautājums, uz ko Komisijai jāatbild mutiski un ko Lūgumrakstu komitejas vārdā uzdeva *Erminia Mazzoni*, par IVN direktīvas piemērošanu Austrijā (O-000084/2011 – B7-0314/2011).

Richard Howitt (S&D). - Priekšsēdētājas kundze! Man ir procedūras jautājums saskaņā ar Reglamenta 96. pantu, iepriekš veicot sagatavošanas pasākumus kopā ar priekšsēdētāju, kurai es vēlētos lūgt uzrakstīt Pirmās formulas komandu asociācijai — tostarp komandai „Lotus”, kura atrodas manā vēlēšanu apgabalā —, kas vakardienas vēstulē skaidri norādīja, ka tā iebilst pret Bahreinas Lielās balvas izcīņas pārceļšanu loģistisku iemeslu dēļ.

Es šajā vēstulē lūgšu priekšsēdētājai atgādināt šīm komandām, ka pastāv lieliska tradīcija, saskaņā ar kuru sportisti atturas no piedalīšanās sacensībās, atsaucoties uz cilvēktiesību pārkāpumiem — sākot no *Muhammad Ali* un Vjetnamas, līdz regbistiem, kas atteicās doties uz Dienvidāfriku tur pastāvošā apartheīda režīma dēļ, un atlētiem, kas atteicās doties uz Maskavas olimpiskajām spēlēm.

Es arī lūgšu priekšsēdētāju Eiropas Parlamenta vārdā paskaidrot to, ka, ja kādai no komandām ir jāatsakās no piedalīšanās sacensībās cilvēktiesību pārkāpumu dēļ, tām ir jāgūst Parlamenta atbalsts, un ka ar asiņainajiem notikumiem saistītajam Bahreinas vārdam šogad nevajadzētu atrasties līdzās lepnajiem Eiropas pilsētu Nirburgringas, Moncas, Monako un Silverstounas vārdiem.

Priekšsēdētāja. – Mēs esam atzīmējuši jūsu teikto, R. Howitt kungs, un mēs to nodosim tālāk.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Es esmu referents par to divpusējo investīciju nolīgumu pārejas pasākumiem, kuri noslēgti pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un pēc Parlamenta balsojuma un Padomes priekšlikuma rūpīgas apsvēršanas es vēlētos atsāties no referenta pienākumu pildīšanas attiecībā uz šo ziņojumu, jo gan Padomes, gan arī Parlamenta nostāja izteikti vienpusēji atbalsta investoru intereses un neņem vērā vajadzību ievērot pārredzamības principu. Turklāt vecās dalībvalstis neņem vērā to, ka jaunajām dalībvalstīm ir nepieciešami jauni nolīgumi, un investoru tiesības nekādā veidā nav līdzsvarotas ar vides, sociālajām un citām tiesiskajām prasībām. Tāpēc es nespēju aizstāvēt Parlamenta nostāju, kā arī nespēju vadīt šīs sarunas līdz veiksmīgam iznākumam. Tāpēc es lūdzu atļaut nodot referenta pienākumus komitejas priekšsēdētājam.

Priekšsēdētāja. – Tas ir procedūras jautājums, un jums tas ir jāiesniedz atbildīgajā komitejā.

Rainer Wieland, *autors*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es runāju Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājas E. Mazzoni kundzes vārdā, kura diemžēl šodien nevar būt kopā ar mums. Nav šaubu, ka ir daudz svarīgāki lūgumraksti par šo. Šis lūgumraksts neattiecas uz trīsdesmit tūkstošiem cilvēku atšķirībā no dažiem citiem lūgumrakstiem, kas šajā Parlamentā gaida savu kārtu. Ciktāl tas attiecas uz Lūgumrakstu komiteju, šā jautājuma stimulējošais faktors ir daba, kas vietējā mērogā ir diskutējams jautājums par to, kā vietējai ekonomikai tiks ļauts attīstīties, un pats galvenais — es pie tā vēl atgriezīšos — tiesību aktu vienota piemērošana Eiropas Savienībā.

Pirms turpinu, es varbūt varētu izteikt vēl vienu komentāru. Ziņojums par šo gadījumu — slēpotāju pacēlāju projektu — parāda, ka vietējie plašsaziņas līdzekļi priecājas, redzot kādu esam uz zemes. Tas var būt dabas lobētājs, uzņēmējdarbības, vietējo pašvaldību vai valdības interešu lobētājs. Šis ir savādāks gadījums. Es kopā ar E. Lichtenberger kundzi devos vietējā faktu vākšanas misijā, un ir pilnīgi nepieņemami uzskatīt, ka Eiropas Savienība var darboties kā sava veida Augstākā apelācijas tiesa.

Mums ir zināmā mērā jāpaļaujas uz vietējām pašvaldībām, ka tās tiesību aktus ieviesīs pareizi. Šādi mēs nonākam līdz lūgumrakstā paustajai pamatidejai. Lūgumraksta iesniedzēji apgalvo, ka vietējais sliekšnis ietekmes uz vidi novērtēšanai (IVN), kas tajā laikā bija 20 hektāri, netika stingri ievērots; tā vietā projekts tika mākslīgi sadalīts mazākās daļās, un reāli 20 hektāru sliekšnis tika pārsniegts. Turklāt kopš tā laika Austrijā ir ieviests 10 hektāru sliekšnis. Tāpēc situācija zināmā mērā ir mainījusies jebkurā gadījumā.

Veicot izpēti vietējā mērogā, mēs secinājām, ka nosacījumi, kas attiecas uz Austrijā piemērojamiem ietekmes uz vidi novērtējumiem, līdz šim laikam ir ievēroti — vismaz pamatā. Varētu diskutēt par liekiem kvadrātmetriem vai citām mērvienībām, bet, mūsaprāt, šīs debātes neattiecas uz lielajiem apgabaliem. Mēs arī neuzskatām, ka apsvērumi par atsevišķiem attīstības aspektiem acīmredzami novestu pie citiem secinājumiem. Tas attiecas, piemēram, uz jautājumu par ezeru, kas izveidots, lai nodrošinātu ūdeni mākslīgā sniega veidošanai, jautājumu par stāvvietau aprīkojumu, ko izmanto projekta vajadzībām, un citiem aspektiem.

Tomēr mēs nonācām pie atziņas, ka mums ir mazliet dziļāk jāpapēta, kas ir šā gadījuma cēloņi. Mēs šaubāmies par to, vai valdība tiesību aktu par IVN ir piemērojusi pareizi un saskaņā ar Eiropas regulu garu. Mēs pēc tam drīz atklājām, ka nosacījumus kaut kādā mērā var piemērot atšķirīgi — ne tikai Austrijā, bet arī dažās citās dalībvalstīs, tostarp manā valstī.

Rodas jautājums par to, vai mums ir vienmēr jāļauj projektus sadalīt vietējā līmenī. Rodas jautājums par to, vai mums ir vienmēr jāļauj laikus dalīt projektus atsevišķos posmos, ja retrospektīvi ir iespējams pateikt, ka tie visi patiesībā ir bijuši kopēja plāna daļa un uz tiem no paša sākuma ir bijis jāraugās kopumā. Ir arī projekti, kas tiek sīkāk dalīti vietējā mērogā, ciktāl tas attiecas uz valsts tiesisko regulējumu, un tas izraisa jautājumu par to, cik lielā mērā šādu rīcību pieļauj Eiropas tiesību akti — apzināti vai kā citādi — un vai šajā ziņā nevajadzētu ieviest stingrāku kārtību.

Attiecībā uz šādiem projektiem mūs īpaši uztrauca viens jautājums. Vai mēs patiesi varam atļaut šajos aprēķinos pilnīgi neņemt vērā nobrauciena trases — jaunas slēpošanas teritorijas 1, 2, 3 vai 10 hektāru platībā, kuras pievienotas slēpošanas teritorijām vai kuras tiks intensīvāk noslogotas esošās slēpošanas vietas paplašināšanas rezultātā? Mans personīgais viedoklis ir tāds, ka, pamatojoties uz Eiropas noteikumiem, kopējā projektā ir jāiekļauj

visas teritorijas, kas tiks izmantotas, tāpēc mūsu īpašais jautājums Komisijai būtu šāds: vai tā neuzskata, ka šajā jomā mums vajadzētu padarīt stingrākus Eiropas noteikumus?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! J. Potočnik kungs un es esam gandarīti par to, ka mums ir Parlaments, kas vides aizsardzības noteikumu pārraudzību ir padarījis par savu galveno darbības lauku kā, piemēram, šajā gadījumā. IVN direktīvai ir liela nozīme attiecībā uz Eiropas Savienības attīstību ekoloģijas jomā. Mums tas ir nozīmīgs instruments ilgtspējīgas attīstības sasniegšanai.

Tajā tiek minēts, ka tiem projektiem, kuriem ir būtiska ietekme uz vidi, ir jāveic novērtēšana, izvērtējot gan to tiešo, gan arī netiešo ietekmi uz vidi. Šie ir projektu tipi, attiecībā uz kuriem dalībvalstīm ir jāpieņem lēmumi, izmantojot sliekšņa vērtības, lai noskaidrotu, vai šā novērtējuma rezultāti nozīmē, ka jāveic IVN. Jūsu slēpošanas teritorijas gadījums pieder tai projektu kategorijai, attiecībā uz kuru dalībvalstīm bija ilgi jādoma, lai pieņemtu lēmumu par to, vai IVN ir nepieciešama.

Austrijas tiesību akts iepriekš tiešām nebija apmierinošs. Tas attiecās uz 10 hektāru, 20 hektāru vai lielāku teritoriju. Pēc tam, kad mēs saņēmām lūgumrakstu, Komisija jautāja Austrijas valdībai, kādā veidā tā nodrošināja to, ka direktīva šajā projektā ir tikusi pareizi piemērota. Austrija atbildēja, ka tā neveica IVN, jo 20 hektāru sliekšnis nebija sasniegts. Pēc tam mēs oficiāli izteicām šaubas no savas puses. Mēs norādījām, ka, nosakot teritorijas platību un tādējādi izlemjot, vai bija nepieciešams IVN, ir jāskatās uz situāciju kopumā, tā vietā, lai skatītos uz teritoriju tikai tās šaurākajā nozīmē.

Pēc tam Austrija pārstrādāja savu tiesību aktu attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtēšanas pasākumiem, ko šajā konkrētajā gadījumā es uzskatu par pašu svarīgāko rezultātu. Kā minēts mūsu juridiskajā atzinumā, tas tagad pēc visiem kritērijiem atbilst Eiropas IVN direktīvas prasībām. Lēmums par to, vai, paplašinot slēpošanas teritoriju, ir jāveic IVN, tagad kopumā ir atkarīgs no paplašināšanas apmēriem attiecīgajā zemes teritorijā un no tā, vai šī teritorija atrodas norādītā aizsargājamā dabas teritorijā. Turklāt novērtējumā tagad ir arī jāiekļauj iepriekš veiktas paplašināšanas.

IVN direktīvas prasības šajā ziņā patiesībā ir skaidri un precīzi formulētas. Šīs prasības nav iespējams apiet, vienkārši sīkāk dalot projektus posmos, sekcijās vai daļās. Mēs piešķiram lielu nozīmi kopējai ietekmes uz dabu analīzei. Eiropas Savienības Tiesa ir apstiprinājusi šā tiesību akta interpretāciju mūsu versijā. Tā vairākos gadījumos ir paskaidrojusi, ka IVN direktīvas mērķus nevar apiet, sīkāk dalot projektus. Ciktāl tas attiecas uz sliekšņa zonu, tikai to virsmu ņemšana vērā, uz kurām celtniecības darbus reāli ir iespējams veikt, ir pārāk šaurs. Mēs esam norūpējušies ne tikai par pašiem celtniecības darbiem, bet arī par to kopējo iekļaušanu apkārtējā teritorijā. Citiem vārdiem sakot, aprēķinot to, vai ir sasniegta sliekšņa zona, ir jāiekļauj arī tās teritorijas, kurās celtniecības darbi reāli nenotiek, bet kuras neapstrīdami ir daļa no projekta un daļa no projekta ietekmes.

Tāpēc mēs uzskatām, ka pirms *Damüls-Mellau* slēpošanas teritorijas paplašināšanas tajā ir jāveic pārbaudes, lai noskaidrotu, vai projektam ir nepieciešams IVN. Šo lēmumu vajadzētu arī publiskot, paskaidrojot tā iemeslus. Austrijas varasiestādes nepilda tieši šīs saistības. Tās nav veikušas šādu pārbaudi, kas, mūsaprāt, bija obligāta prasība.

Šis projekts pieder pagātnei; par to tika pieņemts lēmums pirms pieciem gadiem, un tas tika apstiprināts pirms pieciem gadiem. Celtniecība ir jau pabeigta. Tāpēc mēs esam pieprasījuši Vīnes varas iestādēm sniegt papildinformāciju par darbu ietekmi un esam arī apjautājušies, vai ir jāveic pasākumi seku mazināšanai un vai tos joprojām var ņemt vērā.

Tiklīdz mēs būsīm saņēmuši šo informāciju, mēs pārbaudīsim, vai ir iespējams veikt turpmākas darbības, lai mazinātu ietekmi uz dabu šajā teritorijā kopumā.

Mēs arī esam lūguši Austrijas varas iestādēm mums apstiprināt, ka šīs (vai kādas citas) slēpošanas teritorijas turpmākas paplašināšanas gadījumā, kas atbilst Austrijas likuma par ietekmes uz vidi novērtējumu vecajā versijā minētajiem kritērijiem, pārbaude tiks veikta vispirms tāpēc, lai pārliecinātos par to, vai IVN ir nepieciešams. *J. Potočnik* kungs pašlaik strādā pie IVN direktīvas pārskatīšanas. Gan viņš, gan arī mēs plānojam iesniegt jauno tekstu, kas turpmāk uzlabos vides aizsardzību, jo īpaši ņemot vērā klimata pārmaiņu, enerģētikas un bioloģiskās daudzveidības jomas, kurās ir arī iekļauti attiecīgi nozīmīgi Eiropas Savienības Tiesas nolēmumi, un kas maksimāli saskaņo un vienkāršo pašreizējās procedūras un turklāt daudz skaidrāk nekā iepriekš izslēdz iespēju apiet noteikumus.

J. Potočnik kungs gatavojas pārstrādāt šo direktīvu, un tāpēc pēdējā gada laikā viņš ir plaši konsultējies ar sabiedriskām un citām saistītām interešu grupām. Rezultāti pašlaik tiek novērtēti, un mēs tādējādi iesniegsim priekšlikumu vēlākais 2012. gadā. Šo celtniecības darbu nepareizai izpildei vismaz būs pozitīvas sekas nākotnē, jo Eiropas tiesību akti tiks formulēti skaidrāk un tos vairs nebūs tik viegli apiet. Mēs esam gandarīti par to, ka Austrijas likums par IVN tagad atbilst šai direktīvai.

Komisija rīkosies, lai nodrošinātu, ka Austrijas varas iestādes raugās, kāda ir jau paveiktā darba ietekme uz vidi, lai nodrošinātu, ka jebkurā slēpošanas teritorijas turpmākas paplašināšanas gadījumā reģionā, kas atrodas ap *Damüls-Mellau*, mūsu direktīvas prasības tiek piemērotas saskaņā ar noteikumiem. Citiem vārdiem sakot, mēs visi esam mācījušies no šajā konkrētajā gadījumā pieļautajām kļūdām.

(Aplausi)

Peter Jahr, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! *R. Wieland* kungs šīs lietas faktus jau ļoti skaidri aprakstīja. Es vēlētos pievienot vienu vai divus politiskus vērtējumus, ja drīkstu.

Pirmkārt, fakts, ka pastāvošās regulas vai direktīvas tiek pārbaudītas, lai pārliecinātos, cik labi tās darbojas praksē vai cik labi tās sasniedz savus mērķus, un pēc tam vajadzības gadījumā tiek uzlabotas vai precīzāk interpretētas, nav arguments „pret” Eiropas politiku, bet drīzāk arguments par labu šādai politikai. Vienmēr pastāvēs sacensība starp Eiropas regulām, direktīvām un formu, kādā tās tiek ieviestas vietējā līmenī. Lūgumrakstu komiteja var nebūt apelācijas tiesa, taču manā izpratnē par to, ko mēs darām šajā komitejā — citiem vārdiem sakot, kas, manuprāt, ir mans kā Lūgumrakstu komitejas locekļa pienākums —, es esmu visai lepns, ka šis lūgumraksts, kurā mēs redzam, ka lietas vietējā līmenī tiek skaidrotas atšķirīgi, nekā bija mūsu nodoms Eiropas līmenī, kopā ar Lūgumrakstu komitejas atzinumu galu galā noveda pie likuma grozīšanas attiecīgajā dalībvalstī. Es uzskatu, ka tā ir liela veiksmē un Eiropas politikas panākums.

Galvenā problēma, cik es saprotu, ir jautājums, ko es tagad iesniegšu komisāram. Daudzi iedzīvotāji ir noraižējušies par to, kā dalībvalstīs tiek ieviesti Eiropas tiesību akti vides jomā. Šajā saistībā ir iesniegti daudzi lūgumraksti. Daudzi no tiem attiecas uz pārrobežu jautājumiem, bet arī dalībvalstīs ir daudz apstākļu, kas dara bažīgus. Atkal un atkal mēs saskaramies ar problēmu, ka, mēģinot saņemt informāciju no Komisijas, kamēr lietas atrodas procesā, mēs saņemam atbildi: „Mēs pieņemam, ka dalībvalsts X esošās Eiropas Savienības direktīvas un regulas ievieš un piemēro atbilstoši. Mēs neredzam vajadzību iejaukties.” Mums ir vajadzīgs instruments, ko mēs varētu izmantot, lai veidotu

nopietnu dialogu ar dalībvalstīm, kamēr lietas atrodas procesā, ja ir pazīmes, ka kaut kas notiek nepareizi, lai tādējādi mēs nenonāktu tādā pašā situācijā kā šajā gadījumā. Lietas neattīstījās optimālā veidā, bet tagad mēs esam panākuši progresu un mums ir risinājums nākotnei — diemžēl ne pagātnei.

Jörg Leichtfried, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es domāju, ka mēs varam aprakstīt to, kas šeit notika, kā mācību, no kuras mēs esam guvuši secinājumus. Mēs, austrieši, esam ļoti aizrautīgi slēpotāji. Tāpēc, protams, ir vajadzīgas slēpošanas trases. Tomēr, kā mums vajadzētu apzināties un ņemt vērā, brīnišķīgā, neskartā vide arī ir daļa no slēpošanas, un cilvēki nedosies slēpot uz turieni, kur tās vairs nebūs.

Ņemot vērā šo situāciju, kļūst redzams, ka Austrijas politikā iepriekš ir pieļauts daudz kļūdu. Slēpošanas trases ir tikušas pievienotas vienpusēji, nepārdomājot, vai papildu trašu pievienošana patiesībā ir laba ideja, un administratīvos paņēmienus un tiesisko situāciju arī raksturo šis domāšanas veids. Šeit notikušais parāda Eiropas Savienības un Eiropas Parlamenta pievienoto vērtību. Šajā gadījumā šķiet, ka ne viss notika, kā cerēts. Daudzos gadījumos, kad ne viss notiek, kā cerēts, nenotiek nekas. Tomēr šajā gadījumā tika iesniegts lūgumraksts, cilvēki reaģēja atbilstoši, un Austrija sakārtoja savu saimniecību. Manuprāt, tas ir labs piemērs tam, kam vajadzētu notikt.

Eva Lichtenberger, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Es esmu ļoti pateicīga par jūsu sniegto informāciju. Es uzskatu, ka tas, ko jūs teicāt, ir ļoti svarīgi. Man ir tikai viens papildjautājums. Jūs teicāt, ka Komisija ir pilnīgi apmierināta ar veidu, kādā Austrija tagad īsteno ietekmes uz vidi novērtējumus. Tomēr joprojām spēkā ir Eiropas Savienības Tiesas lēmums, kurā ir minēts, ka iedzīvotājiem ir jābūt iesaistītiem procedūrā, kuras gaitā tiek noskaidrots, vai ir jāveic IVN. Šis nosacījums pārstrādātajā Austrijas likumā nav iekļauts. Tas varētu darboties kā sava veida agrās brīdināšanas sistēma, lai nodrošinātu, ka tas, ko mēs redzējām *Mellau*, nevarētu atkal atkārtoties.

Es vēlreiz vēlētos uzsvērt, ka, manuprāt, tas ir mazliet absurdi, ja slēpošanas trases atrodas ārpus slēpošanas teritorijas robežām tikai tāpēc, ka viss kalns nav uzrakts. Kā es saprotu, tās galu galā ir šīs attiecīgās teritorijas un tām ir jābūt iekļautām. Ir pilnīgi skaidrs, ka šajā gadījumā projekts ir ticis dalīts mazākās daļās, lai apietu likumu. Es ceru, ka turpmākās procedūrās jūs šo gadījumu ņemsiet vērā.

Willy Meyer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Mums ir gadījums, kas var mums palīdzēt atrisināt problēmu, kuru Komisija būtībā ir atzinusi un kuru izvirzīja arī *P. Jahr* kungs, un kuru mēs gatavojamies iekļaut gadskārtējā ziņojumā, ar ko Lūgumrakstu komiteja iepazīstinās diskusijās par 2010. gadu.

Situācija ir šāda, un mums ir *Damüls* piemērs Alpos, kā arī piemērs Pirenejos: bieži ir tā, ka laiks, kas paiet kopš brīža, kad kāds Eiropas pilsonis ir iesniedzis sūdzību, līdz attiecīgā lēmuma pieņemšanai, ir pārāk ilgs, lai attiecīgo problēmu atrisinātu bez neatgriezeniskām kaitīgām sekām. Es atsaucos uz iespēju daudzām dalībvalstīm apiet Eiropas direktīvu, kas pieprasa veikt ietekmes uz vidi novērtējumu sabiedriskiem vai privātiem projektiem Eiropas ekosistēmai ļoti jutīgās jomās, piemēram, kā šajā gadījumā Alpos vai Pirenejos Spānijā. Šajā gadījumā projekts ir sašķelts un sadalīts, lai izvairītos no direktīvas, tādējādi liedzot iespēju veikt jebkādu ietekmes uz vidi novērtējumu.

Komisijas dāmas un kungi, ja jūs tiešām atzīstat, ka ietekmes uz vidi novērtējumi ir noteikti jāveic, es domāju, ka jums vajadzētu reaģēt daudz ātrāk, lai apturētu projektus, kuru īstenošana tiek turpināta par spīti ziņojumiem, kuros ir norādīts, ka tiem ir jāveic iepriekšējs

ietekmes uz vidi novērtējums. Tāpēc mums ir ļoti svarīgi mainīt laiku, kādā tiek pieņemts lēmums attiecībā uz sūdzību, un Lūgumrakstu komitejai un Eiropas Komisijai jāstrādā pie tā, lai saīsinātu šo laiku un dalībvalstis tādējādi neizvairītos no vajadzības ieviest Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvu. Kā šeit jau tika minēts, šo direktīvu ir apgājušas daudzas dalībvalstis, ne tikai Austrija. Manā valstī, Spānijā, mums tagad ir jālemj par projektu Pirenejos. Tas arī ir slēpošanas kūrorts, kas atrodas *Castanesa* ielejā, un Spānijas gatavojas rīkoties tāpat. Šajā gadījumā atbildīgās Aragonas iestādes gatavojas sadalīt projektu, lai izvairītos no ietekmes uz vidi novērtējuma veikšanas.

Es uzskatu, ka gan Eiropas Parlamentā, gan arī Eiropas Komisijā mums ir jāstrādā pie tā, lai paātrinātu šo procedūru.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār G. Oettinger kungs, dāmas un kungi! Ietekmes uz vidi novērtējumu nolūks saskaņā ar piesardzības principu ir noteikt un novērtēt ne tikai projektu tiešo ietekmi uz vidi, bet arī to netiešo ietekmi. Plānotās attīstības izslēgšana, kas ir tieši saistīta ar projektu ģeogrāfiskā vai citā nozīmē, var tikai pasliktināt tiesisko situāciju. Eiropas Kopienu Tiesa 1996. gadā nolēma, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka direktīvas mērķi nevar apiet, sadalot projektus daļās.

Komisija savā 2003. gada ziņojumā par IVN direktīvas piemērošanu un efektivitāti konstatēja, ka daudzo problēmu cēloņi, kas traucēja IVN nosacījumu efektivitāti, nav obligāti saistīti ar direktīvas ieviešanu dalībvalsts līmenī, bet drīzāk ar tās praktisko piemērošanu. Viens no ieteikumiem, kas tajā laikā tika formulēts, bija konkrēti paredzēts tādām dalībvalstīm kā Austrija, kas ir ieviesušas saistošus sliekšņus. Tika ieteikts, ka gadījumos, kad projektiem, iespējams, varētu būt būtiska ietekme uz vidi, ir jāveic atbilstoša pārbaude, jo īpaši attiecībā uz jutīgām jomām un projektu iespējamo kumulatīvo ietekmi. Jūs ievadāt pieminētā pārbaudes procesu; mēs gaidām rezultātus.

Austrijas iedzīvotāji arvien vairāk protestē pret to, ka viņu bažas pārāk maz tiek ņemtas vērā. Eiropas Savienības Tiesa ir nolēmusi, ka atsevišķam likumam valsts līmenī ir jābūt pietiekami sīki izstrādātam un jāparedz atbilstoša sabiedrības līdzdalība. Kā Komisija vērtē šo aspektu Austrijas likumā par ietekmes uz vidi novērtējumiem?

Kritiku par sabiedrības līdzdalības trūkumu mēs varam dzirdēt gandrīz visās dalībvalstīs. IVN direktīvas pašreizējā redakcijā vajadzētu iekļaut arī debātes par vienotās procedūras pārskatīšanu attiecībā uz sabiedrības līdzdalību, kas direktīvā faktiski ir formulēta.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Aplūkojot runātāju sarakstu, var rasties iespaids, ka Kopiena un arī Lūgumrakstu komiteja šajā procesā tiek uzskatītas par sava veida augstāko tiesu. Es vēlētos arī sacīt, ka šie projekti nav paredzēti tam, lai no tiem gūtu politiskos punktus.

Mēs šeit runājam par projektu *Damüls-Mellau* slēpošanas teritorijā. Tās ir divas nelielas kopienas. Provinces pārvalde *Vorarlberg* federālajā zemē un vietējā administrācija šo Austrijas tiesību aktu par vidi mēģināja piemērot, cik labi vien spēja. Es uzskatu, ka nav iemeslu šīm varas iestādēm kaut ko pārņemt. Tomēr rodas juridiska rakstura jautājums par to, kā Austrijas Republika ir transponējusi IVN direktīvu. Šeit katram vajadzētu atcerēties, ka juridiskās tradīcijas Austrijā un arī Eiropas Savienībā ir ļoti atšķirīgas. Es vēlētos norādīt saviem kolēģiem deputātiem, ka, manuprāt, Austrija mēģināja darīt lietas pareizi. Šā procesa gaitā juristi nonāca pie atzinuma, ka dažas kļūdas, iespējams, ir pieļautas. Es vēlreiz vēlētos uzsvērt, ka mēs šeit runājam tikai par dažiem pēdējiem procentiem. Šā projekta ietvaros

ir veikti brīvprātīgi pasākumi, lai tos kompensētu, kas, šķiet, tagad ir aizmirsts. Ir veikti vēra ņemami maksājumi. Arī tas ir jāpaziņo.

Visbeidzot mums varbūt vajadzētu veikt arī politisku novērtējumu. Ņemot vērā, ka šā projekta ietvaros ir veikti kompensācijas pasākumi, ir veikts mēģinājums novērst katras pastrādātās ļaundarības sekas, projektu noteikti var apstiprināt. Diemžēl šādos apstākļos man ir jālūdz Komisijai pret visiem izturēties vienādi un palūkoties pāri mūsu robežām uz dažiem gadījumiem citās dalībvalstīs, kurās dabas resursiem patiesībā tiek nodarīts daudz lielāks kaitējums. Tomēr Komisijai šajā gadījumā vajadzētu rīkoties ar zināmu piesardzību. Šāda piesardzība ir īpaši svarīgi vides politikas jomā, lai tā gūtu plašāku atbalstu.

Heinz K. Becker (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungļi! Es vēlētos uzsvērt komisāra pieminēto aspektu, ka „valstu varas iestādes ir no tā mācījušās”, jo es uzskatu, ka veids, kādā Austrijas valsts valdība un konkrēti atbildīgais vides ministrs ir atsākuši darbu pie grozījumu veikšanas Austrijas likumā par ietekmes uz vidi novērtējumiem, ir uzskatāms par ļoti pozitīvu un to var izmantot kā piemēru, kā etalonu daudziem citiem gadījumiem, kuri daudziem cilvēkiem nav tik labi zināmi.

Visbeidzot es tomēr vēlētos paust savu atbalstu grozītajam *P. Jahr* kunga lūgumrakstam, kas pieprasa īpašus un iedarbīgus līdzekļus, lai atļautu ietekmi, pārraudzību un korekcijas vēl šādu projektu plānošanas un agrajās stadijās.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Man ir daži nelieli novērojumi, kas izriet no šā procesa. Lai gan ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) procedūrai ir pozitīvi aspekti, tās praktiskās izmantošanas pieredze mums arī parāda, ka to var uzlabot un tā ir jāuzlabo. Ir svarīgi citādi palūkoties uz projektu kumulatīvās ietekmes analīzi neatkarīgi no tā, vai šie ir viena veida projekti vai tie visi ir atšķirīgi. Mēs pārāk bieži nespējam aiz kokiem saskatīt mežu. Ir svarīgi censties vēl vairāk noskaidrot, kāda ir cilvēka darbības nozīmīgākā un kumulatīvā ietekme uz dabu.

Arī posms pēc IVN izstrādes būtu pelnījis lielāku uzmanību: pret to bieži izturas nevērīgi. Ir svarīgi novērtēt pakāpi, kādā prognozējamās ietekmes tiek īstenotas, cik efektīvi ir samazināšanas vai kompensēšanas pasākumi, ja tādi vispār ir, un pakāpi, kādā tie ir vai nav īstenoti. Sabiedriskajām vides aizsardzības iestādēm šajā ziņā ir jābūt galvenajai nozīmei, un tām ir jābūt atbilstoši sagatavotām, lai to varētu ieviest.

Visbeidzot, lai maksimāli nodrošinātu pētījuma pārredzamību, kvalitāti un neatkarību, ārkārtīgi svarīga ir procedūras pārredzamība, sabiedrības līdzdalība un saistībā ar to — rūpīga pārbaude.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Priekšsēdētājas kundze! Šodien mēs apspriežam ļoti specifiskus jautājumus, kas attiecas uz konkrētu valsti, bet ietekmes uz vidi novērtējumi joprojām ir diezgan sarežģīta un grūta lieta gan valstu, gan arī starptautiskajā līmenī. Varbūt lielākā problēma ir sabiedrības neuzticēšanās veiktajām ietekmes uz vidi novērtējumu pārbaudēm, t. i., faktam, ka projektu izpildītāji veic pārbaudes utt. Tāpēc sabiedrībai ir aktīvāk jāiesaistās šajā procesā, bet, protams, mums ir jāpanāk līdzsvars, lai projekti netiktu nepamatoti pārtraukti. Vēl viena problēma ir izpratne par novērtēšanu, kas tiek veikta pēc projekta noslēguma, kad noteiktas lietas, tostarp ietekmes uz vidi analīze, netiek pieminētas un daži blakusefekti atklājas vēlāk.

Vakar mēs nobalsojām „par” neatkarības principu ietekmes novērtējuma sistēmā. Tas dabiski ir jāpiemēro tiesību aktos vides jomā, un, pārskatot ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvu, mums ir jākoncentrējas tieši uz šo jautājumu.

(Runātāja piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Varētu būt tā, ka es esmu pārpratis R. Morkūnaitē-Mikulēnienē kundzi, un to es vēlējos jautāt. Es uzskatu, ka ir svarīgi ievērot pašlaik spēkā esošos noteikumus. Mēs ne vienmēr spēsim pamatot savu viedokli, sakot, ka mums noteikumi nav stingri jāievēro tāpēc, ka mainās apstākļi. Noteikumi vienmēr ir jāievēro burtiski, un tas ir taisnīgi.

Es vēlētos zināt, vai jūs domājat, ka noteikumi ir jāievēro neatkarīgi no situācijas un cilvēkiem ne vienmēr vajadzētu ietekmēties no apstākļiem.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos uzsvērt, ka noteikumus ievērot ir ļoti svarīgi, bet ir gadījumi, kad atsevišķas interešu grupas, varbūt manipulējot ar sabiedrības viedokli, mēģina ietekmēt noteiktu projektu īstenošanu. Tomēr, kā es jau esmu uzsvērusi, ir jāgarantē autonomija, atbilstoša analīze un ekspertu neatkarība, un viss ir jādara saskaņā ar noteikumiem, kā paredz tiesību akti.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, G. Oettinger kungs, dāmas un kungi! Šī diskusija vēlreiz akcentē faktu, ka attiecībā uz neskartas vides jomu mums pastāv būtiskas komunikācijas problēmas. Vide, ekonomika un reģionālās intereses pastāvīgi darbojas cita pret citu. Šajā ziņā ir liela problēma. Mums ir nepieciešams Komisijas atbalsts, lai nodrošinātu, ka vide tiek uzskatīta par būtisku ekonomikas aspektu. Pašlaik pārāk maz tiek uzsvērts fakts, ka vides un dabiskās pasaules aizsardzības pasākumi arī var radīt un garantēt darbavietas.

Pēdējā laikā diskusija vienmēr tiek polarizēta: daba vai darbavietas. Mēs, politiķi, arī diemžēl esam izmantojuši šādus argumentus. Es aicinu visus strādāt pie tā, lai pieaugtu izpratne un abas puses atzītu, ka mums ir jāsaģlabā vide, lai ekonomika nākotnē turpinātu darboties efektīvi.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Lai atbrīvotos no reģionālā kanclera, Austrija reiz nobalsoja „pret” kodolspēkstaciju Cventendorfā un šādi radīja Eiropā unikālu struktūru — atomelektrostacijas modeli, kas tika uzbūvēts mērogā 1:1. Man jāsaaka, ka tas bija dārgs eksperiments un austriešiem nevajadzētu nevienu Eiropas valsti aicināt to atkārtot.

Rainer Wieland (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es patiesi priecājos par atbildi, bet es tikai vēlētos saņemt skaidrojumu par vienu punktu. Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem slēpošanas trases sliekšņu aprēķinos ir jāiekļauj tikai tādā gadījumā, ja aprīkojuma attīstībā tiek plānotas strukturālas pārmaiņas. Visas citas teritorijas, kuras izmanto slēpotāji, bezbiļetnieki vai citi cilvēki, netiek ņemtas vērā. Es uzskatu, ka ir jāiekļauj tādas teritorijas izmantošanas rezultāts, kas nav atstāta savā dabiskajā stāvoklī.

Nobeigumā vēl viena, īsa piezīme: kādā dalībvalsts reģionā, kas, G. Oettinger kungs, mums abiem ir ļoti labi pazīstams, Lūgumrakstu komitejai ir iespēja atsevišķos gadījumos piemērot bloķēšanas procedūru. Es uzskatu, ka būtu labi, ja mēs vienotos ar Komisiju un Padomi, ka ir iespējams iesaldēt lietas izskatīšanu, ja tas tiek darīts atbildīgi.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Richard Seiber (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos vēlreiz R. Wieland kungam kā juristam jautāt, vai viņš tagad vēlas iekļaut kalnu tūristus un kalnu slēpotājus, kuri izmanto slēpes un dažreiz slēpju pacelājus, lai viņiem viss attālums nebūtu jāveic ar kājām,

un arī tos cilvēkus, kuri izmanto citu sporta aprīkojumu. Vai visam Alpu reģionam tiks veikts ietekmes uz vidi novērtējums? Viņam ir rūpīgāk jādefinē kritēriji un precīzāk jāpaskaidro, ko tie nozīmē.

Rainer Wieland (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Vienu lietu es vēlētos pateikt pavisam skaidri un iebilst pret radīto iespaidu. Dabiskā pasaule nav vides aizsardzības organizāciju īpašums. Daba pastāv tāpēc, lai cilvēki to varētu izmantot. Tāpēc es neuzskatu, ka *Damüls-Mellau* gadījumā vajadzētu piemērot šo bloķēšanas procedūru, kā nupat tika minēts.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti! Pirmkārt, mums visiem vajadzētu apzināties, ka šis gadījums netika traktēts pareizi. Tomēr šā gadījuma pārvērtēšana palīdzēs mums Eiropā panākt progresu. Mēs esam konstatējuši, ka sliekšņi tika piemēroti nepareizi, pārbaudes procedūra netika veikta un tāpēc ietekme uz vidi netika novērtēta pietiekami objektīvi.

Otrkārt, Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) likums Austrijā ir jāgroza vai jāpaplašina, lai nodrošinātu, ka tas atbilst Eiropas Savienības direktīvām, citiem vārdiem sakot, jūsu prasībām. Treškārt, mēs uzskatām, ka, veicot šajā reģionā citus pasākumus, piemēram, izbūvējot papildu autostāvvietas vai citus objektus, visam projektam, kas tiek īstenots, ir svarīgi veikt īpašu pārbaudi, kurā vajadzētu iekļaut esošās attīstītās teritorijas un esošos būvniecības projektus. Jūs varētu teikt, ka reģionam tagad tiek veikta stingrāka pārbaude.

Visi cilvēki, kuriem patīk slēpošana, kā, piemēram, man, zina, ka aptuveni plkst. 15.00 šajā reģionā trokšņa radītais piesārņojums, šķiet, ir lielāka problēma par kaitējumu dabiskajai videi. Es to, protams, nedomāju pavisam nopietni. Komisijai tagad ir tiesības sākt pārkāpuma procedūru. Mēs nedraudam to darīt, taču mēs paturam šīs tiesības. Pēc tam mums ir kopumā jāpalūkojas uz IVN direktīvas pārskatīto versiju. Ko gribēja pateikt *J. Potočnik* kungs?

Pirmkārt, runa ir par jaunās politikas mērķu, piemēram, klimata pārmaiņu, bioloģiskās daudzveidības, enerģētikas, Eiropas komunikāciju tīklu un kohēzijas politikas, iekļaušanu. Otrkārt, ir jāiekļauj Eiropas Savienības Tiesas spriedumi, kuru rezultātā šai problēmai tika sniegti svarīgi skaidrojumi. Atbildot uz *E. Lichtenberger* kundzes jautājumu, es vēlētos teikt, ka mēs esam konstatējuši, ka Austrijas IVN likums tagad atbilst sliekšņa prasībām. Pašlaik mēs vērtējam, vai tas ir apmierinošs attiecībā uz pārredzamību, pilsonisko līdzdalību un sabiedrisko apspriešanu gan pēc formas, gan satura. Es varu apstiprināt, ka vides komisārs *J. Potočnik* kungs nākamo nedēļu laikā sniegs jums izsmeļošu rakstisku atbildi par to, vai tā atbilst mūsu direktīvas prasībām attiecībā uz pārredzamību un pilsonisko līdzdalību.

Es uzskatu, ka šis gadījums un citi slēdzieni ļaus mums nākamajā gadā radīt apmierinošu Eiropas direktīvas pārstrādātu versiju. *R. Wieland* kungs jautāja, kā vajadzētu aplūkot teritorijas definīciju. Mēs uz šo jautājumu sniegsim jums rakstisku atbildi. Es uzskatu, ka, būvējot transportējošo aprīkojumu, mums ir jāiekļauj ne tikai tā zemes teritorija, kas atrodas zem kabeļiem, citiem vārdiem sakot, ne tikai pacēlāja maršruts, kura platums ir vienu metrs, bet garums — vairāki tūkstoši metri. No otras puses, nav vajadzības iekļaut visu kalnu, lai gan stāvajos nobraucienos bezbiļetnieki bieži ir labākie slēpotāji. Tomēr, raugoties tālākā perspektīvā, vajadzētu iekļaut visas tās teritorijas, kuras ir paredzēts izmantot kā ātrās nolaišanās distancēs. Citiem vārdiem sakot, visas pārvaldītās ātrās nolaišanās distancēs un teritorijas, kurās tiek izmantotas sniega veidošanas mašīnas, manuprāt, pieder kalna attīstītajai teritorijai, un tāpēc tām ir jāatbilst šim sliekšnim. Vajadzības gadījumā direktīvas pārskatīšanas laikā to vajadzētu skaidri definēt.

Kā mēs agrāk būtu varējuši ietekmēt šo procesu? Šīs diskusijas tagad, protams, notiek samērā vēlu — piecus gadus pēc tam, kad tika izsniegta būvniecības atļauja. Šī ir būtiska problēma, jo atbilstīgi Līguma nosacījumiem, subsidiaritāte vispirms attiecas uz tām dalībvalstīm un atbildīgas par Eiropas tiesību aktu ieviešanu vispirms ir tās dalībvalstis, kurām tiesību akti ir jāpārvalda un jāievieš vietējā mērogā. Es ceru, ka īpaši Austrijā no šā gadījuma būs izdarīti secinājumi attiecībā uz jutīgas pieejas piemērošanu, novērtējot ekonomikas un vides intereses un tādējādi šim gadījumam nākotnē būs pozitīvs iespaids.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

4. Maldinoša uzziņu sabiedrību darbība (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir *Erminia Mazzoni* un *Malcolm Harbour* jautājums Komisijai, uz ko jāatbild mutiski un kas iesniegts Iekšējā tirgus un patērētāju tiesību aizsardzības komitejas vārdā, par maldinošu uzziņu sabiedrību darbību (O-000087/2011 – B7-0315/2011).

Simon Busuttil, *aizstājot autoru.* – Priekšsēdētājas kundze! Pirms divarpus gadiem es šo plenārsēdi iepazīstināju ar ziņojumu par uzziņu sabiedrību maldinošu darbību. Parlamenta vēstījums bija nepārprotams: pastāv nopietna problēma, kas saistīta ar krāpniecisko praksi, kuru īsteno uzziņu sabiedrības, veicot maldinošas darbības — desmitiem tūkstoši mūsu mazo uzņēmumu, brīvprātīgās organizācijas un pat labdarības iestādes kļūst par šo krāpniecisko darbību upuriem, un mums ir nepieciešama saskaņota pieeja, lai šādas maldinošas darbības uz visiem laikiem pārtrauktu.

Pēc divarpus gadiem mēs diemžēl esam šeit pat plenārsēdē, lai debatētu pa šo pašu tematu, jo nav veikti vērā ņemami pasākumi, lai cīnītos pret šo problēmu, kas saistīta ar uzziņu sabiedrību maldinošo darbību. Tas ir nepieņemami.

Ļaujiet man atgādināt kolēģiem, par ko mēs šeit runājam. Šī krāpšana galvenokārt izpaužas tādējādi, ka no uzziņu sabiedrības tiek nosūtīta maldinoša veidlapa, kas ārēji izskatās pēc vienkārša aicinājuma atjaunināt personisko informāciju vai uzņēmuma informāciju, par kuru pretī tiek solīts bez maksas ievadīt un iekļaut šo informāciju uzņēmuma uzziņu krājumā. Sākotnēji nevienam nerodas aizdomas, ka šīs veidlapas aizpildīšana varētu būt saistīta ar kaut kādiem izdevumiem vai maksājumiem. Tomēr pēc šīs veidlapas iesniegšanas upuri saņem vēstuli, kurā tiek prasīts maksāt EUR 1000 gadā trīs gadus pēc kārtas. Ja viņi atsakās maksāt, maldinošās uzziņu sabiedrības ķeras pie metodes, ko būtībā varētu nosaukt par iebiedēšanas taktiku: seko nogurdinoši tālruņa zvani, draudi sākt tiesiskas darbības un tiek draudēts ar parādu piedzinējiem.

Pats uztraucošākais šajā visā ir tas, ka šādas nelikumīgas darbības vairākās dalībvalstīs tiek veiktas pašā valsts varas iestāžu degungalā, kuras ir ļoti labi informētas par šīm darbībām un nav veikušas nekādus pasākumus, lai tās pārtrauktu. Tādas uzziņu sabiedrības kā „*European City Guide*”, „*Construct Data*”, „*TEMDI*”, „*EU Business Services*”, „*World Business Directory*”, „*Expo Guide*” un „*DAD*” joprojām tiek izmantotas tikpat intensīvi. Komisija ir jau paziņojusi, ka šāda maldinoša prakse ir pret ES likumiem, bet tā nav darījusi pietiekami daudz, lai to apturētu. Tas ir iemesls, kāpēc mēs esam šeit šodien ieradušies.

Eija-Riitta Korhola, *aizstājot autoru.* – Priekšsēdētājas kundze! Lielais sūdzību skaits par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību liecina, ka MVU tā ir nopietna problēma. Negodīgas uzziņu sabiedrības nodara gan finansiālu kaitējumu, gan arī nomoka mazos uzņēmumus.

Laikposmā no 2003. līdz 2008. gada vidum tika reģistrētas gandrīz 14 000 sūdzības un pieprasījumi. No jauniem upuriem joprojām tiek saņemti simtiem vēstuļu ar sūdzībām.

Grūtības, kas saistītas ar šādu darbību izsekošanu, pašos pamatos grauj iekšējā tirgus darbību. Maldinoša prakse saskaņā ar Direktīvu par maldinošu un salīdzinošu reklāmu un Negodīgas komercprakses direktīvu tiek uzskatīta par nelikumīgu.

Tāču pietrūkst iedarbīgu tiesiskās aizsardzības līdzekļu, un pastāv nepilnības īstenošanas jomā. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja kā par tiesību aktiem atbildīgā komiteja ir nesen uzdevusi šo jautājumu Nīderlandes iestādēm, pievēršot uzmanību to uzziņu sabiedrību krāpnieciskajām darbībām, kuras ir dibinātas Nīderlandē.

Nīderlandes iestāžu sniegtā atbilde skaidri parāda, ka dalībvalstis vairāk ir norūpējušās par to, kas notiek viņu pašu teritorijā. Es uzskatu, ka, ņemot vērā šīs problēmas pārrobežu raksturu, lai pārtrauktu krāpniecisko praksi, īstenošanas jomā pavisam noteikti ir arī vajadzīga intensīvāka sadarbība starp dalībvalstīm.

Komisija, kopīgi ar dalībvalstīm īstenojot pasākumus pārrobežu situācijās, izmantojot esošos ES mēroga tīklus, varētu pati aktīvāk veicināt sadarbību starp dalībvalstīm. Lielāku uzsvāru vajadzētu likt uz efektīvām un atturošām sankcijām pret šādu krāpniecisku praksi visās dalībvalstīs, jo tas izputinātu šādas uzziņu sabiedrības un ļautu sodīt to vadītājus.

Vajadzētu paredzēt Negodīgas komercprakses direktīvas darbības jomas paplašināšanu, lai ietvertu visas komercprakses, kas pastāv uzņēmēju attiecībās ar patērētājiem neatkarīgi no tā, vai to mērķis ir patērētāju vai konkurentu aizsardzība. Šādā veidā lielāko daļu — ja ne visas — negodīgo komercpraksi starp uzņēmumiem mazumtirdzniecības nozarē regulētu tas pats noteikumu kopums, kas regulē starp uzņēmējiem un patērētājiem pastāvošo negodīgu komercpraksi, ar kuru tās parasti pārklājas.

Ir arī svarīgi palīdzēt uzņēmumiem cīnīties pret krāpniecību, uzlabojot piekļuvi informācijai un paaugstinot apziņu, uzlabojot kompensācijas mehānismus. Es vēlos jautāt komisāram: kas ir būtiskākie šķēršļi, kuri valsts iestādēm traucē intensīvāk iesaistīties pārrobežu pasākumu īstenošanas sadarbībā, un kādus pasākumus Komisija ir paredzējusi cīņā pret negodīgām uzziņu firmām?

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Komisija piekrīt Eiropas Parlamenta bažām, ļaunajām nojautām un tā kritiskajai analīzei šajā jautājumā. Uzziņu sabiedrību maldinošā prakse rada problēmas daudziem uzņēmumiem. Pirms trim gadiem mēs uzdevām sagatavot pārskatu un saņēmām tūkstošiem sūdzību. Mēs varam tikai pieņemt, ka tā ir vienīgi aisberga redzamā daļa, kas nozīmē, ka to uzņēmumu skaits, kas uzskata, ka viņi ir maldināti, varētu būt daudz lielāks.

Par tiesiskuma, pamattiesību un pilsonības jautājumiem atbildīgā komisāre V. Reding kundze pašlaik apkopo informāciju, lai noteiktu problēmas apmērus. Es vēlos uzsvērt, ka šāda prakse ir jau aizliegta saskaņā ar Direktīvas 2006/114/EK nosacījumiem, kas attiecas uz maldinošu un salīdzinošu reklāmu, un vairākās dalībvalstīs tiesību aktos krāpšanas novēršanas jomā. Tomēr dažas no šīm krāpnieciskajām darbībām tiek veiktas pāri valstu robežām un tiek izmantotas uzņēmumu transakcijās starp dažādām sabiedrībām, un pagaidām vainīgos ir grūti saukt pie atbildības.

Lai pievērštos šai problēmai un to atrisinātu, V. Reding kundze plāno līdz gada beigām nākt klajā ar paziņojumu, kurā tiks ziņots, cik tālu ir ieviesta pašreizējā direktīva attiecībā uz maldinošu un salīdzinošu reklāmu un kādas tagad ir iespējas to pārskatīt, lai sniegtu

situācijas novērtējumu. Viņa apsver iespēju uzlabot saturu un meklē secinājumus, kurus varētu izdarīt no maldinošās prakses. Viņa arī koncentrējas uz to, kā uzlabot sadarbību starp valstu iestādēm pārrobežu kriminālvajāšanas gadījumos.

Viņa arī plāno ierosināt vairāk informēt iedzīvotājus un uzņēmumus par augošo problēmu, kas saistīta ar uzziņu sabiedrību maldinošo darbību, un uzsvērt, ka šajā jomā ir jāorganizē vairāk sabiedrisko attiecību pasākumu. 2006. gada direktīva ir ieviesta visās dalībvalstīs. Tomēr Komisija ir aicinājusi dalībvalstis informēt mūs par ieviešanu un pasākumiem, ko tās ir veikušas, kā arī pēc iespējas ātrāk iesniegt statusa ziņojumu pirms plānotā paziņojuma publicēšanas. Šis process tika atbalstīts konferencē, ko maija beigās organizēja Komisija, iesaistot dalībvalstu iestādes, interešu grupas un neatkarīgus ekspertus. Šajā konferencē galvenā uzmanība tika pievērsta krāpnieciskai uzziņu sabiedrību praksei, jo īpaši pārrobežu darbībām.

Debašu laikā kļuva skaidrs, ka ir vajadzīga labāka un sistemātiskāka sadarbība starp dalībvalstu iestādēm, un šī atziņa tiks iekļauta V. Reding kundzes paziņojumā, kas tiks publicēts gada beigās. Es varu jums apliecināt, ka mēs šo jautājumu uzskatām par tikpat neatliekamu, cik jūs. Tāpēc nākamās darbības mēs vēlamies veikt pēc iespējas ātrāk. Tomēr formālu iemeslu dēļ mums ir jānodrošina, ka ietekmētie uzņēmumi atbilstoši tiek iesaistīti, un tāpēc mums ir vajadzīgs laiks, lai to realizētu. Pamatojoties uz konsultāciju procesa rezultātiem un pēc visu argumentu pārbaudīšanas Komisija plāno veikt tālākus koriģējošus pasākumus, lai novērstu maldināšanu un nelikumīgu pārrobežu praksi. Pateicos jums par plašo atbalstu šajā jautājumā.

Georgios Papanikolaou, *PPE grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Nav neviena, kurš nepiekritīs tam, ko jūs teicāt. Es vēlos pastāstīt jums par nepatīkšanām, kuras piedzīvoja kāds grieķis, kas man sūdzējās par līdzīgu likstu, kuras cēlonis bija maldinoša reklāma, un iedeva man visus attiecīgos dokumentus. Maldinošā uzņēmuma nosūtītās vēstules augšdaļā ir teikts, ka informācija ir par brīvu. Redzot, ka jāievada noteikta informācija, mans tautietis to ievadīja un nosūtīja vēstuli. Sīkā drukā vēstules apakšdaļā bija teikts, kā S. Busuttill kungs sacīja iepriekš, ka viņam ir jāmaksā EUR 1000 gadā. Kādu laiku pēc tam aizdomīgā uzņēmuma juridiskā nodaļa nosūtīja vēstules, kuras man ir šeit līdzī un kurās manam tautietim tika pieprasīts samaksāt EUR 3529,38. Šajā summā acīmredzot tika iekļauti procenti un uzņēmuma juridisko pakalpojumu izmaksas.

Komisāra kungs, šajā gadījumā, kā redzams, pastāv tiesiskais regulējums. Tomēr mēs nezinām, vai dalībvalstis šīs direktīvas ir piemērojušas un atbilstoši transponējušas. Stokholmas programmā ir teikts, ka mums šīs problēmas ir jārisina tieši. Mēs iestājamies par saviem pilsoņiem; mēs esam iesaistīti viņu ikdienas problēmās. Mūsu pilsoņiem ir jāsaprot, ka mēs neatrodamies kaut kur tālu, mēs nenodarbojamies tikai ar lielajiem Eiropas jautājumiem. Mēs ar viņiem esam kopā viņu ikdienas dzīvē. Mums šī problēma ir jāatrisina nekavējoties.

Monika Flašíková Beňová, *S&D grupas vārdā.* – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt un galvenokārt ir skaidrs, ka šīs firmas ir ne tikai maldinošas, bet tās ir arī krāpnieciskas.

Uzņēmējdarbība ir noderīga, ciktāl tā sniedz labumu sabiedrībai kopumā, bet, ja kāds iesaistās negodīgā biznesā ar nolūku ievilināt citus godīgus tirgotājus un uzņēmumus uzziņu sabiedrībā vienīgi, lai gūtu sev materiālu labumu, un, šādi rīkojoties, izmanto atrunas, tad tā ir uzskatāma par acīmredzamu krāpšanu neatkarīgi no tā, cik daudz viņi protestē, sakot, ka nedara neko nelikumīgu. Mēs arī nedrīkstam aizmirst to, ka saskaņā ar

direktīvu par maldinošu un salīdzinošu reklāmu šīs uzziņu firmu darbības nepārprotami ir ārpus likuma.

Tomēr nav jāievieš jauni tiesību akti. Drīzāk mums vajadzētu koncentrēties uz to, lai pašreizējais likums tiktu piemērots praksē tik ātri un efektīvi, cik iespējams. Problēma ir tajā apstākļi, ka šīs firmas bieži pēkšņi uzbrūk citiem uzņēmumiem, kas atrodas citā ES dalībvalstī, un šiem, bieži vien mazajiem, ģimenes uzņēmumiem vai nu nav attiecīgu zināšanu, vai arī tie nespēj sev nodrošināt juridisku aizstāvību, vai arī tie konstatē, ka tam būs nepieciešams daudz naudas un lielas pūles. Man ir tikai viens papildjautājums: vai Komisija uzskata, ka būtu iespējams organizēt publisku kampaņu, lai nosauktu atsevišķas iesaistītās firmas un aicinātu godīgus uzņēmumus ar tām neveidot kontaktus?

Marian Harkin, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos komisāram sacīt, ka daudzu pēdējo gadu laikā es esmu satikusi daudzus Īrijas iedzīvotājus, kas ir kļuvuši par maldinošo uzziņu sabiedrību upuriem.

Piemēram, es satiku skolas sekretāri, kura samaksāja vairāk nekā EUR 2000, jo skola nevarēja atļauties samaksāt šo summu, un viņa jutās atbildīga, jo bija parakstījusi veidlapu. Viņa jutās arī ļoti muļķīgi. Viņa padomāja, ka neviens cits viņas vietā nebūtu bijis tik stulbs, lai izdarītu to, ko viņa, uzreiz neaptverot, ka šādi gadījumi ar cilvēkiem, protams, notiek visu laiku.

Es satiku kādu vecāku kundzi, kuras vīrs bija taksometra vadītājs. Viņa saņēma veidlapu, kurā bija dažas kļūdas. Viņa domāja, ka ir tikai izlabojusi kļūdas, nosūtīja šo veidlapu atpakaļ un pēc tam divu gadu garumā saņēma draudu vēstules. Viņa ar šīm vēstulēm tika terorizēta tādā mērā, ka baidījās atvērt vēstuli, kad mājās to saņēma. Es nevarēju viņai pateikt, lai viņa naudu nemaksā. Viss, ko es varēju pateikt, bija, ka gadījumā, ja es būtu viņas vietā, es naudu nemaksātu. Tas bija labākais padoms, ko es viņai varēju sniegt.

Ir daudz citu piemēru, par kuriem, cik man ir zināms, jūs esat dzirdējuši. Ir taisnība, ka iedzīvotāji gaida, ka Eiropas tiesību akti viņus aizsargās, un viņi nesaprot, kāpēc Eiropas tiesību akti šajā ziņā viņus neaizsargā. Šeit situācija ir divdomīga. Kā es norādīju, es iedzīvotājiem sacīju, ka viņi, manuprāt, ir aizsargāti, bet es to nevaru garantēt. Cik man zināms, viena no šīm sabiedrībām, piemēram, tika atzīta par vainīgu vienā Spānijas reģionā, un tomēr vienīgais, ko tā izdarīja, —vienkārši pārcēlās uz citu reģionu un tur turpina savu darbību.

Viena no lietām, kas iedzīvotājus dara bažīgus, ir tā, ka viņi nav pārliecināti par to, kā tiesību sistēmas darbojas citās valstīs. Viņi var uzskatīt, ka viņu pašu dalībvalstī viņi būs aizsargāti, bet viņiem nav pārliecības par to, kas notiek citās dalībvalstīs. Ja šīs firmas pārceļas ārpus ES, viņiem rodas bažas arī šajā sakarā.

Tāpēc ir patīkami dzirdēt, ka Komisija pievienojas mūsu bažām, pieprasa attīstīt sadarbību starp dalībvalstīm, atkal pievērš uzmanību pārrobežu gadījumiem un cenšas informēt iedzīvotājus un uzņēmumus.

Komisāra kungs, jūs sacījāt, ka situācija ir neatliekama, bet tā ir bijusi neatliekama ļoti, ļoti ilgu laiku. Iedzīvotāji saredz daudzas jomas, kurās ES tiesību akti ietekmē viņu dzīves, un tāpēc viņi nespēj saprast, kāpēc viņi nav aizsargāti no krāpnieciskajām firmām. Es vēlētos aicināt jūs, komisāra kungs, saprast, ka vārds „neatliekams” nozīmē „tagad”.

Struan Stevenson, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Es pilnīgi piekrītu tam, ko nupat teica M. Harkin kundze. Manā vēlēšanu apgabalā Skotijā tie, kas tiek šādi piekrāpti,

ir paveci cilvēki un cilvēki, kuri vada naktsmītnes ar brokastīm vai pašorganizētas ēdināšanas atpūtas namiņus. Viņi ievada adresi šajā uzziņu krājumā un pēc tam saņem rēķinu par tūkstoti eiro. Vecāka gadagājuma cilvēki tiek nobiedēti, kad viņi saņem šīs draudu vēstules no šo firmu šķietami likumīgajiem pārstāvjiem.

Šīs ir pārrobežu noziedzīgās darbības. Šīs firmas norāda savu nosaukumu un savu adresi. Mums tās ir jāizseko, jāslēdz, jāierosina pret tām tiesvedība un jāaizsargā Eiropas Savienības iedzīvotāji. Kad kāds sabiedrības pārstāvis manā vēlēšanu apgabalā ar mani sazinās, es vienkārši viņam iesaku uzrakstīt atpakaļ šai firmai, norādot tai, ka visa turpmākā korespondence notiks ar mani. Šīs firmas nekad vairs viņiem neraksta. Tomēr šos cilvēkus vajadzētu arī ieslodzīt cietumā.

Keith Taylor, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Šis priekšlikums ir ļoti nepieciešams. Lai gan mums ir 2006. gada direktīva, ir acīmredzams, ka tā nedarbojas tik labi, kā vajadzētu. Firmas, par kurām mēs esam dzirdējuši, pastāv vienīgi tāpēc, lai krāptu tādas organizācijas, kas uzticas, un dažreiz arī pārmērīgi izpletušās organizācijas, un es uzskatu, ka īpaši briesmīgi ir tad, kad šīs firmas nodara kaitējumu kopienas uzņēmumiem, kuru budžets bieži ir ierobežots.

Izmantojot šādas huligānu un reketieru taktikas, viņi uzticīgus cilvēkus iekārdina ar solījumiem, bet es domāju, ka gūtā mācība ir šāda: ja piedāvājums šķiet pārāk labs, lai tas būtu paties, tad visticamāk tas tā arī ir. Šīs firmas ir līdzīgas plēsīgām haizivīm, un to darbība ir jāaptur.

Mūsu grupa šo rezolūciju, protams, vērtē atzinīgi. Tā ir ļoti laikus izstrādāta, un mēs to atbalstīsim, jo tā aicina Komisiju pieprasīt dalībvalstīm atbilstoši ieviest direktīvu.

Derek Roland Clark, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Man vislabāk ir zināma uzziņu sabiedrība „*European City Guide*”, un, lai gan ir mēģināts to slēgt, tās draudi turpinās. Apvienotajā Karalistē 2008. gada maijā stājās spēkā noteikumi attiecībā uz maldinošu mārketingu. Tajos ir pasludināts, ka sīkās drukas izmantošana visos dokumentos ir nelikumīga, ja tās nolūks ir slēpt pakalpojuma patieso cenu. Tādējādi Godīgas tirdzniecības birojs (GTB) tagad var sākt darbības pret AK sabiedrībām, bet šeit ir būtisks trūkums.

GTB nav tiesību risināt krāpšanas gadījumus, kuru izcelsme ir meklējama ārpus AK, tostarp citās dalībvalstīs, tāpēc šī problēma turpina pastāvēt un es turpinu saņemt savu daļu no sūdzībām. Un galvenais, kamēr šīs firmas var darboties kaut kur citur, pateicoties vājai policijas kontrolei, kāpēc manas valsts valdība neaizkavē to, kas ienāk no kontinentālās Eiropas? Atbildes pamatā ir šī nederīgā ES, kas nojaukusi valstu robežas. Personu brīva pārvietošanās un preču un pakalpojumu brīva aprīte nodrošina ideālu aizsegu cilvēku tirgotājiem, teroristiem, un draudīgiem, traumējušiem blēdīgiem darījumiem, kuru nolūks ir izkrāpt naudu no pārāk uzticīgiem cilvēkiem.

Philippe Boulland (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kung! Mēs varam skaitļos apkopot situāciju attiecībā uz to uzziņu sabiedrību maldinošo darbību, kuru piedāvājumam vajadzētu būt bezmaksas. Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai tika nosūtīti četri simti lūgumrakstu. Maksa uzbāzīgi tiek pieprasīta no piecdesmit tūkstošiem ļoti mazu uzņēmumu, apvienību vai organizāciju. Caurmērā par nevajadzīgajām saistībām tiek prasīts trīs gadu garumā maksāt EUR 1000 mēnesī, kā to jau norādīja S. Busuttill kungs.

Šie dati tikai daļēji atspoguļo šo blēdīgo darījumu upuru ciešanas. Šie cilvēki, veidojot savu uzņēmumu, jau tā uzņemas riskus un ātri saskaras ar uzņēmējdarbības problēmām,

ekonomikas krīzi un neziņu par nākotni. Mums ir jāpasargā šie cilvēki no krāpnieciskās prakses, jo viņiem nav ne finansiālu, ne arī cilvēcisku resursu, lai tai pretotos.

Ir iespējami vairāki ierosinājumi: pirmkārt, mums ir jāpārtrauc šie blēdīgie darījumi, kas vājina mūsu ekonomiku. Lai to paveiktu, komisāra kungs, būtu ieteicams paātrināt Direktīvas par maldinošu un salīdzinošu reklāmu pārskatīšanu, ņemot vērā to, ka krāpniecisko reklāmu skaits pieaug un tās kļūst arvien izsmalcinātākas.

Pēc tam, pamatojoties uz principu „nosaukt un nokaunināt”, mums vajadzētu izveidot šo firmu melno sarakstu, kas būtu izmantojams kā atsaucē. Ar ietekmēto uzņēmumu un to valsts varas iestāžu palīdzību, kuras ir atbildīgas par krāpšanas apkarošanu, mēs varētu izveidot vienkāršu un efektīvu apturēšanas un profilakses līdzekli. Visbeidzot mums ir smagi jānodrošina šajā sistēmā iesaistītie cilvēki. Piemērotie naudas sodi bieži ir mazāki par tām summām, kas iegūtas šo blēdīgo darījumu rezultātā. Mums ir jānodrošina dalībvalstis šajā jomā piemērot bargākus sodus.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, G. Oettinger kungs! Komisija piekrit Eiropas Parlamenta bažām. Tas ir ļoti jauki, bet mēs esam gaidījuši daudz gadu, līdz Komisija veiks kādas darbības un šajā jomā tiks panākts kaut kāds reāls progress. Mums priekšā ir S. Busuttil kunga ziņojums. Pēdējā parlamentārajā sesijā Iekšējā tirgus un patērētāju tiesību aizsardzības komiteja atkārtoti uzsvēra to, ka mums beidzot ir kaut kas jā dara, lai cilvēkiem palīdzētu. Problēma ir tajā, ka cilvēki joprojām gaida uz šo palīdzību.

Daudzām mazajām brīvprātīgajām organizācijām, kurām ir bijis jā saskaras ar šo krāpniecisko praksi, nepietiek finanšu līdzekļu vai drosmes, lai sevi aizstāvētu. Tikai pagājušajā nedēļā es saņēmu vēl vienu vēstuli ar jautājumu: „Kā lai es sevi aizstāvu? Man nav naudas juristam, tāpēc es nevaru sākt tiesvedību.” Es domāju, ka mums visbeidzot vajadzētu sniegt Eiropas iedzīvotājiem efektīvus līdzekļus, ar kuriem viņi varētu atbrīvoties no šīs problēmas.

Catherine Stihler (S&D). - Priekšsēdētājas kundze! Viltīgi blēdīgi darījumi, kuri pēc būtības ir krāpnieciski un ar kuriem likumības aizsegā — bieži nosaukumos izmantojot terminu „Eiropa” — tiek mocīti nelieli uzņēmumi, ir jāpasludina par nelikumīgiem. Šie blēdīgie darījumi ne tikai nodara kaitējumu nelieliem uzņēmumiem, kuriem tiek draudēts, kurus neliek mierā un kuri tiek iebiedēti ar to, ka būs jā maksā par kaut kādiem pakalpojumiem, attiecībā uz ko viņi bija domājuši, ka tie ir bez maksas; tie nodara kaitējumu visai Eiropas Savienībai, kad mēs stingri nerīkojamies, lai sniegtu palīdzību.

Galū galā tā ir Eiropas Komisijas mantra ir „vispirms domāt par mazākajiem”, tomēr es esmu virzījusi šo jautājumu, kā daudzi kolēģi ir sacījuši, daudzus, daudzus gadus, bet līdz šim tiešas darbības nav veiktas: kāpēc nav? Mēs dzirdam par pārskatiem, informācijas apkopošanu un ieinteresēto pušu sanāksmēm. Mums ir vajadzīga rīcība, nevis vārdi, un, ja mēs sakām, ka līdz šā gada beigām tikai gaidīsim vai atliksim šā jautājuma risināšanu vēl dažus gadus, tad tas tik tiešām ir pārāk maz un pārāk vēlū: mums ir jā rīkojas tagad.

Vai tāpēc, ņemot vērā šo blēdīgo darījumu raksturu un to ES mēroga un pārrobežu raksturu, Komisija neapsver iespēju izveidot speciālu juridisko konsultāciju centru, lai palīdzētu MVU atrisināt šos blēdīgos darījumus? Šādi blēdīgie darījumi turpināsies, līdz Komisija stingri nerīkosies.

Phil Prendergast (S&D). - Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Parlaments no nelieliem uzņēmumiem visā ES ir saņēmis simtiem lūgumrakstu, kuros tie sūdzas, ka ir kļūvuši par šo shēmu upuriem. Lai gan šo pārmērīgo maksu maksāšana vientiesīgus uzņēmumus var

novest smagās finanšu grūtībās, bieži šie upuri ir pārāk mazi, lai atļautos segt juridisko pakalpojumu izmaksas, sākot tiesvedību pret šīm uzziņu sabiedrībām.

Šīs firmas savus upurus bieži izvēlas citās dalībvalstīs. Šādi upuriem rodas juridiska nenoteiktība, jo viņi bieži nezina, kāds juridiskais statuss šiem līgumiem ir citā valstī. Uzziņu sabiedrības šo nenoteiktību izmanto.

Lai gan Komisija ir skaidri formulējusi, ka direktīva, kas attiecas uz maldinošu un salīdzinošu reklāmu, šo uzziņu sabiedrību maldinošo praksi pasludina par pretlikumīgu, tai vajadzētu arī pārliecināties, kā dalībvalstis šo direktīvu transponē, lai noskaidrotu, vai iedzīvotāji visā Eiropā ir vienādi aizsargāti. Tas, ka dalībvalstis šo direktīvu ir transponējušas, vēl nenozīmē, ka šie pasākumi ir vai nu visaptveroši, vai arī tie atbilst cits citam.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Negodīga komercprakse ir līdzīga ūdenim. Tiklīdz tiek atrasta plaisa, tā tiek izmantota. Šajā gadījumā tā ir atradusi divas plaisas. Viena plaisa ir 2006. gada direktīva, kas jau tika pieminēta; vēl viena plaisa ir regula par sadarbību starp dalībvalstīm.

Komisāra kungs, ņemot vērā, ka jūs atbalsta viss Parlaments, visas Parlamenta frakcijas, jums ir jārikojas ātri, jo laiks ir nauda. Kā jau norādīja mani kolēģi deputāti, ir pagājuši vismaz trīs gadi — trīs gadi, kuru laikā šie cilvēki, šie krāpnieki, kā viņus pamatoti nodēvēja daudzi deputāti — tostarp arī es —, maldina kolēģus un maldina vidēja lieluma uzņēmumus, kas ir uzskatāmi par Eiropas ekonomikas mugurkaulu. Jums ir jārikojas un jādara tas ātri.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Patiesi, ļoti svarīgi ir zināt, vai direktīva attiecībā uz maldinošu un salīdzinošu reklāmu dalībvalstīs ir atbilstoši transponēta un piemērota praksē. Tomēr mums ir arī ātri un pilnīgi jāsak risināt citi būtiski šās problēmas aspekti, kurus varētu arī attiecināt uz citiem blēdīgiem pārrobežu darījumu veidiem.

Pirmkārt, Komisijai, dalībvalstīm un to organizācijām ir jānodrošina patērētāji ar sākotnējo informāciju. Nav pieņemami, ka tiek apkrāpts arvien lielāks un lielāks skaits iedzīvotāju.

Otrkārt, lai aizstāvētu savas tiesības, upuriem ir jābūt iespējai iesniegt kolektīvas prasības. Mēs šādu iespēju esam gaidījuši vairāk nekā 20 gadu.

Treškārt, pašreizējā diskusijā par alternatīvas strīdu izšķiršanas reformu vajadzētu arī iekļaut nosacījumus attiecībā uz cīņu pret šiem blēdīgiem darījumiem.

Komisāra kungs, mēs šajā ziņā gaidām no jums ātrus un konkrētus pasākumus.

Seán Kelly (PPE). - Priekšsēdētājas kundze! Stāvoklis ir tieši tāds, kā to aprakstīja kolēģi. Es to zinu, jo manā vēlēšanu apgabalā, jo īpaši Korkā, firma ar nosaukumu „European City Guide” krāpnieciskos nolūkos visur dibina kontaktus ar uzņēmumiem. Lai gan, cik man zināms, Katalonijas augstā tiesa 2001. gadā tai pieprasīja pārtraukt tirdzniecību un tās vainu saistībā ar maldinošu praksi atzina Beļģijas tiesas un Apvienotās Karalistes Godīgas tirdzniecības birojs, šī firma turpina savu darbību. Tas nav pietiekami.

Ir ļoti svarīgi, lai mēs izdarītu divas lietas: pirmkārt, mums ir jācenšas un visā Eiropā jāpaaugstina uzņēmumu informētības līmenis, lai nodrošinātu, ka tie ir piesardzīgi un neļauj sevi piemānīt šīm maldinošajām firmām, un, otrkārt, mums ir jāievieš tiesību aktos nosacījums, kas nodrošinātu, ka tad, kad pret šo firmu vadītājiem tiek iesniegta prasība tiesā, viņi vai nu pārtrauc savu darbību, vai arī tiek ievietoti aiz restēm. Tas ir arī viss.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Parlaments ir saņēmis vairāk nekā 400 lūgumrakstu, un es pati esmu saņēmusi daudzas sūdzības no uzņēmumiem, bezpeļņas organizācijām, skolām, labdarības iestādēm un pat valsts iestādēm, kuras ir kļuvušas par uzziņu sabiedrību īstenoto krāpšanas gadījumu upuriem. Tie uzņemas lielas finanšu saistības ar pārliecību, ka atjaunina informāciju. Negodīgu uzziņu sabiedrību darbības apzināti tiek vadītas pāri robežām vai no trešām valstīm. Mums ir vajadzīgs skaidrs risinājums visas Eiropas mērogā, bet Eiropas Komisija, kurai pieder likumdošanas iniciatīva, daudzu gadu garumā nav neko darījusi par spīti visām Eiropas Parlamenta pūlēm.

Es savā ēnu referentes statusā Parlamenta ziņojumā esmu izvirzījusi daudzus risinājumus. Patiesībā Komisijai saskaņā ar attiecīgo direktīvu ir vienīgi jāierosina iekļaut melnajā sarakstā šo aizliegto maldinošo reklāmas praksi. Mums ir vajadzīgs spēcīgs juridiskais risinājums Eiropas mērogā, un mums tas ir vajadzīgs ātri.

Es aicinu Komisiju piemērot paātrināto likumdošanas procedūru. Šajā gadījumā daudzi godīgi iedzīvotāji ir zaudējuši daudz naudas Komisijas nosodāmās paviršības dēļ. Manuprāt, ir nepieciešama arī *Europol* izmeklēšana.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Dažu tā saukto uzziņu sabiedrību negodīgā prakse turpina radīt nopietnas problēmas. To darbību pamatā vienmēr ir bijusi galvenokārt tiesību aktu apiešana un ļoti vāja tiesiskā aizsardzība. Daudzi uzņēmumi atturas sākt tiesvedību tieši augsto izmaksu dēļ. Vai pretēji — var minēt daudzus absurdu spriedumu gadījumus, kas pieņemti, pamatojoties uz formālu pieeju, ko izmanto tiesas un citas pārraudzības iestādes.

Tomēr pats galvenais, uz ko šie krāpnieki pārsvarā paļaujas, ir atbildīgo iestāžu darbinieku vājās juridiskās zināšanas un diemžēl daudzos gadījumos to gatavības un drosmes trūkums un zināms kūtrums. Tiesību aktu formālā interpretācija ļauj viņiem izvairīties no iesaistīšanās, izvairīties no šo lietu izmeklēšanas un mazgāt savas rokas nevainībā. Paradoksālā kārtā pēc tam drīzāk tiek aizstāvētas krāpnieku, nevis to upuru intereses.

Komisijai uzdotajā jautājumā bez aplinkiem tiek vaicāts, kāda ir dalībvalstu pieeja šai problēmai. Kā tās ir piemērojušas direktīvu par maldinošu un salīdzinošu reklāmu? Ja vien valsts aktīvi, nevis tikai formāli neiesaistīsies, šī problēma paliks patiesi neatrisināma un no piekrāptajiem klientiem saņemtie lūgumraksti turpinās krāties. Bet tomēr mēs šajā jautājumā neesam bezspēcīgi.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, G. Oettinger kungs! Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) stingri atbalsta mazo un vidēja lieluma uzņēmumu pasargāšanu no uzziņu sabiedrību draudiem, kas šiem uzņēmumiem it kā sniedz pakalpojumu, kuram galu galā nav nekāda cita rezultāta kā tikai rēķini. Tomēr, kā jūs, G. Oettinger kungs, pareizi sacījāt, Direktīva 2006/114/EK tam nodrošina juridisko pamatu, kas dažās dalībvalstīs acīmredzami nav bijis veiksmīgi ieviests. Tāpēc es ceru, ka Komisija apzināsies problēmas sakni un piemēros sistemātisku pieeju, lai tajās dalībvalstīs, kurās situācija ir īpaši slikta, to atrisinātu pēc iespējas ātrāk. Protams, iesniegto datu pārrobežu rakstura dēļ, šī problēma var izplatīties no šīm dalībvalstīm uz citām kaimiņvalstīm.

Pārāk plaša pieeja šajā gadījumā nedarbosies, jo ir skaidrs, ka problēma ir meklējama konkrētās dalībvalstīs.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Uzziņu sabiedrības ir viens no visplašāk izmantotajiem informācijas avotiem par piedāvājumiem, kas pieejami kādā konkrētā uzņēmējdarbības nozarē. Pateicoties to popularitātei, Eiropas patērētāji šīs uzziņu

sabiedrības ir ļoti iecienījuši. Tas ir iemesls, kāpēc uzziņu sabiedrību maldinošā darbība nodara kaitējumu tiem cilvēkiem, kuri tos izmanto. Šo praksi varētu izbeigt, pareizi ieviešot direktīvu par maldinošu un salīdzinošu reklāmu. Diemžēl visas dalībvalstis šo tekstu nav transponējušas savos tiesību aktos. Tas nozīmē, ka upuriem kompensācija par viņiem nodarīto kaitējumu nepienākas. Direktīvas pārskatīšana nodrošinātu šīs prakses apkarošai nepieciešamos instrumentus. ES tiesību aktu papildināšana ar konkrētiem nosacījumiem arī ierobežotu iespējas parādīties jaunām maldinošām uzziņu sabiedrībām. Manuprāt, cilvēkiem, kas ir cietuši no šīs prakses, ir jābūt iespējai vērsties ar tiešu prasību tiesu sistēmā.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, G. Oettinger kungs, dāmas un kungi! Man šķiet, ka šī patiesi ir visas Eiropas problēma. Visiem ir zināmi šie gadījumi, un mēs dzirdam stāstus no daudzām dažādām valstīm. Man uz rakstāmgalda ir sakrājušies vesela kaudze ar sūdzībām par šiem gadījumiem, un es atzīstu, ka vairumā gadījumu es pats būtu iekritis. Problēma pastāv, un mēs par to esam vairākkārt ziņojuši. Mums ir Direktīva 2006/114/EK, mēs apspriedām šo jautājumu 2008. gadā Lūgumrakstu komitejā, un mēs esam rīkojuši debates šeit plenārsēdē, bet šī problēma joprojām pastāv un pat vēl pieaug.

G. Oettinger kungs, es dzirdēju, ko jūs teicāt sākumā, un man ir iespaids, ka problēmas risināšana ir apstājusies pie jums. Varbūt jaunajam komisāram būs jauna iespēja veikt darbības šajā jomā. Es vēlētos aicināt jūs uztvert šo problēmu nopietni. Tā var šķist maza problēma, bet tai ir būtiska ekonomiskā ietekme, un tā īpaši atstāj iespaidu uz maziem, vidēja lieluma un ģimenes uzņēmumiem, kas veido mūsu valstu tautsaimniecību un mūsu sabiedrības mugurkaulu. Ja mums neizdosies šo praksi apturēt visās dalībvalstīs un visā Eiropā vienādi ieviest direktīvu, var tikt nodarīts vēl lielāks kaitējums.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Es pateicos par plašo un konsekventu situācijas aprakstu, ko sniedza iesaistītie deputāti, kuri šodien šeit ir klātesoši. Es par to informēšu V. Reding kundzi un aicināšu viņu sagatavot visaptverošu paziņojumu, kurā būtu aplūkotas pašreizējo Eiropas un dalībvalstu tiesību aktu stiprās un vājās puses, un uz šā pamata pārskatīt direktīvu.

Ir skaidrs, ka 2006. gada direktīvu dalībvalstis ir ieviesušas. Tāpēc šī problēma galvenokārt nav saistīta ar valstu tiesību aktu pieņemšanu. Pirmkārt, pārrobežu problēmu gadījumā tiesību akts daudzos gadījumos bieži pat netiek piemērots, jo sadarbība starp dažādu dalībvalstu iestādēm nav ideāla, un tāpēc šie gadījumi vispār netiek izmeklēti. Otrkārt, bieži neizdodas ierosināt lietas. Krimināltiesības ir dalībvalstu kompetencē gan attiecībā uz sodu noteikšanu, gan arī šo gadījumu formālu izmeklēšanu, ko veic iestādes, prokurori vai tiesas.

Treškārt, un tagad es esmu nonācis līdz lietas būtībai, 2006. gada direktīvā ir aplūkota vienīgi negodīga prakse komercdarījumos starp uzņēmumiem un klientiem, bet ne uzņēmumu starpā. Tas nozīmē, ka šī direktīva galvenokārt sniedz aizsardzību privātiem iedzīvotājiem pret šīm krāpnieciskajām firmām. Tā pret šādu krāpšanu neaizsargā tos iedzīvotājus, kuri ir uzņēmēji, individuālie tirgotāji, mazumtirgotāji un veikalnieki vai kuriem pieder mazi vai vidēja lieluma uzņēmumi. Tomēr jautājums ir tieši par šīs direktīvas darbības jomas paplašināšanu, lai iekļautu komercdarījumus starp uzņēmumiem, un pret to likumdošanas procesa laikā toreiz iebilda lielākā daļa dalībvalstu. Tas nozīmē, ka mēs pilnīgi apzināti ierobežojām sevi, pamatojoties uz šo direktīvu, ar Eiropas regulu par darījumiem starp krāpnieciskiem uzņēmumiem un iedzīvotājiem, bet nevis starp krāpnieciskiem uzņēmumiem un mazo biznesu. Eiropas regula attiecībā uz šo problēmu,

par kuru jūs pamatoti sūdzaties, pamatojoties uz praktisko pieredzi, tajā laikā nebija vajadzīga.

Šī direktīva bija ambiciozs Eiropas projekts, un tajā laikā Komisija bija norūpējusies, ka viss priekšlikums varētu tikt sabotēts, un direktīvas nebūtu vispār, ja Komisija būtu uzstājusi uz tās darbības jomas paplašināšanu, lai tā ietvertu ne tikai attiecības starp krāpniekiem un iedzīvotājiem. Ņemot vērā konkrētos piemērus, ko jūs šeit minējāt, un ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus, kurus Komisija nav atklājusi, direktīvas pārstrādātajā izdevumā, kas gaidāms nākamajā gadā, ir iespējams paplašināt tās darbības jomu ārpus attiecībām starp krāpnieciskajām firmām un iedzīvotājiem. Mēs pie tā sāksim darbu nekavējoties.

Visbeidzot ir dalībvalstis, kurām materiālo un kriminālo tiesību nosacījumi pietiekami aptver attiecības starp krāpniekiem un iedzīvotājiem un kuras ierosina šādas lietas. Labi piemēri ir Austrija, Beļģija un Francija. Ir citas dalībvalstis, un jūs minējāt dažas no tām, kurās valstu noteikumi nav atbilstoši. Mums ir jānogaida un jāraugās, vai gada laikā šīs dalībvalstis būs gatavas Padomē balsot „par” vispārēju ES mēroga, standartizētu regulu, lai aizsargātu tos iedzīvotājus, kuri ir arī uzņēmēji.

Priekšsēdētāja. – Es no Lūgumrakstu komitejas esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu ⁽¹⁾.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 149. pants)

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), rakstiski. – (HU) Šī problēma ir reāla, diemžēl ļoti izplatīta, un tā ir novērojama gandrīz visā Eiropas Savienībā. Upuri labticīgi paraksta līgumu par reklāmas ieviešanu uzziņu sabiedrības krājumā pēc tam, kad ir noticejuši, ka tas ir bezmaksas pakalpojums. Pēc tam operatori, minot dažādus iemeslus, pieprasa samaksu un ilgstoši neliek mieru, izdara psiholoģisko spiedienu un draud pat sākt tiesiskas darbības pret tiem, kas atsakās maksāt. Lai izvairītos no turpmāku maldinošu reklāmu izplatīšanas, obligāti ir nepieciešams pārskats par to, vai atbilstošais Savienības tiesību akts dalībvalstīs ir efektīvi ieviests, un, lai atrisinātu šo problēmu, vajadzības gadījumā attiecīgajam Savienības tiesību aktam ir jāierosina jauns grozījums. Tagad svarīgākā lieta ir parādīt grūtībās nonākušajiem uzņēmumiem, ka mēs ne tikai saprotam viņu bēdīgo situāciju, bet arī pilnīgi viņus atbalstām. Vienlaikus ir obligāti jāpieprasa maldinošām uzziņu sabiedrībām pārtraukt savas apzināti maldinošās uzņēmējdarbības aktivitātes, jo tās ir pretrunā Savienības konkurences politikas garam.

5. ES atomelektrostaciju noturības testi un kodoldrošība ES kaimiņvalstīs (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par ES atomelektrostaciju noturības testiem un kodoldrošību ES kaimiņvalstīs.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Esmu piedalījies vairākās sanāksmēs ar dažādām Parlamenta komitejām un šodien esmu gatavs jūs informēt par progresu saistībā ar mūsu vērienīgo plānu, proti, ieviest Eiropas mēroga atomelektrostaciju noturības testus Eiropas Savienībā un citās valstīs.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Mēs Padomei ierosinājām izmeklēt visu ES atomelektrostaciju drošību, pamatojoties uz vispusīgu riska un drošības novērtējumu, un marta beigās Padome par šo jautājumu pieņēma lēmumu. Eiropas Kodoldrošības jomas regulatoru grupai (ENSREG) un Komisijai tika pieprasīts izstrādāt kritērijus, metodiku un grafiku noturības testu veikšanai. Tas nebija viegls process, un par saviem centieniem saņēmām dažādus komentārus.

Šodien varu jums sacīt, ka tagad ir ieviesti kritēriji, metodika un grafiks, kas, manuprāt, atbilst Eiropas pilsoņu vēlmēm attiecībā uz šiem noturības testiem.

(Turmes kunga starpsaucieni)

Komentārs „blēņas” nav arguments, Turmes kungs. „Blēņas” nav vārds, ko mēs gribētu redzēt protokolā, bet, ja tas jūs dara laimīgu, es to pieņemšu.

Jebkurā gadījumā cīņa bija spraiga. Pirmkārt, daudzi kodoldrošības regulatori nebija gatavi pieņemt Eiropas pārbaužu procedūru. Tas tā ir tādēļ, ka energoresursu avotu sadalījums ir dalībvalsts kompetencē un atomelektrostaciju uzraudzība, atļauju izsniegšana un pārraudzība arī ir dalībvalsts kompetencē. Manuprāt, tas, ka veiksīm Eiropas līmeņa noturības testus ar kopējiem kritērijiem, ir ārkārtīgi svarīgs un vēsturisks solis, lai īstenotu visu Eiropas pilsoņu intereses un drošības vajadzības. Nešaubieties, ka es nepieļāšu noturības testu novājināšanu.

Kad sabiedrība tiks iepazīstināta ar noturības testu rezultātiem, ar visiem datiem, novērtējumiem, priekšlikumiem un secinājumiem, Eiropas pilsoņi zinās vairāk par Eiropas atomelektrostacijām visās dalībvalstīs, nekā zināja līdz šim par spīti centieniem iepriekšējo desmitgažu laikā. Es ļoti labi atceros, kā cilvēki, kas dzīvo valstu pierobežā, vēlējās iegūt informāciju par tuvumā esošo atomelektrostaciju drošības garantijām. Tās pilsoņiem nereti likās nepietiekamas. Nākamo sešu vai deviņu mēnešu laikā mūsu rīcībā būs ievērojami vairāk datu, faktu un konstatējumu, nekā ir publiskots pēdējo 20 gadu laikā.

Noturības testam būs trīs posmi.

(Harms kundzes starpsaucieni)

Ņemot vērā agro rīta stundu, būsīm nopietni, Harms kundze. Lūdzu, nešaubieties, ka es nezaudēšu objektivitāti. Kad runājam par šo tematu, man ir sajūta, ka mani kritizē abas puses. Es esmu pieredzējis vidusmēra cilvēks un zinu, ka esmu īstajā vietā.

Es sacīju „vidusmēra”, Harms kundze. Es neko neteicu par viduvējību. Lūdzu, klausieties uzmanīgi. Es domāju, ka mana nostāja atbildīs jūsu cerībām, kad būs runa par objektivitāti.

1. posms: tirgus ekonomikā rūpniecisku ražotņu īpašnieku un operatoru galvenā atbildība neapšaubāmi ir nodrošināt, ka iekārtas ir drošas, veikt regulāras drošības pārbaudes un sniegt ziņojumus par rezultātiem. Tādēļ 1. posmā visiem atomelektrostaciju operatoriem ir pieprasīts līdz 1. jūnijam iesniegt ziņojumu savām valstu iestādēm, izmantojot noteiktus Eiropas pārbaužu kritērijus — mūsu pārbaužu katalogu, kas ir publiski pieejams un pārredzams. Ziņojumi ir jāiesniedz ātri, bet tiem jābūt rūpīgiem, un rūpība ir svarīgāka par ātrumu. Tajos jāietver operatoru novērtējums par savu atomelektrostaciju, kā arī operatoru secinājumi, pamatojoties uz pārbaužu kritērijiem un Fukušimas sekām.

2. posms: šo posmu veido vēl viena pārbaude, ko veic valstu kodoldrošības regulatori attiecībā uz operatoru iesniegtajiem ziņojumiem, kā arī regulatoru veikto pārbaudu un konstatējumu novērtējums.

3. posms ir jauns un ietver profesionālapskates. Šā 3. posma laikā plānojam paši gūt pārskatu pār situāciju, veikt savu novērtējumu un izdarīt savus secinājumus Eiropas līmenī. Mēs nesēdēsim zilonkaula tronī un naivi nepieņemsim valstu iestāžu iesniegtos rezultātus. Mēs izmantosim komandas, kuru pārstāvji būs no dažādām Eiropas valstīm, un mēs arī pēc izvēles varēsim paši apmeklēt atomelektrostacijas. Eiropas komandās būs kodoleksperti no dažādām dalībvalstīm un Komisijas ierēdņi.

Īpaši saistībā ar profesionālapskatēm jebkāda rīcība ir jāaskaņo ar Komisiju un ENSREG, kas nozīmē, ka bez Komisijas piekrišanas procesu nevarēs pabeigt. Tāpēc varat būt droši, ka man ļoti svarīga ir nopietna, objektīva un rūpīga pieeja.

Viss notiekošais būs pārredzams. Tikai tajos gadījumos, kad drošības vajadzības būs saistītas ar konfidencialitāti, būs atļauts zemāks pārredzamības līmenis. Es uzskatu, ka testa kritēriji ietvers svarīgākās Eiropas sabiedrības prasības un likumīgās intereses. Tie ietvers visus dabas fenomenus, piemēram, augstu ūdens līmeni, ārkārtēji augstu vai zemu temperatūru, zemestrīces un citus apstākļus. Tie ietvers visus ar dabu saistītos riskus.

Otrkārt, esmu vairāk nekā jebkad pārliecināts, ka, lai gan Fukušimas negadījumu sākotnēji izraisīja dabas fenomens, tas nebija vienīgais katastrofas cēlonis. Manuprāt, būtiska un, iespējams, izšķiroša nozīme Japānā pirms zemestrīces un cunami bija cilvēka kļūdu iespējamībai saistībā ar drošības uzlabošanu un stacijas modernizēšanu; savukārt pēc katastrofas — saistībā ar kaitējuma maksimālu ierobežošanu.

Tāpēc noturības testos cilvēku kļūdas iespējamība ir svarīgs elements. Sākumā es nesaņēmu pietiekamu atbalstu šajā jautājumā no kodolregulatoru puses. Esmu pateicīgs Parlamentam, jo īpaši Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai, par atbalstu. Tādēļ sarunās ietvēru arī šo komiteju prasības. Mēs esam nodrošinājuši, ka testu kritērijos ir lielā mērā ņemts vērā cilvēciskais faktors.

Es vēlos skaidri norādīt, ka esam nodrošinājuši, ka testa kritērijos ir pilnīgi ņemts vērā cilvēciskais faktors un cilvēku kļūdas iespējamība. Ar to mēs domājam kļūdu, kvalifikāciju trūkumu, atomelektrostacijas sliktu pārvaldību vai pilota kļūdu, kuras rezultātā notiek aviokatastrofa. Tas nozīmē, ka noturības testos ir pilnīgi ņemti vērā cilvēciskie faktori un cilvēku kļūdas iespējamības.

(Turmes kunga starpsaucieni)

Turmes kungs, šķiet, ka, jūsuprāt, jūs ar saviem starpsaucieniem vadāt Parlamenta procedūras. Lūdzu, ļaujiet man pabeigt sakāmo. Pēc tam jums būs gana daudz laika izteikties.

(Aplausi un starpsaucieni)

Es vēlos paskaidrot godājamam deputātam, ka šis temats ir tik svarīgs, ka manā rīcībā būtu jābūt vismaz 7 – 8 minūtēm uzstāšanās laika. Jebkurā gadījumā tas ir jūsu Reglaments. Ja vēlaties garāku uzstāšanās laiku, par to var izlemt Parlaments. Jūs esat Parlamenta deputāts, un es neesmu.

Cilvēka kļūdas iespējamība ir pilnīgi ņemta vērā. Tomēr viena no jomām, kas nav ietverta, ir noziedzība. Šeit es runāju par apzinātiem uzbrukumiem atomelektrostacijām, iespējams, teroristu uzbrukumiem jebkādā veidā, tostarp kibernetiskiem un uzbrukumiem no gaisa. Nevienam no tiem nav ietverts noturības testā. Tam ir divi iemesli. Pirmais ir formāls. Daudzu dalībvalstu kodoldrošības regulatori nav tehniski atbildīgi par šo jomu un norādīja

Komisijai uz slepeno dienestu, policijas, gaisa spēku, armijas un valsts iestāžu atbildības jomu. Tāpēc mēs tagad uzaicināsim dalībvalstis nosūtīt attiecīgo iestāžu pārstāvjus pie mums, lai mēs varētu ar šīm iestādēm pirms vasaras brīvdienām apspriest, kā varam kritērijos ietvert noziegumu sekas.

Otrais iemesls ir tāds, ka dalībvalstis pauda bažas par konfidencialitāti un ierosināja spēcīgus argumentus, pamatojot savas bažas, kas nozīmēja, ka diskusijas nevarētu būt pārredzamas. Mēs vēlamies novembrī iesniegt starpposma ziņojumu. Es ļoti labprāt piedalīšos turpmākās oficiālās diskusijās ar Parlamentu, pirms tiks veikta profesionālapskate. Ir kāds jautājums, kas ir skaidri jānorāda: rūpība ir svarīgāka par ātrumu. Es nepiekrītu īsajam grafikam, ko dažas dalībvalstis uzskatīja par piemērotu īpašo testu veikšanai.

Es neuzskatu, ka varam ievērot ārkārtīgi svarīgos testa kritērijus, ja mūsu rīcībā ir 4 – 6 nedēļas. Tāpēc mums, iespējams, būs vajadzīgs laiks līdz pat nākamā gada pavasarim. Runājot par pārējiem jautājumiem, lūdzu, neaizmirstiet, ka mani neinteresē, vai atomelektrostacijas darbojas, tiek plānotas, būvētas vai slēgtas. Saskaņā ar manu izpratni par tiesību aktiem tā ir dalībvalstu atbildība. Tomēr es uzskatu, ka esmu atbildīgs par drošību gan tajās elektrostacijās, kas darbojas, gan tajās, kuras tiek plānotas. Tādēļ esmu pateicīgs, ka mūsu uzaicinājums tika pieņemts praktiskā līmenī un ka Ukraina, Krievija, Šveice, Armēnija, Horvātija un Turcija piekrita īstenot kopējā Eiropas noturības testa nākamo posmu, kas ļaus drošības izmeklēšanas veikt arī ārpus Eiropas Savienības robežām.

Es ar nepacietību gaidu, kad varēšu jūs iepazīstināt ar rezultātiem. Turklāt es vēlos paskaidrot, ka nākamo dažu mēnešu laikā strādāšu pie stingru un objektīvu juridisko noteikumu izstrādes par kodolatkritumu apsaimniekošanu. Mani pārsteidza, ka komiteja kategoriski ar lielu vairākumu neizslēdza iespēju eksportēt atkritumus uz trešām valstīm.

(*Starpsaucieni zālē*)

Es vēlos paskaidrot godājamam deputātam, ka es šeit uzstājos kā komisārs. Mana piederība partijai ir privāts jautājums. Lūdzu, nejauciet kristīgo demokrātu *Oettinger* kungu un komisāru *Oettinger*. Tāpēc kā komisārs varu sacīt, ka mani pārsteidza, ka eksporta aizlieguma ierobežojumus piemēroja ar nepārprotamu vairākumu. Varbūt to vēl varētu mainīt Parlamenta lēmuma pieņemšanas procedūras laikā līdz jūnija beigām.

(*Aplausi*)

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

Herbert Reul, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Oettinger* kungs! Vispirms vēlos jums pateikties, *Oettinger* kungs. Pretēji cilvēkiem, kuru izmeklētie vārdi rada vienīgi neskaidrību, jūs esat nodrošinājis reālu progresu. Un politikā tieši tam ir nozīme.

Godīgi sakot, man patiešām sāk krist uz nerviem, ka daži Parlamenta deputāti nemitīgi pieprasa vairāk un vairāk, bet nav gatavi ieguldīt paši. *Harms* kundze, mēs Parlamentā neesam guvuši sekmīgu rezultātu. Mums pat neizdevās pieņemt rezolūciju par drošību, jo jūs gribējāt 150 % un nebijāt apmierināta ar to, kas reāli bija iespējams, ņemot vērā dažādās iesaistītās atbildības jomas. Mēs neesam paveikuši savu darbu, un jūs arī ne!

Tomēr komisārs savu darbu ir paveicis. Pirms sešiem mēnešiem mēs necerējām, ka mums būs iespēja veikt šādus noturības testus. Mēs nebūtu ticējuši, ka ir iespējams sākt sarunas par drošības jautājumu ar valstīm ārpus Eiropas. Ir jau viegli sēdēt un ļaustīties, cik viss

ir baisi, un pievērsties tikai un vienīgi jautājumam par atteikšanos no kodolenerģijas — citiem vārdiem sakot, visu vai neko. Grūtāk, bet lietderīgāk Eiropas cilvēkiem ir panākt progresu šajā jomā. *Oettinger* kunga panāktais pēdējo dažu mēnešu laikā ir piemērs mums visiem. Es necenšos pateikt, ka viss ir tieši tā, kā mēs gribējām. Mēs tikai beigās varēsīm pateikt, vai tas ir tas, ko vēlamies. *Harms* kundze un *Turmes* kungs, ir nepieņemami izmantot savu laiku, nemitīgi sūdzoties un bļāustoties, bet, kad jūs aicina kaut ko darīt, jūs balsojat pret augstāku drošības līmeni atomelektrostacijās. Rezolūcija bija mūsu priekšā, un jūs balsojāt pret to. Jūs novājinājāt Parlamenta un Komisijas nostāju, kad mēs gribējām uzlabot Eiropas atomelektrostaciju drošību. Tas ir fakts.

Man reiz pietiek ar šo nemitīgo liekulību. Tas ir negodīgi un neļauj mums panākt progresu. Situācija, protams, ir sarežģīta, bet visi ir informēti par juridisko nostāju. Ir naivi uzskatīt, ka varam rīkoties, kā vēlamies. Pastāv konkrēta juridiskā nostāja, kas mums jāievēro. Šajā saistībā panāktais progress ir ļoti interesants un svarīgs. Varbūt jums liekas, ka nemitīgi starpsaucieni ir jautra nodarbe, bet tie nesniedz nekādus rezultātus.

(*Aplausi*)

(*Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu*)

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Reul* kungs! Es savā runā vēlāk paskaidrošu, kādēļ neesam apmierināti, bet man liekas, ka jūs vēl neesat pilnīgi sapratis, kādu lēmumu ir pieņēmusi jūsu kanclere un jūsu partija Vācijā.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Jau atkal runa ir nevis par nelielu vai lielāku progresu šajā jautājumā, bet gan par partiju politiskajiem strīdiem. To mēs varam. Starp partijām mums Parlamentā izdevās panākt daudz lielāku progresu saistībā ar šo rezolūciju, nekā ir izdevies tagad. Es vēlos paust nožēlu, ka jau atkal laužam šķēpus par jā vai nē. Jūs zināt, ka man personīgi ir ļoti konkrēts viedoklis šajā jautājumā, bet es esmu gatavs kompromisam un gatavs rast kopēju valodu Parlamentā, lai uzlabotu Eiropas atomelektrostaciju drošību to pašreizējās atrašanās vietās, kur tās, visticamāk, paliks. Mūsu darbs ir panākt rezultātus Eiropas cilvēkiem, nevis tikai sniegt paskaidrojumus.

(*Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu*)

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kundze, *Reul* kungs! Es jūsu aicinājumu saglabāt objektivitāti un godīgumu mūsu savstarpējās attiecībās uztveru ļoti nopietni. Tāpēc vēlos jums jautāt, kādēļ izklausāties tik uzbrūkošs un kādēļ saucat Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas deputātus par liekuliem? Jūs izmantojāt smieklīgu argumentu, ka pirms gada nebūtu bijis iespējams ierosināt šādus noturības testus. Tomēr jūs nepaskaidrojāt Parlamentam, ka vienīgais iemesls, kādēļ tas nebija iespējams, bijāt jūs, *Reul* kungs, un jūsu piekritēji, kas to nepieļāva.

Šāda problēma mums bija pirms Fukušimas. Ja mēs visi vēlamies drošību, tad pareizi būtu izrādīt apņemšanos nodrošināt to nepārtraukti, nevis tikai tad, kad ir avarējuši trīs reaktori.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, es reaģēju tik saasināti, jo joprojām jūtos aizkaitināts, ka mums nav izdevies pieņemt kopēju rezolūciju par drošību, jo dažiem cilvēkiem bija svarīgāk ieņemt kategorisku nostāju, nevis rast kopēju valodu.

Otrkārt, es jau paskaidroju debāšu laika un paskaidrošu vēlreiz, ka no tā esmu guvis mācību. Esmu sapratis, ka mums ir jādara vairāk, lai ieviestu stingrākus drošības standartus Eiropas atomelektrostacijās. Mums jāpiemēro lielāks spiediens un jāizrāda lielāka iniciatīva.

Tāpēc es atbalstīju kopējo rezolūciju un tāpēc atbalstu *Oettinger* kungu, nevis pastāvīgi uzbrūku viņam.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Vytautas Landsbergis (PPE). - Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos *Reul* kungam sacīt, ka bija laiks, kad elektroenerģiju no nedrošām atomelektrostacijām uzskatīja par netīru elektroenerģiju, ko ES dalībvalstis nedrīkst pirkt. Atomelektrostacijas, ko ir plānots būvēt netālu no ES rietumu robežām, pieder šai kategorijai, jo to tehnoloģija nav iepriekš izmēģināta attālākās vietās. Apgalvojumi, ka tās būs drošas, ir tukši vārdi.

Kādas ir jūsu domas par to, ka Vācija, atsakoties būvēt atomelektrostaciju savā teritorijā, pieņem to celtniecību netālu no mūsu robežām un iegādājas šo „netīro” elektroenerģiju? Kur šeit ir solidaritāte un morāle?

Herbert Reul (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētājas kundze, *Landsbergis* kungs! Man žēl, bet es nevaru atbildēt uz šo jautājumu. Es nevaru runāt Vācijas valdības vārdā. Tomēr es uzskatu, ka jums ir taisnība, kad sakāt, ka mums ir rūpīgi jāizskata ne tikai jautājums par Eiropas atomelektrostaciju drošību, bet arī iespēju robežās jācenšas ietekmēt citu elektrostaciju celtniecību un stāvokli.

Oettinger kungs sacīja, ka piemēro visus iespējamus centienus, lai sekmētu noturības testus un iespējamus grozījumus noteikumos citos pasaules reģionos, kā arī ir apņēmies nodrošināt, ka tiek pieņemti šie uzlabotie drošības standarti. Šajā saistībā uzskatu, ka jūsu komentāri ir pamatoti.

Teresa Riera Madurell, *S&D grupas vārdā.* – *(ES)* Priekšsēdētājas kundze, *Reul* kungs! Jūs esat komitejas priekšsēdētājs. Dāmas un kungi! Nomierināsimies nedaudz!

Komisār, sanāksmē dienu pirms jūsu tikšanās ar Eiropas Kodoldrošības jomas regulatoru grupu (*ENSREG*) mana grupa jums paskaidroja, kāda ir mūsu nostāja šajā jautājumā. Tagad man jums jāsaka, ka neesam pilnīgi apmierināti. Kādēļ?

Tāpēc, ka mēs uzskatām, ka noturības testiem jābūt obligātiem. Tomēr esam gandarīti, ka 143 Eiropas atomelektrostacijās tiks veikti šie noturības testi, un mēs arī atbalstām Komisiju tās centienos pārliecināt trešās valstis atkārtoti novērtēt arī savas stacijas. Turklāt mēs neesam apmierināti, jo uzskatām, ka noturības testiem, ko patiesībā veiks paši operatori, būtu jāsaņem otrs atzinums, lai nodrošinātu lielāku objektivitāti. Profesionālapskates metode, iesaistot septiņus ekspertus, ir viens solis. Tomēr mūsu grupas priekšlikums bija izstrādāt neatkarīgu kontroles mehānismu, kam bija paredzēts darboties jau no paša sākuma, nevis vēlāk, rezultātu analizēšanas posmā.

Mēs arī uzskatām, ka testi jāveic citās iekārtās, piemēram, izpētes reaktoros, un attiecībā uz citiem apdraudējumiem, piemēram, radioaktīviem putekļiem teroristu uzbrukuma vai stacijas struktūras nepilnību rezultātā. Mēs apzināties bažas saistībā ar konkurenci, bet domājam, ka būtu bijis iespējams panākt labāku vienošanos.

Riska analīze ir piemērots, bet izolēts pasākums. Tāpēc, lai garantētu maksimālu drošību, mana grupa ierosina izveidot neatkarīgu organizāciju Eiropas līmenī, kas uzņemtos atbildību par drošību un kontroli.

Visbeidzot, komisār, es vēlos jums sacīt, ka pašlaik ceram uz saskaņotu rīcību, lai tie reaktori, kas neiztur testus un kas nevar novērst savus trūkumus, tiek slēgti, un uz pārredzamību, lai visi pilsoņi saņem pilnīgu informāciju par testa procedūrām un rezultātiem.

Lena Ek, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Šis nav Vācijas iekšzemes jautājums, šis ir Eiropas mēroga jautājums. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai kodoliekārtas Eiropā būtu gan drošas, gan tiktu uzskatītas par drošām. Nedrīkst atkārtot pirmā banku noturības testa kļūdas; mums nav vajadzīgs vēl viens bezjēdzīgs sabiedrisko attiecību pasākums.

Komisijas pienākums ir nodrošināt, ka noturības testi ir strikti, pārredzami un vispusīgi un ka tiem ir reālas sekas. Ja stacija neiztur testu un ja konstatētās problēmas nevar novērst, tā ir jāslēdz. Tomēr ierosinātie noturības testi ir pārāk vāji. ALDE grupa aicināja testā ietvert visus drošības apsvērumus un cilvēcisko faktoru. Tas tā diemžēl nav noticis. Es patiešām ceru, ka Komisija atradīs citu veidu, kā testēt drošības apstākļus.

Piemēram, es gaidu, ka Komisija saistībā ar kodoldrošības direktīvas pārskatīšanu ierosinās priekšlikumus, lai novērstu minētās problēmas. Tas, komisār, ietver jūsu nupat ierosinātos jautājumus par drošību saistībā ar ekspluatācijas pārtraukšanu un atkritumiem. Noturības testā arī nav norādīta nepieciešamība pēc testu neatkarības un pārredzamības. Būs profesionālapskate, kurā piedalīsies pārstāvji no citām dalībvalstīm, nevis tās, kurā atrodas atomelektrostacija, bet nav garantijas, ka tie būs pilnīgi neatkarīgi. Tāda ir problēma.

Ir problēmas ar šo testu ticamību, bet noturības testi ir tikai pats sākums. Mums ir vajadzīga plašāka stratēģija, kas paredz kopējus Eiropas standartus, kuri nodrošina augstu kodoldrošības līmeni un informācijas sniegšanu.

Atomelektrostaciju drošība ir Eiropas mēroga jautājums. Perspektīvā mums ir jāsteno drošības standarti, kas ir stingrāki par Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras un pārējo pasaules reģionu ieteikumiem. Ja aplūkojam informācijas plūsmu un pārredzamības aspektus saistībā ar Fukušimas negadījumu, redzam, ka šajā jomā ir nepieciešama Eiropas platforma un Eiropas noteikumi. Eiropas pilsoņi gaida un ir pelnījuši pēc iespējas labāku drošības līmeni savās atomelektrostacijās.

Mūsu rīcībā ir maz laika, un uz Eiropas Komisijas pleciem gulst liela atbildība; īpaši atbildīgas ir dalībvalstis, kas novājina savus sākotnējos solījumus pēc notikumiem Japānā un attālinās no tiem. Mēs aicinām Komisiju uzņemties atbildību un aicinām Padomi, kas neatrodas sēžu zālē, īstenot Eiropas pilsoņu cerības attiecībā uz kodoldrošību Eiropā.

Giles Chichester, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos jums nolasīt dažus teikumus no AK kodoliekārtu galvenā inspektora starpposma ziņojuma: „Mums visiem jāievēro nepārtrauktas pilnveidošanās princips. Tas nozīmē, ka — neatkarīgi no tā, cik augsti ir kodoliekārtu konstrukcijas un darbības standarti — mēs nekad nepārstāsim meklēt pilnveidošanās iespējas.”

AK kodolenerģijas regulējums lielākoties nav noteikts tiesību aktos. Tas nozīmē, ka nozarei ir regulatoram jāparāda, ka tā pilnīgi saprot ar savu darbību saistītos riskus un zina, kā tos kontrolēt. Tāpēc mēs gaidām, ka nozare uzņemsies vislielāko atbildību, gūstot pieredzi no iepriekšējiem notikumiem, nevis paļausies, ka regulators tai pateiks, kā rīkoties.

Pirmais secinājums starpposma ziņojumā ir šāds: „Nemot vērā Fukušimas negadījuma tiešos cēloņus, nav nekāda iemesla samazināt atomelektrostaciju vai citu kodoliekārtu darbību AK.” Otrais secinājums: „Reaģējot uz Fukušimas negadījumu, AK atomenerģijas nozare ir rīkojusies atbildīgi un atbilstīgi, uzņemoties vadību drošības un augsta drošības līmeņa jautājumos savos līdzšinējos pasākumos.” Ceturtais secinājums: „Līdz šim zināmo Fukušimas negadījuma apstākļu analīze nav atklājusi nekādas plaisas attiecībā uz AK kodoliekārtu drošības novērtēšanas principu darbības jomu vai dziļumu.”

Nobeigumā vēlos sacīt, ka mēs nedrīkstam aizmirst šīs zemestrīces ārkārtējās iezīmes un cunami spēku, kas skāra Fukušimas iekārtas un kas izraisīja šo negadījumu.

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Oettinger* kungs! Līdz šim debātes ir risinājušās saskaņā ar manām prognozēm, bet tās nebūt neatbilst manām vēlmēm. Sākumā pēc negadījuma Fukušimā jūs ievērojāt pareizo virzienu un noteicāt mērķus, kas ietvēra vispusīgu, padziļinātu izmeklēšanu attiecībā uz visiem riskiem, kurus rada Eiropas atomelektrostacijas, pamatojoties uz gūto pieredzi no Fukušimas gadījuma. Tagad mēs zinām vēl vairāk par Fukušimu, tostarp to, ka par katastrofu nemītīgi tika atspoguļota pozitīvāka informācija, nekā ir reālā situācija, un ka lielākās reaktoru avārijas notika ātrāk, nekā japāņi atzina. Mēs arī esam informēti par uzraudzības sistēmas problēmām.

Tomēr šodien esat pieļāvis lielu kļūdu. Kā komisāram, kas pārņem atbildību, kura nav jūsu, jums vajadzēja sacīt: „*Harms* kundze, godājamie Eiropas Parlamenta deputāti! Esmu uzņēmies lielu uzdevumu, bet panācis tikai nelielu progresu.” Jums bija jārunā par to, ka pastāv milzīgas problēmas, ka noturības testi ir tikai un vienīgi brīvprātīgi, ka tos veic tikai „papīra formātā” un ka tie lielākoties ir operatoru ziņā, kā tas vienmēr ir bijis. Jums vajadzēja to atzīt, un tad es būtu spējusi jūs uzklaut ar daudz lielāku nopietnību. Šādā gadījumā mēs būtu varējuši iesaistīties turpmākās lietderīgās diskusijās par to, kas ir un kas nav sasniegts.

Tas, ko jūs mums esat iesniedzis, *Oettinger* kungs, būtībā ir stratēģija, kura palīdzēs notuēt riskus, kas saistīti ar Eiropas kodolenerģijas programmu, kāda tā ir pašlaik. Kaut kādā brīdī vecie reaktori saņems tādu kā *Oettinger* zīmoga apstiprinātu atļauju, apliecinot, ka testi jau atkal ir veikti „papīra formātā” attiecībā uz visiem faktoriem, kuri jau iepriekš tik bieži ir tikuši testēti.

Jūs patiešām varējāt maz pateikt par drošību, un mēs neesam panākuši lielu progresu šajā ziņā. *Euratom* līguma dēļ Parlamentam nav gandrīz nekādas ietekmes kodoldrošības jautājumā, un šajā ziņā neesam panākuši nekādu progresu.

Man būs ļoti interesanti vērot, kā risināsies debātes par patiesi kopējiem drošības standartiem. Arī šajā saistībā mēs jūs vērtēsim. Tomēr tas būs nākotnē, un pašlaik sasniegtais ir ārkārtīgi neliels progress.

(Runātāja piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Giles Chichester (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties cienījamai kundzei, ka viņa pieņēma manu jautājumu.

Man ir divi jautājumi. Pirmkārt, vai jūs varētu pieņemt, ka šīs nav Vācijas debātes un ka diskusijā ir iesaistīti arī citi elementi? Jo šķiet, ka šīs ir tādas kā Vācijas iekšējās diskusijas, taču par to ir dažādi viedokļi.

Otrkārt, vai jūs varētu pieņemt, ka Fukušimas apstākļi bija samērā ārkārtēji un bezprecedenta — gan saistībā ar zemestrīces stiprumu, proti, spēcīgākā Japānā jebkad pieredzētā zemestrīce, gan cunami viļņu augstumu, kuru maksimālais līmenis bija 46 metri, kā mani informēja, un vidējais — 14 metri? Tie ir apstākļi, kādi Eiropā nav iespējami.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Atvainojiet, *Chichester* kungs, es runāju vāciski, bet savā runā vispār nepieminēju Vāciju. Ja vēlētos ko sacīt par Vāciju, tad tas būtu, lūk, kas: es uzskatu, ka Vācijas valdība rīkojās pareizi, piemēram, klimata politikas eksperta *Klaus Töpfer* vadībā norādot, ka ar šīm elektrostacijām saistītie riski ir

pārāk lieli, ka katastrofas gadījumā riskus nebūtu iespējams pārvaldīt un ka tādēļ Vācija atsakās no kodolenerģijas. Es uzskatu, ka to ir svarīgi šeit pieminēt, skatoties no Vācijas perspektīvas. Tomēr es to savā iepriekšējā runā neminēju.

Savukārt par otro jautājumu par Japānu es vēlos sacīt, ka TEPCO un citi atomelektrostaciju operatori pirms Fukušimas negadījuma apgalvoja, ka viņu stacijas ir tehniski aprīkotas, lai izturētu visa veida zemestrīces, kādas vien ir iespējamās. Bija prognozes un brīdinājumi, ka būs šāds briesmīgs cunami. Es nesaprotu, kādēļ Starptautiskā Atomenerģijas aģentūra neiejaucās agrākā posmā.

(Runātāja piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es jums, Harms kundze, vēlos jautāt, kādēļ neesat pateikusies Oettinger kungam? Kādēļ nepateiciāties viņam? Es uzskatu, ka jūsu apvainojumi pret viņu ir samērā briesmīgi. Oettinger kungs bija vienīgais cilvēks, kas maksimāli izmantoja iespēju visus sasaukt kopā tūlīt pēc Fukušimas negadījuma un uzstāt, lai mēs veicam Eiropas līmeņa noturības testus neatkarīgi no atbildības jomām. Tagad ir panākts rezultāts, kas ir daudz plašāks par testiem, kādi veikti pēdējo 15 vai 20 gadu laikā, un ir iesaistīti Eiropas pārstāvji, kā arī profesionālapskates, kuras īsteno Eiropas līmenī izveidotas komandas. Manuprāt, nav taisnīgi turpināt jūsu „zaļo” politiku, neuzņemoties nekādu atbildību.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es ļoti labi atceros publisko Oettinger kunga piezīmi, ka viņš zina, ka noturības testu rezultātā konkrētas Eiropas Savienības stacijas būs jāatvieno no tīkla. Tad es viņam jautāju, par kurām stacijām viņš runā. Es gaidu, ka viņš papildinās šo komentāru. Es atceros, ka Oettinger kungs iepriekšējā plenārsēdē sacīja, ka neparakstīs dokumentu, kas tobrīd bija iesniegts par noturības testiem. Viņš to parakstīja, lai gan tika veikti pavisam nelieli grozījumi attiecībā uz kvalitāti.

(Runātāja piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Vai Harms kundze piekrīt, ka viņas nostāja un viņas grupas nostāja ir tāda, ka viņiem neinteresē noturības testi: viņiem vispār neinteresē nekādas objektīvas liecības? Viņu mērķis ir slēgt kodolenerģijas nozari, un šis mērķis ir noteikts. Vai viņa atzītu, ka tā tas patiešām ir?

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Tā kā mums pašlaik nav atomelektrostaciju, kurās avārijas gadījumā sekas skartu tikai reaktoru, es uzskatu, ka mums ir jāatsakās no kodolenerģijas. To es labprāt atklāti atzīstu. Tas nav noslēpums.

Vēlos piebilst, ka jau no paša sākuma mēs pilnīgi atbalstījām un joprojām atbalstām patiesas tehniskas pārbaudes esošajās stacijās, uzmanību koncentrējot uz labi zināmām drošības problēmām. Mēs esam ļoti vilušies, ka tas nenotiks. Mēs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas Parlamenta deputāti, esam aicinājuši ieviest augstus, obligātus drošības standartus. Niebler kundze zina, kādēļ mums tas neizdevās un kādēļ pašlaik mums Eiropā nav augstu, obligātu drošības standartu.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

(Runātāja piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Niki Tzavela (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Kopš Černobiļas avārijas spēcīgu personīgu iemeslu dēļ es esmu aktīvi cīnījies pret atomelektrostacijām. Fukušimas avārijā pirmie upuri bija strādnieki un ugunsdzēsēji. Tāpēc kā uzticīga, apņēmīga pilsone, kas ir pret

atomelektrostacijām, es esmu iesniegusi rakstisku deklarāciju par solidaritātes paušanu Fukušimas varonīgajiem centieniem — strādniekiem un ugunsdzēsējiem —, un mani patiešām pārsteidz tas, ka līdz pat šim brīdim no jūsu grupas nav pilnīgi neviena paraksta. Cik liela ir jūsu apņēmība? Pirmais solis, lai izrādītu mūsu cieņu ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Rebecca Harms (Verts/ALE). – *(DE)* Priekšsēdētājas kundze! Es ļoti priecājos, ka mums ir iespēja atkal runāt par šo jautājumu, bet man ir kāda liela problēma. Es domāju, ka Japānā saistībā ar šo kodolkatastrofu ir paveikts apbrīnojams darbs. Es bieži esmu apmeklējusi Černobiļu, tostarp slēgto zonu. Es uzskatu, ka strādājošie šajā zonā joprojām paveic apbrīnojamu darbu. Cilvēki, kas ir tapuši par varoņiem, cīnās par savām pensijām, veselības aprūpi un citām lietām, lai gan ir pagājušas vairākas desmitgades kopš viņu varonīgās rīcības. Ir viegli runāt par varonību, bet patiesa rīcība, risinot sekas, ir cits un daudz bēdīgāks stāsts.

Jo Leinen (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Runājot par darba kārtības punktu — mums ir debātes ar komisāru, nevis savstarpējās debātes un politisko grupu debātes. Es domāju, ka saskaņā ar Reglamentu ir paredzēts viens jautājums, kas uzdots, paceļot zilo kartīti, nevis seši vai septiņi šādi jautājumi.

Priekšsēdētāja. – Ar jūsu piekrišanu pārtraukšu jautājumus, kas uzdoti, paceļot zilo kartīti, lai gan man ir vēl trīs papildu pieprasījumi. Man nav iebildumu turpināt debātes, bet es vēlos izvairīties no strīdiem. Tāpēc turpināsim debātes.

Sabine Wils, *GUE/NGL grupas vārdā.* – *(DE)* Priekšsēdētājas kundze, *Oettinger* kungs! Esmu nikna. ES atomelektrostaciju noturības testi operatoriem nodrošina alibi, lai turpinātu savu reaktoru darbību, un šo testu mērķis ir noslēpt reālo apdraudējumu, kas saistīts ar tā saucamajiem atlikušajiem riskiem, jo īpaši tad, ja elektrostacijas nebūs jāslēdz noturības testu negatīvu rezultātu gadījumā.

Tas, ka noturības testos nav ietvert terora aktu risks, nozīmē, ka kodolenerģijas uzņēmumu peļņa būs aizsargāta pret dārgiem modernizācijas pasākumiem.

Radioaktīvais starojums neievēro valstu robežas. Lai aizsargātu Eiropas un tās kaimiņvalstu iedzīvotājus, ES ir jāizstrādā Eiropas mēroga stratēģija par atteikšanos no kodolenerģijas, kaimiņattiecību politikas ietvaros jāaicina kaimiņvalstis atteikties no kodolenerģijas un tādējādi jānovērš jaunu atomelektrostaciju celtniecība. Lai to panāktu, ir jāanulē *Euratom* līgums, ko izmanto, lai veicinātu kodolenerģijas nozares paplašināšanos. Rumānija, Bulgārija un Ukraina vien ir jaunu atomelektrostaciju celtniecībai saņēmušas aizdevumus EUR 500 miljonu apmērā.

Rolandas Paksas, *EFD grupas vārdā.* – *(LT)* Priekšsēdētājas kundze! Ja mēs vēlētos svaros nosvērt kodolenerģijas nozares sniegtos ieguvumus un radītos apdraudējumus, šobrīd būtu grūti noteikt, kas no šiem diviem aspektiem ir vērtīgāks. Pieredze ir parādījusi, ka atomelektrostacijas ir samērā neaizsargātas — gan Černobiļas pieredze pirms 25 gadiem, gan Fukušimas pieredze pirms dažiem mēnešiem.

Pavisam netālu no Lietuvas, uz Eiropas Savienības ārējās robežas, tiek plānota neproporcionāli jaudīgu atomelektrostaciju celtniecība — patiesībā tās jau tiek būvētas, un ietekme uz drošību un vidi ir jautājums, kas izraisījis dedzīgas diskusijas. Negadījums šajās elektrostacijās radītu lielu risku gan Lietuvai, gan visai Eiropas Savienībai.

Mums ir jānodrošina, ka augstākie drošības standarti tiek piemēroti ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī aiz tās robežām. Mums jāpiemēro visi centieni, lai nodrošinātu, ka tiek ieviesta prasība veikt obligātas atomelektrostaciju drošības pārbaudes visā pasaulē.

Kodoldrošības jomā īpaša uzmanība tiek pievērsta Eiropas Komisijai. Tai ir jāuzrauga un jāpārbauda, vai minētā pieeja tiek ievērota kaimiņvalstīs, jo īpaši tajās, kas plāno būvēt atomelektrostacijas netālu no ES ārējām robežām, un vai tiek atbilstīgi īstenoti starptautisko konvenciju noteikumi vai arī šīs konvencijas ir tikai teksts uz papīra. Mums ir jānodrošina, ka ne tikai Eiropas Savienības dalībvalstis, bet arī kaimiņvalstis, jo īpaši Krievija un Baltkrievija, ievēro stingrākos drošības un vides standartus.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Oettinger kungs! Austrijā, kur jūs labprāt pavadāt savas brīvdienas, atomelektrostaciju jomā mums ir ļoti laba situācija. Šodienas debašu radioaktīvajai intensitātei, protams, ir viens plus. Proti, tās jums, Oettinger kungs, atgādina, ka ar cilvēku var notikt Damaskas cienīgas pārvērtības un viņš no Vācijas elektroenerģijas ražošanas uzņēmuma *EnBW* drauga var pārtapt par personu, kura ir atbildīga par atomelektrostaciju uzraudzību. Ja jums viss labi sanāks, iespējams, būsiet pat cilvēks, kas izstrādās stratēģiju par atteikšanos no kodolenerģijas. Tomēr jums jāzina, ka tas būs saistīts ar cīņu par atbildības jomām.

Jūsu solītie „labāki rezultāti” ir nepietiekami, un, protams, ir ļoti svarīgi, lai jūs izdarītu spiedienu uz mūsu dalībvalsti, proti, Čehijas Republiku, kas, kā saprotu, labprātāk nepiedalītos stingrākos testos, jo īpaši saistībā ar noziedzību. Jums ir jāpiemēro spiediens trulajiem kodolenerģijas aģitatoriem no Apvienotās Karalistes, un, lūk, esam nonākuši pie galvenā jautājuma.

Neļaujieties aģitatoru un Komisijas ietekmei. Palūkojiet, kurās rokas īsti ir vara tādās svarīgās organizācijās kā Eiropas Kodoldrošības jomas regulatoru grupa (*ENSREG*) un Rietumeiropas Kodolregulatoru asociācija (*WENRA*). Uzmaniet *Dominique Ristori*, Komisijas ierēdni, kas neredzami, bet nenoliedzami ir saistīts ar kodolenerģijas lobēšanu, un citus Komisijas ierēdņus. Jūsu centieni atmaksāsies, ja ļaus jums sasniegt mērķi, kuru, kā sakāt, vēlaties īstenot.

Un — pats galvenais — jūsu vairs nedrīkst šajās diskusijās atbalstīt Vācijas nozari un pārējos elektroenerģijas ražotājus, kuru nosaukumi sākas ar E, proti, *EDF*, *E.ON* un *EnBW*. Jums jāaglabā kritiska nostāja pret tiem. Savukārt Austrija, kas ir jūsu brīvdienų galamērķis, jums nodrošinās vajadzīgo palīdzību.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Mums jābūt uzmanīgiem saistībā ar to, kā attīstās debātes. Ja komisāra runa tiek nemitīgi pārtraukta un pēc tam tiek uzdots lēmums jautājumu no pārējiem Parlamenta deputātiem, tad ir ļoti grūti nodrošināt, lai debātes turpinātos par apspriežamo tematu un par komisāra ierosinātajiem jautājumiem, nevis citu deputātu vēlmēm.

Vispirms vēlos sacīt, ka dažiem šā Parlamenta deputātiem ir jāizrāda neliela pazemība un nedaudz veselā saprāta, jo viņi izturas tā, it kā būtu vienīgie, kas domā par kodoldrošību un kam uztrauc viņu bērnu un cilvēces nākotne.

Piecdesmit astoņi reaktori Francijā vai Apvienotajā Karalistē, vai citās daudzajās valstīs, nenozīmē, ka francūži vai citas valstis ir muļķi vai mazāk inteliģenti vai ka viņiem neuztrauc savu bērnu nākotne, vai ka viņi nekad nav domājuši par kodoldrošību.

Dāmas un kungi! Kodoldrošība ir jautājums, pie kā nemitīgi notiek darbs visās atomelektrostacijās saistībā ar visiem kodolreaktoriem. Ir liels skaits ļoti profesionālu speciālistu, nevis kā cilvēki šeit, kas sēž un maļ tukšus salmus, bet drīzāk cilvēki, kuri ir strādājuši pie šiem jautājumiem dienu no dienas jau no paša sākuma.

Vai tagad ir vajadzīga noturības testu kopēja pārbaude? Es pilnīgi piekrītu, un man jāsaka, ka daži no cilvēkiem, kas tagad runā par šiem jautājumiem, atteicās apstiprināt Parlamenta kopējo rezolūciju par šo tematu, lai gan to atbalstīja lielākā daļa grupu šajā Parlamentā.

Pamatojoties uz iepriekš sacīto, ir skaidri jānorāda, ka mēs runājam par noturības testiem, nevis par atteikšanos no kodolenerģijas. Par atteikšanos no kodolenerģijas šeit notiks valstu debātes.

Tāpēc saistībā ar noturības testiem daži cilvēki nevēlas par tiem runāt un runā vai diskutē tikai par atteikšanos no kodolenerģijas, un man jāsaka, ka komisārs *Oettinger* ir paveicis ārkārtēju darbu ļoti īsā laikā. Viņš jau ir vienojies par un praksē īstenojis vairākus pasākumus un testus, kas mums parādīs, kāda ir pašreizējā situācija.

Tāpēc, komisār, es jūs apsveicu. Mēs varam tikai apbrīnot jūs un jūsu rīcību.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Oettinger* kungs! Noturības testi ir vajadzīgi un tie bija jāveic jau sen. Ir pārsteidzoši, ka tie nav veikti jau iepriekš. Tas ir jūsu nopelns, ka ES atomelektrostacijās beidzot veiks pārbaudes.

Tomēr mums jāatzīst, ka situācija saistībā ar noturības testiem ir ļoti kutelīga. Jūs pareizi sacījāt, ka vairākas valstis nebija gatavas piedalīties Eiropas pārbažu procedūrā. Protams, pastāv risks, ka pārbaudes katrā valstī būs atšķirīgas. Dažas stacijas nevēlēsies ietvert aviokatastrofas, citas noturības testus attiecinās tikai uz daļu staciju. Jums jānodrošina, ka testi ir patiesi vispusīgi.

Ir arī skaidrs, ka neesat veicis vispusīgu novērtējumu. Nav pilnīgi aplūkota cilvēka kļūdu iespējamība. Pašreizējais un turpmākais risks nav saistīts ar to, ka gaisa kuģis netišām ietrieksies atomelektrostacijā, bet gan ar mērķtiecīgiem uzbrukumiem šīm stacijām no ārpuses. Tieši tas tiek testēts. Es dzīvoju pie Francijas un Luksemburgas robežas, un Katenomā ir četras atomelektrostācijas. Mums ir sniegta informācija, ka par tām ir atbildīgi ugunsdzēsēji un policija. Varu iedomāties, kā *al-Qaeda* un citi teroristi vai mirs no smiekliem, kad uzzinās, ka ugunsdzēsēji un policija ir atbildīgi par terora aktu novēršanu. Tas noteikti ir jāietver noturības testos.

Visbeidzot, kādas būs sekas, ja atklāsiet kļūdas un trūkumus? Pastāv risks, ka mēs nespēsīm neko paveikt Eiropas līmenī un ka rezultāts netiks gūts. Vai elektrostācijas patiešām tiks slēgtas vai modernizētas?

Ir pēdējais laiks pārskatīt *Euratom* līgumu. Nedrīkst turpināties situācija, kurā mēs nespējam ietekmēt atomelektrostaciju drošību.

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Konkrētas dalībvalstis saistībā ar noturības testiem ir pārsteigušas. Kā jau dzirdējām, AK kodolenerģijas inspektors Dr. *Mike Weightman* jau publicējis savu starpposma ziņojumu, pat pirms notikusi vienošanās par noturības testiem. Vai Komisija uzstās, lai visas dalībvalstis veic noturības testus atbilstīgi, nevis pa savam, proti, novājināti?

Mani īpaši māc bažas, ka AK valdība apstiprinās jaunu atomelektrostaciju paaudzi pirms noturības testu procedūru pabeigšanas nākamā gada jūnijā. Komisār, vai piekrītat, ka tas

nebūtu gudri, ņemot vērā Eiropas kodoldrošību? Vai nodrošināsiet, ka informācija, ko nevar publiskot drošības apsvērumu dēļ, tiek vismaz atklāta drošā forumā, piemēram, starp valstu drošības dienestiem?

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Atteikšanās no kodolenerģijas, kā pieredzējām, piemēram, Vācijā, ir politiski kļūdainais lēmums, kam labākajā gadījumā, visticamāk, būs katastrofālas sekas uz ekonomiku ne tikai Vācijā, bet visā Centrāleiropā. Es noteikti nekritizēju Vācijas lēmumu, jo katrai Eiropas Savienības dalībvalstij ir tiesības izstrādāt pašai savu enerģētikas darba kārtību, uzņemoties visas ar to saistītās ekonomiskās, sociālās un politiskās sekas.

Tāpat es apgalvoju, ka manai valstij — Čehijas Republikai — arī ir tiesības pašai noteikt, kā tā ražos elektroenerģiju. Vienu trešdaļu Čehijas Republikas energoresursu avotu sadalījuma veido uzticamas atomelektrostacijas. Es uzskatu, ka mēs turpināsim nostiprināt mūsu kodolresursus un ka mēs turpināsim pilnveidot atomelektrostaciju blokus saskaņā ar visiem drošības un kontroles parametriem un prasībām.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Man ir jautājums Strejček kungam. Kas jums sakāms par to, ka — cik mums zināms — Čehijas Republika labprātāk nepiedalītos nopietnos noturības testos un ka tā nevēlas iesaistīties jautājumā par noziedzīgiem uzbrukumiem? Kāda ir jūsu pieeja attiecībā uz kodolenerģijas nozari un kādas ir jūsu personīgās attiecības ar šīm aģitatoru grupām?

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, vēlos norādīt savam kolēģim deputātam, ka man nav nekāda sakara ar šo aģitatoru grupu. Otrkārt, neesmu informēts par to, ka Čehijas Republika būtu paziņojusi, ka tās atomelektrostacijas netiek kontrolētas, kā norādīja komisārs Oettinger.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Šajā jautājumā pret jums tiek vērsti personīgi uzbrukumi, komisār, bet jums jāsaprot, ka mēs esam ārkārtīgi vilušies par to, ka Komisija ir tik viegli padevusies dažu dalībvalstu, jo īpaši Francijas, spiedienam.

Mēs patiešām vēlamies pakāpeniski atteikties no kodolenerģijas, jo uzskatām, ka tas ir vienīgais veids, kā novērst kodolriskus. Tomēr tādā valstī kā Francijā mēs arī zinām, ka mums būs vajadzīgi 20 – 25 gadi, lai pakāpeniski atteiktos no kodolenerģijas, un jaunākajos pētījumos, kas ietver statistikas datus par kodolkatastrofām, prognozē, ka nākamo 15 gadu laikā kādā pasaules vietā būs negadījums.

Mēs gribam patiesus testus un nevaram pieņemt, ka Francijai ir izdevies nodrošināt, ka tiks turpināta šī riskantā izvēle. Testos nav ietvertas aviokatastrofas — ne virs degvielas tvertnēm, ne reaktoriem. Nav ietverti arī terora akti. Mēs atsakāmies pieņemt to, ka Eiropas līmenī piemērotie testi kļūst par saziņas pasākumu kodolenerģijas nozares krīzes vienībā, ko Sarkozy kungs prezentēs nākamajā G 8 augstākā līmeņa sanāksmē, lai pārdotu vēl lielāku skaitu Eiropas paaugstināta spiediena ūdens reaktoru (PWR). To mēs nevaram pieņemt, komisār.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Peter Liese (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Jadot kungs, vai varat apstiprināt, ka kopējo rezolūciju, ko mēs izstrādājam par noturības testiem, sākotnēji parakstīja jūsu

grupas priekšsēdētāji — *Harms* kundze un *Cohn-Bendit* kungs —, kas pēc tam to plenārsēdē noraidīja, lai gan nebija veikti nekādi būtiski grozījumi? Vai jūs arī uzskatāt, ka tas īpaši nepalīdzēja *Oettinger* kungam viņa darbā, kas vērstas uz stingrāku noturības testu ieviešanu?

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Patiešām, *Liese* kungs, šo rezolūciju parakstīja vairāki priekšsēdētāji, un es vēlos arī atbildēt *del Castillo Vera* kundzei, kura sacīja, ka Francijas sabiedrība atbalsta kodolenerģiju. Tas nav tiesa. Visas aptaujas liecina, ka 77 % Francijas iedzīvotāju vēlas atteikties no kodolenerģijas, bet Francijā tādas debātes nav iespējamā.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Tikai trīs īsi komentāri par Komisijas paziņojumu. Pirmkārt, es atbalstu Rietumeiropas Kodolregulatoru asociācijas ierisināto noturības testu metodiku. Šajos testos piemēro varbūtības pieeju, no kuras komisārs ir atteicies, lai piemērotu absolūtisma pieeju.

Otrkārt, vēlos norādīt, ka noturības testi jāparedz visās enerģijas ražošanas jomās, lai šī pieeja sabiedrības drošībai būtu ticama. Enerģijas ražošanas nozarē lielākais upuru skaits ir tieši vietās, kur sabrukuši dambji. Piemēram, 1976. gadā Ķīnā, sabrūkot dambim, bojā gāja 26 000 cilvēki.

Treškārt, es vēlos sacīt, ka komisārs, šķiet, ir sācis zaļu svētceļojumu, taču poļu satīriķis *Jerzy Lec* ir sacījis, ka, pat ja cilvēks dodas svētceļojumā, viņam vienai smakos un svīdīs kājas.

Niki Tzavela (EFD). - Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos komisāram sacīt, ka uzticos viņa godprātīgajiem centieniem apkarot kodolkatastrofas un uzticos viņa iejūtībai un objektivitātei, nodrošinot Eiropai drošību pret kodolkatastrofām.

Es uzskatu, ka noturības testi jāveic ne tikai Eiropas Savienībā un kaimiņvalstīs, bet pasaules mērogā. Šis ir pasaules mēroga jautājums. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāra *Ban Ki-moon* komentārus, ka viņš 24. jūnijā Vīnē organizēs augsta līmeņa sanāksmi. Es ceru, ka komisārs tajā piedalīsies.

ANO ģenerālsēkretārs ir noteicis piecus punktus, kas attiecas uz kodoldrošību, un, kā esam novērojuši, tie saskan ar komisāra noteikumiem, ar kuriem viņš mūs iepazīstināja un ar kuriem saskaņā mums jāturpina mūsu darbs. Vīnē būs starptautiska sanāksme, kas norisināsies ANO aizbildniecībā. Pēc tam 22. septembrī notiks ļoti augsta līmeņa sanāksme par kodoldrošību ANO ēkā Ņujorkā.

Manuprāt, tā mēs varam risināt šo jautājumu. Eiropa nav vienīgā vieta vai kontinents, kas saskaras ar kodolkatastrofām, tāpēc piemērosim šim jautājumam pasaules mēroga pieeju.

Andreas Mōlzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Oettinger* kungs! Banku noturības testos nodrošinātā rezerve bija tik elastīga, ka gandrīz visas iestādes, kurās veica izmeklēšanu, spēja nodrošināt samērā labus testa rezultātus. Ja bija aizdomas par risku, veica mazāk rūpīgu izmeklēšanu — drošs paliek nedrošs. Nākas pieņemt, ka arī šoreiz, atomelektrostaciju gadījumā, viss norisināsies tāpat. Kodolenerģijas noturības testi līdz šim bijuši tikai nekaitīgs līdzeklis uztraukto Eiropas pilsoņu nomierināšanai. Papildus tam, ka testi, kam zemākajā līmenī nebūs nekādas ietekmes, ir pilnīgi bezjēdzīgi, ir apšaubāms, ka stingrāki testa kritēriji nodrošinātu vēlamos mērķus. Jautājums vienmēr attiecas uz standartiem, ar ko saskaņā testus īstenotu, jo, iespējams, neviens no 17 reaktoriem Vācijā šobrīd netiktu apstiprināts vienkārši tādēļ, ka standarti, ko piemēroja to būvniecības laikā, neatbilst pašreizējām prasībām. Kritiķi apšaubā, vai pat pavisam jaunas atomelektrostācijas, piemēram, Eiropas paaugstināta spiediena ūdens reaktori, ko pašlaik būvē Francijā un Somijā, nodrošinātu

jaunākās drošības prasības. Ja secinām, ka dažas atomelektrostacijas nespēj pat izturēt vētras, viss, ko varam darīt, ir aicināt ikvienu censties pēc iespējas ātrāk atteikties no kodolenerģijas.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). - (LT) Priekšsēdētāja kundze! Pirmkārt, vēlos pateikties par iespēju šodien runāt par šo svarīgo jautājumu, jo īpaši attiecībā uz Eiropas Savienības kaimiņvalstīm.

Radioaktīvais piesārņojums ir pārrobežu problēma. To sāpīgi apliecināja Černobiļas un Fukušimas gadījums. Tāpēc augstākajiem kodoldrošības standartiem jābūt juridiski saistošiem un globāliem, savukārt visām iekārtām jābūt vienlīdz drošām. Ir jānostiprina Starptautiskā Atomenerģijas aģentūra (SAEA).

Eiropas Savienībā piemēro vienus no augstākajiem standartiem pasaulē. Lai sasniegtu vēl augstāku drošības līmeni, mēs veiksīm noturības testus atomelektrostacijās, kas darbojas, kas tiek plānotas un kas ir slēgtas. Tomēr, ja vēlamies būt droši, tādi paši kritēriji ir jāpiemēro iekārtām, kas darbojas vai tiek plānotas ES kaimiņvalstīs (Krievijā, Turcijā, Armēnijā, Šveicē un Ukrainā). Konsekventi cenšoties sasniegt šo mērķi, mums jābūt vienotiem.

Pašlaik mazāk nekā 100 km no Eiropas Savienības ārējās robežas, netālu no Sanktpēterburgas, joprojām darbojas atomelektrostacija ar Černobiļas tipa reaktoru. Krievija plāno būvēt divas jaunas atomelektrostacijas vēl tuvāk Eiropas Savienības robežām, proti, Baltkrievijā un Kaļiņingradā. No Lietuvas robežas būs iespējams redzēt vienas atomelektrostacijas skursteņus tikpat skaidri, cik skaidri no Parlamenta varam saskatīt Strasbūras katedrāles torni. Abiem projektiem ir līdzīgas problēmas. Darbs sākās, pirms ietekmes uz vidi novērtējums bija pabeigts, tomēr joprojām nav sniegts nekāds paskaidrojums par kritērijiem, pēc kuriem izvēlējās celtniecības vietu abām atomelektrostacijām, nav analizētas iespējamās alternatīvas un nav izstrādāti vispārīgi evakuācijas plāni. Abās atomelektrostacijās plāno izmantot izmēģinājuma reaktorus, kuru drošību nav iespējams novērtēt, jo tie vēl nekad nekur nav darbojušies.

Būtībā Baltkrievija vēl nav gatava ražot kodolenerģiju, un Krievijas valdība ne vien nespēj atbildēt uz kaimiņvalstu uzdotajiem jautājumiem, bet arī ignorē savu iedzīvotāju pieprasījumus pēc apspriešanās. Jau otro reizi, izmantojot birokrātiju, tā atsakās pierēģistrēt iniciatīvu par sabiedrības referendumu attiecībā uz atomelektrostacijas celtniecību. Viens no pasākumiem, kas varētu mudināt Eiropas Savienības kaimiņvalstis ievērot augstākos drošības standartus, būtu ES atteikšanās iegādāties elektroenerģiju, kura ražota, neievērojot šos standartus. Mēs nedrīkstam izmantot ES pilsoņu līdzekļus, lai atbalstītu nedrošu kodolenerģiju.

Catherine Trautmann (S&D). - (FR) Priekšsēdētāja kundze, komisār! Pretēji Francijas valdībai es patiešām ceru, ka notiks apjomīgas publiskas debātes. Mums ir vajadzīgi vispusīgi noturības testi. Fukušima ir parādījusi, ka mums jāiedomājas neiedomājama. Pašreizējā metodē nav ņemti vērā tādi riski kā terora akti vai aviokatastrofas, tāpēc tā neatbilst minētajai prasībai. Mums vajadzīgas pārredzamas debātes, jo lēmums par to, vai turpināt vai pārtraukt izmantot šādu enerģiju, jāpamato ar plašu sabiedrības konsensu, ko pieņem informēti un kas ietver ekspertu diskusijas. Mums vajadzīgas neatkarīgas debātes visu partiju klātbūtnē, lai izvairītos no iespējamiem interešu konfliktiem un lai veicinātu vienošanos.

Visbeidzot, es esmu no Elzasas, tāpēc labi apzinos, kādā mērā Fesenhaimas atomelektrostacija skar kaimiņvalstis Vāciju un Šveici. Tā vietā, lai noteiktu pilnīgu valsts

kontroli šajos jautājumos, kādēļ gan vismaz nemudināt zināšanu apmaiņu starp mūsu drošības aģentūrām? Tas sekmētu drošību, kā arī pārredzamību un pilsonību Eiropas līmenī.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Mums patiesībā ir jārisina divi jautājumi. Pirmais ir par kodolenerģijas daļu Eiropā. Manuprāt, saistībā ar šo jautājumu nākamo gadu laikā mums jāriko pārredzamas publiskās debates Eiropas Savienībā un attiecīgajās dalībvalstīs. Otrais jautājums ir par testiem, kuru dēļ mēs šeit šorīt esam sapulcējušies.

Es jums vēlos norādīt, komisār, uz četriem principiem, kas, manuprāt, mums jāņem vērā, lai nodrošinātu patiesu kontroles mehānismu. Pirmais princips: kontroles mehānismam jābūt obligātam.

Otrais princips: šis kontroles mehānisms jāuztic neatkarīgai un objektīvai iestādei. Es neesmu īpaši augstās domās par pašregulāciju.

Trešais princips: mehānismam jābūt saistošam. Ja testos paredzēts gūt arī negatīvus rezultātus attiecībā uz konkrētām iekārtām, tiem jābūt saistošiem dalībvalstīm, kam nebūtu citas izvēles kā vien slēgt šīs nefunkcionējošās iekārtas.

Ceturtais punkts: šim mehānismam jābūt pārredzamam. Rezultātiem jābūt pieejamiem sabiedrībai. Tādējādi mēs, iespējams, panāksim Eiropas drošības kultūru, kā to nosauca Ek kundze.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Kodoldrošības jautājumiem — gan dalībvalstīs, gan kaimiņvalstīs — jāsaņem īpaša Eiropas Savienības uzmanība. Pēc negadījuma Japānas Fukušimas atomelektrostacijā Komisija paziņoja par noturības testiem līdzīgām iekārtām Eiropas Savienībā. Tās bija labas ziņas un ļoti labs lēmums. Mēs gaidām, ka tas tiks īstenots. Ņemot vērā visu Eiropas iedzīvotāju vajadzības drošības jomā, īpaša uzmanība jāpievērš tam, lai tiktu pienācīgi izmantoti visi pieejamie līdzekļi ar mērķi paaugstināt drošības standartus un novērst kodolenerģijas radītos draudus. Potenciālu apdraudējumu nerada tikai dalībvalstīs esošās elektrostacijas, bet arī tās, kas atrodas Eiropas Savienības kaimiņvalstīs. Ir arī jānodrošina atbilstīga motivācija un atbalsts dalībvalstīm, lai tās veiktu rūpīgus noturības testus Eiropas Savienības elektrostacijās.

Es arī vēlos uzsvērt būtisko vajadzību pēc papildu ieguldījumiem gan pētījumos par kodolenerģiju, gan citos svarīgos pētījumos, kas vērsti uz negadījumu prognozēšanu un novēršanu, kā arī to negatīvo seku novēršanu nākotnē.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Oettinger kungs! Par piemēru izmantojot Katenomas atomelektrostaciju, kas apdraud simtiem tūkstošu cilvēku Luksemburgā un arī Vācijas Sārzemes un Reinzemes-Pfalcas reģionā, es vēlos paskaidrot, kādēļ šie novājinātie noturības testi nenodrošinās vajadzīgos rezultātus.

Katenoma atrodas netālu no viena no Luksemburgas lidostas piekļuves ceļiem, un tieši aviokatastrofas sekas Katenomā netiek aplūkotas. Pēc tam, kad Kodoldrošības jomas regulatoru grupa (ENSREG) bija iesniegusi savu pirmo dokumentu, jūs iesniedzāt grozījumu, lai dokumentā 4. lappusē ietvertu aviokatastrofas starp notikumiem, kuru dēļ sāk izmeklēšanu. Šis grozījums bija labs, taču to noraidīja Francija un Apvienotā Karaliste.

Ir uztraucoši, ka esat par to cīnījies, bet esat zaudējis, tomēr joprojām neesat spējis atzīt, ka esat zaudējis. Tas ir negodīgi, tāpēc mēs jūs kritizējam. Mums ir skaidrāk jānorāda, ka Francija un Apvienotā Karaliste pašlaik nesadarbojas jautājumos, ko mēs vēlamies virzīt. Mums ir godprātīgi jānovērtē šis jautājums.

Liese kungs, Vācijas Kristīgo demokrātu partija / Kristīgā un sociālā partija neatbalstīja mūs saistībā ar šo slaveno rezolūciju par atteikšanos no kodolenerģijas. Kanclere *Merkel* ir drosmīgāka par jums, vismaz šajā gadījumā.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Es runāšu tieši par priekšlikumu, ko esat šodien iesniedzis Parlamentam, un vēlos sacīt, ka, manuprāt, daži no mums jūtas vīlušies, jo iesniegtais priekšlikums nav tikai vājš, bet tam ir arī milzīgas plaisas.

Es uzskatu, ka šis ir Eiropas mēroga jautājums, nevis jautājums par to, kurām dalībvalstīm ir kodolenerģijas nozares un kurām nav: tas ir visas Eiropas jautājums, un Eiropai ir izmisīgi vajadzīgas labas ziņas. Man jums godīgi jāsaka, ka viens no šādiem pozitīviem jaunumiem būtu ziņas, ka varam sabiedrībai dot drošības garantiju.

Ja šos testus veiks saskaņā ar jūsu iesniegtajiem noteikumiem, komisār, kas paredz, ka pirmo posmu īsteno pašas ieinteresētās personas, otro posmu īsteno valdības, kuras aizsargā šīs ieinteresētās personas, trešo posmu reālie partneri, kas patiesībā arī ir ieinteresētās personas, tad man jājautā, vai galīgais rezultāts nebūs tāds, ka visas atomelektrostacijas atzīs par atbilstīgām un ieteicāmām?

Mēs zinām, ka tas tā nav, tādēļ es ļoti ceru, ka testiem būs nopietnas sekas un ka mēs varēsim sabiedrībai apgalvot, ka rūpējamies par tās drošību, nevis tikai izliekamies, ka to darām.

Peter Liese (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties *Oettinger* kungam. Viņš ir cīnījies un ir panācis būtiskus rezultātus. Tie nav nevainojami, bet pret viņu šodien izteiktie apvainojumi galvenokārt attiecas uz mums visiem. Mums jābūt paškritiskiem un jāatzīst, ka mums neizdevās pieņemt rezolūciju. Daļa manas grupas arī nevēlējās balsot atbalstoši, par ko jāpauz nožēla. Tomēr apvainojumi attiecas arī uz Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupu un Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupu, kas vispirms parakstīja rezolūciju, bet tad galu galā to neatbalstīja plenārsēdē. Tas sarežģīja *Oettinger* kunga cīņu ar dalībvalstīm, lai ieviestu stingrus noturības testus.

Šis ir pirmais solis, bet mums jāvirzās tālāk. Mums jāgroza direktīva, *Oettinger* kungs! Mēs jūs atbalstīsim, lai nodrošinātu, ka turpmāk šie testi kļūtu juridiski saistoši. Mums tie jāpaplašina, lai ietvertu kaimiņvalstis. Es pilnīgi atbalstu *Morkūnaitē-Mikulēnienē* kundzes sacīto.

Vācija ir jau vairākkārt pieminēta, un mums, protams, nāksies pieņemt šo kritiku. Tomēr es vēlos norādīt, ka 13 ES dalībvalstis jau iztiek bez kodolenerģijas, tostarp valstis ar sekmīgu tautsaimniecību, piemēram, Austrija un Dānija, tāpēc mums jāspēj pieņemt šādu iespēju arī Vācijas gadījumā. Es arī vēlos sacīt, ka kanclere *Merkel* šodien uzstājās ar valdības politikas paziņojumu Vācijas parlamentā un vēlreiz uzsvēra, ka mums vismaz jāpanāk kopējs progress jomās, par ko esam vienojušies Eiropā. Piemēram, viņa īpaši minēja energoefektivitāti.

Es vēlos *Oettinger* kungam paust savu atbalstu un mudināt viņu divu nedēļu laikā iesniegt vērienīgu priekšlikumu par energoefektivitāti. Esmu ļoti gandarīts ar daļām, ar ko jau esmu iepazinies, proti, stimuliem un saistībām attiecībā uz iesaistītajām personām. Man nepatīk, ka dalībvalstīm ir jānosaka savi mērķi. Mums vajadzīgs, lai Komisija nosaka mērķi — vai nu kā obligātu pasākumu, vai kā pamatnostādni. Lūdzu, ieviesiet mērķi, un tad tas būs ļoti labs priekšlikums.

Kathleen Van Brempt (S&D). - (NL) Priekšsēdētājas kundze! Neatkarīgi no tā, vai atbalstām kodolenerģiju vai, kā es, dedzīgi atbalstām Eiropu bez kodolenerģijas, mums visiem jāatbalsta drošība. Šajā saistībā mani kolēģi deputāti no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgajiem demokrātiem), kas atbalsta mērenību, nav visu līdz galam sapratuši. Ja Fukušima mums ir ko iemācījusi, tad par visu vairāk tā ir apziņa, ka mēs esam nesagatavoti katastrofām, ka esam nesagatavoti dažādām lietām, kas varētu atgadīties rīt un kam, ja tās atgadītos, būtu ļoti smagas sekas. Tādēļ, komisār, mani neinteresē, cik daudz komplimentu vai iebildumu jūs šeit saņemat.

Mani interesē rezultāti. Mēs esam norūpējušies, ļoti norūpējušies, jo sliktākais, kas varētu notikt, ir tas, ka mēs veiksmi noturības testus tuvākajā nākotnē un iegūsim rezultātus, kuri daudziem ļoti vecu elektrostaciju, tostarp manas dzīvesvietas reģionā, operatoriem nodrošinās attaisnojumu darboties ilgāk, nevis slēgt stacijas.

Man ir divi jautājumi. Kā jūs nodrošināsiet šo noturības testu neatkarību? Un kā jūs nodrošināsiet, ka rezultāti faktiski novedīs pie vecāko atomelektrostaciju slēgšanas?

Corinne Lepage (ALDE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Mēs varam tikai pateikties komisāram un apsveikt viņu ar šo iniciatīvu. Diemžēl es piekritu tiem, kas ir ārkārtīgi vīlušies ar rezultātu, kurš atspoguļo, ka ir uzvarējuši atomelektrostaciju operatori, drošības iestādes, kas ir notušējušas pēdējos trīsdesmit gados notiekošo, un dalībvalstis, kuras nevēlas analizēt savas izvēles attiecībā uz kodolenerģijas saglabāšanu un riska novērtējumiem.

Komisār, mums jārisina pamatā esošā problēma un vēlreiz jāizskata *Euratom*, kā jūs sacījat. Respektīvi, mums jāpārskata tas, cik liela ir dalībvalstu iespēja nobloķēt jautājumu, kā nepārprotami rīkojās Francija.

Mums vēlreiz jāaplūko nepieņemamās problēmas saistībā ar atbildību, jo, ja būtu tikuši piemēroti vispārējie tiesību akti, kas attiecas uz atbildības jomām, mums nebūtu šādu problēmu. Mums ir arī vēlreiz jāaplūko vispārējo tiesību aktu noteikumu piemērošana attiecībā uz Eiropas pilsoņu tiesībām saņemt informāciju, jo pašreizējā sistēma šīs tiesības acīmredzot neaizsargā.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Daudzi kolēģi deputāti jau minēja noturības testu trūkumus: pārāk daudzi aspekti ir atkarīgi no brīvprātīgas izvēles un tā, ka reaktori spētu izturēt teroristu uzbrukumus. Mana kolēģe deputāte *Morkūnaitē-Mikulēnienē* kundze minēja vienu iemeslu, kādēļ jāpauž liela nožēla par noturības testu trūkumiem. Netālu no Sanktpēterburgas un 200 km attālumā no Helsinkiem un Tallinas atrodas Černobiļas tipa reaktori, kas apdraud simtiem tūkstošu ES pilsoņu drošību.

Komisār *Oettinger*, jūs apspriežat ko citu. Komisār *Oettinger*, vai jūs, lūdzu, uzklusītu mani? *Herr Kommissar Oettinger, ich bitte Ihnen ...* Komisār *Oettinger*, lūdzu, atbildiet uz šādu jautājumu: ja Krievija piekritīs veikt noturības testus savās atomelektrostacijās, izmantojot kritērijus, ko es atbalstu, vai, jūsu prāt, tas patiesībā uzlabos mūsu drošību, ņemot vērā to, ka netālu no ES robežām atrodas vairāki Černobiļas tipa reaktori?

Romana Jordan Cizelj (PPE). - (SL) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos sacīt, komisār, ka esat daudz panācis. Ļoti īsā laikā jums ir izdevies izstrādāt ļoti sīkas noturības testu specifikācijas un panākt vienošanos starp Eiropas Komisiju un 27 dalībvalstu regulatīvajām iestādēm.

Drošības robežlielumus, kas šajā gadījumā pārsniegs kādus no hipotētiska negadījuma robežlielumiem, atkārtoti novērtēs dalībvalstis. Tā ir svarīga pievienotā vērtība un papildu prasība. Daži deputāti kritiski izteicās par to, ka nav novērtēts vai pietiekami netiek ņemts vērā cilvēcisks faktors. Jāsaka, ka es personīgi rūpīgi izlasīju šo noturības testu specifikācijas un esmu gandarīta, ka testi ietver ne tikai tehnoloģijas, bet arī cilvēcisko faktoru un organizatoriskos aspektus.

Ar šo mēs esam spēruši nozīmīgu soli uz priekšu, lai Eiropas Savienībā saskaņotu drošības standartus, un, manuprāt, mums jāmeklē citi veidi, kā iet vēl tālāk; kur un kā mēs varam spert vēl vienu svarīgu soli, lai uzlabotu ES pilnvaras šajā jomā? Šajā saistībā es no Eiropas Komisijas gaidu priekšlikumu.

Lai nodrošinātu augstāku uzticības līmeni, veiks starptautiskas pārbaudes attiecībā uz testiem, un šajā saistībā man ir jautājums. Es vēlos zināt, vai septiņu cilvēku grupa tiks izveidota no Eiropas Komisijas un regulatīvo struktūru pārstāvjiem vai tajā būs arī neatkarīgi eksperti? Ja tā, es gribētu zināt, kā viņus izvēlēsies.

Man ir vēl divi jautājumi. Pirmkārt, vai šie testi būs jāveic arī Vācijas slēgtajām atomelektrostacijām? Otrkārt, kādas būs Vācijas atomelektrostaciju slēgšanas sekas Eiropas iekšējā enerģētikas tirgū.

Attiecībā uz kodolkritumu direktīvu vēlos sacīt, ka mums būs citas iespējas, ne tikai jūsu šodienas runā minētās, lai to apspriestu nākamreiz, un es ceru, ka Eiropas Komisija ņems vērā Eiropas Parlamenta priekšlikumus, jo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā mēs esam nobalsojuši par vairākiem priekšlikumiem, kas ir spēcīgāki par Eiropas Komisijas sākotnēji ierosinātajiem.

Justas Vincas Paleckis (S&D). - Priekšsēdētājas kundze! ES atomelektrostaciju radītais risks, ja tas ir reāls, skar tūkstošiem cilvēku dzīvības. Pat mazām valstīm jābūt gatavām uz smagākajiem apstākļiem, tostarp terora aktiem un aviokatastrofām. Kā justos lielāko ES demokrātisko dalībvalstu pilsoņi, ja nedemokrātiska valsts uzbūvētu nepietiekami testētu atomelektrostaciju netālu no Briseles, Berlīnes, Parīzes vai Londonas, neapspriežoties ar saviem pilsoņiem un nedaloties ar uzticamu informāciju ar savām kaimiņvalstīm?

Lietuva pašreiz saskaras ar šādu situāciju. Pavisam netālu no Viļņas Baltkrievijā ir sākta atomelektrostācijas celtniecība — neievērojot pilnīgi nekādus pārredzamības principus. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES, saņemot starptautisku organizāciju atbalstu, paplašinātu atomelektrostaciju noturības testus piemērošanu visā pasaulē, jo īpaši valstīs pie tās ārējām robežām.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos apsveikt komisāru *Oettinger* par apņemību, ko viņš nešaubīgi izrādīja jau no paša sākuma saistībā ar sarežģīto kodoldrošības jautājumu, ņemot vērā, ka šis jautājums lielākoties ietilpst dalībvalstu kompetencē.

Kā jau tika sacīts, mūsu pirmā prasība nepārprotami ir pārskatīt *Euratom* līgumu, kas būtībā nav mainīts kopš tika izstrādāts. Nenoliedzami, ka 143 Eiropas kodolreaktoru revīzija galu galā būs saistīta ar Fukušimas scenāriju, un jūs nepārprotami šeit esat noteicis robežvērtības, komisār. Tā ir arī pirmā uzvara; jebkurā gadījumā tā ir īsta izlaušanās no slepenības, kas valdījusi šajā nozarē vairāk nekā 40 gadu.

Kodolenerģijas nozarei vairāk par citiem jāsaprot, ka pārredzamība ir būtiska saistībā ar visiem jautājumiem attiecībā uz drošību — jūs šo vārdu atkārtojāt vairāk nekā desmit reizi,

komisār — un tikpat svarīga ir gan operatoru, gan valstu uzraudzības iestāžu neatkarība, iecelot neatkarīgus ekspertus, un šajā ziņā mēs vēl neesam apmierināti.

Paul Rūbig (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Austrijas iedzīvotāji ar lielu vairākumu nobalsoja pret kodolenerģiju, un tas politiķiem sniedz skaidru vēstījumu. Es vēlos norādīt, ka *Palacio* kungs jau ir piemērojis lielus centienus, lai nodrošinātu Eiropai lielāku elastību šajā jomā. Piebalga kunga kodoldrošības direktīva arī bija sekmīga. Es ceru, ka mums drīz būs jauna kodoldrošības direktīva, kas būs saistoša un kas noteiks pārbaužu procedūras un standartus.

Mums ir jānovērtē, kuri no Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) standartiem ir mums pieejami un kurus var juridiski saistoši ietvert ES tiesību aktos. Protams, nepietiek ar vienreizējiem noturības testiem. Turpmāk ir jāveic vairāki testi, lai varētu nekavējoties slēgt bīstamas atomelektrostacijas. Lai to sasniegtu, mums vajadzīgs ES regulators, kam ir kopējas pilnvaras kopā ar valstu regulatoriem un kam ir tiesības no tīkla atslēgt jebkuru elektrostaciju, kura neatbilst šiem standartiem.

Es atbalstu šodien iepriekš sacīto. *Euratom* līgums ir jāpārskata. Mums jāaicina valstu vai valdību vadītāji nodrošināt, ka Padomē tas kļūst par kopēju Eiropas jautājumu. Nedrīkst pieļaut situācijas, kādas bijušas Padomē iepriekš, proti, ka kodolenerģijas darba grupa iebilst pret jebko, ko ierosina Eiropas iestādes.

Svarīgākais ir tas, ka Eiropas Atomenerģijas kopienā (*Euratom*) vajadzīgi pētījumi par atomelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanu. Mums ir vajadzīgi arī pētījumi par atkritumu galīgo glabāšanu, un mums jākoncentrē uzmanība uz aizsardzību, drošību, mācībām un pārbaudēm. Mums Eiropas tiesību aktos jāievieš šis informācijas centra modelis, kas ir mūsu priekšā. *Oettinger* kungs, varat paļauties uz Parlamenta atbalstu šajā saistībā.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Valdībām šobrīd nav svarīgāka uzdevuma kā tādu metožu izstrāde, ko varētu izmantot, lai risinātu zemas iespējamības notikumus, piemēram, dzesēšanas ūdens vai elektroapgādes pārrāvumu, un es piekrītu *Rūbig* kungam, ka tas nedrīkst būt vienreizējs pasākums, bet gan jāveic ilgākā periodā un regulāri. Es arī piekrītu, ka mums jāpaplašina šis noturības tests, ietverot kaimiņvalstis — valstis, kas atrodas uz austrumiem no mūsu robežām. Tāpēc es aicinu Komisiju apsvērt, kā varētu veikt noturības testu saistībā ar Austrumu partnerību.

Un, visbeidzot, komisār, visos Eiropas Savienības nozaru politikas virzienos, kas saistīti ar bīstamu materiālu pārrobežu emisijām, ir jāietver kibernetizācija un terora akti. Ungārijas valdība neizturēja jūsu paredzēto noturības testu, komisār, jo tā vairākkārt cēlusi iebildumus pret NATO radaru iekārtas celtniecību, lai gan tā nodrošinātu lielāku aizsardzību Paks atomelektrostacijai pret gaisa uzbrukumiem nekā šobrīd un pēdējos septiņus gadus.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Šajos noturības testos ir svarīgi noteikt augstu līmeni, kā arī to, lai tie tiktu veikti saskaņā ar vienādiem kritērijiem visā Eiropā. Galu galā daudzas atomelektrostacijas atrodas netālu no valstu robežām, kā mēs zinām, kā arī blīvi apdzīvotās teritorijās. Ir ļoti pozitīvi, ka mums būs neatkarīgas un objektīvas Eiropas pārbaudes katrā atomelektrostacijā, jo tas nostiprinās Eiropas enerģētikas politiku. Tāpēc esat paveicis labu darbu, komisār.

Visiem Eiropas pilsoņiem ir tiesības zināt, vai šīs atomelektrostacijas ir drošas vai nav. Ja noturības testos nav ietverti terora akti un kibernetizācija, lai tā būtu. Jūs paskaidrojāt, kādēļ tas tā ir, un to mēs varam saprast. Tomēr tas noteikti nedrīkst atbrīvot Eiropas Komisiju

no tās pienākuma turpināt runāt ar dalībvalstīm par šo jautājumu un saglabāt spiedienu uz valstu drošības dienestiem, lai tie izmeklētu, vai stacijas būtu gatavas arī šādiem riskiem.

Protams, šo testu ticamība būs atkarīga no rezultātu īstenošanas. Mums būs jāņem vērā iespēja, ka dažas no Eiropas 143 atomelektrostacijām neizturēs šo testus, ka vājākās tiks atklātas un ka vairākas stacijas, iespējams, nāksies slēgt. Tad mums, protams, būs iespēja pāriet uz atjaunojamiem energoresursiem. Ir skaidrs, ka, kā *Leinen* kungs sacīja pirms mirkļa, tajā brīdī risinājums galvenokārt būs pieejams Eiropas līmenī. Ir arī skaidrs, ka mums jāizvēlas kopēji Eiropas ieguldījumi, koordinēti ieguldījumi un kopējs Eiropas finansējums ar projektu obligācijām. Mēs paļaujamies, ka tajā brīdī jūs uzņemsieties vadību, lai spertu jaunu soli pretī Eiropas enerģētikas politikas pilnveidošanai. Paldies! Vēlu jums sekmes!

Judith A. Merkies (S&D). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Jūs šodien saņēmat gan komplimentus, gan kritiku. Arī es jūs slavēju, bet arī nosodišu. Esmu gandarīta par Eiropas noturības testiem, ko piemēros saskaņoti visā ES. Tie bija ļoti vajadzīgi.

Bet mani uztrauc maldīgā drošības sajūta. Mums nav jāaplicina atomelektrostaciju drošība: mums ir jāizmeklē, kādi tieši ir riski, nevis jādod cilvēkiem maldīga drošības sajūta. Mums vajadzīga neatkarīga uzraudzība visā ES un mums vajadzīgs neatkarīgs regulators. Pašlaik mums šāda regulatora nav. Tagad esam izveidojuši papildu slāni, bet vai varat mums pasacīt, vai laika gaitā mums būs papildu neatkarīgs regulators, kura novērtējumu papildinās zinātnisks otrais atzinums?

Es piekrītu maniem kolēģiem deputātiem *Belet* kungam un *Leinen* kungam, ka šim jautājumam vairs nav jābūt *Euratom* līguma darbības jomā. Mūsu pilsoņiem ir tiesības uz maksimālu drošības līmeni, un ir laiks šo aspektu svītrot no *Euratom* līguma. Vai sāksiet šīs debātes?

Ir viens jautājums, kas nav saņēmis pietiekamu uzmanību: ko darīsiet saistībā ar Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras ieteikumiem attiecībā uz Fukušimas katastrofu? Vai, iespējams, pielāgosiet noturības testu? Vai varat pastāstīt, kas notiks gadījumā, ja noturības testā iegūs negatīvus rezultātus?

Es esmu patiešām vilusies par to, kas notika ar mūsu rezolūciju, un vēlos paust nožēlu, ka esam ļāvuši varu savām emocijām. Drošībai vienmēr jābūt pirmajā vietā, vai ne?

Françoise Grossetête (PPE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze! Šīs debātes neiesākās uz jaukas nots — labie, proti, tie, kas ir pret kodolenerģiju, pret sliktajiem, proti, tiem, kuri joprojām atbalsta kodolenerģiju. Es tomēr gribētu norādīt, ka kodolenerģija ietilpst energoresursu avotu sadalījumā, ko mēs šajā Parlamentā gribējām un cerējām iegūt.

Turklāt es vēlos izteikt nelielu sūdzību par šīm debatēm un runāt par kolektīvām bailēm. Tās nav vēlamas, kad risinām tik svarīgu jautājumu kā šis. Tiesa, atomelektrostacijas konkrētos gadījumos var radīt riskus, bet mani šokē Parlamenta neuzticība tiem strādniekiem, kas atomelektrostacijās strādā katru dienu un kas ikdienu nodrošina mūsu kodolenerģijas drošību.

Tāpēc es aicinu būt atbildīgiem. Mēs zinām, ka Eiropas Savienībā ir vēlme nodrošināt mūsu elektrostaciju drošību katru dienu. Bet es arī vēlos piebilst, ka mēs ļoti labi zinām, ka virs mūsu atomelektrostacijām — vismaz Francijā — ir aizliegts pārvietoties ar gaisa kuģiem un ka Francijā nav nevienas atomelektrostacijas, kas atrastos tālāk par 25 km no gaisa bāzes, un šīs gaisa bāzes ir atbildīgas par gaisa telpas uzraudzību virs atomelektrostacijām.

Tādēļ, jā, komisār, es jums piekrižu. Mēs esam vienprātīgi saistībā ar šiem testiem. Es jūs apsveicu, ka tos panācāt! Šie testi ir būtiski, jo mums jānodrošina, ka mūsu iedzīvotāji atgūst uzticību mūsu atomelektrostacijām. Šie testi ir būtiski; tiem jānotiek pilnīgi neatkarīgi, lai šo uzticību varētu atjaunot. Tomēr mēs arī redzam, ka konkrētos gadījumos vajadzīga konfidencialitāte. Kad ir runa par terorisma apkarošanu, mēs nevaram gaidīt, ka dalībvalsts atklās savus stratēģiskos plānus par terorisma apkarošanu.

Tāpēc būsim atbildīgi. Uzticēsimies mūsu komisāram, un es esmu droša, ka mums būs stingri testi, kas spēs mūs pārliecināt.

Derek Vaughan (S&D). - Priekšsēdētājas kundze! Tāpat kā pārējie kolēģi, es uzskatu, ka drošībai jābūt pirmajā vietā. Tomēr es arī uzskatu, ka kodolenerģijai jāietilpst mūsu energoresursu avotu sadalījumā. Tā rada zemas oglekļa emisijas un var garantēt drošu energoapgādi. Piemēram, tas nozīmēs, ka pārtikušām Eiropas valstīm nebūs jāimportē enerģija no mazāk pārtikušām valstīm, izvairoties no visām ar to saistītajām problēmām.

To arī atbalsta tādas kopienas kā Anglesija Velsas ziemeļos, kam jau ir atomelektrostacija.

Tomēr tāpat, kā pārējie kolēģi, es arī atbalstu noturības testus — arī AK tos atbalsta — un uzskatu, ka visām dalībvalstīm jāaņemtas atbilstošas pasākumi. Tie ir arī jāīsteno ātri, tiem jāietver visas iespējamības un tiem jāietver gan atomelektrostacijas, gan citas degvielas cikla iekārtas.

Šis ir tik svarīgs jautājums mums visiem. Es uzskatu, ka Eiropai ir vajadzīga kodolenerģija, bet tai jābūt drošai kodolenerģijai.

Zbigniew Ziobro (ECR). - (PL) Priekšsēdētājas kundze! Pēc Fukušimas katastrofas sabiedrība ir aizvien vairāk uztraukta par atomelektrostaciju drošību Eiropā. Tas ir saprotams. Reizēm informācija, kas mūs sasniedz no Japānas, ir šausminoša un parāda, ka valstī ir sācies nopietns piesārņojums. Nevienam no mums nevēlas, lai tas atkārtotos Eiropā; nevienam nevēlas arī Černobiļas atkārtojumu. Gluži pretēji — lai novērstu sabiedrības bailes, ir vēl vairāk jā dara viss, lai garantētu kodolenerģijas drošību Eiropā. Tāpēc noturības testi ir tik svarīgi. Tomēr ir arī svarīgi tos veikt ļoti rūpīgi, lai nodrošinātu objektivitāti un ticamību, kā arī pārlicību, ka to īstenošana ļaus paredzēt avārijas situācijas un krīzes, kas var notikt Eiropā tāpat, kā notika Japānā. Mums jā dara viss, lai padarītu Eiropu drošu un atjaunotu uzticību šim energoresursam. Taču mums arī jāatceras citi energoresursi, piemēram, netradicionālā slānekļa gāze.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). - (PL) Priekšsēdētājas kundze! Daudzus gadus kodolenerģija tika uzskatīta par nākotnes enerģiju — videi nekaitīga, efektīva, piesārņojumu neradoša. Černobiļa un nesēnā Fukušimas traģēdija ir parādījušas otru stāsta pusi. Tomēr mūsu mērķis šodien nevar būt — kā gribētu kreisie — veikt noturības testus tikai, lai neobjektīvi interpretētu to rezultātus un tādējādi pamatotu atteikšanos no kodolenerģijas Eiropā. Šobrīd mērķim jābūt atomelektrostaciju drošības uzlabošanai, sabiedrības nomierināšanai un kodolenerģijas negatīvā tēla izmaiņai Eiropā. Tādai jābūt mūsu prioritātei šobrīd. Tāpēc es nesaprotu kreisos, kas runā par vēl vienu nodokli kodolenerģijai un atteikšanos no šā energoresursa laika gaitā. Šāda pieeja laikā, kad mums trūkst alternatīvu avotu, novedīs pie elektroenerģijas cenu sadārdzināšanās. Šobrīd Eiropai ir vajadzīga kodolenerģijas tiesību aktu pārskatīšana dalībvalstu atbildības jomās, kopēju noteikumu izstrāde un drošības standartu optimizācija Eiropas Savienībā. Noturības testiem ir jāsniedz atbilde uz mūsu jautājumiem par drošību un jāņem vērā visi iespējamie apdraudējuma veidi no terora aktiem līdz elektroenerģijas pārrāvumiem.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). - Priekšsēdētājas kundze! Es komisāram vēlos sacīt, ka šobrīd Eiropas Savienība maina savu iekšējo politiku attiecībā uz kodoldrošību, bet vienlaikus mēs sākam darbu pie ārējās enerģētikas politikas. Kādā brīdī nākotnē šīs politikas būs jāapvieno.

Kodolenerģijas noturības testiem ir ne tikai jāpalīdz Komisijai pārskatīt kodoldrošības direktīvu, bet tie ir arī jāietver Komisijas ziņojumā par enerģētikas politikas ārējo dimensiju, ko drīz publicēs. Noturības testiem un enerģijas drošībai jāveido būtiska daļa mūsu enerģētikas dialogā ar trešām valstīm. Mums jānodrošina, ka jaunajām stacijām Kaļiņingradā un Baltkrievijā piemēro tos pašus standartus un testus, ko piemēro šādām iekārtām Eiropas Savienībā, jo īpaši tagad, kad Krievija vēlas ieguldīt atomelektrostacijās.

Zigmantas Balčytis (S&D). - (LT) Priekšsēdētājas kundze! Kodolenerģijas nodrošināšana ir jautājums, kas attiecas uz visām valstīm neatkarīgi no tā, vai tām ir atomelektrostacijas vai nav. Protams, varam paust sašutumu par notikušo pagātnē, bet šobrīd ir skaidrs, ka mums jāvirzās uz priekšu. Komisār, patiesi slavējami, ka pēc Fukušimas negadījuma jūs reaģējāt tik ātri un ierosinājāt domu par atomelektrostaciju testēšanu un ka dalībvalstis ir piekritušas veikt šos testus. Tomēr nav nekādas sistēmas attiecībā uz jaunu atomelektrostaciju celtniecību netālu no Eiropas Savienības robežām, kā jau šeit vairākkārt minēja, runājot par Kaļiņingradas un Baltkrievijas atomelektrostaciju celtniecību. Tāpēc es uzskatu, ka mums steidzami jāierosina un jāpieņem atbilstīgi tiesību akti, kas nodrošinātu sistemātiskas, saistošas procedūras, kuru pamatā ir skaidri principi un kuras attiektos uz atomelektrostaciju celtniecību un darbību. Tad mums būtu objektīva informācija par iespējamo apdraudējumu, un mēs varētu cerēt no tā izvairīties.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Es jums vēlos norādīt, ka savā starptautiskajā sanāksmē Kijevā par Černobiļas 25. gadadienu *Institut de radioprotection et de sûreté nucléaire* paziņoja, ka Eiropā nākamo 20 gadu laikā ir iespējams nopietns negadījums, tāpēc noturības testi un reaktoru drošības un drošuma uzlabošana ir ļoti svarīga.

Tomēr mums ir problēmas, kas saistītas ar novecojušām elektrostacijām un ar apakšuzņēmēju nolīgšanas praksi. Astoņdesmit procenti no kodolenerģijas nozarē strādājošajiem ir apakšuzņēmēji. Turklāt mēs labi zinām terora aktu risku ģeostatēģiju. Kad aplūkojam šos noturības testu nozīmi Francijā, tie kļūst par „elastības testiem”.

Komisār, es jūs apsveicu ar šo noturības testu ieviešanu, bet jums jāizrāda sava neapmierinātība ar konkrētu dalībvalsti, tostarp Apvienotās Karalistes un Francijas, nostāju. Tas nodrošinātu skaidrākas norādes, ka šis nevar būt valsts jautājums, bet ka tam jābūt Eiropas jautājumam, kura mērķis ir garantēt Eiropas pilsoņu drošību.

Jaroslav Paška (EFD) - (SK) Priekšsēdētājas kundze! Es vispirms vēlos izteikt atzinību par to, ka Eiropas Komisija, sākot pārredzamas pārbaudes visās 143 Eiropas Savienības atomelektrostacijās, ir ātri rīkojusies, lai nomierinātu eiropiešu bažas par to, ka daudzas no Eiropas atomelektrostacijām viņiem rada draudus.

Dāmas un kungi! Mums jāsaprot, ka šie noturības testi ir tikai sākums plašam dialogam par šo jautājumu, jo tikai pēc testu novērtēšanas mēs varēsim aplūkot Eiropas kodolenerģijas nozares patieso stāvokli. Esmu pārliecināts, ka noturības testu dati sagatavos mūs jaunai sarunu kārtai par šo jautājumu, un tad mēs apspriedīsim jaunu Eiropas Savienības drošības politiku šajā jomā. Šobrīd tā vietā, lai apšaubītu Komisijas centienus pārbaudīt mūsu atomelektrostaciju drošības riskus, centīsimies drīzāk apkopot maksimāli daudz objektīvas

informācijas par to patieso stāvokli. Tas palīdzēs mums turpmāk pieņemt lēmumu par kodoldrošību Eiropā.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Es ar lielāko prieku izskatīšu jūsu galvenos komentārus un priekšlikumus attiecībā uz noturības testiem, ko veiks nākamo dažu mēnešu laikā. Tomēr vispirms vēlos sacīt, ka, ja jūs māt bažas, ka novājināti noturības testi nodrošinās apstiprinājuma saņemšanu un ka netiks piemērota vajadzīgā objektivitāte, varat būt droši, ka nākamo mēnešu laikā es kopā ar saviem birojiem darīšu visu iespējamo, lai nodrošinātu šāda pieņēmuma neiespējamību.

(Aplausi)

Šobrīd es šīs bažas ļoti labi saprotu, taču dažiem deputātiem ir arī aizspriedumi. Es vēlos jūs aicināt nevērtēt nevienu no atomelektrostacijām un nevērtēt arī mani un manu darbu, pirms noturības testi nav pabeigti. Šāds ir mans aicinājums visiem, tostarp *Harms* kundzei un *Turmes* kungam, un es esmu gatavs piemērot kritisku un pārredzamu pieeju nākamajiem procesa posmiem.

Turklāt, ja pieņemam, ka noturības testu rezultāts nebūs nekaitīgs līdzeklis un ka apstiprinājumu nepiešķirs izlases veidā, bet gan ka testi būs konstruktīvi, kritiski un objektīvi, tad, manuprāt, noturības testi nodrošinās daudzus ieguvumus, un tieši alternatīva, nevis noturības testi, būtu sliktāks risinājums.

(Aplausi)

Mums ir bijušas smagas sarunas. Pirmais projekts neatbilda manām prasībām. Tomēr parakstītā redakcija lielā mērā atbilst prasībām, ko izvirzījuši pilsoņi, kuri ir pamatoti nobažījušies par drošības kvalitāti Eiropā. Es vēlreiz vēlos paskaidrot, *Turmes* kungs, ka, ja es nebūtu parakstījis pārskatītos un, manuprāt, pozitīvos testa kritērijus, mums nebūtu nekā. Tā sacīt: labāk zīle rokā nekā mednis kokā.

Turklāt es būšu rūpīgs un objektīvs, bet esmu pamanījis dažas lietas. Pirmkārt, Apvienotās Karalistes deputāta runa no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas, kura partija ir AK koalīcijas valdībā. Šī partija bija pret kodolenerģiju pirms vēlēšanām, taču pēc vēlēšanām to atbalstīja, un šāda persona kritizēja manu rūpīgumu attiecībā uz noturības testiem. Varu tikai sacīt, ka šī runa būtu bijusi piemērotāka partiju konferencei Londonā, nevis Strasbūrai.

Otrkārt, vēl viena runa: Spānijas valdība nesniedza man nekādu redzamu atbalstu attiecībā uz rūpīgiem noturības testiem. Tādēļ tāda deputāta runa, kas ir partijā, kura ir Spānijas valdībā, nav īpaši lietderīga.

Tas attiecas arī uz grupu, kurā esmu es, proti, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti). Dažas no runām grupu vārdā diemžēl parādīja, cik nesekmīgi grupu pārstāvji līdz šim ir bijuši saistībā ar savu mērķu sasniegšanu savās partijās savās valstīs. Mani ļoti interesē, kas būs dzirdams par šo jautājumu Francijas Sociālistu partijas vēlēšanu manifestā. Un mani ļoti interesē, kas būs kandidāts un kāds būs šis manifests. Tomēr Parlaments šeit Strasbūrā nevar kontrolēt jautājumus, kas ir dalībvalstu kompetencē.

Precīzāk sakot — energoresursu avotu sadalījums joprojām ir jautājums, kas ir dalībvalstu valdību un parlamentu kompetencē. Par to varam priecāties vai paust nožēlu. Kā demokrātam man tas ir jāpieņem. Tas, ka neatkarīgas komandas pirmo reizi uzrauga valstu kodolregulatorus un ka uzraudzītāji tiek uzraudzīti, manuprāt, ir vēsturisks solis Eiropas pilsoņu kopējās drošības interešu virzienā.

Turmes kungs, aviokatastrofas ir ietvertas noturības testos. Īpaši testu kritērijos ir ietvertas gaisa kuģa ietriekšanās sekas atomelektrostacijā, tāpēc šis aspekts ietilpst izmeklēšanas trešajā posmā. Es jums labprāt parādīšu. *Turmes* kungs, ja visi šā Parlaments deputāti būtu tik trokšņaini, cik jūs, sēžu zālē valdītu haoss. To var atļauties tikai viens cilvēks. Es pēc uzstāšanās labprāt par to parunāšu. Aviokatastrofas ir ietvertas izmeklēšanā, jo katastrofas ietekme uz atomelektrostaciju drošību ir īpaši ietverta kritērijos.

Mans nākamais komentārs ir par apvainojumu, ka es slēpju to, ka testi ir brīvprātīgi. Gluži pretēji! Jau pirmajā sanāksmē komitejā un pēc tam es uzsvēru, ka noturības testi ir brīvprātīgi. Tomēr mums ir izdevies panākt, ka piedalīsies visas dalībvalstis. Visas 14 dalībvalstis ir brīvprātīgi piekritušas iesaistīties, kas ir sekmīgs rezultāts Eiropas Parlamentam.

Kas notiks beigās? Es vēlos skaidri norādīt, ka paļaujos uz faktu spēku. Ja kādā konkrētā atomelektrostacijā būs nopietnas problēmas, Eiropas un attiecīgās dalībvalsts pilsoņi pieprasīs piemērot vajadzīgos pasākumus. Tāds ir mans viedoklis, un tāpēc tik svarīga ir pārredzamība, rūpīgums un objektivitāte. Nākamo dažu mēnešu laikā esmu apņēmis to veicināt. Priekšlikums pārskatīt *Euratom* līgumu ir lielisks. Tomēr *Euratom* līgums ir primārais tiesību akts, tāpēc tas nav Komisijas, bet gan dalībvalstu jautājums. Lai grozītu *Euratom* līgumu, vajadzīga vienprātība. Visiem, kam ir labi priekšlikumi šajā jomā, vēlos jautāt, vai tiešām uzskatāt, ņemot vērā dažādos viedokļus un nostājas un kodolenerģijas atbalstītājus un pretiniekus, ka mēs panāksim vienprātību par *Euratom* līguma turpināšanu? Manuprāt, tas nav pārāk reāli. Tādēļ es atbalstu reālistisku pieeju un šā līguma maksimālu izmantošanu.

Nākamais komentārs attiecas uz testu neatkarību. Trešā posma profesionālapskate, kas ir testa svarīgākā daļa, paredz septiņu locekļu komandu. Ir konkrēti norādīts, ka komanda var ietvert ekspertus no trešām valstīm. Iesaistīta ir arī Komisija. Varat paļauties uz mani, ka es nodrošināšu, lai Komisijas ierēdņiem nav nekādu aizspriedumu vai stereotipu un lai viņi savu darbu padara rūpīgi un objektīvi. Pretējs pieņēmums ir netaisnīgs pret mūsu ierēdņiem. Tāpēc es šā procesa laikā atbalstīšu savus ierēdņus.

Un tagad par Baltkrievijas un Krievijas jautājumu. Diemžēl mūsu pilnvaras Minskā — jūsu pilnvaras Parlamentā un mūsu pilnvaras Komisijā — ir ļoti ierobežotas. Tas mums vienkārši jāpieņem. Iespējams, mums radīsies kādas idejas, kā varam panākt, ka šis valsts valdība sāk domāt pareizi. Tomēr pašlaik mums vienkārši jāpieņem, ka valdībai Minskā nav politikas virzienu, nav pārredzamības, nav demokrātijas un nav drošības koncepcijas. Tādēļ varam vienīgi aicināt nomainīt valdību. Mēs nevaram darīt neko vairāk.

Ar Krieviju mums ir daudz labākas partnerattiecības. Atomelektrostaciju drošības testiem būs svarīgākā nozīme mūsu diskusijās ar partneriem Krievijā nākamo dažu nedēļu laikā. Bija arī jautājums par Kaļiņingradu. Lūk, mans vēstījums deputātiem no Baltijas valstīm un Polijas: mēs varēsim piemērot mūsu stingrākās tehniskās specifikācijas atomelektrostacijai, ko plāno un ko būvēs Kaļiņingradā tikai tad, ja atļausim elektroenerģiju no šīs elektrostācijas pārdot Eiropas tirgū.

Tomēr, ja mēs nepieņemsim šo elektroenerģiju un ja nebūs pieejama elektroenerģijas birža, jo mēs plānojam pašī savas atomelektrostācijas Baltijas valstīs, mums būs mazāka kontrole pār Kaļiņingradā izmantoto tehnoloģiju nekā gadījumā, ja mums būtu atvērts elektroenerģijas tirgus. Es ar lielāko prieku piedalīšos padziļinātākās diskusijās par šo jautājumu.

Visbeidzot, lūdzu, ticiet, ka nepieļaušu noturības testu novājināšanu. Tomēr pieņemiet to, ka noturības testi neietver automātisku mehānismu elektrostacijas slēgšanai tikai tādēļ, ka jūsu programmas jūsu dalībvalstīs ir bijušas nesekmīgas.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Ņemot vērā nesenos notikumus Japānā, ir noteikti jāveic noturības testi Eiropas atomelektrostacijās, lai novērtētu veselības standartus un riskus, izvairītos no iespējamām katastrofām un mazinātu sabiedrības bažas. Īrijas iedzīvotāji ir ļoti norūpējušies, ka noturības tests netiks veikts Selafīldā, kas atrodas tikai dažu simtu kilometru attālumā no Īrijas krasta. Šīs atomelektrostacijas, kas atrodas Lielbritānijas piekrastē, rada būtisku risku Īrijai. Selafīlda ir vislabāk zināmā stacija, un tieši tur pirms kāda laika, 2005. gadā, bija būtiska noplūde. Lielbritānijas iestādes paskaidroja, ka uz Selafīldu attiecas atbrīvojums, jo tajā vairs neražo elektroenerģiju. Tas nav mierinājums Īrijas iedzīvotājiem, kas katastrofas gadījumā ciestu. Selafīldas stacija atrodas pavisam tuvu Īrijai. Tajā līdz šim ir jau notikuši vairāki negadījumi, tāpēc es aicinu Komisiju piemērot spiedienu uz Lielbritānijas iestādēm, lai tās veiktu noturības testu šajā stacijā, jo tā joprojām rada risku Īrijas iedzīvotājiem.

Sandra Kalniete (PPE), rakstiski. – (LV) Pēc Fukušimas kodolavārijas ES dalībvalstis kopīgi vienojās par to, ka Eiropas Savienībā ir jāveic atomelektrostaciju noturības testi, un aicināja līdzīgi rīkoties visā pasaulē. Mums joprojām nav ziņu par to, vai līdzīgi pasākumi tiks veikti attiecībā uz tiem reaktoriem, kas darbojas citās Eiropas valstīs, kuras nav ES dalībvalstis. Šajās valstīs izvietoto reaktoru drošība tieši ietekmē Eiropas pilsoņu drošību. Mūsu pilsoņiem ir pamatotas bažas par to, vai Savienība spēs nodrošināt drošību jaunās atomelektrostacijās, kuras būvē vai plāno būvēt tiešā ES dalībvalstu tuvumā, piemēram, Grodņā (Baltkrievijā) un Krievijas Kaļiņingradas apgabalā. Nedz Krievija, nedz Baltkrievija nav izstrādājušas novērtējumu par savās valstīs plānoto atomelektrostaciju ietekmi uz vidi saskaņā ar vispārpieņemtām starptautisko tiesību normām, kā paredzēts Espo konvencijā, ko parakstījušas visas ES dalībvalstis. Es uzskatu, ka šo atomelektrostaciju būvēšana līdzās ES robežām var radīt draudus ne tikai Eiropas Savienības dalībvalstīm, bet visam Eiropas kontinentam. Šai ir jākļūst pa visas ES kopīgu rūpi. Eiropas Komisijai ir jāpievērš tai pienācīga uzmanība un jāveic aktīvi centieni panākt drošumu. Mums ir jāpanāk, ka Krievija un Baltkrievija ievēro starptautiskos standartus un visos sagatavošanās un atomelektrostaciju būvēšanas un darbības posmos sadarbojas ar starptautiskiem ekspertiem.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – (FI) Fukušimas negadījuma dēļ mēs diskutējam par atomelektrostaciju noturības testiem. Atceros aprīļa sesiju, kurā daži deputāti pēc negadījuma, šķiet, zaudēja izpratni par to, kas ir pareizi. Daži saistīja tūkstošiem cunami upuru ar atomelektrostacijas nodarīto kaitējumu. Parlamenta deputāti jautāja, vai tūkstošiem upuru nav pietiekams skaits. Viņi vaicāja, cik vēl kodolnegadījumu ir vajadzīgs, lai tos uzskatītu par pietiekamiem pierādījumiem. Es nespēju noticēt savām ausīm.

Pat tagad Fukušimā vēl nav neviena upura, kas būtu miris no starojuma. Lai gan Japānā bija viena no spēcīgākajām jebkad reģistrētajām zemestrīcēm, kam sekoja viens no lielākajiem jebkad pieredzētajiem cunami, lai gan viņi tiem nebija gatavi, lai gan viņi nebija ieviesuši ierosinātos uzlabojumus, lai gan nebija paveikts nekas, lai nodrošinātu

energoapgādi avārijas situācijās un lai gan japāņi jau no paša sākuma pieļāva vēl citas kļūdas, bija samērā maz upuru.

Protams, nav šaubu, ka Fukušimas negadījums bija katastrofa. Tai nevajadzēja notikt. Visticamāk, upuri būs, bet to skaits nebūs nekas salīdzinājumā ar nāves gadījumiem, piemēram, ogļu ieguves dēļ. Eiropā gaisā esošas smalkas daļiņas, ko rada energopatēriņš, katru gadu nogalina aptuveni 300 000 cilvēku. Tāpēc ir paradoksāli, ka Fukušimas negadījums novedīs pie desmitiem tūkstošu netiešu upuru. Viņi mirs pārāgrā nāvē, jo Eiropa atteiksies no kodolenerģijas un to aizstās ar fosilo enerģiju. Gaisa kvalitāte pasliktināsies, kas palielinās sirds un asinsvadu slimību sastopamību un apdraudēs astmas slimnieku dzīvības. Tādēļ īstais slepkava Fukušimas katastrofas gadījumā ir ogles, uz kurām notiek šobrīd pāreja, piemēram, Vācijā.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Komisijai ir noturības testos jāietver arī kaimiņvalstis, piemērojot šajās valstīs tādus pašus testu kritērijus, kādi ir noteikti ES līmenī, un ņemot vērā kodolenerģijas iespējamo seku pārrobežu raksturu. Rumānija jau veic noturības testus. To novērtēšanā mēs vēlamies, lai tiktu apsvērtas Rumānijā izmantoto kodoliekārtu specifiskās iezīmes salīdzinājumā ar ES izmantotajām kodoliekārtām. Tāpēc es uzskatu, ka, veicot un novērtējot noturības testus, jāpatur prātā šādi punkti:

- testos jāņem vērā elektrostacijā izmantotā kodoltehnoloģija, kas var ietvert īpašas iezīmes, un tādējādi nebūtu jāizmanto testa „veidnes”;
- noturības testi jānovērtē pēc tehniskiem, nevis politiskiem apsvērumiem vai apsvērumiem, kas pieļauj spekulācijas;
- neatkarīgajā profesionālapskates komandā jābūt arī valsts regulatīvajai iestādei kopā ar pārstāvjiem no kaimiņvalstīm, lai apmainītos ar pieredzi par avārijas plāniem.

Algirdas Saudargas (PPE), *rakstiski*. – (LT) Nevienš neapstrīd, ka atomelektrostacijas katastrofas sekas būs ilglaicīgas gan videi, gan cilvēkiem un ka tās neapstāsies pie valsts robežām. Kopš katastrofas Japānā jau pagājuši trīs mēneši, un mēs joprojām nezinām, kā tiks risināti visi jautājumi. Eiropas Komisija uz šo katastrofu reaģēja ātri un atbilstīgi, ierosinot noturības testus visās atomelektrostacijās un cenšoties panākt stingrākus kodolenerģijas standartus. Tomēr regulāras revīzijas nostiprinātu kodoldrošību un iedzīvotāju uzticību kodolenerģijai. Taču tagad mēs redzam, ka noturības testus būs sarežģīti īstenot pat ES, lai gan ikviens saprot šādu testu nozīmi un vajadzību pēc tiem. Turklāt mēs nevaram vienkārši koncentrēties uz kodoldrošību ES. Ja pašreizējie atomelektrostacijas projekti Kaļiņingradā un Ostravā pie ES robežām tiks īstenoti, nepiemērojot augstākās starptautiskās drošības prasības, tie apdraudēs ne tikai kaimiņos esošās Baltijas valstis, bet arī visu Eiropu, kas atrodas samērā netālu. Eiropas Komisija ir vairākkārt apstiprinājusi, ka dažas kaimiņvalstis — Ukraina, Krievija, Zviedrija un Turcija — ir gatavas pievienoties Eiropas noturības testu programmai, bet joprojām nav skaidrs, tieši kādu rīcību Komisija paredzējusi īstenot, lai sāktu sadarbību, un kā situācija attīstīsies saistībā ar Baltkrieviju.

Michèle Striffler (PPE), *rakstiski*. – (FR) Vācijas nesena lēmums pakāpeniski atteikties no kodolenerģijas līdz 2022. gadam iezīmē jaunu posmu būtiskajā reformā, kas pašlaik tiek īstenota Eiropā saistībā ar tās enerģētikas neatkarību un iespējamām kodolenerģijas alternatīvām.

Tomēr daudzās Eiropas valstīs kodolenerģija joprojām ir svarīgs energoapgādes elements. Atomelektrostaciju un iekārtu drošībai jābūt dalībvalstu svarīgākajam jautājumam. Turklāt

kodoldrošības testi nedrīkst notikt tikai Eiropas elektrostacijās, bet jāīsteno visās valstīs, kas ražo kodolenerģiju.

Kodolkatastrofas ietekme nereti pārsniedz valstu robežas. Paturot prātā iepriekš minēto, esmu gandarīta, ka pirms divām dienām Parīzē panāca vienošanos par to, ka visās valstīs, kas izmanto kodoliekārtas, ir jāīsteno drošības revīzijas, lai novērtētu iekārtu spēju izturēt negadījumus, kuri līdz šim tika uzskatīti par „maz iespējamiem”.

Visbeidzot es apsveicu komisāru *Oettinger* par konsensa panākšanu saistībā ar kritērijiem un par praktisko darbu saistībā ar kodoliekārtu noturības testu īstenošanu, kas mums ļaus nodrošināt augstākos drošības līmeņus pasaulē.

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Dažādi jautājumi

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs! Es uzstājos saskaņā ar Reglamenta 173. pantu. Šovakar Brazīlijas Augstākā tiesa noraidīja vairākkārtēja slepkavas *Cesare Battisti* izdošanu.

Šis Parlaments ir divās rezolūcijās aicinājis pieņemt pretēju lēmumu. Tādēļ vēlos norādīt, ka es esmu vīlies un ka vēlos, lai Parlamenta Prezidijs uzraksta Brazīlijas iestādēm, paužot visa Eiropas Parlamenta vilšanos, kā arī mūsu solidaritāti un līdzjūtību upuru ģimenēm, kuras jau 30 gadus gaida taisnīgu tiesu.

Priekšsēdētājs. – Esmu pateicīgs *Mauro* kungam par atbilstīgo komentāru ... (*Borghesio kungs runā bez mikroфона*). Manuprāt, vīlies un sarūgtināts par pieņemto lēmumu ir viss Parlaments, tāpēc varu tikai atkārtot to, ko Parlaments šajā jautājumā jau ir skaidri norādījis vismaz divreiz. Paudīsim Brazīlijas iestādēm savu sašutumu, ņemot vērā mūsu vilšanos.

Licia Ronzulli (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs! Man vajadzīgas tikai dažas sekundes, lai izteiktu laba vēlējumus *Weisberger* kundzei, kura nesen kļuvusi par māti un kura ir šeit klāt ar savu mazo meitiņu, kā arī visām jaunajām mātēm šajā Parlamentā, topošajām mātēm un sievietēm, kas, kā es, smagi strādā, lai būtu labas mātes un labas parlamenta deputātes.

Patīkami, ka šo sēžu zāli atdzīvina cerības simboli, bet... (*runātāju pārtrauca troksnis sēžu zālē*). Es lūdzu jūsu uzmanību, jo tas ir svarīgi, un man jums ir jāpasaka, par ko es domāju. Palūkosim, vai spējat būt pieauguši, jo pēdējās dažas dienas diemžēl esmu dzirdējusi tādus komentārus kā „Parlaments nav rotaļu laukums. Šī nav silīte. Nekādus bērnus un nekādas mātes”. Vēl sliktāk — ir bijuši komentāri, ka „bērnu klātbūtne rada sliktu tēlu par deputātiem”.

Tā kā mēs ļoti bieži izstrādājam tiesību aktus par darba un ģimenes dzīves līdzsvaru, ir patiešām absurdi, ka šajā sēžu zālē dzirdam šādus komentārus — jo vairāk, ja tos izsaka sievietes.

7. Korupcijas apkarošana Eiropas sportā – Komitejas Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos darbs (rakstiskas deklarācijas)

Rakstiskā deklarācija 0007/2011, ko iesnieguši *Georgios Papastamkos*, *Jean-Luc Bennahmias*, *Gay Mitchell*, *Gianluca Susta* un *Tadeusz Zwiefka*, par korupcijas apkarošanu Eiropas sportā un rakstiskā deklarācija 0010/2011, ko iesnieguši *Marina Yannakoudakis*, *Lidia Joanna Geringer de Oedenberg*, *Françoise Grossetête*, *Charles Tannock* un *Cecilia Wikström*, par Komitejas Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos darbu, kuras līdz 2011. gada 9. jūnijam ir parakstījis visu Parlamenta deputātu vairākums, saskaņā ar Reglamenta 123. panta 3. un 4. punktu tiks nosūtītas adresātiem un publicētas šīs sēdes pieņemtajos tekstos kopā ar parakstošo personu vārdiem.

Marina Yannakoudakis (ECR). - Priekšsēdētāja kungs! Pēdējo trīs mēnešu laikā mans birojs ir sūtījis e – pastus, veicis zvanus un sagatavojis sarakstus, lai vairotu informētību par šo deklarāciju attiecībā uz pazudušām personām Kiprā. Rezultāts ir ļoti sekmīgs. Šodienas rakstiskā deklarācija Nr. 10 ir pieņemta ar spēcīgu un pozitīvu vairākumu. Vēlos pateikties līdzautoriem un īpaši *Charles Tannock*, kurš mani atbalstīja visās Strasbūras sesijās. Es vēlos arī pateikties Deklarāciju birojam un maniem darbiniekiem, kuru smagais darbs būtiski atviegloja mūsu darbu.

Šodien galerijā ir jauniešu grupa no NEPOMAK — pasaules organizācija gados jauniem kipriešiem, kas dzīvo AK —, kura ir ieradies uz šīs deklarācijas paziņošanu. Viņi ir šodienas jaunieši, no kuriem ir atkarīga nākotne. Atbalsts šai deklarācijai liecina par Parlamenta atbalstu nākotnei. Paldies par jūsu atbalstu!

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – *Yannakoudakis* kundze! Mēs sveicam šo delegāciju un, ņemot vērā vienlīdzīgas piekļuves principu, ļausim uzstāties *Papastamkos* kungam.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Papildus *Zwiefka* kungam, *Susta* kungam un *Bennahmias* kungam es vēlos pateikties saviem kolēģiem deputātiem, kas parakstīja deklarāciju Nr. 7. Esmu drošs, ka Parlamenta vēstījums motivēs Komisiju izmantot savas koordinācijas pilnvaras, lai efektīvāk apkarotu korupciju sportā.

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

(Balsojuma rezultāti un cita informācija: sk. protokolu)

8.1. Sudāna un Dienvidsudāna (B7-0349/2011) (balsošana)

8.2. ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme (B7-0347/2011) (balsošana)

– Balsošanas laikā:

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos jautāt, kādēļ deputāts, kura sēdvietas numurs ir 56, ir vienlaikus nobalsojis gan par 56, gan 57. *Bütikofer* kungs ir nobalsojis *Turmes* kunga vietā. Lūdzu, aizrādiet šim deputātam par šādu rīcību.

(Smiekli)

Iepriekšējā Parlamenta pilnvaru termiņā, kad *Bütikofer* kungs vēl nebija Parlamenta deputāts, grupas priekšsēdētājam piemēroja soda naudu, jo viņš nobalsoja sava kaimiņa vārdā. *Cohn-Bendit* kungam tas, iespējams, liekas smieklīgi, un viņš, iespējams, to var darīt Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā, bet Parlamenta noteikumi ir skaidri. Neviena deputāts nedrīkst balsot cita deputāta vārdā no cita deputāta sēdvietas. Tas attiecas arī uz zaļajiem.

(*Skaļi aplausi*)

Priekšsēdētājs. – Turpināsim! Man liekas pareizi, ka nedrīkst balsot citas personas vārdā.

8.3. Maldinoša uzziņu sabiedrību darbība (B7-0342/2011) (balsošana)

Ar to balsojums tiek slēgts.

9. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0349/2011)

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (*IT*) Priekšsēdētāja kungs! Sudāna ir lielākā valsts Subsahāras Āfrikā, krustceles, kurās tiek arābu un Āfrikas pasaule, kā arī ļoti daudzu dažādu etnisko grupu mozaīka. Kā paredzēts Visaptverošajā miera nolīgumā, 2011. gada janvārī notika referendums, kas bija pēdējais posms Dienvidsudānas neatkarības no Ziemeļsudānas atgūšanas procesā. Dienvidsudāna ir teritorija ar aptuveni 10 miljoniem iedzīvotāju, kas aptver gandrīz ceturto daļu Sudānas zemes platību, kāda tā šobrīd ir izveidota, un kam piemīt apmēram trīs ceturtdaļas no tās naftas rezervēm. Tā ir valsts, kam būs jātiek galā ar milzīgiem ģeogrāfiskiem un infrastruktūras ierobežojumiem, bez izejas uz jūru un praktiski bez pastāvoša transporta tīkla, kas to savienotu ar Ziemeļsudānu, kurā atrodas naftas apstrādes un tranzīta rūpnīca. Dienvidi saskaras ar daudzām problēmām, sākot ar savu iestāžu pamatu izveidi un sociāli ekonomisko un drošības sistēmu uzlabošanu.

Man tomēr jānorāda, ka iekļaušanās šajā valstī joprojām ir Eiropas Savienības prioritāte. Tādēļ Padome 2010. gadā piešķīra Sudānai īpašu piešķirumu EUR 150 miljonu apmērā laikposmam no 2011. līdz 2013. gadam. Eiropas Savienībai ir jāmobilizē viss tās rīcībā esošo instrumentu klāsts, lai atbalstītu Dienvidāfrikas Sudānu delikātajā posmā pēc referenduma. Vienlaikus mums ir jāsauglabā līdzsvarota pieeja attiecībā uz valsts ziemeļiem un dienvidiem, īpašu uzmanību pievēršot dienvidu vajadzībām iestāžu veidošanas un pārvaldības ziņā.

Eiropas Savienības atbalstam Dienvidsudānai jābūt samērojamam ar to, ko jaunā valsts var efektīvi absorbēt. Mums ir jāizvairās no situācijas, kurā turpmākās finansējuma plūsmas uz Džubu tiktu nepareizi izmantotas vai, vēl ļaunāk, radītu labvēlīgu augsni jau šobrīd augstajam korupcijas līmenim.

Lena Ek (ALDE). – (*SV*) Priekšsēdētāja kungs! Sudāna pašlaik atrodas ļoti jutīgā posmā, gaidot neatkarības dienu šā gada 9. jūlijā, kad Sudāna tiks sadalīta divās valstīs. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES turpinātu sniegt atbalstu un šo atbalstu novirzītu to iestāžu veidošanai, kuras ir vajadzīgas labi funkcionējošai neatkarīgai valstij. Mēs visi zinām, ka stāvoklis Āfrikas raga reģionā ir īpaši jutīgs, mēs zinām, ka tur pastāv demokrātijas tradīciju problēmas, mēs zinām, ka sieviešu stāvoklis ir neticami sarežģīts, un mēs zinām, ka pastāv problēmas saistībā ar pirātiem.

Šajā kontekstā es gribu arī uzsvērt, cik svarīgi ir tas, lai cilvēkiem būtu iespējas izmantot savas cilvēktiesības un viņi varētu brīvi runāt un rīkot demonstrācijas. Tas attiecas uz visu Āfrikas ragu, ne tikai uz Zviedrijas pilsoni *Dawit Isaak*, kurš ir ieslodzīts Eritrejā. Visam reģionam ir vajadzīga demokrātiska attīstība un Eiropas Savienības atbalsts.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es gribu pateikt, ka ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienība nodrošinātu, ka tā veicina mieru un šo divu valstu neatkarību. Tas ir fakts, ka kopš Sudānas neatkarības iegūšanas 1956. gadā Sudānā un Dienvidsudānā visu laiku ir bijis karš — pilsoņu karš. Tāpēc tagad ir ļoti svarīgi, lai pēc referenduma, kurā gandrīz visi — vairāk nekā 98 % — vēlējas Dienvidsudānas neatkarību, šis miera process un neatkarības process tiktu turpināts.

Mūsu kā eiropiešu uzdevums, protams, ir atbalstīt demokrātiju, cilvēktiesības un uzskatu brīvību, kas visas ir pamatvērtības. Šajā saistībā ir svarīgi, ka mēs ļoti vēlamies nostiprināt šīs demokrātijas un Dienvidsudānas neatkarību.

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0347/2011)

Salvatore Iacolino (PPE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs! Nav šaubu, ka šodien pieņemtā rezolūcija ir būtiska norāde attiecībā uz sadarbību un plašāku sadarbošanos starp Eiropas Savienību un Krieviju. Ekonomikas pārvaldība; kopīgas sadarbības telpas drošības, tiesiskuma un brīvības jomās, kā arī cīņa pret organizēto noziedzību, vienlaikus saglabājot neaizskaramās tiesības.

Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos ir nepieciešama kopēja pieeja, un mēs esam pārliecināti, ka šajā kontekstā Krievijai var būt būtiska nozīme.

Šis partnerības un sadarbības nolīgums, kas sagatavots 9. un 10. jūnija augstākā līmeņa sanāksmei, spēs būt par svarīgu politikas pamatnostādni šīs sadarbības stiprināšanai, kas, mēs esam pārliecināti, ļaus Krievijai kļūt par Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībnieci, kā arī sekmēs vīzu režīma atvieglošanu. Līdz tam Krievijai ir pilnā apmērā jāpilda savi pienākumi, jo īpaši pamattiesību jomā.

Ville Itälä (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Tagad ir pieņemts ārkārtīgi svarīgs dokuments, un es domāju, ka ir būtiski, lai mēs turpinātu dialogu ar Krieviju. Mums Krievija ir nozīmīgs kaimiņš, un, jo labākas būs mūsu attiecības, jo labāk būs visiem. Es vēlos pievērst uzmanību vīzu režīma atcelšanas jautājumam. Es personīgi domāju, ka tas ir svarīgs mērķis, taču, iespējams, mums uz to būtu jāiet pamazām. Būdam kaimiņvalsts pārstāvis, es varu jums pateikt, ka mēs nevaram pārāk steigties, ja vien nav spēkā esošu atpakaļuzņemšanas nolīgumu. Krievijai acīmredzami ir jānodrošina, lai vairs nebūtu iegūstama dubultā identitāte, ko līdz šim cilvēki tur varēja nopirkt. Krievijai ir pilnīgi jāatrisina visi šie jautājumi, lai mēs varētu virzīties uz vīzu režīma atcelšanu. Tāpēc mēs nedrīkstam bez vajadzības steidzināt šo jautājumu.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos uzsvērt, cik svarīgs jautājums būs jārisina divpusējā augstākā līmeņa sanāksmē, kas norisinās šodien un rīt; taču šis jautājums, manuprāt, nav iekļauts mūsu kopīgajā rezolūcijā. Citiem vārdiem sakot, es domāju, ka šo sanākumi var apdraudēt strīds par dārzeņu importa aizliegumu no Eiropas *E. coli* baktērijas dēļ.

Tāpat kā pirmīt norādīja Komisija, arī es uzskatu, ka ir absurdi, ka Krievija nosaka embargo produktiem, kurus mēs ikdienā lietojam un kuriem mēs veicam rūpīgas pārbaudes. Es domāju, ka Krievijas reakcija ir vairāk politisks gājiens, līdzīgs tiem daudzajiem, ko mēs

jau esam iepriekš redzējuši. Es uzskatu, ka šajā jautājumā deputāti piekritīs manam, arī kā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas locekļa, viedoklim.

Tāpēc es uzskatu, ka būtu saprātīgi risināt šo problēmu arī augstākā līmeņa sanāksmē, tostarp aicinot Krieviju nekavējoties atcelt šo nesamērīgo un nepamatoto Eiropas Savienības dārzena importa aizliegumu, kas, piemēram, neatbilst Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteiktajiem principiem, jo īpaši ņemot vērā to, ka Krievija ir kandidāte uzņemšanai PTO.

Krievijas premjerministrs *Putin* kungs jau ir paziņojis, ka Krievija nevar atcelt aizliegumu līdz brīdim, kamēr Eiropas Savienība sniegs informāciju par *E. coli* infekcijas avotu.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Standarti, ko piemēro Krievijā, ir pilnīgi atšķirīgi no standartiem, ko izmanto Eiropas Savienībā. Pietiek pieminēt cilvēktiesību vai apvienošanās brīvības vai nežēlīgo dabas resursu izmantošanas jautājumu, lai izdarītu politisku spiedienu uz citām valstīm, piemēram, Eiropas Savienības dalībvalstīm. Skaidrs piemērs tam ir *Nord Stream* gāzes cauruļvada būvniecība. Pašreizējās sarunas ir pārbaudījums Eiropas Savienībai un tai nostājai, kādu mēs turpmāk ieņemsim — partnera vai klienta nostāju.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Priekšsēdētāja kungs! Prezidenta *Lukashenko* politika viņu kopā ar visu viņa valsti ir ieģrūdusi dziļā izolācijā attiecībās ar Rietumiem. Krievija nekavējas to izmantot un apmaiņā pret aizdevumiem cenšas pārņemt stratēģiskos un ienesīgākos Baltkrievijas uzņēmumus. Jau tiek runāts par vienotas valūtas ieviešanu (Krievijas rubli).

Nākamā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme ir jāizmanto, lai pievērstu uzmanību situācijai Baltkrievijā. Es nedomāju sarunas ar Krieviju par Baltkrieviju, jo tas tikai nozīmētu, ka Krievijai ir zināmas „īpašās tiesības” uz šo valsti. Tomēr mums visaugstākajā līmenī jābrīdina Krievija, ka nav pieņemami stiprināt ietekmi kaimiņvalstī, izmantojot situāciju un vienojoties ar autoritāru režīmu, kas nepārstāv tautu. Tikai paši Baltkrievijas iedzīvotāji var pieņemt lēmumu par valsts integrācijas procesiem, un tas var notikt tikai saskaņā ar demokrātiskas pašnoteikšanās nosacījumiem.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, mēs varam ilgi strīdēties par Krievijas panākto progresu ceļā uz demokrātiju. Protams, no mūsu viedokļa ir daudz problēmu. Tomēr, no otras puses, vienmēr ir labāk attīstīt mūsu sadarbību ar Krieviju, jo īpaši tad, ja mēs aicinām Krieviju ievērot cilvēktiesības un uzlabot vides tiesības — arī tad, ja tas notiek tikai tās lieluma dēļ. Ja mēs varēsim nodrošināt, lai šī sadarbība būtu draudzīga, taču arī nopietna, un ja mēs neaizmirsīsim izvirzīt pamatotas prasības, uzsvērt pamatotus trūkumus, tad mēs spersim soli pareizajā virzienā ne tikai Eiropas un Krievijas sadarbības ziņā, bet, pats svarīgākais, cilvēktiesību ziņā. Galu galā runa ir par Krievijas iedzīvotāju situācijas uzlabošanu.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Šādās rezolūcijās vienmēr lieto ārkārtīgi diplomātisku valodu. Šoreiz es domāju, ka mēs savā attiecību ar Krieviju novērtējumā esam bijuši pārāk maigi. Mēs zinām, ka cilvēktiesību situācija Krievijā ir zem katras kritikas, un mēs zinām, ka iedzīvotājiem ir gandrīz neiespējami brīvi paust savus politiskos uzskatus. Mēs arī zinām, ka daudzi cilvēki ir cietumā tieši tāpēc, ka viņi ir mēģinājuši īstenot savas cilvēktiesības. Tas ir nepieņemami.

Tāpat es domāju, ka vārdu izvēle saistībā ar enerģētikas politiku ir pārāk vāja. Fakts ir tāds, ka tie kritēriji, ko mēs piemērojam attiecībā uz klimatu un vidi, mums ir jāpiemēro arī no

Krievijas importētajai naftai un gāzei. Mēs piemērojam ļoti augstas prasības Norvēģijai, kas importē gāzi uz ES, un tieši tādas pašas prasības būtu jāpiemēro arī Krievijai.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Krievija ir svarīga ES partnere, un ES no savām attiecībām ar Krieviju varētu gūt vēl vairāk, ja pieeja starp augstākā līmeņa sanāksmēm būtu patiesi stratēģiska un pietiekami neatlaidīga. Tikai tad mēs gūtu panākumus.

Ir jāapsver trīs jautājumi. Pirmkārt, Krievijas dalība Pasaules Tirdzniecības organizācijā. Krievijas dalība PTO un brīva tirdzniecība ir gan ES, gan Krievijas interesēs. Ieguldījumu vides un tiesiskuma attīstība ir svarīgi elementi Krievijas turpmākajā attīstībā.

Otrkārt, ES un Krievijai ir kopējas intereses Arktikas reģionā, un šī interese ir svarīga. ES ir jāstiprina sava Arktikas politika. Treškārt, vīzu režīma atcelšana starp ES un Krieviju ir pareizs mērķis. Taču Krievijai būtu ievērojami jāuzlabo sava robežkontrole un prakse, un šajā saistībā es atbalstu šo ļoti praktisko pieeju.

(Aplausi)

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0342/2011)

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs! Pētot šo tematu, es sapratu, ka paradoksāli, ņemot vērā šīs valsts lielumu, šis jautājums rada īpašas bažas Šveicē, kur ir ļoti daudz informācijas un ļoti daudz publikāciju par šo tematu, savukārt Eiropā ir daudz mazāk informācijas.

Tā nebūt nav nejaušība, ka šī problēma pat pēc Direktīvas 2006/114/EK ieviešanas joprojām ietekmē pārsteidzoši lielu skaitu uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu, un patērētājus visā Eiropā. Situācijā, kāda tā ir, saņemot vairāk nekā 400 lūgumrakstu, kā norādīts rezolūcijas punktā, tagad mēs atkal apspriežam šo jautājumu šajā sēžu zālē.

Problēma slēpjas apstākļi, ka joprojām pastāv gadījumi, kad uzņēmēji negribot noslēdz līgumus par lielu atlīdzību, lai tos ieļautu uzņēmumu datu direktorijās. Tie, kas tikai pārļaiž acis līgumiem un tos paraksta, nedomādami un rūpīgi neizskatīdami, var būt nepatīkami pārsteigti, cik dārgi viņiem tas izmaksās.

Pēdējos gados uzņēmējdarbības prakse, kas ir līdzīga tikko aprakstītajai, ir kļuvusi plaši izplatīta visā Eiropā. To ir grūti efektīvi apkarot ar pašreizējiem likumiem. Tāpēc mans balsojums šorīt bija paredzētas galvenokārt tam, lai atbalstītu mazos un vidējos uzņēmumus, kas lielā mērā sekmē mūsu ekonomisko sistēmu.

Peter Jahr (PPE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es ļoti priecājos, ka mēs esam apsprieduši uzziņu sabiedrības un to šodienas praksi. Tas ir ļoti svarīgs temats Eiropas Savienībā. Par spīti tam, ka Lūgumrakstu komiteja intensīvi strādā pie šā jautājuma jau kopš 2008. gada, ievērojami uzlabojumi vēl nav jūtami.

Es gribētu paskaidrot, kādēļ situācija Vācijā ir tik sarežģīta. Vācijā gan obligāta, gan normāla prakse ir tāda, ka juridiskās personas pēc to nodibināšanas var reģistrēt savu adresi tiešsaistes datu direktorijā. Ikviens, kurš reģistrē uzņēmumu, atbildē saņems aptuveni astoņas līdz desmit vēstules. Visticamāk, viena no šīm vēstulēm būs īsta, bet pārējās būs liekas. Ja jūs šajā uzņēmuma dibināšanas laikā, kad jums ir daudz darba un jāsastopas ar lielu birokrātiju, atbildēsiet uz nepareizo vēstuli un aizpildīsiet nepareizo veidlapu, izrādīsies, ka jūs esat parakstījis līgumu un saņemsiet rēķinu līdz pat EUR 1000 apmērā.

Tāpēc es gribētu vēlreiz mudināt Komisiju apsvērt Eiropas Savienības mēroga aizlieguma ieviešanu attiecībā uz šīm maldinošajām uzziņu sabiedrībām.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Kopumā mēs Parlamentā veltām pārāk maz laiku tām problēmām, ar ko saskaras mazie uzņēmumi. Ir izstrādāts jauns krāpšanas veids, kad mazie uzņēmumi tiek piemānīti, lai tie ievietotu reklāmas dažādos direktorijos. Pēc tam, kad viņi atklāj, ka tā ir krāpšana, viņi saņem pieprasījumu samaksāt. Tad rēķins tiek nodots parādu piedziņas aģentūrai, un summa aug, ļoti īsā laikā kļūstot trīs vai pat desmit reizes lielāka.

Saskaņā ar jaunākajām tendencēm šīs lielās viltus sabiedrības tagad darbojas pārrobežu līmenī, un pēc tam atsevišķiem maziem uzņēmumiem kļūst gandrīz neiespējami panākt taisnīgumu. Tā vietā šos uzņēmumus vajā parādu piedziņas aģentūras, un tiem nav iespējas to pārtraukt, ne arī ziņot par personu, kas ir atbildīga par noziegumu, vai atbrīvoties no tās.

Praksē tas nozīmē arī to, ka ir jāstiprina sadarbība starp Eiropas policijas spēkiem, jo mums ir jāskatās šie liela mēroga pārrobežu modeļi, tāpēc ka šajā gadījumā jautājums nav par mazām krāpšanas darbībām, bet plašām organizētas krāpnieciskas darbības aprindām, kas saistītas ar milzīgām naudas summām, sasniedzot pat miljoniem eiro. Tāpēc šī ir laba rezolūcija, taču tā ir pārāk vāja, un mums ir tālāk jāīsteno Eiropas sadarbība.

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0347/2011)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es lūdzu iespēju uzstāties debatēs par Krieviju, un varbūt jūs ļausiet man pateikt dažus vārdus par to, lai gan mēs šo tematu jau esam pabeiguši. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, ka mēs iesaistāmies dialogā ar Krieviju. Mums ir vajadzīgas augsta līmeņa tikšanās, taču mums kā eiropiešiem šajā jautājumā ir jāatceras, kāda ir Eiropas Savienības galvenā funkcija. Mūsu funkcija ir diskusijās ar Krieviju priekšplānā izvirzīt demokrātiju, cilvēktiesības un uzskatu brīvību. Šīs pamatvērtības ir jāuzsver.

Runājot par vīzu atcelšanu, tas ir nākotnes mērķis, bet tagad prioritāte ir demokrātiskā attīstība Krievijā. Lai Krievija attīstītās un dodas uz priekšu pa demokrātijas ceļu, tādējādi ieviešot cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu, un pēc tam mēs varēsim atgriezties pie vīzu atcelšanas temata.

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0342/2011)

Martin Kastler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tie daži no jums, kas joprojām ir šeit, Eiropas Parlamenta apmeklētāji! Nobeigumā es vēlos izteikt dažas īsas piezīmes par maldinošo uzziņu sabiedrību tematu.

Es balsoju par šo rezolūciju, jo ir svarīgi, lai mēs Eiropas Savienībā skaidri pateiktu savu viedokli šajā jautājumā. Tā ir daļa no organizētas noziedzības Eiropā, kurā ietverti fiktīvi uzņēmumi, kas internetā ņem naudu no cilvēkiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Mums jādara viss iespējamais, lai neļautu tam notikt. Komisija ir teikusi daudz improvizētu runu, aicinot reāli atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus un samazināt birokrātiju. Viens svarīgs šā procesa aspekts ir pārtraukt šādu organizēto noziedzību. Rezolūcija ir solis pareizajā virzienā, taču tikai neliels solis. Mums ir jāīsteno, tāpēc es aicinu ikvienu turpināt šo darbu — ne tikai tos deputātus, kuru šeit nav, bet visus tos, kas Parlamentā pārstāv Eiropas iedzīvotājus.

Syed Kamall (ECR). - Priekšsēdētāja kungs! Es gribu piekrist iepriekšējam runātājam. Diezgan bieži rodas iespaids, ka tad, ja ir kāda problēma, Parlamenta atbilde, šķiet, ir — vairāk ES un vairāk regulējuma. Saskaņošana pret savstarpēju atzīšanu, piemērotas ES līgumtiesības, kas palielina administratīvo slogu mazajiem uzņēmumiem. Taču patiesībā būtu patiesām jākoncentrējas uz to, lai liktu ES labāk darboties. Neatkarīgi no jūsu uzskatiem par ES — vai jūs esat skeptiski noskaņoti pret tālāku integrāciju, vai jūs gribat vairāk Eiropas — mums būtu jākoncentrējas uz to, lai ES un iekšējais tirgus darbotos labāk, taču arī jārisina pārrobežu krāpšanas problēma.

Jau gadiem, kopš es esmu EP deputāts, es esmu saņēmis vēstules un e – pasta vēstules no vēlētājiem, kas tikuši maldināti, lai reģistrētos uzņēmumu datu direktoriņā, pēc tam saņemot rēķinu par diezgan lielu naudas summu. Tā vietā, lai koncentrētos uz visām pārējām lietām, ar ko mēs nodarbojamies šajā nedēļā, nodrošināsim, lai ES darbotos labāk. Koncentrēsimies uz administratīvā sloga samazināšanu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un palīdzēsim tiem ES iedzīvotāji, kuri ir cietuši no šīs pārrobežu krāpšanas!

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0349/2011)

Laima Liucija Andriekienė (PPE), rakstiski. – (LT) Es balsoju par rezolūciju par Sudānu un Dienvidsudānu: stāvoklis pēc 2011. gada referenduma. Dienvidsudānas referendums notika 2011. gada 9. – 15. janvārī, un tajā ievērojams vairākums vēlētāju nobalsoja par neatkarīgas Dienvidsudānas dibināšanu, kuras neatkarību ir plānots oficiāli pasludināt 2011. gada 9. jūlijā — dienā, kad beidzas Vispārējā miera nolīguma (VMN) darbības termiņš. Šī būs ļoti svarīga diena Dienvidsudānai, jo jaunās valsts izveidošana izvirzīs daudz sarežģītu uzdevumu. Es atzinīgi vērtēju rezolūcijā pausto aicinājumu Dienvidsudānas iestādēm veicināt mūsdienīgas, plurālistiskas un demokrātiskas Dienvidsudānas attīstību, pamatojoties uz tiesiskumu un ievērojot cilvēktiesības, jo īpaši sieviešu tiesības un bērnu tiesības, kā arī ņemot vērā iedzīvotāju primārās tiesības ievēlēt valdību regulārās un brīvās vēlēšanās. Lai gan Dienvidsudānā ir bagātīgi dabas resursi, piemēram, nafta, varš un dzelzs, kā arī meži un auglīga zeme, tās iedzīvotāji dzīvo nabadzībā, zīdaiņu mirstības līmeņa un zemo izglītības rādītāju ziņā tā atrodas vienā no pirmajām vietām pasaulē. Tāpēc es aicinu nākamo Dienvidsudānas valdību nekavējoties veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu vismaz minimālos iztikas līdzekļus, sociālās garantijas un, galvenais, drošību Dienvidsudānas iedzīvotājiem.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Esmu pārliecināta, ka Eiropas Savienībai būs svarīga nozīme cīņā pret nabadzību un Sudānas ekonomikas atjaunošanā. Tāpēc es gribu uzsvērt, ka ES ir būtiski turpināt sniegt humanitāro palīdzību Sudānai un Dienvidsudānai.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. Dienvidsudānas referendums notika 2011. gada 9. – 15. janvārī, kurā ievērojams vairākums vēlētāju nobalsoja par neatkarīgas Dienvidsudānas dibināšanu. Dienvidsudānas neatkarības oficiālā pasludināšana ir paredzēta 2011. gada 9. jūlijā. Eiropas Parlaments pilnīgi respektē referenduma rezultātus kā Dienvidsudānas tautas demokrātiskās gribas izpaušmi. Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta aicinājumu Dienvidsudānas valdībai izstrādāt politiku ārvalstu ieguldījumu jomā, ņemot vērā iedzīvotāju intereses, lai ārvalstu ieguldījumi dabas resursos sniegtu labumu valsts tautsaimniecības attīstībai, tādējādi palīdzot apkarot nabadzību. Attīstības atbalstam piešķirtā Eiropas Savienības nauda ir jāizlieto pamatpakalpojumu nodrošināšanai, proti, izglītībai, veselības aprūpei, lauksaimniecībai, nodrošinātībai ar pārtiku un iestāžu veiktspējas palielināšanai, lai veicinātu mūsdienīgas, plurālistiskas un

demokrātiskas Dienvidsudānas attīstību, pamatojoties uz tiesiskumu un ievērojot cilvēktiesības.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), rakstiski. – (ES) Es balsoja par rezolūciju, jo es atbalstu Sudānu un Dienvidsudānu un apsveicu tās par rīcību pēc referendumā, kas palīdzēs veidot demokrātisku valsti, nodibinot mieru, labklājību un drošību, ievērojot cilvēktiesības, sociālās un ekonomiskās tiesības abās valstīs. Lai to panāktu, mēs aicinām abas puses iesaistīties tūlītējā konstruktīvā dialogā par Abjejas statusa miermīlīgu atrisināšanu, kā arī sarunās par citiem vēl risināmiem jautājumiem, piemēram, no naftas gūto ieņēmumu sadali, robežu demarkāciju, parādu sadalījumu. Šajā saistībā Eiropas Savienībai ir jāpiešķir līdzekļi abām valstīm pamatpakalpojumu nodrošināšanai, proti, izglītībai, veselības aprūpei, lauksaimniecībai, nodrošinātībai ar pārtiku un iestāžu veikspējas palielināšanai, un ES ir jāsauglabā sava humanitārā palīdzība Sudānai un Dienvidsudānai pēc 2011. gada 9. jūlija, datuma kad Dienvidsudāna oficiāli pasludinās neatkarību.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta rezolūcija par Sudānu un Dienvidsudānu, kurā atkārtoti pausts, ka EP pilnīgi respektē 2011. gada janvāra referendumā rezultātus, kurā tika pieņemts lēmums par neatkarīgas Dienvidsudānas dibināšanu. Rezolūcijā tādējādi atbalstīts tautu pašnoteikšanās princips un atzītas Dienvidsudānas kristīgās kopienas tiesības dibināt pašai savu valsti bez musulmaņu vairākuma pārvaldības. Dokumentā uzsvērts, ka abām jaunajām valstīm, kuras izveidotas, sadalot Sudānu, savstarpēji jāatzīst viena otru suverenitāte, un pausts aicinājums tām veikt pasākumus, kas palīdzētu tām konsolidēt un stabilizēt savu politiku ceļā uz demokrātiju, cilvēktiesību ievērošanu un savstarpēju atzīšanu. Ņemot vērā, ka gan tautu pašnoteikšanās, gan kristiešu minoritāšu aizsardzības principa atbalstīšana visā pasaulē ir *Legā Nord* politiskās teorijas pamatiezīmes, es varu tikai paust savu atbalstu šai rezolūcijai.

John Bufton (EFD), rakstiski. – Es balsoju pret ārējā atbalsta sniegšanu Dienvidsudānai EUR 200 miljonu apmērā attīstības sadarbībai, kas paredzēti, lai palīdzētu tai pārvarēt daudzās humanitārās un sociāli ekonomiskās problēmas samazinātas pārvaldības veikspējas un politiskās nestabilitātes apstākļos. Tā kā ES pati ir nedemokrātiska iestāde un iestāde, kuras darba kārtībā, esmu stingri pārliecināts, nevajadzētu būt ārpolitikas jautājumiem, es nevaru atbalstīt nekādas EU darbības attiecībā uz trešām valstīm. Apvienotā Karaliste ir viena no lielākajām ārējās palīdzības sniedzējām pasaulē.

Ir būtiski svarīgi, lai ārvalstu palīdzības politika un ārpolitika paliktu atsevišķu dalībvalstu pārziņā un netiktu diktēta ES līmenī, pat ja saņēmējs ir atbilstīgs un palīdzība viņam ir ļoti vajadzīga. Ļaujot ES īstenot ārpolitikas programmu, var rasties situācija saistībā ar kādu trešo valsti, kurā dalībvalstīm ir atšķirīgi viedokļi, un attiecībā uz šo trešo valsti nebūs vienprātīgas Eiropas Savienības kopējās nostājas. Šādas darbības ES līmenī veicina tās pilnvaru palielināšanos attiecībā uz ārējo darbību, ko es pilnīgi neatbalstu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Saistībā ar Parlamenta reakciju uz situāciju Sudānā pēc 2011. gada referendumā, kurā nobalsoja par neatkarīgas Dienvidsudānas dibināšanu 9. jūlijā, manuprāt, vispiemērotākais ir tas rezolūcijas priekšlikums, ko iesniedza Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, jo, manuprāt, tas atspoguļo labāku pieeju tai politiskajai situācijai, ar kādu mēs saskaramies, kā arī attiecībām ar citām Āfrikas valstīm.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Sudānā notikušais referendums tiecās izbeigt vispārējo vardarbību, kas noskaņoja valsts ziemeļu un dienvidu daļas iedzīvotājus vienus pret otriem. Ņemot vērā referendumā rezultātus, Dienvidsudānas iedzīvotāji tagad ir nepārprotami

pauduši savu gribu atbalstot neatkarību, kā tas vairākkārt ir atkārtots jau daudzus gadus. Mana grupa ir sekojusi šim jautājumam, jo īpaši Dārfūras jautājumam, vairāku parlamentāro sesiju gaitā, un veiksmīgi izvirzījusi Sudānas jurista *Salih Mahmoud Osman* kandidatūru 2007. gada Saharova balvai. Balvas piešķiršanas mērķis ir padarīt vēl redzamākus neslēptos genocīda pārkāpumus šajā valstī un izteikt atzinību to cilvēku darbam miera veicināšanā, kuri par spīti visam nav pārtraukuši cīnīties par mieru, solidaritāti un cilvēktiesībām. Diemžēl *Osman* kungam piešķirtā balvu nebija pietiekams pamudinājums, lai starptautiskajai sabiedrībai rastos nepieciešamā vēlme steidzami vērsties pret atkārtotajiem un nopietnajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas reģistrēti Sudānā. Es ceru, ka pirms un pēc atdalīšanās abas puses spēš ievērot panāktās vienošanās, radīt divas miermīlīgas valstis, izvest savus iedzīvotājus no nabadzības un veicināt labas kaimiņattiecības un ka Eiropas Savienība spēš to atbalstīt.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Referenduma par Dienvidsudānas pašnoteikšanos, kas notika 2011. gada 9. janvārī, galīgie rezultāti ar pārlicinošu balsu vairākumu ir apstiprinājuši vēlētāju apņēmību dibināt neatkarīgu valsti. Saskaņā ar ES starptautisko novērotāju liecībām referendums, kura rezultātus paziņoja Dienvidsudānas referenduma Komisija un apstiprināja Sudānas valdība, notika godīgi.

Tāpēc es aicinu atbalstīt referenduma rezultātus kā Dienvidsudānas tautas demokrātiskās gribas izpaušmi, un es aicinu Ziemeļsudānu un Dienvidsudānu aktīvi veicināt demokrātisku pārvaldību un to, lai tiktu nodibināts ilgstošs miers, drošība un labklājība abām valstīm. Es uzskatu, ka ārējās palīdzības sniegšana ir ļoti svarīga, un es atzinīgi vērtēju Padomes 2011. gada 23. maija paziņojumu piešķirt Dienvidsudānai attīstības palīdzību EUR 200 miljonu apmērā ar mērķi veicināt autonomiju vietējām kopienām un nodrošināt pamatpakalpojumu iedzīvotājiem, un attīstīt cilvēkresursus un infrastruktūras.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kā mēs savulaik brīdinājām, Kosovas neatkarība radīja bīstamu precedentu saistībā ar imperiālistu tādu iejaukšanos mākslīgu valstu izveidē, kas pamatota uz to ģeostratēģiskajām interesēm piekļūt tirgiem, dabas resursiem un darbaspēkam un kontrolēt tos.

Dienvidsudānas gadījums visādā ziņā ir līdzīgs Kosovas gadījumam. Īpaši referenduma organizēšana, kuru finansēja un atbalstīja dažādi spēki, tieši tajā valsts daļā, kuras iedzīvotāji pieprasīja neatkarību, kā tas bija ērti, bez iespējas pārējiem valsts iedzīvotājiem paust savu viedokli. Turklāt Sudānas dienvidu daļā ir lielas naftas rezerves, kas ir svarīgas lielajam starptautiskajam kapitālam.

Pašreizējā situācija, kad Sudānā un visā reģionā atkal uzliesmo konflikti un strīdi par robežu noteikšanu, pierāda, ka mākslīga šās valsts izveide neatrisina nevienu pašreizējo problēmu un arī neuzlabo dzīves līmeni miljoniem Sudānas iedzīvotāju, bet drīzāk uzjunda pretrunas un konfliktus.

Pēc tam, kad lielās imperiālistiskās varas ir pabeigušas Āfrikas kontinenta sadalīšanu savās interesēs, viss liecina par to, ka šāds process ir atkal sācies Dienvidsudānā, kas novedīs pie jauniem kariem un ciešanām jau tā stipri izpostītajām Āfrikas tautām.

Monika Flašíková Beňová (S&D), rakstiski. – (SK) Pēc neatkarības iegūšanas, kam ir jānotiek tieši pēc mēneša, Dienvidsudānai būs jāsaskaras vienlaikus ar daudzām humanitārajām un sociālekonomiskajām problēmām. Vēl ilgi Dienvidsudānai kaimiņu valstu palīdzība būs svarīgāka nekā jebkad iepriekš, jo tā tiecas apkarot nabadzību, stiprināt vietējās kopienas un ātrāk nodrošināt iedzīvotājiem tos ieguvumus, ko sniedz miers.

Laikposmā tūlīt pēc referendumā, lai gan valstij būs pieejami daudzpusēji finanšu avoti, pastāv risks, ka radīsies finansējuma nepietiekamība, kas padarīs Dienvidsudānu īpaši neaizsargātu un izraisīs valsts sabrukuma risku. Es uzskatu, ka tāpēc Eiropas Savienībai ir svarīgi darīt visu iespējamo, lai palīdzētu Sudānai izkļūt no šā kritiskā perioda un novērst draudošo humanitāro katastrofu, jo šī valsts var sākt sistemātisku darbu pie savu attīstības mērķu īstenošanas tikai tad, ja valdīs pārliecība mierīgai nākotnei.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es atzinīgi vērtēju šo dokumentu, jo tajā Dienvidsudānas iestādes ir aicinātas veicināt mūsdienīgas, plurālistiskas un demokrātiskas Dienvidsudānas attīstību, pamatojoties uz tiesiskumu un ievērojot cilvēktiesības, jo īpaši sieviešu tiesības un bērnu tiesības, kā arī ņemot vērā iedzīvotāju primārās tiesības ievēlēt valdību regulārās un brīvās vēlēšanās, aizsargājot pārvietošanās brīvību, biedrošanās brīvību un brīvību paust politiskos uzskatus, kā norādīts gan konstitūcijā, gan tiesību aktos.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju, kurā Sudānas abas puses aicinātas saistībā ar tuvojošos neatkarības dienu — 2011. gada 9. jūliju — nākt klajā ar konkrētiem plāniem par iestāžu izveidi un/vai reformu, lai no attiecīgās dienas abas valstis būtu dzīvotspējīgas. Tajā arī aicinātas ES delegācijas Sudānā un Dienvidsudānā aktīvi darboties un īstenot nesenos ES vēlēšanu un referendumā novērošanas misiju ieteikumus.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Mēs respektējam rezultātus referendumā par Dienvidsudānas neatkarību, kuru oficiāli pasludinās 2011. gada 9. jūlijā, un uzskatām tos par Sudānas tautas demokrātiskās gribas izpausmi. Mēs ceram, ka politiskās iestādes veicinās mūsdienīgas, plurālistiskas un demokrātiskas Dienvidsudānas attīstību, pamatojoties uz tiesiskumu un ievērojot cilvēktiesības; ņems vērā iedzīvotāju primārās tiesības ievēlēt valdību regulārās un brīvās vēlēšanās, aizsargājot pārvietošanās brīvību, biedrošanās brīvību un brīvību paust politiskos uzskatus. Mēs arī piekrītam tam, ka visām pusēm būtu jāiesaistās pastāvīgā un konstruktīvā dialogā, pievēršoties pēcreferendumā jautājumiem, tostarp jautājumam par savstarpējām robežām, pilsonības režīmu attiecībā uz iedzīvotājiem ziemeļu un dienvidu daļā un naftas ieņēmumu sadali. Visbeidzot mēs piekrītam, ka ir jāpiešķir jauni Eiropas līdzekļi pamatpalīdzībai, proti, izglītībai, veselības aprūpei, lauksaimniecībai, nodrošinātībai ar pārtiku un iestāžu veiktspējas palielināšanai. ES ir jāsaģlabā sava humanā palīdzība Sudānai un Dienvidsudānai pēc 2011. gada 9. jūlija, un visām politiskajām partijām ir jāsadarbojas, lai pilnīgi pārstāvētu visus valsts iedzīvotājus un palīdzētu veidot stabilas demokrātiskās politiskās institūcijas.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Konflikta Sudānā, jo īpaši Dārfūras reģionā, pēdējos gados ir prasījuši daudzus upurus, jo īpaši no mazāk aizsargāto iedzīvotāju vidus. Cerēsim, ka referendums palīdzēs izbeigt konfliktu un ka beidzot sāksies ilgstoša miera posms. Eiropas Savienībai ir izšķirīga nozīme šā reģiona turpmākajā attīstībā, un mēs nevaram noliegt tās svarīgo pienākumu miera veicināšanā šajā reģionā.

Louis Michel (ALDE), rakstiski. – (FR) Drošības situācija Abjejas pavalstī ir ļoti uztraucoša. Es vēlos mudināt iesaistītās puses iesaistīties miera dialogā, atkal sākot sarunas ar Āfrikas Savienību. Es arī vēlos aicināt organizēt referendumu, kā noteikts vispārējā miera nolīgumā (VMN). Gan ziemeļu, gan dienvidu pusei būs jāstrādā, lai atrisinātu vairākus būtiskus jautājumus, kuros pagaidām pastāv nenoteiktība, tostarp jautājumu par savstarpējām robežām, naftas ieņēmumu sadali un cauruļvadu izmantošanu, pilsonības režīmu un sabiedriskajām apspriešanām Zilās Nīlas pavalstī un Dienvidkordofanā. Atbalstam Dienvidsudānai ir jābūt vienai no mūsu prioritātēm. Mēs aicinām Dienvidsudānu parakstīt un ratificēt Kotonū nolīgumu, kas pavērs jaunas sadarbības iespējas. Mēs gribam to aicināt

kopā ar Hartumu ieviest plurālistisku un etniski daudzveidīgu demokrātiju un neatkarīgu pilsonisko sabiedrību, kurā galvenā nozīme ir taisnīgumam, ko nodrošina likumdošanas vara un izpildvaras. Mēs būsim gandarīti sveikt Dienvidsudānas parlamenta pārstāvi, kad Dienvidsudāna būs parakstījusi un ratificējusi Kotonū nolīgumu Apvienotajā parlamentārajā asamblejā (APA). Mums jāturpina pievērst uzmanību ziemeļu pusei; mēs nedrīkstam to ignorēt vai diplomātiski izolēt.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – 2011. gada 9. – 15. janvārī notika Dienvidsudānas referendums, kurā ievērojams vairākums vēlētajū nobalsoja par neatkarīgas Dienvidsudānas dibināšanu. Sudānas valdība un valsts dienvidu daļas separātisti noslēdza vienošanos par referendumu 2005. gadā pēc 20 gadiem pilsoņu kara.

Valdības iestādes, kas pārstāv valsts ziemeļu daļu, parakstīja vispārējo miera nolīgumu ar nosacījumu, ka Sudānas dienvidu daļas pašnoteikšanās jautājums tiks atrisināts referenduma laikā. Tā kā pēdējā laikā situācija reģionā ir ievērojami pasliktinājusies, ar šo rezolūciju mēs vēršamies pie Dienvidsudānas valdības ar aicinājumu nodrošināt demokrātiju valstī un demilitarizēt tās teritorijas.

Mēs arī vēlreiz atgādinām, cik svarīgi ir sniegt humanitāro palīdzību Sudānai un Dienvidsudānai, un aicinām starptautiskos kreditorus atcelt Sudānas un Dienvidsudānas starptautisko parādu. Es vēlos arī piebilst, ka ir jāstiprina uzraudzība, vairāk jāizmanto eksperti, jāsniedz finansiāla palīdzība šim reģionam un jānodrošina talantīgiem jauniešiem augstākā izglītība ES universitātēs bez maksas. Es balsoju „par”.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Referendumā šā gada janvārī Dienvidsudānas iedzīvotāji ar pārliecinošu balsu vairākumu nobalsoja par neatkarību un atdalīšanos no Sudānas ziemeļu daļas. Eiropas Savienībai ir svarīgi ievērot šo tautu pašnoteikšanās tiesības bez jebkādiem ierobežojumiem un atzīt referenduma rezultātus kā Dienvidsudānas tautas demokrātiskās gribas izpausmi. Tā kā rezolūcijas priekšlikumā šīs prasības nepārprotami ir ievērotas, es balsoju par to. Tagad visām vispārējā miera nolīguma līgumslēdzējām pusēm ir svarīgi iesaistīties pastāvīgā un konstruktīvā dialogā, pievērsties pēcreferenduma jautājumiem. Tie ietver jautājumus par savstarpējām robežām, pilsonības režīmu attiecībā uz iedzīvotājiem ziemeļu un dienvidu daļā, naftas ieņēmumu sadali un cauruļvadu izmantošanu.

Rolandas Paksas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, jo ir ļoti svarīgi risināt bruņotos konfliktus un nesaskaņas starp abām valstīm, lai apturētu nemieru izplatīšanos un lai panāktu un pienācīgi īstenotu vispārējo miera nolīgumu. Gan Sudānas ziemeļu daļa, gan Dienvidsudāna ir jāpārvalda, pamatojoties uz demokrātijas un tiesiskuma principiem, ievērojot cilvēktiesības, kā arī sociālās un ekonomiskās tiesības. Šajā reģionā ir jāvalda ilgstošam mieram un drošībai. Līdz ar to Sudānas iedzīvotāju aizsardzībai un drošībai joprojām ir jābūt prioritātei. Pats galvenais, ir steidzami jārisina Abjejas reģiona statusa jautājums saskaņā ar vispārējā miera nolīguma nosacījumiem. Ir ļoti svarīgi, lai ES savu iespēju robežās sniegtu nepieciešamo atbilstības palīdzību. Mums ir jāvelta visas pūles, lai nodrošinātu, ka šai palīdzībai piešķirtie līdzekļi tiek izmantoti mērķtiecīgi un būtiskiem pamatpalpojumiem. Turklāt Dienvidsudānas valdībai ir jāizstrādā politika ārvalstu ieguldījumu jomā, kas veicinātu ārvalstu ieguldījumus dabas resursos un tādējādi sekmētu nabadzības apkarošanas politiku.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju par Sudānu un Dienvidsudānu, jo Dienvidsudānā notikušais referendums, kurā ievērojams vairākums iedzīvotāju nobalsoja par neatkarīgas Dienvidsudānas dibināšanu, ir pierādījums tās

iedzīvotāju demokrātiskās gribas izpaušmei. Pēc septiņu gadu kara lielākā daļa Dienvidsudānas iedzīvotāju dzīvo nabadzībā, un izglītības rādītāji ir viszemākie pasaulē. Tāpēc es atzinīgi vērtēju ES lēmumu piešķirt EUR 200 miljonus Dienvidsudānas atbalstam, lai palīdzētu visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām. Šie līdzekļi ir jāpiešķir izglītībai, veselības aprūpei, lauksaimniecībai un iestāžu spēju veidošanai. Es atzinīgi vērtēju lēmumu pagarināt ANO misijas Sudānā pilnvaras un nosūtīt uz Sudānu papildu miera uzturēšanas spēkus, jo tagad ir īpaši svarīgi nodrošināt Sudānas un Dienvidsudānas miermīlīgu attīstību. Jaunās valsts izveide ir sarežģīts process, kurā ļoti ātri ir jāatrisina jautājumi par savstarpējām robežām, pilsonības režīmu attiecībā uz iedzīvotājiem ziemeļu un dienvidu daļā, naftas ieņēmumu sadali, utt. Tā kā abas valstis ir noslēgušas vispārējo miera nolīgumu, tām ir konstruktīvi jāiesaistās politiskajā dialogā. Ir svarīgi, lai Dienvidsudāna veiktu konstitūcijas pārskatu, kas ļaus politiskajām partijām sadarboties, pilnīgi pārstāvot visus valsts iedzīvotājus un palīdzot izveidot stabilas demokrātiskās politiskās iestādes.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Referenduma Sudānā rezultāti ir nepārprotama Dienvidsudānas iedzīvotāju gribas izpaušme attiecībā uz neatkarību, ko viņi ir prasījuši jau daudzus gadus. Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) grupa ir sekojusi šim jautājumam, jo īpaši Dārfūras jautājumam, vairāku parlamentāro sesiju gaitā un ir veiksmīgi izvirzījusi Sudānas jurista *Salih Mahmoud Osman* kandidatūru 2007. gada Saharova balvai. Referenduma mērķis bija izbeigt vardarbību starp valsts ziemeļu un dienvidu daļas iedzīvotājiem. Cerams, ka tiks pāršķirta jauna lappuse šajā posmā un ka tiks izveidotas divas miermīlīgas valstis. Eiropas Savienība var aktīvi iesaistīties un tai ir jāiesaistās šajā nolūkā, proti, lai palīdzētu iedzīvotājiem izkļūt no nabadzības un veicinātu labas kaimiņattiecības.

Vincent Peillon (S&D), *rakstiski*. – (FR) Šī rezolūcija, kuras priekšlikuma sagatavošanā es piedalījos, ir izstrādāta kritiskā brīdī un tādējādi svarīgā brīdī Dienvidsudānas konflikta atrisināšanai. Janvārī ievērojams vairākums vēlētajū referendumā nobalsoja par neatkarīgas Dienvidsudānas dibināšanu. Pēc mēneša tiks izveidota jaunā valsts. Tomēr joprojām pastāv vairākas bažas, jo īpaši pēc nesējamiem vardarbības gadījumiem Abjejas strīdus reģionā. Šajā pagrieziena posmā vairāk nekā jebkad Parlaments vēlas atkārtoti apliecināt savu pilnīgu atbalstu miera procesam un aicināt Sudānu un Dienvidsudānu, kā arī starptautisko sabiedrību turpināt īstenot 2005. gadā noslēgto vispārējo miera nolīgumu. Īpaši Eiropas Parlaments aicina Sudānu un Dienvidsudānu nākt klajā ar konkrētiem plāniem attiecībā uz jutīgiem jautājumiem, proti, pilsonību, parādu sadalījumu un no naftas gūto ieņēmumu sadali. Šajos plānos ir jārisina arī sarežģītais robežu jautājums, lai nodrošinātu abu valstu miermīlīgu un dzīvotspējīgu līdzāspastāvēšanu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Laikā no 2011. gada 9. līdz 15. janvārim vairākums Dienvidsudānas iedzīvotāju paziņoja, ka atbalsta neatkarīgas valsts izveidi. Ir vispārēji zināms, ka šī ir pasaules teritorija, ko nepārtraukti ir tricīnājuši konflikti, apdraudot iespēju lielai iedzīvotāju daļai dzīvot cilvēka cienīgos apstākļos. Saskaroties ar šo jauno informāciju, Parlaments aicina Dienvidsudānu — kuras neatkarība tiks pasludināta 2011. gada 9. jūlijā — censties apvienot būtiskos pamatus demokrātiskas valsts izveidei, kas sakņojas cilvēka cieņā. Šajā saistībā būs vajadzīgs starptautiskais atbalsts. Tāpēc dēļ es atzinīgi vērtēju atbalstu, ko ES ir solījusi, lai palīdzētu izveidot šo jauno valsti. Šo iemeslu dēļ es balsoju par rezolūciju.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Es priecājos, ka EP atzinīgi vērtē gan Sudānas, gan Dienvidsudānas miermīlīgo un uzticamo rīcību 2011. gada Dienvidsudānas referendumā gaitā, visu pušu centienus īstenot Vispārējo Sudānas miera nolīgumu (VMN)

un apņemšanos, ko tās ir demonstrējušas šajā saistībā; uzskata to par būtisku soli VMN īstenošanā un par pozitīvu zīmi šo abu valstu mierīgai līdzāspastāvēšanai; atkārtoti uzsver savu pilnīgo cieņu pret referenduma iznākumu kā Dienvidsudānas iedzīvotāju demokrātisku vēlmju izpausmi; aicina Ziemeļsudānu un Dienvidsudānu aktīvi tiekties pēc demokrātiskas pārvaldības sekmēšanas un ilgtermiņa miera, drošības un pārticības nodrošināšanas abām valstīm, ievērojot cilvēka, sociālās un ekonomiskās tiesības; aicina Dienvidsudānas iestādes sekmēt Dienvidsudānas attīstību kā modernu, plurālistisku, demokrātisku valsti, kas pamatojas uz tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu, jo īpaši sieviešu un bērnu tiesību ievērošanu un tiesību prioritāti tās iedzīvotājiem izvēlēties valdību regulārās un demokrātiskās vēlēšanās, aizsargājot pārvietošanās brīvību, biedrošanās brīvību un brīvību paust savu politisko viedokli, ko paredz gan konstitūcija, gan tiesību akti.

Nikolaos Salavrakos (EFD), rakstiski. – (EL) Simtiem cilvēku ir nogalināti strīdīgajā Abjejas teritorijā starp Ziemeļsudānu un Dienvidsudānu. ANO nesēn paziņoja, ka pēc Ziemeļsudānas armijas aiziešanas no šīs teritorijas vismaz 20 000 cilvēki ir pametuši Abjeju un devušies uz dienvidiem. Kā kopīgās rezolūcijas priekšlikumā pilnīgi pareizi ir teikts, abām pusēm ir jāierosina konkrēti plāni savu iestāžu izveidei un/vai reformēšanai, lai abas valstis būtu pilnīgi neatkarīgas, pārtrauktu karadarbību un sekmētu demokrātisku pārvaldību nolūkā nodrošināt ilgtermiņa mieru un drošību šajā teritorijā.

Niki Tzavela (EFD), rakstiski. – (EL) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par Sudānu un Dienvidsudānu, jo es atbalstu visus attīstības centienus, ko īsteno ES, lai atjaunotu mieru un atjaunotu šo ilgstoši cietušo reģionu. Jaunākās tendences šajā teritorijā rada bažas attiecībā uz nesēnā referenduma par Dienvidsudānas neatkarību nosacījumu ievērošanu, savukārt vardarbības pieaugums Abjejā, kas šajā teritorijā draud izraisīt vispārēju destabilizāciju, ir negatīva tendence. Āfrikas Savienībai ir svarīga nozīme, un tai ar ES un ANO palīdzību šajā kritiskajā laikā ir jātur acis vaļā, lai novērstu jebkādu atgriešanos pie kara. Es atzinīgi vērtēju Padomes paziņojumu par lielāku ekonomisko atbalstu Dienvidsudānai un atbalstu ieteikumu pēc 9. jūlija turpināt sniegt humāno palīdzību šajā teritorijai. Es uzskatu, ka abi priekšlikumi ir nepieciešami un palīdzēs izveidot Dienvidsudānu kā neatkarīgu valsti jebkādos ārkārtas apstākļos, kas var rasties.

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0347/2011)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) I domāju, ka Eiropas Savienībai un Krievijai ir jāintensificē sarunas par partnerības izveidi un par visaptveroša nolīguma par politiskās, ekonomiskās un sociālās sistēmas ieviešanu, ņemot vērā arī visus jautājumus, kas saistīti ar demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. Ciešāka sadarbība un labas kaimiņattiecības starp ES un Krieviju ir ļoti svarīgas stabilitātei, drošībai un labklājībai Eiropā un ārpus tās. ES un Krievija ir savstarpēji atkarīgas gan ekonomiski, gan politiski, tāpēc stratēģisko partnerattiecību nolīguma noslēgšana starp ES un Krievijas Federāciju ir īpaši svarīga tālākai attīstībai un sadarbības pastiprināšanai starp abām partnerēm. Attiecībās ar Krievijas Federāciju ES ir jāpauž vienota nostāja un jāizrāda solidaritāte, jo īpaši attiecībā uz energoapgādes drošības aizsardzību. Krievijas enerģētikas politika pret dalībvalstīm un tuvākajām kaimiņvalstīm parādīs Krievijas patieso gatavību iet modernizācijas un demokratizācijas ceļu. Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta prasību, ka dabas resursu piegādes nedrīkst izmantot kā politisku instrumentu un ka savstarpējas atkarības un pārredzamības principiem jābūt sadarbības energoapgādes drošības jomā

pamatam, vienlaikus nodrošināt vienādas piekļuves iespējas attiecībā uz tirgiem, infrastruktūru un ieguldījumiem.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), rakstiski. – (ES) Es balsoju „par”, jo es uzskatu, ka Eiropas Savienība un Krievijai ir jāizmanto Nižņijnovgorodas augstākā līmeņa sanāksme, lai stiprinātu stratēģisko sadarbību un panāktu globālu sadarbības nolīgumu par sociālo, politisko un ekonomikas sistēmu un ietvertu jautājumus, kas saistīti ar demokrātijas, tiesiskuma, pamattiesību un cilvēktiesību ievērošanu. Augstākā līmeņa sanāksmei ir jāsekmē drošības un enerģētikas politikas pārskats, kas jāīsteno, pamatojoties uz savstarpējas atkarības kritērijiem, pārredzamību, piegādes garantijām un cīņu pret klimata pārmaiņām, kā arī uz energoefektivitātes uzlabošanu. Būs jāiesniedz plāni kodolreaktoru noturības testiem, un šajā saistībā ir nožēlojami, ka netika pieņemts grozījums, kurā bija aicināts nekavējoties slēgt joprojām strādājošos Černobiļas tipa kodolreaktorus.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es balsoju par kopīgo rezolūciju par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi. Rezolūcijā ir iekļauti pareizie ieteikumi, kas adresēti tiem Eiropas pārstāvjiem, kuri piedalīsies šajā augstākā līmeņa sanāksmē, atgādinot, ka ES ir jāīsteno sava politiskā vara, lai pārliecinātu Krieviju uzņemties savu daļu atbildības to problēmu risināšanā, kas šodien skar pasauli politikas, ekonomikas, ģeopolitikas un vides jomās. Krievija ir viens no Eiropas svarīgākajiem ekonomiskajiem partneriem, nemaz neminot, ka tā ir kaimiņvalsts, no kuras *inter alia* ir atkarīga Eiropas enerģētikas politika. Tāpēc ar savu balsojumu „par” es pievienojos prasībai, ko Parlaments izvirza ES pārstāvjiem augstākā līmeņa sanāksmē strādāt šajā sanāksmē tā, lai izveidotu abām pusēm izdevīgu un lietderīgu dialogu, kas ļautu rast kopīgus un efektīvus risinājumus, kuru mērķim jābūt atrisināt svarīgākos jautājumus Eiropas un pasaules politikas darba kārtībā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju visus centienus stiprināt un padziļināt labas attiecības starp ES un citām ekonomikas lielvarām. ES un Krievijas attiecību gadījumā es atzinīgi vērtēju panākumus, kas jau ir veikti ne tikai kopējā ekonomikas un sadarbības jomā, bet arī kopējo vērtību jomā. Es uzskatu, ka, ņemot vērā pašreizējo situāciju, rezolūcijas priekšlikums par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi, ko iesniedza Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrāti) grupa, ir vispiemērotākais.

George Sabin Cutaș (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi, jo es uzskatu, ka attiecības ar Krieviju ir jāpastiprina, jo īpaši energoapgādes drošības jomā.

Jaunajam Partnerības un sadarbības nolīgumam jābūt visaptverošam un juridiski saistošam un jāiekļauj noteikumi par cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu. Es uzskatu, ka modernizācijas partnerība ir piemērots instruments, kas mudinās Krieviju veikt reformas.

Es arī uzskatu, ka Krievijas pievienošanās PTO veicinās ieguldījumus un uzlabos tirdzniecības attiecības ar ES. Mūsu interesēs ir atbalstīt Krievijas centienus kļūt par PTO dalībnieci. No otras puses, Krievijai ir jāparāda sava vēlme atteikties no protekcionisma pasākumiem, piemēram, muitas savienības ar Kazahstānu un Baltkrieviju.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Gatavojoties nākamajai ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmei, kas 9 un 10. jūnijā notiks Nižņijnovgorodā, mēs raidām skaidru signālu dalībvalstīm: prioritātei pār vērienīgākiem nolīgumiem par tirdzniecību, vīzām un sadarbību jābūt cilvēktiesību ievērošanas garantijām. Eiropas Savienībai ir Krievijai skaidri jāpasaka, ka tai ir jāievēro savi starptautiskie pienākumi un saistības. Kopš 1994. gada mūsu attiecībās ar Maskavu nav notikušas nekādas pārmaiņas, lai gan ir skaidrs, ka ir

jāatjauno mūsu partnerības un sadarbības nolīgums. Tam būtu jāiet rokrokā ar reālu progresu demokrātijas un tiesiskuma jomā. Visbeidzot ir nepieņemami, ka dabas resursu piegāde tiek izmantota kā politisks instruments.

Christine De Veyrac (PPE), rakstiski. – (FR) Krievijas Federācija un Eiropas Savienība ir attīstījušās ciešā sadarbībā, un kopējā cīņa pret starptautisko terorismu tam ir viens no daudzajiem piemēriem. Šajā kontekstā es atbalstīju šodien pieņemto rezolūciju par ES un Krievijas attiecībām pirms augstākā līmeņa sanāksmes 9. un 10. jūnijā, kurā tiks mēģināts panākt jaunu stratēģisko nolīgumu. Ar šo rezolūciju EP deputāti Krievijai raida spēcīgu politisku signālu: lai gan ir vēlama lielāka sadarbība starp ES un Krieviju ekonomikas, enerģētikas, stratēģiskajā un starptautiskajā jomā, tai tomēr ir jābūt atkarīgai no nosacījuma, ka tiek vēltīti centieni cilvēktiesību un pilsonisko brīvību aizsargāšanai.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Skatienu apmaiņu starp Eiropu un Krieviju vienmēr ir raksturojusi savstarpēja apbrīna un vienlaikus arī savstarpējas bailes. No Eiropas puses tā parasti ir bijusi bijība pret Krievijas lielumu, iedzīvotāju skaitu un militāro spēju, kā arī bailes no Krievijas ekspansijas. Krievija kopš Pētera Pirmā laikiem ir sekojusi Eiropas zinātniskajam un tehniskajam progresam, taču vienlaikus tas Krieviju ir biedējis kā kaut kas tāds, kas potenciāli varētu iznīcināt krievu dvēseli un dzīvesveidu, un Krievija to ir uzlūkojusi kā draudu savai teritoriālajai integritātei. Aukstais karš šīs tendences neizklīdēja, bet drīzāk pastiprināja. Krievijas ceļā uz būtisku liberālu, plurālistisku demokrātiju ir bijuši gan panākumi, gan neveiksmes, taču nav noliedzams, ka valsts kopš dzelzs priekšskara laikiem ir nogājusi tālu ceļu. Tomēr nav šaubu, ka šajā ziņā joprojām ir daudz darāmā, un Eiropas Savienībai un Krievijas Federācijai ir ne tikai kopīgs vēstures, kultūras un reliģiskais mantojums, bet tām ir kopējas intereses un uzdevumi, kas garantē ciešākas attiecības daudzos līmeņos. Eiropas Savienībai ir jāturpina strādāt, lai šo konvergenci padarītu iespējamu un auglīgu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Krievija ir ANO Drošības padomes pastāvīgā locekle un kopā ar ES ir līdzatbildīga par stabilitātes saglabāšanu pasaulē. Tuvo Austrumu, Lībijas, Irānas, terorisma, enerģētikas drošības, klimata pārmaiņu un finanšu krīzes izaicinājumi tiks sekmīgāk pārvarēti, ja mūsu attiecības ar Krieviju būs sakņosies sadarbībā. Tomēr trīs gadus pēc konflikta ar Gruziju Krievija joprojām neievēro 2008. gada 12. augusta un 8. septembra nolīgumus, kas attiecas uz tās spēku izvešanu no okupētajām Gruzijas Dienvidosetijas un Abhāzijas provincēm, un tā Eiropas Savienības Pārraudzības misijai nenodrošina brīvu un pilnīgu pieeju savām teritorijām.

Tāpēc es atbalstu to, ka ES un Krievijai ir jāpaātrina sarunas par jaunu partnerattiecību un sadarbības nolīgumu, pamatojoties uz ES un Krievijas savstarpējo atkarību. Šim nolīgumam jābūt juridiski saistošam un visaptverošam, un tam jāaptver visas jomas, kas saistītas ar demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamattiesību ievērošanu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kā ierasts, šīs rezolūcijas priekšplānā ir Eiropas lielo ekonomisko un finanšu grupu intereses. Šajā saistībā mums ir jāskatās uz Krievijas izdarīto spiedienu (kas notiek arī attiecībā uz dažām citām valstīm) pievienoties Pasaules Tirdzniecības organizācijai, lai sekmētu „vienādus spēles noteikumus uzņēmējiem abās pusēs” un „tirdzniecības liberalizāciju pasaules ekonomikā”, vienlaikus veicinot ārvalstu investīcijas un atsakoties no „protekcionalisma pasākumiem”. Tādējādi rezolūcijā tiek atkārtoti veco ES neoliberālās un iejaukšanās politikas struktūru.

Tomēr šajā gadījumā papildus piekļuvei ieguldījumiem un tirgiem galvenās rūpes ir pievērstas arī piekļuvei energoresursu avotiem un plūsmām, kā arī citām izejvielām, jo

īpaši retzemju metāliem, kuru ES nopietni trūkst, un to kontrolei. Tāpēc tiek aicināts pēc „ciešas sadarbības izejvielu un retzemju metālu piegādē”, jo īpaši to, kas tiek uzskatīti par izšķiroši svarīgiem. Būtu jānorāda arī tā sauktie „drošības” jautājumi, tostarp „pretraķešu aizsardzības vairoga izveide”. Mums jāatceras, ka Rumānija — ES un NATO dalībvalsts — ir izteikusi vēlēšanos izvietot šo sistēmu, kas apdraud Krievijas drošību un mieru Eiropā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Parlamenta vairākums vēlreiz pauda savu tagad jau standarta neolibērālo un iejaukšanās nostāju saistībā ar ES un Krievijas attiecībām.

Par prioritātēm ir izvirzītas ekonomikas un finanšu grupu intereses, spiežot Krieviju pievienoties Pasaules Tirdzniecības organizācijai, lai veicinātu „līdzvērtīgus konkurences apstākļus uzņēmējiem no abām pusēm un liberalizētu pasaules ekonomiku”, liekot Krievijai sekmēt ārvalstu ieguldījumus un atteikties no jebkādiem „protekcioisma pasākumiem”.

Šajā ziņā ir svarīga piekļuve energoresursiem un to kontrole, tāpēc nepieciešama piekļuve tirgiem, infrastruktūrai un ieguldījumiem. Ir arī zināma izmisuma sajūta, aicinot Krieviju iesaistīties ciešākā sadarbībā izejvielu un retzemju metālu piegādē, jo īpaši attiecībā uz to izejvielu piegādi, kuras tiek uzskatītas par izšķiroši svarīgām.

Un visbeidzot liekulība. Krievija tiek aicināta iesaistīties „tālākā vispusīgā dialogā drošības jautājumos, tostarp attiecībā uz pretraķešu aizsardzības sistēmas izveidošanu”, lai gan ES un NATO dalībvalsts Rumānija jau ir izteikusi savu vēlmi izvietot šo sistēmu, kas nepārprotami ir drauds Krievijas drošībai un mieram Eiropā. Pat ASV nav sniegusi nekādas garantijas, ka tas tā nav.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *rakstiski*. – (SK) Rezolūcija attiecas uz ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi, kas notiks Nižņijnovgorodā 2011. gada 9. un 10. jūnijā. Augstākā līmeņa sanāksmē uzmanība tiks pievērsta kopīgiem izaicinājumiem, piemēram, ekonomikas un finanšu krīzei, pievienošanās PTO, enerģētikai un jautājumiem, kas saistīti ar enerģētikas drošību, ilgtermiņa centieniem ieviest bezvīzu režīmu ceļošanai starp ES un Krieviju un citiem starptautiskiem un reģionāliem jautājumiem.

Protams, Krievija ir plašs tirgus ES precēm un tā ir ES dalībvalstu naftas un dabas gāzes galvenā piegādātāja. Lai gan pēdējos gados Krievijas un ES attiecības ir nepārtraukti uzlabojušās, iesaistītās puses turpina ievērot zināmu atturību un distanci. Es uzskatu, ka, ja netiks veiktas attiecīgas darbības šīs situācijas labošanai, tad ES ietekme varētu lēnām mazināties gan Krievijā, gan tās kaimiņvalstīs, radot risku, ka Eiropas Savienība saskatīs savu nozīmi vairs tikai kā tirdzniecības partneris.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es atzinīgi vērtēju šo dokumentu, jo Krievija, būdama ANO Drošības padomes pastāvīgā locekle, kopā ar ES ir atbildīga par globālās stabilitātes uzturēšanu, un tāpēc, ka ES un Krievijas ciešāka sadarbība un labas kaimiņattiecības ir ļoti svarīgas, lai nodrošinātu stabilitāti, drošību un labklājību ne tikai Eiropā, bet arī ārpus tās. Stratēģiskās partnerības nolīguma noslēgšana starp ES un Krievijas Federāciju vēl aizvien ir būtiski svarīga tālākai sadarbības attīstībai un sadarbības intensitātes palielināšanai starp abām partnerēm. Tomēr joprojām pastāv bažas attiecībā uz to, kā Krievija ievēro un aizsargā pamattiesības un cilvēktiesības, tiesiskumu, tiesu neatkarību, kā arī bažas attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu politisku kontroli, represīviem pasākumiem pret žurnālistiem un opozīciju un vēlēšanu tainīgumu. Dokumentā uzsvērta energoapgādes drošības svarīgā nozīme, un Krievijas enerģētikas politika attiecībā uz dalībvalstīm un kopīgajām kaimiņvalstīm parādīs to, vai Krievija patiešām ir nopietni apņēmusies iet

modernizācijas un demokratizācijas ceļu. Dabas resursu piegādi nedrīkst izmantot par politisku instrumentu. Sadarbības pamatprincipiem jābūt savstarpējai atkarībai un pārredzamībai, kā arī vienlīdzīgām iespējām piekļūt tirgiem, infrastruktūrai un ieguldījumiem.

Sandra Kalniete (PPE), *rakstiski*. – (LV) Es balsoju par šo rezolūciju un vēlos uzsvērt, ka Krievijas enerģētikas politika attiecībā uz ES dalībvalstīm un Austrumeiropas valstīm būs lakmusa tests tam, vai un cik patiesi Krievija spēj iet uz priekšu pa modernizācijas un demokratizācijas ceļu. Ja enerģijas resursu piegāde netiks lietota kā politisks instruments, ja tā notiks uz vienādiem, caurredzamiem, nediskriminējošiem noteikumiem visiem tirgus dalībniekiem, ja Krievija izvēlēsies objektīvi pastāvošo savstarpējo atkarību enerģijas jomā īstenot sadarbībā uz konkrētiem, taisnīgiem un juridiski saistošiem principiem, mēs varēsim runāt par jaunu posmu vienotās Eiropas attīstībā. Un, protams, mēs nedrīkstam aizmirst un ignorēt vairākus svarīgus jautājumus, kuri joprojām traucē attīstīties pilnvērtīgām attiecībām starp ES un Krieviju. Un, proti, faktu, ka gandrīz trīs gadus pēc kara Gruzijā, Krievija turpina okupēt lielu daļu suverēnās Gruzijas teritorijas, turpina ignorēt 2008. gadā panāktās vienošanās un nenodrošina pienācīgu Eiropas novērošanas misijas piekļuvi šīm teritorijām.

Tunne Kelam (PPE), *rakstiski*. – Es balsoju par rezolūciju par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi, taču es no Krievijas puses neredzu reālu progresu korupcijas apkarošanā, kā arī tiesiskuma un starptautisko tiesību īstenošanā. Deklaratīvi prezidenta *Medvedev* paziņojumi nav ne pierādījums, ne reāla garantija progresam. Es vēlos jums atgādināt, ka laikā, kad Krievija cenšas iestāties PTO, tā atbilstīgi piemērotībai neievēro dažādas starptautiskās saistības, jo īpaši cilvēktiesības. Vai ES var īsti uzticēties valstij, kas starptautiskos tiesību aktus piemēro selektīvi? Es aicinu ES ļoti rūpīgi uzraudzīt pirmsvēlēšanu, vēlēšanu un pēcvēlēšanu posmu un nodrošināt, lai katrs pārkāpums tiktu piefiksēts un uz to tiktu norādīts. Neatkarīgas un pārredzamas vēlēšanas ir demokrātiskas valsts stūrakmens, un, ja Krievija grib būt demokrātisku valstu vidū, tai ir jāievēro standarti. Lai gan ES un Krievija ir savstarpēji atkarīgas, mēs redzam, ka lielākoties ES pielāgojas Krievijas vēlmēm. ES ir jāpauž stingra nostāja un jāpieprasa Krievijai pilnīgi un aktīvi īstenot tiesiskumu un demokrātiju, un ievērot cilvēktiesības un neatkarīgu tiesu sistēmu. Ja tas netiek nodrošināts, tas nozīmē, ka mūsu principi netiek ievēroti. Vēl jo vairāk — mēs pievilsim tos cilvēkus Krievijā, kuri vēlas brīvību, labklājību un drošību.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), *rakstiski*. – (PL) Eiropas Savienībai attiecībās ar Krieviju vajadzīga jauna atklātība, jo kopš pēdējās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes ir radušies vairāki jauni izaicinājumi, kurus mēs nevaram pārvarēt bez uzlabotas sadarbības. Šodien Eiropas Savienība ir vienisprātis attiecībā uz Krievijas politiku, atjaunojot iesaldētos konfliktus un Maskavas mēģinājumiem iejaukties to neatkarīgo valstu politikā, kas agrāk bija PSRS sastāvā, piemēram, Gruzijas politikā. Ar pieaugošām bažām mēs vērojam secīgus uzbrukumu gadījumus preses brīvībai un neatkarīgiem žurnālistiem. Sanāksmēs ar Krieviju mums ir ļoti stingri jārunā par preses brīvību Krievijā. Mūsu prioritātei ir jābūt nodrošināt, ka Maskava atļauj preses brīvību. Tomēr es nepiekrītu tai daļai, kurā Krievija nosodīta par to, ka tā bloķē geju praida gājienu Maskavā un nepiešķir viendzimuma pāriem tiesības precēties vai adoptēt bērņus. Es domāju, ka saskaņā ar mūsu pieeju homoseksuāļu un lesbiešu kustībām katrai valstij ir pilnīgas tiesības īstenot savu neatkarīgu politiku. Eiropas Savienība respektē savu kaimiņvalstu kultūru un tai nevajadzētu iejaukties morāles vai aksioloģijas jautājumos.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Ciešāka sadarbība un labas kaimiņattiecības starp Eiropas Savienību un Krieviju ir ļoti svarīgas stabilitātei, drošībai un labklājībai Eiropā un ārpus tās. Es ceru, ka šodienas balsojuma rezultātā tiks pieņemti izšķiroši pasākumi, pietuvinoties kopīga virziena ieņemšanai, kura pamatā būtu pārredzamība un dalīšanās kopīgās misijās kopējo interešu labā. Es runāju par tiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai novērstu jebkādas pārkāpumus drošības jomā Eiropā, tostarp par turpmāko sadarbību nelegālās imigrācijas jomā, uzlabotu kontroli pārrobežu kontrolpunktos un efektīvāku informācijas apmaiņu par terorismu un organizēto noziedzību.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo rezolūciju, kurā atkārtoti apstiprināta steidzamā vajadzība Krievijai īstenot demokrātijas pamatprincipus, tiesiskumu, cilvēktiesības un plašsaziņas līdzekļu brīvību kā pamatu sadarbībai, un Krievija tiek aicināta veikt konkrētus pasākumus, lai uzlabotu stāvokli cilvēktiesību jomā un lai aizsargātu žurnālistus, cilvēktiesību aktīvistos, minoritātes un opozīcijas pārstāvjus no vardarbības un iebiedēšanas.

Clemente Mastella (PPE), *rakstiski*. – (IT) ES un Krievijas ciešāka sadarbība un labas kaimiņattiecības ir ļoti svarīgas, lai nodrošinātu stabilitāti, drošību un labklājību ne tikai Eiropā, bet arī ārpus tās. Mēs uzskatām, ka ir vajadzīgs visaptverošs, juridiski saistošs nolīgums, kas attiecas uz politisko, ekonomisko un sociālo sistēmu un tādējādi aptver visas jomas, kuras saistītas ar demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību, jo īpaši pamattiesību, ievērošanu. Attiecībā uz energoapgādes drošību mēs uzskatām, ka dabas resursu piegādi nedrīkst izmantot politiskā spiediena izdarīšanai, bet tai jābūt pamatotai ar savstarpējas atkarības un pārredzamības principiem, kā arī vienādām iespējām piekļūt tirgiem, infrastruktūrai un ieguldījumiem, lai izveidotu juridiski saistošu enerģijas sistēmu. Turklāt mēs gaidām turpmāku sadarbību attiecībā uz nelegālo imigrāciju, uzlabotu kontroli pārrobežu kontrolpunktos un informācijas apmaiņu jautājumos par terorismu un organizēto noziedzību.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Šajā ziņojumā Krievija tiek aicināta „atteikties no protekcionalisma pasākumiem” un tiek piedraudēts veikt represijas, ja Krievija neizpildīs šo prasību. Krievijas un Eiropas iedzīvotāju brīva pārvietošanās ir paredzēta tikai ilgtermiņā, taču ir atbalstīts brīvās tirdzniecības process, par kuru jau notiek sarunas. Tajā nav kritizēts NATO plāns attiecībā uz Eiropas pretraķešu vairogu. Šis ir augstprātīgs imperiālisms. No otras puses, rezolūcijā Krievija netiek aicināta nekavējoties pārtraukt izmantot Černobiļas tipa kodolreaktorus, kas apdraud mūs visus. Es balsoju pret šo ziņojumu par spīti tam, ka tajā aicināts ievērot Krievijas iedzīvotāju demokrātiskās tiesības, ko es atbalstu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šajā rezolūcijā par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi paredzētas vērienīgākas tirdzniecības attiecības, jauns partnerības un sadarbības nolīgums un vīzu režīma liberalizācija, taču Maskavai ir jāsniedz garantijas attiecībā uz uzlabojumiem cilvēktiesību situācijā valstī un jāpārtrauc politiski motivēto tiesas nolēmumu prakse, jānodrošina preses brīvība un jāpārtrauc Gruzijas provinču okupācija.

Šobrīd mēs aicinām ES un Krieviju pilnīgi izmantot šo sanāksmi, lai paātrinātu sarunas par jaunu partnerības un sadarbības nolīgumu un lai atrisinātu pēdējās problēmas saistībā ar Krievijas iestāšanos Pasaules Tirdzniecības organizācijā. Vēl viens svarīgs aspekts, kas jāpatur prātā, ir dialogs par turpmāko vīzu sistēmas liberalizāciju, ņemot vērā apņemšanos ilgtermiņā atcelt vīzu prasības ceļošanai starp ES un Krieviju.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – Šā gada 9. jūnijā tika atklāta 27. ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē Nižnijnovgorodā. Eiropas Parlamenta delegāciju vadīja Eiropas

Padomes priekšsēdētājs *Herman Van Rompuy* un Eiropas Komisijas priekšsēdētājs *Jose Manuel Barroso*. Krievijas delegāciju vadīja *Dmitry Medvedev*.

Viens no galvenajiem tematiem divu dienu diskusijās bija Krievijas embargo ES dārzeņu importam saistībā ar neseno bīstamas zarnu infekcijas uzliesmojumu Eiropā. Krievijas rīcība ir izraisījusi negatīvu reakciju ES.

Es ļoti lielā mērā piekritu Krievijas valdības bažām un gribētu, lai Latvijas Republika aizliegtu dārzeņu importu, līdz bīstamās infekcijas ir pilnīgi likvidētas.

Ar šo rezolūciju Eiropas Parlaments aicina ES un Krieviju paātrināt sarunas par partnerības un sadarbības nolīgumu un aicina Krieviju īstenot visus iepriekš parakstītos nolīgumus un atrisināt nepilsoņu problēmas Krievijā. Es domāju, ka, pirmkārt, Eiropai ir jāatrisina nepilsoņu problēma Latvijas Republikā un tikai pēc tam jāiesniedz ieteikumi par šo jautājumu.

Kopumā es atbalstu rezolūciju un balsoju „par”.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski*. – (PL) Saistībā ar gaidāmo ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi Eiropas Parlaments šodien pieņēma rezolūciju ar priekšlikumiem par tiem jautājumiem, kas būtu jāapspriež šajā sanāksmē. Dokumentā arī pievērsta uzmanība svarīgākajiem uzdevumiem, kam vajadzētu būt sadarbības starp Krieviju un Eiropas Savienību pamatā.

Pats galvenais, būtu jāuzsver, lai ES un Krievijas Federācija saglabātu pastāvīgas attiecības un ka to kā labu kaimiņu attiecības ietekmē stabilitāti un drošību ne tikai Eiropas kontinentā. Turklāt abas puses ir gan ekonomiski, gan politiski viena no otras atkarīgas. Pieņemtajā rezolūcijā Eiropas Parlaments pauž cerību, ka ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes laikā būs iespējams panākt progresu bezvīzu režīma ceļošanas un energoapgādes drošības jomās. Parlaments arī aicina Krievijas Federāciju demonstrēt apņemšanos cīņā pret klimata pārmaiņām, galvenokārt samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas. Ņemot vērā tuvojošās Krievijas parlamenta vēlēšanas, ir vienlīdz svarīgi, lai vēlēšanas tiktu rīkotas saskaņā ar tiem principiem, ko noteikusi Eiropas Padome un EDSO. Ir arī jāizvirza jautājums par cilvēktiesību pārkāpumiem un pamatbrīvībām Krievijā, kas galu galā ir Eiropadomes dalībvalsts.

Rolandas Paksas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Krievija un ES ir saistītas gan ekonomiski, gan politiski. Tās abas ir atbildīgas par globālo stabilitāti. Tādējādi Krievijai un ES ir jāturpina stiprināt sadarbību un veidot labas kaimiņattiecības. Tikai ar šādu pasākumu palīdzību mēs spēsim nodrošināt stabilitāti, drošību un labklājību Eiropā un ārpus tās. Stratēģiskais partnerattiecību nolīgums ir viens no galvenajiem instrumentiem izklāstīto mērķu sasniegšanai. Lai nodrošinātu, ka nolīgums tiek pareizi īstenots, abām pusēm ir bez izņēmuma jāievēro tā nosacījumi un jāizpilda saistības, ņemot vērā cilvēktiesību aizsardzību un demokrātijas un tiesiskuma principus. Es uzskatu, ka augstākā līmeņa sanāksme novērsīs šķēršļus attiecībā uz Krievijas iestāšanos PTO. Krievija kļūšana par pilntiesīgu PTO locekli ir svarīgs solis, kas radīs labvēlīgu uzņēmējdarbības vidi abu pušu uzņēmējiem, kā arī sekmēs un liberalizēs tirdzniecību pasaules ekonomikā. Uzmanība tiek vērsta uz to, ka ir ļoti svarīgi risināt ar vīzu režīma atvieglošanu saistītos jautājumus, pakāpeniski ieviešot bezvīzu režīmu starp ES un Krieviju. Energoapgādes un kodolenerģijas drošība ir vēl viens pamats spēcīgai un stabilai sadarbībai. Dabas resursu piegādi nedrīkst izmantot kā politisku instrumentu. Turklāt, lai novērstu kodolkatastrofas, steidzami ir jādemontē Černobiļas

tipa reaktori un ir jānoslēdz divpusējs nolīgums par atbilstību augstākajiem drošības standartiem.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju un vēlos uzsvērt, ka Krievija vienmēr būs ļoti svarīga Eiropas Savienības partnere. Tāpēc ir jāizveido stratēģiskā sadarbība, kuras mērķis ir ne tikai kopīgu ekonomisko un tirdzniecības interešu īstenošana, bet arī cieša sadarbība Eiropā un starptautiskā mērogā. Es ceru, ka šī sadarbība attīstīsies saskaņā ar savstarpējas cieņas, uzticības un solidaritātes principiem.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropā ir daudzas valstis, kam ir kopīga pagātne ar Krieviju, un tas būtu jāņem vērā ES un Krievijas attiecībās. Šīs attiecības starp svarīgāko Eiropas politisko savienību un lielāko Eiropas valsti ir apstājušās. Īsi sakot, Krievija ir neaizstājama Eiropas Savienības partnere ne tikai ekonomiskā ziņā, bet arī politiski. Tāpēc Eiropas Savienībai ir jāstiprina saites, kas to vieno ar šo savu spēcīgāko kaimiņu, veicinot tirdzniecības atvieglošanu starp abām valstīm (kas pati par sevi radīs politisku konvergenci) un stiprinot abām pusēm raksturīgo vērtību apliecināšanu.

Crescenzo Rivellini (PPE), rakstiski. – (IT) Krievija un Eiropas Savienība ir atbildīgas par globālās stabilitātes saglabāšanu. Ciešāka sadarbība un labas kaimiņattiecības starp Eiropas Savienību un Krieviju ir ļoti svarīgas Eiropas stabilitātei, drošībai un labklājībai Eiropā un ārpus tās. Daudzas problēmas starptautiskā līmenī, jo īpaši attiecībā uz Tuvajiem Austrumiem, Lībiju, Irānu, terorismu, energoapgādes drošību, klimata pārmaiņām un finanšu krīzi nevar efektīvi pārvarēt bez atbildīgām attiecībām un sadarbības ar Krieviju. Tomēr joprojām pastāv bažas attiecībā uz to, kā Krievija ievēro pamattiesības un cilvēktiesības, tiesiskumu, tiesu iestāžu neatkarību, kā arī attiecībā uz politisko kontroli pār plašsaziņas līdzekļiem, represīvajiem pasākumiem pret žurnālistiem un opozīcijas pārstāvjiem un vēlēšanu godīguma aizsardzību. Tāpēc es aicinu mūsu Krievijas kolēģus atklāti un konstruktīvi iesaistīties šo jautājumu risināšanā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – EP: pauž nožēlu, ka pretēji Krievijas saistībām, ko tā kā Eiropas Padomes dalībvalsts uzņēmusies attiecībā uz pulcēšanās brīvības nodrošināšanu, turpinās iedzīvotāju mierīgas pulcēšanās aizliegumi un vardarbīga izdzināšana, tostarp jau sesto gadu pēc kārtas tas notiek attiecībā uz seksuālo minoritāšu gājieni Maskavā, lai gan Eiropas Cilvēktiesību tiesa 2011. gada aprīlī pieņēma galīgo nolēmumu; gaida, ka ES delegācijas un diplomāti turpmāk aktīvi īstenos instrumentu kopumu, ar ko paredz sekmēt un aizsargāt lesbiešu, geju, biseksuālu un transpersonu (LGBT) visu cilvēktiesību ievērošanu.

Nikolaos Salavrakos (EFD), rakstiski. – (EL) Krievija ir kaimiņvalsts un svarīgs partneris. Dialogs starp Krieviju un ES būtu jāattiecina uz visām nozarēm, un mums vajadzētu virzīties uz stratēģisku partnerību mūsu kopīgās nākotnes interesēs. Es uzskatu, ka mums ir kopīgas intereses ar Krieviju, kas mums būtu konstruktīvi jāizmanto konkrētu nolīgumu par tirdzniecību un enerģiju panākšanai, lai virzītos uz pārredzamu un uzticamu enerģētikas politiku un atvieglotu cilvēku pārvietošanos starp Krieviju un ES, atvieglojot vīzas iegūšanu. Tādi jautājumi kā korupcijas samazināšana un tiesiskuma stiprināšana Krievijā saskaņā ar starptautiskajiem noteikumiem palīdzēs attīstīt spēcīgāku tirdzniecības un politiskās saites, un mēs paredzam attīstību šajās jomās. Mēs ticam, ka Krievija arī rīkosies kā moderna, demokrātiska valsts.

Horst Schnellhardt (PPE), rakstiski. – (DE) Dalītajā balsojumā par šīs rezolūcijas 17. punktu es balsoju pret tā otro daļu. Es uzskatu, ka koncentrēšanās uz atsevišķām nelabvēlīgām sabiedrības grupām, kā darīts šajā punktā, ir neatbilstīga. Šādi tiek pārkāptas

citu grupu, piemēram, to, kam ir atšķirīgi politiskie uzskati, cilvēktiesības, un mēs nedrīkstam to pieļaut. Šā punkta pirmo daļu es izprotu tā, ka lesbiešu, geju, biseksuāļu un transpersonu tiesības var aizsargāt, neaizmirstot arī par citām grupām, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi.

Zbigniew Ziobro (ECR), rakstiski. – (PL) Es atbalstu rezolūcijas par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi principus. Mums vajadzētu runāt par neatrisinātajiem konfliktiem Moldovā, Gruzijā un Kalnu Karabahā. Krievijas aktivitāte šajos reģionos padara situācijas stabilizāciju un miermīlīgu noregulējumu neiespējamu. Vēl viens ļoti svarīgs jautājums ir energoresursu avoti un izmaksas, kas būs jāsedz ES dalībvalstīm, norēķinoties ar Krieviju par tiem. Steidzami jāatrisina jautājums par aizliegumu importēt dārzeņus no ES uz Krievijas tirgu. Vasaras laikā tā finansiālās sekas uz ražotājiem ir milzīgas.

Tomēr es nepiekrītu šīs rezolūcijas 17. punktam, kurā tiek uzbrukts Krievijai par to, ka tā nepiešķir homoseksuāļiem tiesības precēties vai adoptēt bērnus, un es nepiekrītu Krievijas nosodīšanai par geju praida gājiena bloķēšanu. Šādu tiesību piešķiršanai jābūt katras valsts suverēnai lietai. Dzīves veids, tradīcijas un modeļi, kas ir sociāli pieņemami dažās ES dalībvalstīs, ir sveši Krievijai. Tādējādi Eiropas Savienībai, kas ievēro krievu kultūras tradīcijas, nevajadzētu izdarīt spiedienu uz Maskavu šajā jautājumā un jautājumi par seksuālo minoritāšu tiesībām stāties laulībā un adoptēt bērnus būtu jāatstāj valsts tiesību aktu ziņā.

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0342/2011)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Dažos pēdējos gados Eiropas Parlaments ir saņēmis vairāk nekā 400 lūgumrakstus par maldinošu uzņēmējdarbības praksi, ko veic dažas uzņēmumu uzziņu sabiedrības. Šos lūgumrakstus ir nosūtījuši neatkarīgi tirgotāji, brīvprātīgās organizācijas un ģimenes uzņēmumi, kas ir kļuvuši par maldinošo uzziņu sabiedrību upuriem. Tā kā pašreizējā direktīvā par maldinošu praksi ir izrādījusies nepietiekama, es balsoja par šo rezolūciju, aicinot Eiropas Komisiju paātrināt šīs direktīvas pārskatīšanu, lai šāda maldinoša prakse vairs nebūtu iespējama.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Šī nav pirmā reize, kad Eiropas Parlaments ir apspriedis jautājumu par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību, un šo sabiedrību problēmu ir bieži izvirzījusi gan Komisija, gan dalībvalstis. Es bieži esmu runājis par šo jautājumu Parlamentā un nesen es sazinājos ar Komisiju, lai apspriestu visas sūdzības, kas tiek iesniegtas manā vēlēšanu apgabalā par interneta direktorija krāpšanas shēmām, kuras izvietotas citās valstīs. Krāpšanas shēmu dalībnieki izliekas, ka tie ir īsts direktorijs, un pēc tam viņi nosūta rēķinus uzņēmumiem — kuri vispār nav prasījuši šos pakalpojumus vai nav apzinājušies, ka par tiem varētu tikt prasīta samaksa.

Lai gan Direktīva 2006/114/EK ir ieviesta, Komisija vai dalībvalstis nav darījušas pietiekami daudz, lai atbalstītu tos uzņēmumus, kas cietuši no krāpšana shēmām, vai lai pilnīgi novērstu šīs krāpšanas shēmas. Es atbalstu Parlamenta rezolūciju, kurā pievērsta uzmanība šai problēmai, un es vēlreiz lūdzu Komisiju veikt tūlītējus pasākumus šīs maldinošās un postošās prakses izskaušanai. ES ir jāaizsargā Eiropas Savienības iedzīvotāji un uzņēmumi no šīs krāpšanas shēmas, kas ir kļuvusi pārāk izplatīta.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. Eiropas Parlaments ir saņēmis vairāk nekā 400 lūgumrakstus par plaši izplatīto maldinošās uzņēmējdarbības praksi, kuru veic uzziņu sabiedrības un kurai ir ievērojama finansiālā ietekme uz tūkstošiem uzņēmumiem Eiropas Savienībā, lielākoties mazajiem uzņēmumiem.

Minētās darbības parasti ir saistītas ar uzņēmumu, kā arī speciālistu un bezpeļņas organizāciju pievilināšanu reģistrēšanai uzņēmumu datu direktoriā bez maksas, lai gan parakstītāji vēlāk atklāj, ka viņi ir parakstījuši līgumu par maksu. Tā kā uzziņu sabiedrības bieži vien ir dibinātas citā ES dalībvalstī, to upuriem vēlāk ir grūti meklēt aizsardzību un/vai palīdzību, vērsties valsts iestādēs. Lai gan Eiropas Komisija nevar pieprasīt, lai persona vai uzņēmums īstenotu direktīvas par maldinošu un salīdzinošu reklāmu noteikumus, kā Līgumu īstenošanas sargātājai tai ir jānodrošina, ka šī direktīva tiek pareizi īstenota dalībvalstīs. Es atzinīgi vērtēju aicinājumu Komisijai aktīvi pārbaudīt, kā dalībvalstis transponē, īsteno un valsts līmenī piemēro direktīvu un vajadzības gadījumā veikt korektīvu rīcību maldinošu darbību apturēšanai.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), rakstiski. – (ES) Esmu atbalstīju šo iniciatīvu, jo Komisijai ir jānodrošina, lai dalībvalstis ievērotu Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu, kas attiecas uz uzņēmumu savstarpējiem darījumiem. Taču šī direktīva, iespējams, ir neatbilstīga, vai arī dalībvalstis to nepareizi īsteno. Tāpēc Komisijai ir nekavējoties jāpārskata un jāuzlabo direktīva, lai novērstu šādu praksi.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Mans balsojums par šo rezolūciju par maldinošu uzziņu sabiedrību darbību ir jauns posms ilgajā kampaņā, ko veic *Legia Nord*, aizstāvot mūsu uzņēmējus. Rezolūcijā ir nosodīts pārāk liels krāpšanu skaits, kas veikts, kaitējot tūkstošiem mazo uzņēmumu visā Eiropas Savienībā, un uzsvērtā 2006. gada direktīvas par maldinošu reklāmu nepilnīgā transponēšana dalībvalstīs. Ar savu balsojumu es pilnīgi atbalstu rezolūcijā izteikto lūgumu Komisijai uzņemties savus pienākumus un īstenot savu atbildību rūpīgi pārbaudīt atsevišķu valstu darbības, un lūgumu, lai Komisija pilnveidotu pašreizējos tiesību aktus par uzņēmējdarbības aizsardzību.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Vairāk nekā 400 Eiropas Parlamentam iesniegtajos lūgumrakstos uzmanība ir vērsta uz plaši izplatīto maldinošo komercpraksi, ko veic dažas „uzziņu sabiedrības”; šī prakse sastāv no tā, ka uzņēmumi, kā arī bezpeļņas organizācijas tiek pārliecināti reģistrēties bez maksas direktoriā, tikai pēc tam tie atklāj, ka ir parakstījuši līgumu, kurā paredzēta maksa. Taču uzziņu sabiedrības bieži vien ir dibinātas citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā atrodas to upuri, tāpēc cietušajiem ir grūti saņemt aizsardzību vai palīdzību no valsts iestādēm.

Diemžēl Direktīva 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu, kas attiecas uz uzņēmumu savstarpējiem darījumiem, nespēj nodrošināt pietiekami efektīvu aizsardzību vai arī dalībvalstis to neadekvāti īsteno. Tā kā Komisijas pienākums ir nodrošināt, lai šī direktīva tiktu pienācīgi īstenota dalībvalstīs, šī situācija būtu jāizvērtē un vajadzības gadījumā jāveic attiecīgi korektīvi pasākumi. Komisijai īpaši ir pienākums un atbildība apturēt maldinošo komercpraksi, ko veic „uzziņu sabiedrības”. Šajā ziņā palīdzēt varētu vismaz to maldinošo darbību saraksta izveidošana, ko veic šīs sabiedrības.

John Bufton (EFD), rakstiski. – Es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību, jo Apvienotajā Karalistē darbojas savi noteikumi attiecībā uz maldinošu tirdzniecību, un to nodrošina Godīgas tirdzniecības birojs, kas kontrolē atklātas un godīgas tirdzniecības regulējumu un līgumus Apvienotajā Karalistē. Tomēr šādi noteikumi neietver maldinošus līgumus, kas noslēgti citās dalībvalstīs. Tomēr vienādojošie ES tiesību akti par šo jautājumu varētu kaitēt Apvienotās Karalistes kompetencei šajā jomā, kā arī atvērt papildu kanālus ES uzņēmumiem, lai tie izmantotu Apvienotās Karalistes tirgu, jo tiem varētu izdoties apiet ES tiesību aktus. Apvienotajā Karalistē Tirdzniecības kamera un Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un investīciju kamera

piedāvā piekļuvi drošiem uzņēmumu datu direktorijiem un tīklu veidošanas iespējas, izmantojot tādas programmas kā *Overseas Market Introduction*, *Passport to Export* un pat Eiropas uzņēmumu tīklu. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai šiem direktorijiem tiktu piešķirta prioritāte Apvienotās Karalistes tirgū un lai tā netiktu mazināta, ļaujot ES uzņēmumiem pārpludināt Apvienotās Karalistes tirgu ES tiesību aktu par tirdzniecību aizgādībā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Maldinošā tirdzniecības prakse, ko lieto uzziņu sabiedrību izdevēji, galvenokārt ietekmē mazos uzņēmumus, un tādējādi tai ir būtiskas negatīvas sekas attiecībā uz ilgtspējību un ekonomikas attīstību. Tāpēc, un ņemot vērā pastāvīgo šīs problēmas atkārtošanos visā ES, es atzinīgi vērtēju rezolūcijas projektu, kurā ierosināts novērst šādas darbības.

Proinsias De Rossa (S&D), *rakstiski*. – Eiropas Parlamenta deputāti ir saņēmuši vairāk nekā 400 lūgumrakstu par plaši izplatīto maldinošās uzņēmējdarbības praksi, ko veic uzziņu sabiedrības, ietekmējot tūkstošiem galvenokārt mazo uzņēmumu. Minētā maldinošā uzņēmējdarbības prakse parasti ir saistīta ar to, ka uzņēmumi, kā arī speciālisti un bezpeļņas organizācijas tiek pievilināti reģistrēties uzņēmumu datu direktoriņā bez maksas, lai gan līgumu parakstītāji vēlāk atklāj, ka viņi ir parakstījuši līgumu par maksu. Patiesi, uzziņu sabiedrības bieži vien ir dibinātas citā dalībvalstī, tāpēc cietušajiem ir sarežģītāk lūgt aizsardzību vai palīdzību no valsts iestādēm.

Es atbalstu šo rezolūciju. Direktīva par maldinošu un salīdzinošu reklāmu (2006/114/EK), kas attiecas uz uzņēmumu savstarpējiem darījumiem, ir nepietiekama, lai nodrošinātu efektīvu tiesību aizsardzību, un dalībvalstis arī to neatbilstīgi īsteno. Rezolūcijā Komisija tiek mudināta pārbaudīt direktīvas pareizu transponēšanu un īstenošanu dalībvalstīs un paātrināt savas darbības attiecībā uz šīs direktīvas un citu atbilstīgu tiesību aktu pārskatīšanu un pilnveidošanu, lai iespējami drīzāk izbeigtu uzņēmējdarbības uzziņu sabiedrību maldinošo praksi, galvenokārt, izveidojot uzziņu sabiedrību maldinošo darbību melno sarakstu.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Maldinoša reklāma un negodīga tirdzniecības prakse mazina patērētāju uzticību un tādējādi kaitē iekšējam tirgum. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai Eiropas tiesību akti aizsargātu patērētājus un uzņēmumus pret šādu praksi. Attiecībā uz uzziņu sabiedrību maldinošo praksi, kas ir kopīga un kam ir katastrofāla ietekme uz uzņēmumiem, manuprāt, ir laba zīme, ka attiecīgie tiesību akti tiek pārskatīti nolūkā pārtraukt maldinošo praksi, ko veic uzziņu sabiedrību izdevēji, proti, izveidot šo uzziņu sabiedrību maldinošo darbību melno sarakstu.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šajā rezolūcijas priekšlikumā ir analizēta noteiktu uzziņu sabiedrību rīcība, kas uzvedas nepieņemami, apmūļojot tūkstošiem Eiropas Savienības iedzīvotāju un uzņēmumu. Diemžēl ne tikai Direktīva 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu nav spējusi gūt cerētos rezultātus, bet arī cietušie ir galvenokārt gados vecāki cilvēki, mazie un vidējie uzņēmumi un pat labdarības organizācijas.

Mums ir darīšana ar uzņēmumiem, kuri savā taktikā ir ļoti agresīvi, reāli plēsoņas bez sirdsapziņas pārmetumiem un kuru darbība ir steidzami jāpārtrauc. Tā kā šāda prakse tiek veikta pāri robežām, ir ļoti grūti saukt vainīgos pie atbildības. Turklāt nav krāpniecisko sabiedrību melnā saraksta, kas palīdzētu novērst to praksi, un tikmēr tās turpina darboties, bet par tām zina tikai valstu iestādes.

Eiropas tiesību aktiem ir jāaizsargā Eiropas iedzīvotāji. Mēs nedrīkstam ļaut šīm sabiedrībām nesodīti pārvietoties no vienas dalībvalsts uz citu un pat ārpus ES, izmantojot brīvas cilvēku pārvietošanās un preču aprites visā Šengenas zonā priekšrocības. Mūsu priekšā ir ļoti laikus iesniegts priekšlikums, kas pelna manu pilnīgu atbalstu. Cietušie gaida praktiskus rezultātus, un es ceru, ka Komisija veiks vajadzīgos pasākumus šīs situācijas novēršanai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kā minēts rezolūcijā, Eiropas Parlaments ir saņēmis vairāk nekā 400 lūgumrakstu par plaši izplatītās uzziņu sabiedrību maldinošās tirdzniecības prakses tematu; šī prakse ietekmē tūkstošiem uzņēmumu, galvenokārt mazos uzņēmumus. Šai praksei kopumā ir būtiska finansiāla ietekme.

Faktiski attiecīgā maldinošā tirdzniecības prakse sastāv no tā, ka uzņēmumi, profesionālas privātpersonas un bezpeļņas organizācijas tiek aicinātas reģistrēties uzņēmumu datu direktorijās bez maksas. Tie, kas pierēģistrējas, tikai vēlāk atklāj, ka viņi ir parakstījuši līgumu ar savu vārdu par maksu. Turklāt uzziņu direktoriju izdevēji bieži vien atrodas citā dalībvalstī, tādējādi cietušajiem ir sarežģītāk vērsties savās valstīs iestādēs pēc aizsardzības un/vai taisnīguma.

Lūgumrakstu komiteja pauž nožēlu, ka Direktīva 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu, kas piemērojama uzņēmumu savstarpējiem darījumiem, šķiet, vai nu nespēj nodrošināt efektīvus pretpasākumus, vai arī dalībvalstīs to nepietiekami īsteno.

Šajā rezolūcijā, kas tagad ir pieņemta, Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju analizēt šo problēmu un panākt risinājumu; šī prasība ir guvusi mūsu atbalstu.

Monika Flašíková Beňová (S&D), rakstiski. – (SK) Šīs uzziņu sabiedrības ir ne tikai fiktīvas un maldinošas. Tās ir arī krāpnieciskas, jo visi, kas pievēršas atsevišķus tirgotājus un uzņēmumus reģistrēties savos direktorijos tikai savās interesēs un iedzīvošanās nolūkā, nepārprotami ir iesaistījušies nelikumīgās darbībās. Šī uzziņu sabiedrību prakse ir arī skaidri pretlikumīga saskaņā ar direktīvu par maldinošu un salīdzinošu reklāmu. Tomēr es nedomāju, ka mums būtu jāizstrādā jauni tiesību akti. Mums ir jācenšas iespējami ātri un efektīvi praktiski īstenot pašreizējos tiesību aktus un jārada apstākļi tam, lai uzņēmumi, kas bieži vien ir mazie ģimenes uzņēmumi, zinātu, kā saņemt efektīvu tiesisko aizsardzību.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Es saprotu, ka Eiropas Parlaments ir saņēmis vairāk nekā 400 lūgumrakstu, kas attiecas uz ļaunprātīgām uzziņu sabiedrību darbībām. Parasti notiek tā, ka uzņēmums reģistrē savu nosaukumu uzņēmumu datu direktorijā, lai tiktu tajā iekļauts, domājot, ka tas notiek bez maksas. Tikai vēlāk uzņēmums uzzina, ka tam ir jāmaksā. Es pilnīgi atbalstu šo rezolūciju, kurā Eiropas Komisija tiek aicināta pareizi īstenot direktīvu par maldinošu un salīdzinošu reklāmu.

Louis Grech (S&D), rakstiski. – Pareiza direktīvas par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ieviešana un īstenošana ir būtiska, lai aizsargātu mazās un neaizsargātās organizācijas un uzņēmumus pret negodīgu, maldinošu vai agresīvu tirdzniecības praksi. Lai gan direktīva attiecas uz maldinošu reklāmu uzņēmumu savstarpējos darījumos, tās plašākā darbības joma ir aizsargāt patērētāju intereses, lai nodrošinātu netraucētu vienotā tirgus darbību un ievērojami uzlabotu iedzīvotāju dzīvi. Ir panākti daži uzlabojumi, bet es joprojām uzskatu, ka vēl daudz ir jā dara, lai apturētu negodīgu maldinošu praksi. Uzņēmumi Eiropā joprojām cieš no ļaunprātīgas maldinošas rīcības, kas izraisa ievērojamus finansiālos zaudējumus galvenokārt mazajiem uzņēmumiem un tikko izveidotiem uzņēmumiem. Baidos, ka šīs direktīvas neprecīzas transponēšanas dēļ vēl joprojām ir maz saskaņotības starp dalībvalstīm attiecībā uz to, kā šī negodīgā prakse tiek regulēta. Ja situācija neuzlabosies, būs vajadzīga

papildu rīcība. Ir vajadzīga ciešāka sadarbība un koordinācija starp Komisiju un dalībvalstīm, lai labāk ieviestu un īstenotu direktīvu. Ir vajadzīga arī labāka informācijas izplatīšana un mācības, jo īpaši mazajiem uzņēmumiem un valsts ierēdņiem. Ir vajadzīgi elastīgi noteikumi attiecībā uz sankcijām, sūdzībām un kompensācijas mehānismiem, lai pielāgotos mainīgajiem tirgus apstākļiem un jaunajai tirgus praksei.

Małgorzata Handzlik (PPE), *rakstiski*. – (PL) Pieņemot šodienas rezolūciju, Eiropas Parlaments atkārtoti ir aicinājis nodrošināt aizsardzību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Aizvien izplatītāka kļūst prakse, kad uzņēmumiem tiek piedāvāta iekļaušana uzņēmumu datu direktoriņā, radot nepatiesu priekšstatu, ka tas ir bezmaksas pakalpojums. Diemžēl, kad fakti tiek atklāti, izrādās, ka patiesībā uzņēmums ir apņēmis samaksāt noteiktu naudas summu noteiktā laika periodā. Šāda prakse ir temats sūdzībās, ko Eiropas Parlamentam iesnieguši uzņēmumi. Tāpēc mēs gribam, lai arī Eiropas Komisija pārbauda, kā dalībvalstis ir īstenojušas Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu nosacījumus. Eiropas Parlaments arī pieprasa, lai jautājums par uzzīņu sabiedrību maldinošo darbību tiktu iekļauts šīs direktīvas pārskatā. Ar rezolūciju, kas šodien ir pieņemta, mēs atgriežamies arī pie priekšlikuma, kas jau ir izvirzīts rezolūcijā, kuru Parlaments pieņēma 2008. gadā par šo pašu tematu, proti, pie domas izveidot to negodīgo darbību melno sarakstu, ko veic uzzīņu sabiedrības. Es ceru, ka Eiropas Komisija nevilcināsies veikt attiecīgus pasākumus, lai aizsargātu mazos un vidējos uzņēmumus pret šīm negodīgajām darbībām.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es atzinīgi vērtēju šo dokumentu, jo Parlaments ir saņēmis vairāk nekā 400 lūgumrakstu par plaši izplatīto maldinošas uzņēmējdarbības praksi, ko īsteno uzzīņu sabiedrības, radot būtisku finansiālo ietekmi uz tūkstošiem lielākoties mazo uzņēmumu Eiropas Savienībā, un Parlaments joprojām saņem lūgumrakstus un sūdzības par uzzīņu sabiedrībām. Minētās darbības parasti ir saistītas ar uzņēmumu, kā arī speciālistu un bezpeļņas organizāciju pievilināšanu reģistrēšanai uzņēmumu datu direktoriņā bez maksas, lai gan parakstītāji vēlāk atklāj, ka viņi ir parakstījuši līgumu par maksu. Uzzīņu sabiedrības bieži vien ir dibinātas citā ES dalībvalstī, tāpēc cietušajiem ir grūti saņemt aizsardzību un/vai palīdzību no valsts iestādēm. Komisija tiek aicināta paātrināt savas darbības saistībā ar Direktīvas 2006/114/EK un citu attiecīgo tiesību aktu pārskatīšanu un pilnveidošanu, lai iespējami drīzāk izbeigtu uzzīņu sabiedrību maldinošo praksi, galvenokārt īpaši izveidojot to maldinošo darbību sarakstu, ko veic uzzīņu sabiedrības.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo rezolūciju, kurā Komisija tiek aicināta paātrināt savas darbības saistībā ar direktīvas un citu attiecīgo tiesību aktu pārskatīšanu un pilnveidošanu, lai iespējami drīzāk izbeigtu uzņēmumu uzzīņu sabiedrību maldinošo praksi, galvenokārt, īpaši izveidojot to maldinošo darbību sarakstu, ko veic uzņēmumu datu direktoriņi.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *rakstiski*. – (CS) Lai gan ir iesniegts šis rezolūcijas priekšlikums saistībā ar jautājumu B7-0315/2011, uz kuru jāatbild mutiski, par uzzīņu sabiedrību maldinošo darbību, tajā ir aptvertas divas jomas, kam jāpievērš pastāvīga uzmanība. Pirmā joma ir ES struktūru un iestāžu atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem šajā aizsardzības pret maldinošu komercpraksi kontekstā; otrā joma ir konkurences aizsardzība, novēršot plaši izplatītu negodīgu konkurenci, kas ietver maldinošu un salīdzinošu reklāmu. Mums jāatbalsta gaidāmie Komisijas centieni, kura šajā rezolūcijā tiek mudināta ne tikai pārskatīt un uzlabot Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu, bet arī veikt korigējošus pasākumus attiecībā uz šīs direktīvas fragmentāro ieviešanu ES dalībvalstīs.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Maldinoša reklāma un negodīga tirdzniecības prakse kaitē iekšējam tirgum. Tāpēc mums ir jāpieņem normatīvie akti, lai aizsargātu patērētājus un uzņēmumus no šādas prakses.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – Parlaments ir saņēmis vairāk nekā 400 lūgumrakstu par plaši izplatīto maldinošas uzņēmējdarbības praksi, ko īsteno uzziņu sabiedrības, radot būtisku finansiālo ietekmi uz tūkstošiem lielākoties mazo uzņēmumu Eiropas Savienībā. Parlaments joprojām saņem lūgumrakstus un sūdzības par uzziņu sabiedrībām. Minētās darbības parasti ir saistītas ar uzņēmumu, kā arī speciālistu un bezpeļņas organizāciju pievilināšanu reģistrēšanai uzņēmumu datu direktoriņā bez maksas. Vēlāk parakstītāji atklāj, ka viņi ir parakstījuši līgumu par maksu. Uzziņu sabiedrības bieži vien ir dibinātas citā ES dalībvalstī, tāpēc cietušajiem ir grūti saņemt aizsardzību un/vai palīdzību no valsts iestādēm. Eiropas Parlaments mudina Komisiju paātrināt savas darbības saistībā ar Direktīvas 2006/114/EK un citu attiecīgo tiesību aktu pārskatīšanu un pilnveidošanu, lai iespējami drīzāk izbeigtu uzziņu sabiedrību maldinošo praksi, galvenokārt īpaši izveidojot to maldinošo darbību sarakstu, ko veic uzziņu sabiedrības. Es pilnīgi piekrītu un balsoju „par”.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Pēdējos gados diemžēl ir pieaugoša negodīgas uzņēmējdarbības prakses un maldinošas reklāmas tendence. Agrāk parasti šādu darbību mērķis bija patērētāji, bet tagad krāpnieciskā prakse tiek īstenota arī uzņēmējdarbības pasaulē. Problēma ir tā, ka šīs krāpnieciskās darbības parasti notiek pāri valstu robežām, tāpēc noziedzniekus ir grūtāk apcietināt un saukt pie atbildības. Daži no šiem uzņēmumiem nepārtraukti maina savu nosaukumu un pasta kastītes adresi, un arī tāpēc ir grūtāk apcietināt cilvēkus, kas vada šīs darbības. Tāpēc ir svarīgi novērst nepilnības šajā jomā, lai mēs varētu efektīvāk rīkoties pret krāpšanu. Taču pasākumiem vajadzētu būt vēršiem ne tikai uz uzņēmējdarbības pasauli un ne tikai, kā tas ir konkrētajā šeit aplūkotajā gadījumā, uz uzziņu sabiedrību maldinošo praksi. Apņēmīga rīcība jāvērs arī pret dažādajiem krāpšanas veidiem, kuru mērķis ir patērētāji. Es uzskatu, ka šī rezolūcija ir solis pareizajā virzienā, pēc kura būtu jāseko turpmākiem pasākumiem, tāpēc es balsoju par to.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, jo mums ir jāveicina godīga biznesa prakse un jāaptur maldinošas uzņēmējdarbības prakses izplatīšanās. Šajā saistībā ir jānosaka efektīvāki atbildības līdzekļi. Pašlaik lielākā daļa uzņēmumu, jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, šo maldinošo darbību rezultātā cieš ievērojamus finansiālos zaudējumus. Uzņēmumi saņem neprecīzus uzņēmējdarbības piedāvājumus un tiek pievilināti noslēgt nevēlamus līgumus par reklāmu ievietošanu uzņēmumu datu direktoriņos. Šajā gadījumā valsts iestādes nespēj nodrošināt pietiekamu aizsardzību vai kompensāciju, jo uzziņu sabiedrības bieži vien ir dibinātas citā dalībvalstī nekā attiecīgie uzņēmumi. Tas ļauj uzziņu sabiedrībām ļaunprātīgi izmantot pašreizējo situāciju, kurā tās nesaņem pretestību. Lai apturētu iespējami drīzāk apturētu šādas negodīgas darbības, Komisijai ir jāapkopo uzziņu sabiedrību maldinošo darbību melnais saraksts un jāpieņem attiecīgi tiesību akti, galveno uzmanību pievēršot direktīvas par maldinošu un salīdzinošu reklāmu noteikumiem un to īstenošanai. Es uzskatu, ka mums ir jārada pareizi nosacījumi sadarbībai starp dalībvalstu iestādēm, kas veicinātu spēkā esošo administratīvo vai juridisko pasākumu piemērošanu pāri robežām. Eiropas Savienībai ir jāīsteno šie pasākumi, lai iekšējais tirgus varētu normāli funkcionēt, lai patērētāji būtu aizsargāti un lai uzņēmēji varētu īstenot godīgu darījumu praksi.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu, jo tajā ir skaidri norādīta pašreizējā maldinošas uzņēmējdarbības prakses situācija, kas jau

šobrīd ir pretrunā ES tiesību aktiem, un arī tas, ka krāpšanas starptautiskais raksturs neļauj cietušajiem cīnīties pret krāpniekiem. Es uzskatu, ka neaizsargātie mazie uzņēmumi un speciālistiem ir jāaizsargā pret maldinošām uzziņu sabiedrībām un tādējādi EP un ES kopumā ir jāparāda, ka Eiropas tiesību akti ir tāpēc, lai ikviens tos ievērotu un cienītu. Tāpēc es pilnīgi atbalstu šo rezolūciju, kurā Komisija aicināta aktīvi pārbaudīt, kā dalībvalstis transponē, īsteno un valsts līmenī piemēro Direktīvu 2006/114/EK, un vajadzības gadījumā veikt korektīvu rīcību. Komisijai būtu arī jāpārbauda direktīvas un citu attiecīgo tiesību aktu pārskatīšana un pilnveidošana, lai izbeigtu uzziņu sabiedrību maldinošu praksi pēc iespējas ātrāk.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcijā par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību Komisija ir brīdināta par vajadzību pastiprināt savas darbības saistībā ar šīs direktīvas un citu attiecīgo tiesību aktu pārskatīšanu un uzlabošanu, lai iespējami drīzāk izbeigtu maldinošo praksi, ko īsteno uzziņu sabiedrības, proti, apkopojot īpašu to maldinošo darbību melno sarakstu, ko veic uzziņu sabiedrības.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Saskaņā ar referentu Parlaments ir saņēmis vairāk nekā 400 lūgumrakstu par maldinošu tirdzniecības praksi. Šāda prakse apdraud veselīgu iekšējā tirgus darbību, pirmkārt, tāpēc, ka patērētāju uzticība ir būtiska veselīgai ekonomikas darbībai un, vēl svarīgāk, tāpēc, ka attiecīgā prakse ir jāpadara nelikumīga. Šis jautājums ir tik svarīgs, ka Eiropas Savienība kā likumdošanas sargs jau ir iejaukusies. Tomēr, ņemot vērā šobrīd zināmos rezultātus, Komisija ir jānudina uzraudzīt Direktīvas 2006/114/EK īstenošanu un vienlaikus pārbaudīt tās darbības jomu ar mērķi to uzlabot.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – EP: 1. Pauž nožēlu, ka Direktīva 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu, kas attiecas uz uzņēmumu tiešiem savstarpējiem darījumiem, šķiet, nenodrošina pietiekami efektīvu aizsardzību, vai arī dalībvalstis minēto direktīvu piemēro neatbilstīgi; 2. Atgādina — lai gan Komisijai nav pilnvaru tieši piemērot šo direktīvu fiziskām personām vai uzņēmumiem, tai ir jānodrošina, lai šo direktīvu atbilstīgi īstenotu dalībvalstis; 3. Aicina Komisiju aktīvi pārbaudīt, kā dalībvalstis transponē, īsteno un valsts līmenī piemēro Direktīvu 2006/114/EK, un vajadzības gadījumā veikt korektīvu rīcību.

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju kā daļu no saprātīgas Eiropas 27 dalībvalstu politiku reakcijas uz šo krāpniecisko darbību. Pārāk ilgi uzņēmumus, jo īpaši manā reģionā Anglijas Dienvidaustrumos, ir apdraudējusi šī negodīgā prakse. Man vēlētāji ir teikuši, ka viņi ir tikuši aicināti reklamēt savu uzņēmumu bez maksas, tikai drīz pēc tam saņēmuši lielu rēķinu ar juridiskiem draudiem. Par šo praksi tiek ziņots no Spānijas, taču tas varēja notikt arī citviet. Vietējām varas iestādēm Spānijā būtu jādara daudz vairāk, lai arestētu šādus krāpniekus un sauktu pie atbildības tos, kas ir iesaistīti krāpnieciskās darbībās.

Rafał Trzaskowski (PPE), rakstiski. – (PL) To sūdzību skaits, ko Parlaments ir saņēmis par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību, kā arī apstākļi, ka tām bieži ir pārrobežu raksturs, skaidri parāda, ka ES noteikumi šajā jomā ir jāuzlabo.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu un aicinājumu uzlabot tiesisko situāciju jomā, uz kuru tas attiecas. Tomēr arī šajā laikā ir jāveic darbības, lai novērstu to, ka cietušo uzņēmumu skaits pieaug vēl vairāk. Ir vajadzīga stratēģiska informācijas kampaņa, lai liegtu šiem peļņas tīkotājiem iespēju izvērst savu

darbību. Ir svarīgi rūpīgi un uzmanīgi izpētīt piedāvājumus iekļaušanai direktorijās, jo īpaši tad, ja tiek apgalvots, ka tie ir bez maksas.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.55 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA : L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana

12. Debātes par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debātes)

12.1. Madagaskara

Priekšsēdētājs. - Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par Madagaskaru ⁽²⁾.

Charles Tannock, *autors.* – Priekšsēdētāja kungs! *Andry Rajoelina* nelikumīgo un neievēloto režīmu vada korupcija, un tas Madagaskarā pieļauj nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus, lai gan *A. Rajoelina* nāca pie varas, solot izbeigt korupciju un cilvēktiesību pārkāpumus, kas acīmredzami uzplauka iepriekšējā prezidenta *Marc Ravalomanana* laikā. Šo ironiju nevar aptvert ilgi cietušie Madagaskaras iedzīvotāji, no kuriem daudzi dzīvo galējā nabadzībā. ES tagad ir jāapsver būtiska mērķtiecīgu pasākumu pastiprināšana pret *A. Rajoelina* un viņa rokaspuišiem un sirdsdraugiem, un vajadzības gadījumā jāatsaucas uz Kotonū nolīguma nosacījumiem par pārvaldības neveiksmēm un jāizmanto vajadzīgās sankcijas.

Āfrikas Savienība (ĀS) varētu darīt daudz vairāk. Mēs no ĀS esam dzirdējuši daudz banalitāšu, bet līdz šim esam redzējuši maz konkrētu darbību. Šādai rīcībai būtu jāietver starpniecība attiecībā uz *A. Rajoelina* un *Ravalomanana* vienošanos, ļaujot bijušajam prezidentam atgriezties Madagaskarā bez jebkāda riska un aizspriedumiem. *A. Rajoelina* arī jāļauj savam sāncensim kandidēt prezidenta vēlēšanās, kas plānotas šā gada septembrī.

Skumji, ka stabilitātes un samierināšanās izredzes Madagaskarā nav labas. Es ceru, ka tuvāko mēnešu laikā jautājumi tiks atrisināti mierīgā ceļā.

Véronique De Keyser, *autors.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šī nav pirmā reize, kad mēs Parlamentā apspriežam drāmu Madagaskarā.

Kopš 2010. gada februāra rezolūcijas Madagaskaras iedzīvotājiem nekas nav mainījies, ja neņem vērā situācijas pasliktināšanos. Viņi ir manu bažu galvenās uzmanības lokā, jo viņi ir galveni upuri. Turklāt mēs tagad redzam, kā tiek izspēlēta šķietami nebeidzamā cīņa par varu.

Jau vairāk nekā pirms gada Eiropas Parlaments skaidri pauda savu atbalstu idejai par demokrātisku procesu, kas varētu novest pie vēlēšanām. Tas vēl nav noticis. *A. Rajoelina* joprojām ieņem savu amatu. Kā mēs atkārtojam šajā rezolūcijā, viņš nedrīkst kandidēt nākamajās vēlēšanās — tas ir skaidri jāpasaka.

(2) Sk. protokolu

Es vienkārši gribētu lūgt, lai pašreiz notiekošajās sarunās ar Dienvidāfrikas attīstības kopienu (SADC), kas joprojām vēl nav devušas pārliecinošu rezultātu, tiktu dota iespēja to izdarīt. Tāpēc es izvēlētos piemērotu toni saistībā ar šo situāciju, lai mēs atstātu iespēju sarunām, kurām būtu jānotiek nevilcinoties un kuras, es ceru, gūs panākumus.

Marie-Christine Vergiat, *autors.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Tikai vienu reizi, šodien, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa var tikai izteikt nožēlu par mūsu priekšā esošās rezolūcijas toni. Tas īpaši attiecas uz rezolūciju par Madagaskaru. Man jau 2010. gada februārī, kad tika pieņemta iepriekšējā steidzamā rezolūcija par šo valsti, bija iespēja paust nožēlu par šo un citām rezolūcijām.

Šajā valstī tāpat kā daudzās citās Āfrikas valstīs Eiropas Savienība apliecina savu politisko nevarību, un mēs nemainīsim šo situāciju, aicinot šai valstij piemērot bargākas ekonomiskās sankcijas. Vienīgie šīs situācijas upuri ir un joprojām būs Madagaskaras iedzīvotāji, kuriem tas nav vajadzīgs. Mēs labāk gribētu, lai Eiropas Parlaments būtu raidījis skaidru signālu par atbalstu Dienvidāfrikas attīstības kopienas (SADC) vidutājam, kurš gadu ir strādājis, tiecoties atrast visdraudzīgāko iespējamo risinājumu.

Mēs būtu gribējuši tādu vēsti, lai varētu apsveikt *Chissano* kungu par viņa vidutāja darbu, kas viņam ļāva SADC iepazīstināt ar ceļvedi Madagaskaras politiskās krīzes risinājumam. Sestdien Johannesburgā notiks jauna SADC sanāksme, kurā šā ceļveža ratificēšanai piedalīsies visu dažādo Madagaskaras politisko viedokļu pārstāvji.

Mēs vēlamies lūgt Madagaskaras iedzīvotājus atcerēties un atgādināt viņiem, ka tikai viņiem ir jālemj par savu valdību — bez starptautiska spiediena attiecībā uz to, kas valdīs šajā valstī. Eiropas Savienības uzdevums ir viņiem palīdzēt. Tāpēc mēs nevēlamies būt saistīti ar šo nepilnīgo rezolūciju, kura riskē pieliet eļļu ugunij, nevis atbalsta SADC centienus, un mēs atsakāmies atbalstīt bargāku ekonomisko sankciju piemērošanu.

Cristian Dan Preda, *autors.* – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Kā to jau norādīja iepriekšējie runātāji, es arī vēlos pateikt, ka kopš 2010. gada februāra, kad mēs apspriedām stāvokli Madagaskarā, mēs neesam redzējuši nekādu progresu. Varētu teikt, ka gada un pāris mēnešu laikā nav notikusi pāreja uz demokrātiju, bet gan uz vēl dziļāku krīzi. Dienvidāfrikas Attīstības kopienas sanāksme Gaboronē, protams, tika piedāvāta kā pēdējā iespēja. Diemžēl mēs visi redzējam, ka tā bija neveiksmīga. Es ceru, ka sanāksmē, kas notiks šajā nedēļas nogalē, sestdien, būs kāda pozitīva attīstība.

No otras pusēs, ir taisnība, ka Madagaskaras ekonomiskā un sociālā situācija ir ārkārtīgi briesmīga, jo Madagaskaras iedzīvotāju vairākuma rīcībā ir mazāk par USD 1 dienā. Kā viņi var izkļūt no šīs situācijas? Neitrāla, iekļaujoša un vienprātīga pārejas procesa rezultātā. Mēs neesam šeit, lai atbalstītu vienu vai otru pusi, bet gan lai atbalstītu šāda procesa ideju.

Izaskun Bilbao Barandica, *autors.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Pēc valsts apvērsuma *A. Rajoelina* kunga valdība ir pārvērtusi Madagaskaru par politiskās nestabilitātes centru. Tā ir valsts, kurā nav nošķirtas pilnvaras, plašsaziņas līdzekļus kontrolē valdība, tiek pārkāptas cilvēktiesības, un pašreizējie Madagaskaras drošības spēki veic pārkāpumus pret Madagaskaras iedzīvotājiem, kuri ir tie, kas ir tieši cietuši no politiskajām sekām. Šis nelikumīgais režīms rada milzīgas humanitāras problēmas ar resursiem bagātā valstī, jo trūkst pārtikas pamatproduktu un ūdens un nav pieejami higiēnas, veselības un izglītības pakalpojumi.

Eiropas Savienībai ir jāturpina sniegt humāno palīdzību iedzīvotājiem un jāpalīdz rast vienošanos starp pusēm, kas sekmētu neitrālu pagaidu valdību, kura būtu saskaņota un

iekļaujoša, lai atjaunotu konstitucionālo kārtību, un jāaicina rīkot brīvas un pārredzamas demokrātiskas vēlēšanas, kas ļaus brīvi piedalīties visām politiskajām kustībām un ļaus Madagaskaras iedzīvotājiem lemt par savu nākotni.

Nicole Kiil-Nielsen, *autore*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa vēlreiz pauž nožēlu par apstākļiem, kādos A. Rajoelina kungs nāca pie varas Madagaskarā. Valsts politiskā situācija, kas ir ļoti nestabila, ir ārkārtīgi uztraucoša. Ir bijuši daudzi cilvēktiesību pārkāpumi: vardarbība pret demonstrantiem, nelikumīga aizturēšana, patvaļīga apcietināšana, kā arī pārkāpumi pret žurnālistiem un politiskajiem pretiniekiem. Drošības spēki bauda pilnīgu nesodāmību.

Opozīcijas vadītāji ir apcietināti. Mēs pieprasām viņu atbrīvošanu. Turklāt nekontrolēta valsts dabas resursu pārvaldība rada draudus nākamo paaudžu attīstības perspektīvām un bruģē ceļu ekoloģiskajai katastrofai. Mēs nosodām minerālresursu nelikumīgu izmantošanu, kā arī cēlkoka, jo īpaši rožkoka, izlaupišanu.

Tiesiskuma atjaunošana Madagaskarā ir absolūta prioritāte, tāpēc ir vajadzīgas brīvas, pārredzamas un demokrātiskas vēlēšanas, ko atbalsta ar starptautisku palīdzību un, pirmkārt un galvenokārt, ko atbalsta Eiropas Savienība.

Filip Kaczmarek, *PPE grupas vārdā*. – (PL) Savā rezolūcijā mēs nosodām cilvēktiesību pārkāpumus un pārkāpumus, ko Madagaskaras drošības spēki veic pret saviem iedzīvotājiem, un aicinām izformēt politisko policiju, pilnīgi ievērot cilvēktiesības, kā arī civilās, politiskās, sociālās un ekonomiskās tiesības un atjaunot tiesiskumu. Mēs aicinām nekavējoties atbrīvot politieslodzītos un ļaut atgriezties politiskajiem trimdiniekiem. Atgriešanos pie konstitucionālās kārtības ir nosacījums, lai Madagaskarā atjaunotu normālu situāciju. Ir vajadzīgas brīvas, pārredzamas un godīgas vēlēšanas, kuras tiktu rīkotas starptautiskās sabiedrības pārraudzībā un atbilstu demokrātijas standartiem. Mūsu galvenā dilemma attiecas uz to, kā palielināt humāno palīdzību Madagaskaras iedzīvotājiem, jo mēs neatzīstam antikonstitucionālo režīmu. Es ceru, ka par spīti tam šāda palīdzība var būt efektīva.

Corina Crețu, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Ir pagājuši divi gadi, kopš Madagaskarā varu vardarbīgi ir sagrābis militārs režīms, kas absolūti nav pildījis savas saistības, lai nodrošinātu pāreju uz demokrātiju, politisko pluralismu un vārda brīvību.

Tas, ka Āfrikas Savienība ir pārtraukusi valsts līdzdalību, atzīstot politisko režīmu par nelikumīgu, kā arī SVF un Pasaules Bankas palīdzības pārtraukšana ir novedusi pie valdības starptautiskās izolācijas sabiedrības, kurai liegta ārvalstu palīdzība, problēmu padziļināšanās.

Tāpēc mūsu rezolūcijas priekšlikumā ir izklāstīti divi pasākumi: aicinājums Eiropas Savienībai un ANO Drošības padomei visās tās dalībvalstīs paplašināt vīzas aizliegumu, ko noteikusi Āfrikas Savienība, un arī palielināt humāno palīdzību Madagaskaras civiliedzīvotājiem.

Politiski ES būtu stingrāk jāuzstāj, lai politiskās partijas Madagaskarā stāvētu pāri to acīmredzamajiem konfliktiem un vienotos par Dienvidāfrikas Attīstības kopienas piedāvāto ceļvedi krīzes pārvarēšanai.

Šajā saistībā svarīgs ir bijušā prezidenta *Marc Ravalomanana* lēmums atgriezties savā valstī, ņemot vērā, ka pašreizējie vadītāji viņu spiež izvēlēties starp trimdu un piespiedu darbu iztikai.

Kristiina Ojuland, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Militārajam apvērsumam Madagaskarā ir sekojuši nemitīgi cilvēktiesību un pilsonisko brīvību pārkāpumi. Mēs bijām liecinieki tam, kā izpildvara, likumdošana un tiesu vara kopā ar plašsaziņas līdzekļiem tika koncentrēta *Andry Rajoelina* rokās, kurš pats lepojas ar Augstās pagaidu iestādes priekšsēdētāja titulu.

Esmu gandarīta, ka ES un tās dalībvalstis nav atzinušas šo nelegitīmo valdību. Mēs nekad nedrīkstam leģitimizēt autoritāru valdnieku, iesaistoties oficiālās attiecībās, pat ja agrāk mēs to esam darījuši. Tāpēc es atzinīgi vērtēju režīmam līdz šim piemērotās sankcijas un mudinu starptautisko sabiedrību tās pagarināt, lai gāztu *A. Rajoelina* valdību un nodrošinātu patiesu un noteiktu pāreju uz demokrātiju.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Valsts apvērsumam, kas notika 2009. gada martā, sekoja vardarbība, cilvēktiesību pārkāpumi, tostarp izlases veida opozīcijas līderu aresti, un iekšēja nedrošība. Šīs lietas ir jāizmeklē un vainīgie ir jā sodā. Režīms boikotē starptautiskos un reģionālos centienus atjaunot mieru un organizēt brīvas vēlēšanas likumīgai, demokrātiskai valdībai. Tomēr nedrīkst pārtraukt centienus rast risinājumus. Turklāt steidzami ir jāizformē politiskā policija un jāpārtrauc valdības drošības spēku veiktie pārkāpumi pret iedzīvotājiem. Ir būtiski iespējami drīzāk rīkot brīvas, demokrātiskas vēlēšanas, lai izveidotu likumīgu konstitucionālu kārtību un varētu sākties valsts atjaunošana. Tāpēc es aicinu Komisiju un Padomi turpināt savus centienus un pastiprināt tos, lai nodrošinātu risinājumus un vīdi brīvu vēlēšanu organizēšanai un cilvēktiesību aizsardzībai Madagaskarā.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Pasaules ceturtās lielākās salas iedzīvotāji kopš 2009. gada militārā apvērsuma cieš. Madagaskarā pie varas ir nelikumīga valdība, kuras iedzīvotāji nav to ievēlējuši. Pat tās dabas bagātības un atjaunojamie dabas resursi nav veicinājuši labklājību. Madagaskarieši savā salā dzīvo netīrībā un nabadzībā.

Atkārtoti cilvēktiesību pārkāpumi, politiķu, ticīgo un pilsoniskās sabiedrības vajāšana, bieži patvaļīgi aresti, baznīcu izlaupīšana un preses iebiedēšana šajā valstī ir ikdienišķa parādība. Sarakstu varētu turpināt, iekļaujot plašsaziņas līdzekļu cenzūru, sabiedrības turēšanu nabadzībā, nelikumīgus arestus, cilvēku pazušānu un spīdzināšanu.

Turklāt bez cilvēku ciešanām apdraudēta ir arī Madagaskaras bioloģiskā daudzveidība. Salas flora un fauna ir attīstījusies izolēti, un pasaules kontekstā tā ir neaizvietoājama un unikāla.

Sabiedrībai ir jāvar pašai lemt par savu nākotni, un Eiropas Savienībai ir jāsniedz Madagaskaras iedzīvotājiem atbalsts visos iespējamajos veidos.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Situācija Madagaskarā ir klasiskā situācija, kad jaunais nav labāks par veco. Šis nelikumīgais režīms ar militāru varu nāca pie varas 2009. gadā, un lietas nav uzlabojušās pat par gramu. Tādējādi visi vecie sliktie ieradumi ir saglabājušies: izplatīta ir nelikumīga nogalināšana, ieslodzīto garīga un fiziska spīdzināšana, pārblīvība un pirmstiesas ieslodzījums, un, protams, vispārēja nabadzība ar minimālo algu USD 35 mēnesī.

Risinājums ir acīmredzams. Ir vajadzīgs demokrātisks režīms, un mums Eiropas Savienībā ir jādara viss, lai to izveidotu, jo bez tā progress nav iespējams. Ja mēs spēsim panākt brīvas vēlēšanas un jaunu valdību, tad Eiropas Savienība kopā ar citām starptautiskām struktūrām, jo īpaši Āfrikas Savienību, varēs palīdzēt attīstīties šai valstij ceļā uz demokrātiju un ceļā uz ekonomikas atveseļošanu.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Kopš varas nodošanas 2009. gada martā Madagaskaras politiskā situācija joprojām ir nestabila un nepārtraukti rodas jauni nemieri. A. Rajoelina administrācija pārkāpj cilvēktiesības un apspiež savus iedzīvotājus.

Āfrikas Karību Klusā okeāna valstu un Eiropas Savienības (ACP-ES) pārstāvju grupa 2011. gadā maijā uzskatīja, ka Madagaskarai ir vajadzīga dzīvotspējīga pagaidu administrācija un tā ir vajadzīga drīz. Pašlaik tiek veikts mēģinājums atrisināt šo krīzi, un Dienvidāfrikas Attīstības kopiena (SADC) ir uzaicinājusi 11 Madagaskaras politiskās partijas uz augstākā līmeņa sanākumi Botsvānā. Trīs no galvenajām opozīcijas partijām tomēr ir noraidījušas šo plānu, jo tas ļautu A. Rajoelina saglabāt varu līdz nākamajām vēlēšanām. Līdz šim A. Rajoelina ir noraidījis visus iespējamās vienošanās mēģinājumus. Kāpēc tad viņam būtu jāuzticas šoreiz? Tieši tāpēc ES un starptautiskajai sabiedrībai ir jāiejaucas šajā situācijā un ir jāizbeidz šīs nelikumīgās valdības pastāvēšana, ko vada A. Rajoelina.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Pašreizējās politiskās krīzes Madagaskarā iemesls bija militārs apvērsums, kas piespieda demokrātiski ievēlēto Madagaskaras prezidentu *Marc Ravalomanana* pirms diviem gadiem atkāpties no amata un doties trimdā. Starptautiskā sabiedrība, tostarp Eiropas Savienība, kas nekavējoties pārtrauca attīstības palīdzību, nosodīja militāro varas sagrābšanu. Turklāt tika apturēta Madagaskaras dalība Dienvidāfrikas Attīstības kopienā un Āfrikas Savienībā, kas veicināja salas lielāku izolāciju. Politiskā krīze Madagaskarā tikai tuvojas kritiskajam punktam, kurā pastāv iespēja, ka starp politikajiem vadītājiem pašlaik notiekošās sarunas izbeigs šo krīzi. Šī ir lieliska iespēja atjaunot konstitucionālo kārtību un aicināt rīkot jaunas vēlēšanas. Sarunām ir arī būtiska nozīme, lai atjaunotu līdzekļu piešķiršanu valstij, kura apturētajā ES attīstības atbalstā saņēma vairāk nekā EUR 600 miljonu. Es ceru, ka konfliktējošajām pusēm tagad izdosies ieviest ceļvedi, kas sekmēs pagaidu valdības izveidi, līdz tiks sasauktas jaunas un — es ticu — godīgas vēlēšanas.

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos paust nožēlu par kavēšanos nodrošināt šīs pēcpusdienas rezolūcijas tulkojumu portugāļu valodā. Daži eksemplāri, man runājot, vēl nav pieejami, tāpēc es vēlos izteikt stingru protestu.

Attiecībā uz situāciju Madagaskarā Eiropas Savienība var atbalstīt izlīguma procesu, taču tai tas jādara, neiejaucoties lietās, kuras var izlemt tikai Madagaskaras iedzīvotāji. Pats galvenais, Eiropas Savienībai ir jāatturas no nostājas ieņemšanas konfliktā. Visiem mūsu centieniem jābūt vēršoties Madagaskaras iedzīvotāju interesēs, nevis vienas no konfliktējošo pušu interesēs.

Ir svarīgi novērtēt Dienvidāfrikas Attīstības kopienas centienus un tos ievērot, lai atrisinātu konfliktu un valsts krīzei rastu politisku risinājumu. No savas puses mēs vēlamies atkārtoti apliecināt, ka jāievēro Madagaskaras iedzīvotāju spēja pašiem izvēlēties un noteikt savu nākotni.

Elena Băsescu (PPE). - (RO) Priekšsēdētāja kungs! Pašreizējā politiskā krīze Madagaskarā apdraud demokrātiju un stabilitāti reģionā. Demokrātiski ievēlēta prezidenta atcelšana no varas ir izraisījusi vardarbības klimatu un nedrošību. Es gribētu atgādināt, ka starptautiskie palīdzības sniedzēji ir pārtraukuši finansiālo atbalstu salas iedzīvotājiem. Tas nozīmē, ka Madagaskara tagad piedzīvo 80 % nabadzības līmeni. Šo pašu iemeslu dēļ ASV ir pārtraukušas piemērot nodokļu atvieglojumus tekstilpreču importam. Tā rezultātā ir izzudis viens no galvenajiem nacionālo ienākumu avotiem. Es atzinīgi vērtēju Dienvidāfrikas Attīstības kopienas centienus izbeigt šo krīzi un atjaunot demokrātiju valstī. Manuprāt, lai

mazinātu saspilējumu un panāktu politisku kompromisu, ir jāiesaista reģionālās organizācijas.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Politiskā krīze Madagaskarā ir novedusi pie šīs valsts izolācijas starptautiskā mērogā. Īstenojot Kotonū nolīguma nosacījumus, tāpat kā SVF un Pasaules Banka arī Eiropas Savienība ir apturējusi finanšu palīdzību Madagaskarai. Es atbalstu Eiropas Savienības īstenotos pasākumus situācijā, kurā pāreju uz demokrātisku sistēmu nemitīgi apdraud nelikumīgais un turklāt nekonstitucionālais veids, kā A. Rajoelina sagrāba varu.

No otras puses, lēmums piemērot sankcijas vienmēr ir grūts, jo tas neizbēgami izraisa humānas, ekonomiskas un sociālās sekas. Mums jādomā par Madagaskaras iedzīvotājiem, kuriem vajadzīgs mūsu atbalsts. Šis atbalsts jāsniedz ne tikai, aicinot rīkot brīvas, plurālistiskas vēlēšanas atjaunot demokrātisko kārtību, bet arī praktiski, nodrošinot reālu humanitāru atbalstu.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Tikai 2003. gada jūlijā Madagaskara sāka aktīvi piedalīties Āfrikas Savienības dzīvē, jo līdz 20. gs. 90. gadu beigām politiskās un ekonomiskās saites to vienoja pārsvarā ar tām sociālistiskajām valstīm, kuras nebija savienības locekles.

Militārais apvērsums 2009. gada martā tomēr panāca to, ka bijušais galvaspilsētas mērs ieņēma vietu prezidenta pilī, kuru jau bija okupējusi armija, kas viņu atbalstīja. Pēc 19 mēnešu valsts institucionālās krīzes tieši tajā pašā dienā, kad gandrīz 8 miljoni Madagaskaras iedzīvotāju tika aicināti balsot par konstitūcijas reformēšanu — 2010. gada novembrī —, zuda visas cerības uz patiesas demokrātijas izveidi šajā bijušajā Eiropas kolonijā. Šodien Madagaskarā ir pārejas valdība, kura tomēr nesola neko labu ne ekonomikas ziņā, ņemot vērā, ka iedzīvotāju rīcībā ir mazāk par vienu dolāru dienā, ne arī humanitārā ziņā.

Tā kā līdz šim ne Eiropas Savienībai, ne Āfrikas Savienībai nav izdevies panākt jebkādu kompromisu ar Madagaskaras valdību, tika veikti konkrēti pasākumi, tostarp Starptautiskā Valūtas Fonda un Pasaules Bankas atbalsta apturēšana, kā arī mūsu atturēšanās atzīt pārejas valdību. Mēs nosodām apvērsumu un uzsveram vajadzību pēc brīvām un pārredzamām vēlēšanām, ko pārraudzītu starptautiskā sabiedrība.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). - Priekšsēdētāja kungs! Man pret jums ir liela cieņa, taču ātrums, kādā runātājs izvēlas runāt, ir atkarīgs no viņa, un tai noteikti vajadzētu būt runātāja izvēlei. Parlamenta runātājiem nevajadzētu būt pakļautiem riskam, ka viņu runas bojās pārtraukumi priekšsēdētāja tulku dēļ. Vai es varētu jums to norādīt?

(Pretrunīgas reakcijas)

Priekšsēdētājs. - Lord *Dartmouth*, es lielā mērā piekrītu jūsu uzskatiem, tomēr mēs arī saņemam norādījumus no mūsu tulkkiem, ka viņi netiek līdz runātāja tempam. Protams, kad es pārtraucu runātāju, es viņam dodu papildu laiku, lai visi būtu apmierināti — runātājs ir apmierināts, jūs esat apmierināti, ka jums tiek tulkots, un, protams, arī mūsu tulki ir apmierināti. Tas ir tā darba mērķis, ko mēs šeit darām.

(Aplausi)

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Kopš marta militārā apvērsuma politiskā nestabilitāte un humanitārās situācijas pasliktināšanās ir kļuvušas par aizvien acīmredzamākām madagaskariešu ikdienas dzīves iezīmēm. Politiskās krīzes dēļ viņiem

radušās vēl lielākas grūtības attiecībā uz piekļuvi pārtikas pamatproduktiem, ūdenim, higiēnas un veselības pakalpojumiem.

Pašlaik pie varas esošā valdība ir nelegāli monopolizējusi izpildu, likumdošanas un tiesu varu un pārņēmusi kontroli pār plašsaziņas līdzekļiem. Valsts drošības dienesti ir vainīgi pārkāpumos pret iedzīvotājiem. Daudzi aktīvisti ir apcietināti politisku iemeslu dēļ, un bijušie vadošie politiķi ir aizbēguši no valsts.

Ir jāpāātrina notiekošās sarunas un jārod veids, kā atjaunot konstitucionālo kārtību. Jāveic objektīva cilvēktiesību pārkāpumu izmeklēšana. ES būtu jāpalielina humānā palīdzība Madagaskarai un jāturpina piemērot mērķtiecīgas sankcijas, līdz tiks rasts risinājums politiskajai krīzei.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Komisija un baronese Ashton, augstā pārstāve, ir dziļi nobažījušies par situāciju Madagaskarā, un mēs esam apsolījuši sniegt pastāvīgu atbalstu šīs skaistās valsts iedzīvotājiem.

Mēs apzināmies, cik svarīga nozīme ir tam, lai tiktu pārvarēta pašreizējā politiskā krīze un tās ekonomiskās un sociālās sekas attiecībā uz Madagaskaras iedzīvotājiem, kuri ik dienas izjūt aizvien lielāku tās radīto slogu.

Tāpat kā jūs, Parlamenta deputāti, arī mēs uzmanīgi sekojam notikumiem un izmantojam visus mūsu rīcībā esošos diplomātiskos līdzekļus, lai izbeigtu šo krīzi.

Pēdējos divos gados ir notikuši daudzi soļi atpakaļ, un progresu valstī ir bloķēts. Tagad es ticu, ka mēs esam nonākuši pagrieziena punktā. Pirms divām dienām, 7. jūnijā, Gaboronē sākās sarunas starp Dienvidāfrikas attīstības kopienu (SADC) un dažādiem valsts dalībniekiem, lai rastu tādu risinājumu krīzei, kas būtu pamatots uz neitralitāti un vienprātību, iekļaujot visas attiecīgās grupas, un ko atbalstītu gan starptautiskā sabiedrība, gan plašs Madagaskaras iedzīvotāju vairākums.

Mēs ceram uz sarunu panākumiem, paļaujamies uz tiem un strādājam pie sarunu panākumu nodrošināšanas, lai Āfrikas Savienība un starptautiskā sabiedrība, tostarp ES, varētu palīdzēt Madagaskarai atgriezties pie konstitucionālā tiesiskuma.

Mēs esam pret visiem mēģinājumiem panākt pāreju uz vienusēju, *de facto* valdību. Tāpēc Eiropas Padome pagājušajā nedēļā nolēma par sešiem mēnešiem pagarināt pasākumus, kas noteikti saskaņā ar Kotonū Nolīguma 96. pantu. Tas neietekmē humāno palīdzību vai pasākumus nabadzības apkarošanai, ja vien tie ir saderīgi ar šā panta noteikumiem.

Mēs joprojām esam gatavi sniegt politisku un finansiālu atbalstu šim pārejas procesam ar nosacījumu, ka tas ir vienprātīgs. Tā pamatā jābūt ceļvedim, par ko vienojušies vietējie dalībnieki un ko apstiprinājusi SADC, Āfrikas Savienība un starptautiskā sabiedrība. Ņemot to vērā, pēc diviem grūtiem un sarežģītiem gadiem es ceru uz pozitīvu attīstību. Liels paldies!

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks pēc īsa brīža.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Tadeusz Zwiefka (PPE), *rakstiski.* – (PL) Jau vairākus mēnešus visa Eiropa raugās uz situāciju Ziemeļāfrikas valstīs, ar neslēptu uztraukumu vērojot notikumus, kas norisinās

mūsu tiešā tuvumā. Šodien mēs atgriežamies pie jautājuma par citu Āfrikas valsti, kas šobrīd jau ilgu laiku ir ieslīgusi haosā un politiskā aizmirstībā.

Madagaskara ir kļuvusi par beztiesisku valsti, kurā nelegitīms režīms ļauj valsti izlaupīt un valdīt tajā haosam. Režīma represijas un tās pilsoņu tiesību ignorēšana var tikai pasliktināt situāciju un diemžēl var novest pie asinsizliešanas. Tāpēc, lai gan aicinājums atjaunot konstitucionālu kārtību un sarīkot atklātas un brīvas vēlēšanas starptautiskās sabiedrības pārraudzībā var šķist nekas vairāk kā demagoģija, patiesībā tas ir vienīgais veids, kā situāciju Madagaskarā atgriezt normālā stāvoklī. Mums ir arī jāatceras, ka, lai gan sankcijas var izrādīties veiksmīgas, tām būtu jāiet roku rokā ar īpašu priekšlikumu par risinājumu politiskajai krīzei, un iemesls tam ir šāds: jo ilgāk turpināsies pašreizējā situācija, jo grūtāk nākotnē būs nodrošināt tiesiskumu Madagaskarā.

12.2. Gvantanamo — lēmums par gaidāmo nāves soda izpildi

Priekšsēdētājs. - Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Gvantanamo — lēmumu par gaidāmo nāves soda izpildi ⁽³⁾.

Charles Tannock, *autors.* – Priekšsēdētāja kungs! ECR grupa uzskata, ka nāves sods ir katra EP deputāta personīgās sirdsapziņas jautājums un, lai gan mēs atzīstam ES kopējo nostāju pret nāvesoda izpildi visos apstākļos, fakts ir tāds, ka daudzi miljoni Eiropas iedzīvotāju, mūsu vēlētāji, vēl joprojām atbalsta nāves sodu.

Turklāt šī rezolūcija attiecas uz iespējamo nāves sodu, ko piemēro dažiem visbīstamākajiem teroristiem pasaulē, kurus neuztrauca sazvērestība noslepkavot tūkstošiem nevainīgu cilvēku. Patiesi, lasot šo rezolūciju, es domāju par saviem vēlētājiem, kurus Londonā pirms sešiem gadiem nežēlīgi uzspriecināja *al-Qaeda* iedvesmotie teroristi. Cīņa pret globālo islāma terorismu ir asimetrisks karš ar neparedzamu iznākumu un bezprecedenta sekas, un tagad starptautiski ir vajadzīga jauna jurisprudence šīs problēmas risināšanai.

Ieslodzījuma noņemšana Gvantanamo līcī atspoguļo šo traģisko situāciju. Tā arī atspoguļo to, ka pašlaik ASV ir uzņēmušās neproporcionālu sloga daļu globālajā karā pret terorismu. Protams, visas šādas prāvas ASV iestādēm — kura galu galā ir valsts, kas ir demokrātija un atbalsta mūsu kopējās vērtības, — tomēr ir jāveic taisnīgi ar visiem pienācīga procesa tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, un ideālajā gadījumā tas ir jādara civilajām tiesām.

Ana Gomes, *autore.* – Priekšsēdētāja kungs! Eiropa ir pret nāves sodu. Tas būtu jāatceļ, un ES, jo īpaši augstajai pārstāvei un nākamajai Polijas prezidentūrai, un visām dalībvalstīm ir stingri jāpieprasa, lai ASV nepieļauj nāves sodu kā iespēju pirmajā militārajā tiesas sēdē Gvantanamo ieslodzītajam. Saūda Arābijas pilsoņa *Abd al-Rahim al-Nashiri* lietai ir jānosaka standarts.

Piespriet viņam nāves sodu būtu ne tikai apkaunojums ASV cilvēktiesību situācijai, bet tas arī varētu būt pilnīgi neefektīvi cīņā pret terorismu. Prezidents *Obama* ir apņēmis izbeigt prezidenta *Bush* nežēlīgo mantojumu, ko iezīmēja starptautisko tiesību pārkāpšana nacionālās drošības vārdā. Prezidentam *Obama* vēl ir jāizpilda savs solījums un jāslēdz Gvantanamo — šajā jomā ES dalībvalstis varētu un tām vajadzētu viņam palīdzēt vairāk. Bet arī Kongresam būtu viņam jāpalīdz un jāspiež viņš mainīt šo lēmumu atjaunot militāro komisiju sistēmu, jo tā negarantē taisnīgu tiesu, un tai būtu arī jāmaina lēmums paturēt beztermiņa apcietinājumā ieslodzītos, pret kuriem nav izvirzītas apsūdzības.

(3) Sk. protokolu

ES ir ļoti skaidri jāpauž sava nostāja šajā jautājumā: viņi ir jātiesā vai viņi ir jāatbrīvo. *Abd al-Rahim al-Nashiri* kungs atrodas ASV uzraudzībā jau gandrīz deviņus gadus, un viņš apgalvo, ka CIP viņu ir slepeni turējis slepenā ieslodzījuma centrā Polijā. Tāpēc nākamajai ES Polijas prezidentūrai ir īpaša atbildība panākt taisnīgumu attiecībā uz cilvēku, kas pārcietis spīdzināšanu, nelikumīgu aizturēšanu un tagad saskaras ar negodīgu tiesas procesu militārajā tribunālā. Ir pienācis laiks izlabot šo situāciju gan Amerikas Savienotajās Valstīs, gan Eiropā.

(Runātāja piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos uzdot jautājumu: kur *Gomes* kundze ieguva šo informāciju par slepeniem aizturēšanas centriem Polijā? Polijā notiek izmeklēšana saistībā ar šo lietu, un līdz šim nav nekādu pierādījumu tam, ka šādi centri būtu pastāvējuši. Iespējams, tie ir pastāvējuši, taču pierādījumu tam nav. Tāpēc es esmu ieinteresēts attiecībā uz šo informācijas avotu.

Ana Gomes, *autore.* – Priekšsēdētāja kungs! Šis Parlaments veica izmeklēšanu par tā saukto pārsūtīšanas programmu un devās uz Poliju un divām citām valstīm, ieskaitot Rumāniju, par kurām bija saņemtas sūdzības par slepenajiem cietumiem. Mēs tagad zinām, ka kaut kas tika atrasts Lietuvā, un šajā valstī ir izveidota parlamentārā izmeklēšana.

Mēs gaidām, ka nākamā Polijas prezidentūra veiks pienācīgu izmeklēšanu, lai noskaidrotu patiesību attiecībā uz šīm nopietnajām apsūdzībām.

Marie-Christine Vergiat, *autore.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa pieņēma lēmumu nesastīt sevi ar šo rezolūciju par Gvantanamo. Mums nav nožēlas par tās būtību; drīzāk mēs to uzskatām par diezgan vāju. No savas puses es nožēloju to, kā mēs strādājam, sagatavojot šo rezolūciju.

Cik piesardzīgi mēs esam bijuši, runājot par to cilvēktiesību pārkāpumu nosodīšanu, ko izdarījusi valsts, kura pretendē būt lielākā demokrātija pasaulē un kura joprojām piespiež nāves sodus, un kurā Gvantanamo ilustrē pasaulei cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktu pārkāpumus, kas tiek izdarīti terorisma apkarošanas vārdā.

Vīrieši gandrīz desmit gadus ir turēti ieslodzījumā šajā Kubas teritorijas daļā tikai tāpēc, lai apietu ASV jurisdikciju un par spīti tam, ka pret dažiem no viņiem trūkst pierādījumu. Attiecībā uz šiem vīriešiem tā ir patvaļīga aizturēšanas lieta. Vēl ļaunāk, daži no viņiem ir tikuši spīdzināti, tostarp Eiropas teritorijā: Rumānijā, Lietuvā un Polijā. Tomēr par to nedrīkst runāt. Mēs varam lasīt lekcijas visai pasaulei par cilvēktiesībām, taču mēs neesam spējīgi tās īstenot paši savā teritorijā.

Mēs pat nedrīkstam par to runāt šodien, šajā rezolūcijā! Es to no sirds nožēloju un nedomāju, ka šādi mēs veicināsim cilvēktiesību ievērošanu pasaulē.

Jā, ir svarīgi novērst nāves sodu piemērošanu *Abd al-Rahim al-Nashiri* kungam un daudziem citiem, taču mēs būtu varējuši stingrāk nosodīt situāciju ASV šajā ziņā, vienlaikus paužot nožēlu, ka prezidents *Obama* vismaz daļēji ir mainījis attieksmi jo īpaši pret militārajiem tribunāliem.

(Runātāja piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Cristian Dan Preda, *autors.* – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Man ir jautājums *Vergiat* kundzei un man žēl, ka es nevaru to uzdot arī *Gomes* kundzei. Atsaucoties uz šīm apsūdzībām pret Rumāniju, tāpat kā *Gomes* kundze atsaucas uz apsūdzībām pret Poliju, vai *Vergiat* kundze

uzskata, ka tās palīdz *al-Nashiri* lietā? Kādā veidā atsaukšanās uz šīm apsūdzībām mums palīdz rast līdzekļus, ar kuriem mēs varam novērst nāves sodu? Vai arī mūsu rezolūcija neattiecas uz nāves sodu, bet kaut kādā veidā attiecas uz šīm apsūdzībām?

Marie-Christine Vergiat, *autore*. – (FR) *Preda* kungs, mēs bijām kopā tajā pašā sesijā, bet mums ir atšķirīgas koncepcijas par šīm ceturtdienas pēcpusdienu sesijām. Es esmu pret dubultstandartiem, ko piemēro cilvēktiesībām. Dažās valstīs mēs tās pārspilējam, mēs nākam klajā ar plašiem paziņojumiem, bet citās valstīs mēs diezgan patvaļīgi ņemam vērā tikai konkrētas situācijas. No šā viedokļa raugoties, sesija, kas notika, lai sagatavotu šo rezolūciju, bija farss, tāpēc es no tās aizgāju.

(Runātāja piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pajautāt *Vergiat* kundzei, vai tā ir taisnība, ka viņas naids patiesībā ir vērstis pret Amerikas Savienotajām Valstīm tās karā pret terorismu, nevis jautājumā par nāves sodu? Es nekad neesmu dzirdējis, ka viņas grupa nosodītu nāves soda izpildi cilvēkiem tādās vietās kā Kuba vai pat Ķīna, kur tā diemžēl ir parasta parādība.

Marie-Christine Vergiat, *autore*. – (FR) *Tannock* kungs, vēlos jums atgādināt manus paziņojumus par Kubu. Es teicu, ka es nosodu cilvēktiesību pārkāpumus visā pasaulē, Kubā tāpat kā citviet.

Man nav vajadzīgas nekādas jūsu pamācības šajā saistībā. Es neaizstāvu kristiešus pret musulmaņiem. Es aizstāvu visus cilvēkus, kas dzīvo uz šīs planētas, lai viņi varētu dzīvot brīvi un vienlīdzīgi — viņi visi!

Cristian Dan Preda, *autors*. – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu ierosināt koncentrēties tieši uz *al-Nashiri* lietu. Pastāv iespēja, ka militārās komisijas tiesas prāvā *Abd al-Rahim al-Nashiri* piespriedīs nāves sodu. Es vēlos jums atgādināt, tāpat kā to darīja arī *Tannock* kungs, ka *al-Nashiri* ir apsūdzēts ļoti smagos noziegumos, tostarp par iesaistīšanos uzbrukumos ASV gaisa pārvadātājam un tankkuģim *MV Limburg*. Tā kā mēs principiāli iebilstam pret nāves sodu, mums ir jāprasa, lai ASV iestādes nepiemērotu nāves sodu.

No otras puses, es gribētu teikt, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa ir uzskatījusi un uzskata spēcīgas transatlantiskās attiecības par prioritāti tādā ziņā, ka to pamatā ir pārlicība, ka pastāv daudzas kopējas vērtības, arī cilvēktiesību ievērošana. Mēs visi esam vienoti šajā sēžu zālē, pilnīgi noraidot terorisma aktus un paužot savu atbalstu šo uzbrukumu upuriem. Tomēr man žēl, ka demokrātija, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis, un diktatūras, ko aizstāv *Vergiat* kundze, tieši vai netieši tiek sagrupētas kopā.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Ana Gomes, *autore*. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pajautāt *Preda* kungam, kas viņam ir sakāms attiecībā uz to, ka šajā Parlamentā šorīt daudzi kolēģi, arī es, dzirdējam Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisāru *Thomas Hammarberg* atbildē uz jautājumu par šo tematu skaidri norādām, ka viņš patiešām ir guvis apstiprinājumus nopietnajām aizdomām par slepenajiem aizturēšanas centriem Polijā, Lietuvā un Rumānijā un ka viņš gaida, lai izmeklēšana tiktu turpināta.

Vēlos pateikt, ka man nav nekāda naidīguma pret ASV. Es tikai apbrīnoju ASV, kas aizstāv tiesiskumu un cilvēktiesības, un ASV, kas nošķir sevi no teroristiem, kuru mērķis patiesībā ir mazināt tiesiskumu un pārkāpt demokrātiju un cilvēktiesības.

Cristian Dan Preda, *autors*. – (RO) Es vēlos izmantot izdevību un pateikt, ka man ļoti žēl, ka visā šajā diskusijā jūs nekad neesat ticējuši Rumānijas varas iestāžu nostājai. Man ir jums jāatgādina, ka Rumānija ir Eiropas Savienības dalībvalsts, un es uzskatu, ka mēs varam uzticēties vismaz saviem partneriem. Faktiski es gribu jums atgādināt, ka Rumānijas varas iestādes vienmēr ir sniegušas visu informāciju, kas bijusi vajadzīga šajās starptautiskajās izmeklēšanās. Visiem izmeklētājiem tika nodrošināta piekļuve lidostām Otopeni, Bukarestē un Konstancā, kā arī bāzei Torehonas satelītcentrā. Jautājumi vienmēr ir risināti sadarbības gaisotnē, un nav ticamu apstiprinājumu šīm darbībām. Es patiešām nesaprotu, kāpēc šajā spēlē, kurā visu laiku jāatspēko vieni un tieši pārmetumi, jūs nekad neesat ticējuši partnervalsts iestādēm. *Gomes* kundze, Rumānija ir Eiropas Savienības daļa, un to nedrīkst jaukt ar valstīm, kuras mēs apspriežam šajā sēžu zālē katru ceturtdienu.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Marie-Christine Vergiat, *autore*. – (FR) Es pamanīju, ka *Preda* kungs ir tālu aizvirzījies prom no situācijas, ko mēs apspriedām, lai palīdzētu Rumānijai, taču tas nav tas, ko es gribēju teikt.

Man žēl, ka viņš pret mani vērš izteikumus, kurus es uzskatu par apvainojumiem. Atvainojiet, *Preda* kungs, bet es nekad neesmu aizstāvējusi šeit šajā sēžu zālē vai arī jebkurā citā manas dzīves laikā nevienu diktatūru visā pasaulē. Es vienmēr esmu nosodījusi visus cilvēktiesību pārkāpumus, lai kur arī tie būtu izdarīti.

Tāpēc es laipni lūdzu viņu atsaukt komentārus, ko viņš izteica par mani, un jau iepriekš viņam pateicos.

Cristian Dan Preda, *autors*. – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Es sapratu, ka tiek uzdots jautājums, taču uzdotais jautājums nebija uzdots man. Es vēlos pateikt, ka es joprojām uzskatu, ka ir nepareizi, ka mēs bāžam vienā maisā, uz vienādiem pamatiem tādas demokrātijas kā, piemēram, ASV vai ES dalībvalstis, un tās valstis un sabiedrības, kurās varu īsteno autoritārs un totalitārs režīms, bet parastie iedzīvotāji piedzīvo pārmērīgus pārkāpumus. Tas ir tas, ko es gribēju pateikt. Ja *Vergiat* kundzi tas aizvainoja, es ļoti atvainojos.

Renate Weber, *autore*. – Priekšsēdētāja kungs! Es nezinu, vai mēs gatavojamies balsot par rezolūciju, bet galu galā mums tas būs jādara pēc šīm debatēm. Es domāju, ka šis jautājums ir labs piemērs tam, ko nozīmē būt saskaņā ar mūsu pašu principiem un vērtībām, jo šis Parlaments vairākkārt ir izteicies pret nāves sodu, lai kur tas arī notiktu. Tas ir arī runājis par to, ko nozīmē pienācīgs tiesas process; šie abi ir galvenie cilvēktiesību jautājumi, kas likti uz spēles *al-Nashiri* lietā.

Pienācīgs tiesas process izslēdz militārās komisijas. Mēs jau esam kritizējuši šo sistēmu, jo tā nekādā ziņā neatbilst starptautiskajiem standartiem par taisnīgām prāvām. Turklāt šajā gadījumā Saūda Arābijas pilsonis saskaras ar nāves sodu, ko piemērojusi militārā komisija, lai gan 2009. gadā ANO īpašais referents jautājumos par ārpustiesas vai patvaļīgu nāves sodu izpildi mudināja ASV militārajās komisijās vairs nepiespriest nāves sodu.

Liberāļu grupa šajā Parlamentā joprojām ir apņēmības pilna apkarot terorismu, taču bez jebkādas piekāpšanās attiecībā uz cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu.

Barbara Lochbihler, *autore*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Oettinger* kungs! Pašreizējā ASV valdība sākotnēji izteica skaidru atbalstu ieslodzījuma nometnes Gvantanamo slēgšanai.

Diemžēl ASV valdība nav spējusi izpildīt savu paziņojumu. Tas paredzēja militāro komisiju slēgšanu, jo tās neatbilst nekādiem taisnīga tiesas procesa standartiem. Tas padara vēl jo dramatiskāku faktu, ka pastāv nenovēršams lēmums par nāves sodu un tā izpildes draudiem. Tāpēc mūsu rezolūcijā aicinātas visas ES iestādes un dalībvalstis steidzami darīt visu iespējamo, lai novērstu nāves soda izpildi *al-Nashiri* kungam.

Mēs vēlreiz aicinām ASV noteikt moratoriju nāves sodam un pievienoties vispasaules kustībai, kurā 96 valstis ir pieņēmušas neatsaucamu lēmumu atcelt nāves sodu. To valstu skaits, kuras ir saglabājušas nāves sodu un joprojām to izmanto, ir samazinājies līdz 58. Tā ir pozitīva tendence.

Al-Nashiri kungs bija ieslodzīts Polijā kādā slepenā cietumā, ko bija izveidojusi CIP un kur viņš tika pakļauts nežēlīgai spīdzināšanai. Mums, eiropiešiem, beidzot ir nopietni jāuzņemas mūsu kopējā atbildība par šiem smagajiem cilvēktiesību pārkāpumiem. Prakse, kad tas tiek noklusēts, noslēpts un vainīgajiem tiek ļauts izvairīties no tiesāšanas, nedrīkst turpināties. Arī šodienas debātes parāda, ka nav lietderīgi runāt virspusējās frāzēs par antiamerikānisku vai antieuropeisku noskaņojumu. Tā vietā mums ir jāizskata fakti, tostarp avoti, uz kuriem atsaucās *Gomez* kundze. Turklāt pēdējā komitejas sanāksmē ANO īpašais referents iesniedza noderīgu dokumentu par spīdzināšanu, kurš pierāda, ka CIP ir izveidojis šādus cietumus Polijā.

Bernd Posselt, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! ASV nav lielākā demokrātija pasaulē, kā kāds runātājs teica. Tā ir trešā lielākā. Tomēr es uzskatu, ka ASV nebūs pārsteigta, kad otra lielākā demokrātija pasaulē aiz Indijas — Eiropas Savienība — sabruks iekšējā polemikā par šo svarīgo tematu.

Temats ir pārāk nopietns, un ir pareizi teikt, ka mūsu sadarbība ar ASV ir pamatota uz cilvēktiesībām. Mēs cīnāmies, lai atbalstītu tiesiskumu saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem. Gvantanamo ir zona, uz kuru valsts un starptautiskās tiesības neattiecas, tāpēc tā ir pretrunā starptautisko tiesību principiem. Mēs cīnāmies pret militāro jurisdikciju un par tiesiskumu, kas nav savienojams ar militāro jurisdikciju. Mēs cīnāmies par tiesībām uz dzīvību, un tās nav savienojamas ar nāves sodu. Mēs cīnāmies par cilvēktiesībām, un šīs cilvēktiesības tiek pārkāptas Gvantanamo. Tāpēc mums svarīgam sabiedrotajam, piemēram, ASV, ir pilnīgi skaidri jāpasaka, ka mēs neesam gatavi to pieņemt. Šī ir Parlamenta nostāja jau no paša sākuma, un tā ir visu grupu nostāja. Tā ir arī Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) grupas nostāja. Gvantanamo ir jāslēdz. Pat teroristiem ir cilvēktiesības, bet viņiem, protams, ir jāpiespriež likumīgs sods cietušo interesēs. Taču tas ir jāpiespriež saskaņā ar pienācīgu tiesvedību.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Charles Tannock (ECR). - Priekšsēdētāja kungs! Es ārkārtīgi cienu *Bernd Posselt*. Lielākā demokrātija pasaulē, protams, ir Indija. Es nekad iepriekš neesmu dzirdējis, ka Eiropas Savienība būtu raksturota kā valsts. Vai viņš varētu tagad apstiprināt, ka šis ir viņa grupas viedoklis: ka Eiropas Savienība ir valsts līdzās Indijai, Brazīlijai, Amerikai — lielajām demokrātijām pasaulē?

Bernd Posselt, (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es sekoju Vinstona Čērčila tradīcijai, kurš teica: „Mums jāveido sava veida Eiropas Savienotās Valstis.”

Justas Vincas Paleckis, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Joprojām pastāvošais nāves sods ASV un situācija Gvantanamo līcī apdraud ASV kā mūsu partnera leģitimitāti cilvēktiesību sekmēšanā. Es ļoti atzinīgi vērtēju prezidenta *Obama* iepriekš paustos

aicinājumus slēgt Gvantanamo, taču vēl ir vajadzīga izlēmīga ASV valdības rīcība, reaģējot uz šiem aicinājumiem vai veicot pasākumus, lai reformētu savu sistēmu, kas attiecas uz ieslodzītajiem, jo īpaši *al-Nashiri* gadījumā.

Nav iespējams izskaidrot cilvēkiem Eiropā vai pasaulē, kāpēc nāves sods, kas ir atcelts Ukrainā, Krievijā, Azerbaidžānā un visur citur Eiropā, izņemot Baltkrieviju, joprojām pastāv ASV. Es ceru, ka nebūs jāgaida pārāk ilgi, līdz mēs saņemsim labas ziņas no ASV par šo jautājumu.

Marietje Schaake, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Visi piekritīs, ka terorisms ir jānovērš un ka aizdomās turētās personas ir jātiesā un jāsauc pie atbildības taisnīgā tiesā, bet tā sauktajā karā pret terorismu mēs riskējam apdraudēt tieši šīs brīvības un vērtības, kuras, kā mēs apgalvojam, mēs aizstāvam pret iznīcināšanu terorisma rezultātā. Ja mēs ļausim mazināt pamattiesības un principus, tad mēs būsime ļāvuši teroristiem uzvarēt. Ja mēs rīkosime netaisnīgi, mēs būsime mazāk uzticami un pat vājāki.

Paziņojums par kara pret terorismu beigšanu bija viens no pirmajiem prezidenta *Obama* orientieriem. Tomēr tas, ka Gvantanamo līča noņemšana nav slēgta, rada vilšanos, un mums ir arī jāraugās uz sevi Eiropā. Mēs nevēlamies uzņemt atlikušos ieslodzītos, un mums ir jāiegūst skaidrība par līdzdalību pārsūtīšanā un ārpustiesas darbībās, tostarp spīdzināšanā, kas notiek Eiropas teritorijā. Jā, mums pašiem ir jāievēro visaugstākie standarti un jāatver šīs tumšās lappuses nesenojā ES vēsturē. Tas nozīmē, ka mums ir jāspēj atklāti runāt par iesaistītajām valstīm. Pat šajā Parlamentā, šķiet, tas joprojām ir grūti.

ES un ASV ir jāsadarbojas nevis cilvēktiesību pārkāpšanā, bet drīzāk visaktuālāko draudu mūsu pasaulē risināšanā. Mums vispārēji ir kopīgas pamatvērtības, taču atšķirības mūsu nostājā attiecībā uz nāves sodu, kas — jūtos lepna, to sakot — ir pilnīgi aizliegts Eiropā, padara mūsu kopīgo nostāju mazāk efektīvu un mazāk uzticamu pasaulē. Rādīsim piemēru brīvajā pasaulē, būsime zināmi ar to, ka mēs ievērojam cilvēktiesības, nešķirojot, vai mums ir darīšana ar draugiem vai ienaidniekiem!

Heidi Hautala, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties visiem tiem kolēģiem, kuri man atgādināja, ka domāšana par cilvēktiesībām var būt pamatota tikai uz nediskriminējošu attieksmi pret visiem cilvēktiesību pārkāpumiem, lai kur arī tie notiktu. Tas attiecas arī uz to, vai tie notiek Eiropas Savienības teritorijā vai ārpus Eiropas Savienības. Es uzskatu, ka ir pienācis laiks, lai Parlaments vēlreiz apsvērtu ES dalībvalstu iespējamo līdzdalību šajās pārsūtīšanās un slepenajos ieslodzījuma centros.

Es nedomāju, ka kādam būtu jābaidās skatīties sejā patiesībai, un, protams, Parlaments ar jaunu ziņojumu par šo jautājumu varētu ienest zināmu skaidrību, darot galu nepamatotiem apgalvojumiem un aizdomām.

Kā jau šorīt tika norādīts, Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisārs *Thomas Hammarberg*, kuru es ļoti apbrīnoju, mums paskaidroja, ka šis stāsts nav galā un ka viņš ļoti vēlētos, lai Eiropas Parlaments sadarbotos ar Eiropas Padomi attiecībā uz šo svarīgo jautājumu.

Paul Murphy, *GUE/NGL grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Imperiālistisko lielvaru liekulība un to dubultie standarti attiecībā uz cilvēktiesībām visuzskatāmāk tiek demonstrēti aiz stieplēm Gvantanamo līcī. *WikiLeaks* faili tagad ir snieguši vēl skaidrāku priekšstatu par vislielākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas tur notikuši — plaši izmantojot gremdēšanu ūdenī un citu nežēlīgu spīdzināšanu, lai izdabātu atzišanos un informāciju —, un tie ir atklājuši, ka simtiem cilvēku ir turēti Gvantanamo bez reāliem pierādījumiem pret viņiem.

Tomēr *Barrack Obama* ne tikai ir atkāpies no sava solījuma slēgt šo briesmīgo cietumu, bet tagad arī apstiprinājis militāru tiesu atjaunošanu ieslodzītajiem. Šī elle ir jāslēdz nekavējoties, visiem pašreizējiem ieslodzītajiem nodrošinot piekļuvi taisnīgai civilajai tiesai, visi slepenie CIP spīdzināšanu cietumi Eiropā ir jāslēdz, *Shannon* lidostas Īrijā izmantošana militāriem un pārsūtīšanu lidojumiem, ko veic CIP, ir jāizbeidz, un barbariskais nāves sods ir jāpārtrauc.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pajautāt *Murphy* kungam, vai viņš var arī ļoti ātri raksturot, kā politiskie ieslodzītie tiek spīdzināti Kubā.

Paul Murphy, (GUE/NGL). - Priekšsēdētāja kungs! Tāpat kā *Vergiat* kundze, arī es neatbalstu spīdzināšanu. Es neatbalstu cilvēktiesību pārkāpumus nevienā vietā. Šajā gadījumā, manuprāt, mēs runājam par Gvantanamo līci. Es domāju, ka mēs runājam par slepenajiem cietumiem. Es domāju, ka mēs runājam par brutālajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, un es domāju, ka tie notiek lielākajā imperiālistu valstī pasaulē — ASV — un tie būtu šeit jānosoda.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Gvantanamo ir svarīga, taču paraudzīsimies uz to no plašākas perspektīvas. Kopējais Gvantanamo ieslodzīto skaits kopš tā atvēršanas ir 775. Ja jūs tagad palūkosieties uz šo plenārsēžu zāli, tad redzēsiet, ka šeit pietiktu vietas visiem 775 cilvēkiem, kas jebkad bijuši aizturēti Gvantanamo.

Protams, Parlaments ir ļoti norūpējies par personu brīvību un pienācīgu tiesisko procesu, un tas ir pareizi, bet mums būtu jāatzīst, ka daži ieslodzītie rada problēmas. Piemēram, bija kāds Apvienotās Karalistes pilsonis, kurš, kad viņu arestēja kaujas laukā Afganistānā, nesot ieročus un valkājot *Taliban* melno turbānu, sniedza paskaidrojumu, ka viņš atrodas Afganistānā, lai mācītos datormācību kursus.

Parlamenta bažas par tiesas procesa Gvantanamo absolūto patiesumu ir iespaidīgas. Tomēr es vēlos Parlamentam pateikt, ka personas brīvībai saskaņā ar likumu pasaulē tiktu kalpots labāk, ja Parlaments izrādītu lielāku interesi par Eiropas apcietināšanas ordera darbībām. Šis Eiropas apcietināšanas orderis pēc savas būtības apiet tiesisko aizsardzību patvaļīga aresta gadījumā, un tam ir pakļauti 500 miljoni cilvēku Eiropā, bet tagad Gvantanamo ir tikai 171 ieslodzītais.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Pirms piecām dienām mēs saņēmām ziņas, ka pieci iespējamie 11. septembra uzbrukuma Dvīņu torņiem autori ir oficiāli notiesāti otro reizi un ka, to darot, *B. Obama* administrācija ir oficiāli pavērusi ceļu tam, lai šos cilvēkus tiesātu militārās komisijas cietumā Gvantanamo bāzē.

Lai gan mans sašutums par visiem teroristu uzbrukumiem un fundamentālistu terorismu, kā arī mans nosodījums attiecībā uz to joprojām ir absolūts, es uzskatu, ka ir jāaicina atteikties no nāves soda visos gadījumos un visos apstākļos. Es to saku tāpēc, ka mēs esam pret visiem cilvēka pamattiesību pārkāpumiem — vienmēr un visur, lai kur arī tie notiktu.

Faktiski mēs jau esam nosodījuši aizliegumu dot tiesības *Guillermo Fariñas* ierasties šeit Strasbūrā, lai saņemtu A. Saharova balvu. Mēs šajā gadījumā runājam par *Fariñas* kungu, kuram Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa nevēlējas ļaut piešķirt Saharova balvu, apgalvojot, ka viņa izraudzīšana ir izmantota politiskiem mērķiem.

Jacky Hénin (GUE/NGL). - (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šeit mums ir lielisks piemērs tam, kā Eiropas Savienība izmanto cilvēktiesību jautājumu saviem mērķiem! Mēs atsakāmies skaidri nosodīt ASV par noziedzīgo attieksmi, kādu tā demonstrē Gvantanamo. Mēs atsakāmies atzīt Eiropas Savienības dalībvalstu atbildību, pieļaujot CIP ieslodzījuma un spīdzināšanas slepenos cietumus.

Mēs atsakāmies runāt par tiem nepilngadīgajiem, ko ASV ir ieslodzījušas un spīdzinājušas Gvantanamo par spīti tam, ka UNICEF viņus ir atzinis par bērniem – karavīriem, kas tikuši arestēti, taču mēs nevilcinātos nosodīt necilvēcīgu diktatūru un balsot par sankcijām citās valstīs. Attiecībā uz mums pašiem un Amerikas Savienotajām Valstīm cilvēktiesības, šķiet, ir mazāka problēma.

Mēs no savas puses pieprasām cilvēktiesību universālumu. Mēs arī prasām, lai mūsu attieksmi noteiktu tikai vēlme kalpot cilvēkiem, un šajā saistībā mēs gribam, lai ASV, kā arī tās Eiropas Savienības dalībvalstis, kuras ir atzītas par vainīgām līdzdalībā, tiktu tiesātas par cilvēktiesību pārkāpumiem. Starptautiskās tiesības ir jāievēro vienmēr, un spīdzināšana un slepkavības ar nosaukumu „karš pret terorismu” ir jāpārtrauc.

Pēdējais, kas nav mazāk svarīgi — ir vērts atkārtot, ka Gvantanamo bāze ir jāslēdz un Kubai ir jāatgūst kontrole pār visu savu teritoriju.

Eduard Kukan (PPE). - Priekšsēdētāja kungs! Tāpat kā tiesībām uz dzīvību ir ļoti īpaša vieta cilvēktiesību vidū, arī nāves sodam nav vietas demokrātiskā sabiedrībā. Šodien Eiropa ir vienīgais reģions pasaulē, kur nāves sods ir atcelts, diemžēl izņemot Baltkrieviju. Es gribētu uzsvērt, ka Eiropas Savienība joprojām ir stingri apņēmusies panākt, lai nāves sods tiktu atcelts visur.

Nav šaubu, ka transatlantiskās attiecības ir nenovērtējami svarīgas Eiropas Savienībai tāpat kā mūsu savstarpējā sadarbība cīņā pret terorismu. Tomēr es vēlos izmantot šo iespēju, lai atbalstītu aicinājumu ASV iestādēm necensties panākt nāves sodu *Abd al-Rahim al-Nashiri* lietā.

Nobeigumā es vēlos pievienoties visiem kolēģiem, kuri mudina valstis, kas saglabājušas nāves sodu, sekot Eiropas modelim, pasludināt nāves sodu ārpus likuma un padarīt tā atcelšanu par vispārpieņemtu vērtību. Jebkura nāves soda izpilde, lai kur arī tā notiktu, ir jānosoda.

Corina Crețu (S&D). - Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu saviem kolēģiem, kuri saka, ka gadījumā, ja mēs izvīrām tik nopietnu apsūdzību pret valsti, mums ir jābūt pārliecinātiem, ka mums ir visa vajadzīgā informācija. Es nedomāju, ka runa ir par dubultstandartiem: runa ir par godīgumu un profesionālu informētību.

Attiecībā uz mūsu tematu ASV ir atbildīga par ieslodzīto tiesībām, un tai ir morāls pienākums atcelt nāves sodu. Tā kā transatlantiskās attiecības ir pamatotas galvenokārt uz kopējām vērtībām, es ceru, ka Amerikas Savienoto Valstu iestādes vairāk ievēros ES apņemšanos panākt nāves soda atcelšanu visā pasaulē.

(RO) Uz citas nots es vēlos atbildēt *Preda* kungam. Mūsu nostāja, atbalstot nāves soda atcelšanu, nenozīmē, ka mēs par zemu novērtējam stratēģisko partnerību, kāda mums ir ar ASV un kuru mēs gribam gan Eiropas Savienībai, gan mūsu valstīm. Attiecības ar Amerikas Savienotajām Valstīm ir jūsu grupas, Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) grupas, prioritāte, bet arī Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas prioritāte, un tāda tā būs arī turpmāk.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs Es vēlos uzsvērt *Abd al Nashiri* lietu. Viņš ir simbolisks ne tikai Gvantanamo un nāves soda dēļ, bet arī tāpēc, ka viņš ir viens no diviem vienīgajiem slepenās ieslodzīšanas Eiropā upuriem, kuru vārds ir zināms. Viņam kopā ar *Abu Zubaydah* jau reāli ir piešķirts cietušā statuss Polijas tiesas izmeklēšanā un dotas zināmas konkrētas cerības, ka viņa atbildības process Eiropā var virzīties uz priekšu.

Es uzskatu, ka tāpēc ir ļoti svarīgi, lai galīgajā rezolūcijā būtu ietverts skaidrs aicinājums veikt pilnīgu un efektīvu izmeklēšanu attiecībā uz Eiropas Savienības dalībvalstu līdzdalību un to pārsūtīšanas un slepenā ieslodzījumā programmām. Tomēr, kā ierosina *Amnesty*, ir būtiski saistīt to ar *TDIP* ziņojumu un ar turpmākiem pasākumiem, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja (LIBE) komiteja ir piekritusi iekļaut jaunā patstāvīgajā ziņojumā. Darbs Eiropas Parlamentā atbildības jomā ir izšķiroši svarīgs, lai saglabātu šos jautājumus ES darba kārtībā.

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) Priekšsēdētāja kungs! Mums šajā gadījumā ir vēl viens bēdīgs dubultstandartu piemērs, kas ir tik bieži redzams Parlamentā. Šo debāšu temats ir cilvēktiesību pārkāpumi, ko veic ASV iestādes, patvaļīga un nelikumīga apcietināšana, tiesību uz taisnīgu tiesu liegšana, spīdzināšanas prakse un nāves sods.

Daži no šiem pārkāpumiem ir izdarīti ar pierādītu to Eiropas Savienības dalībvalstu līdzdalību, kuras nodeva savu teritoriju CIP rīcībā. Tomēr pietiekami nožēlojamā kārtā kopīgās rezolūcijas priekšlikumā nav atrodams neviens nosodījuma vārds Amerikas Savienoto Valstu iestādēm vai tām Eiropas valstīm, kuras ar tām sadarbojās šo darbību veikšanā. Šādu vārdu nekad netrūkst attiecībā uz citu valstu nosodīšanu! Šajā gadījumā prasības ir mīkstinātas, aizstājot tās ar lūgumiem, un priekšroka ir dota tam, lai rezolūcijas pirmajā punktā uzsvērtu ciešās transatlantiskās attiecības, kas pamatojas uz kopīgām vērtībām un cilvēktiesību ievērošanu. Ir redzams, kāda ir šī ievērošana. Tas ir nožēlojami, bet ļoti uzskatāmi.

Priekšsēdētāja kungs! Nobeigumā es vēlos pateikt, ka lūguma slēgt Gvantanamo bāzi vietā atbilstīgāk būtu aicināt atjaunot Kubas suverenitāti attiecībā uz šo savas teritorijas daļu, ko nelikumīgi ir okupējušas Amerikas Savienotās Valstis.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Mēs, protams, visi esam vienisprātis vienā jautājumā: ES ir jāturpina cieši sadarboties, lai izskaustu starptautisko terorismu. Taču mums ir daudz skaidrāk jāpasaka, ka karu pret terorismu nedrīkst īstenot uz cilvēktiesību un citu pamatvērtību rēķina.

ES jau sen ir iebildusi pret spīdzināšanu un nāves sodu, un tas tā ir arī *al-Nashiri* gadījumā. Prātā jāpatur divi svarīgi principi: bezierunu „nē” nāves sodam, un tas, ka karam pret terorismu ir jābūt arī karam pret terorisma cēloņiem. Kā jūs zināt, mūsu transatlantiskās attiecības ir pamatotas uz vērtībām, kuras mums jau tik ilgi ir kopīgas, piemēram, vispārējām cilvēktiesībām un tiesībām uz taisnīgu tiesu. Tāpēc ASV ir jāpārbauda savas militārās tiesas, jāslēdz Gvantanamo un jāatturas no spīdzināšanas visos gadījumos.

Filip Kaczmarek (PPE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Daudzi kolēģi jau runāja par pierādījumiem ieslodzījuma centriem Polijā un Rumānijā un pierādījumiem spīdzināšanas izmantošanai. Es vēlos izteikt nopietnu lūgumu, lai šie pierādījumi tiktu sniegti Polijas prokuratūrai, jo Polijā šajā jautājumā notiek izmeklēšana. Šis dienests ir neatkarīgs, un neatkarīga ir arī valdība, un izmeklēšanu uzrauga Helsinku Cilvēktiesību fonds. Izmeklēšanā ir iesaistīti divi Gvantanamo ieslodzīto advokāti, tādējādi, ja pierādījumi pastāv, tad tie ir

jānodod Polijas prokuratūrai rokās, lai tos var pārbaudīt. Iepriekšējā sasaukuma laikā bija parlamentārā komiteja, kas izmeklēja šo lietu. Viens no šīs komitejas locekļiem šodien Polijā par to saka, ka pierādījumi pastāv kā dokuments, ko parakstījis bijušais Polijas sociālistiskais premjerministrs un kas reglamentē aizturēšanas centru jautājumu. Jautāts, vai viņš bija redzējis šo dokumentu, viņš atbildēja, ka viņš nav to redzējis, bet ir dzirdējis par to. Tāpēc es ceru, ka tie cilvēki, kuriem ir pierādījumi un dokumenti, tos nodos, nevis tikai runās par tiem.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Jāsaka, ka šīs debates un politiskā ķīvēšanās, kas joprojām turpinās, nav pilnīgi kalpojušas šai rezolūcijai iespējami labākajā veidā vai parādījušas, ka Parlamentā un vienprātīgi visā ES kopumā mēs ļoti gribētu aizstāvēt katras personas tiesības uz objektīvu tiesu un vēl jo vairāk to, ka mēs esam pret nāves sodu.

Mēs esam kategoriski pret nāves sodu neatkarīgi no tā, kādos noziegumos apsūdzētais varētu būt vainīgs. Kā daudzās runās šeit ļoti skaidri izskanēja, apsūdzības pret *al-Nashiri* ir ļoti nopietnas. Viņš tiek apsūdzēts terora aktos, kuros ir nogalināti daudzi desmiti cilvēku. Tādējādi ar šo rezolūciju mēs gribam pateikt, ka mēs patiešām nepieņemam to, ko viņš ir izdarījis. Mēs neatbalstām terorismu, bet mēs gribam aizsargāt principu, ka katram cilvēkam ir tiesības uz objektīvu tiesu, un mēs esam par nāves soda atcelšanu.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* - (DE) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Eiropas Savienība cieši sadarbojas ar Amerikas Savienotajām Valstīm karā pret terorismu. Tomēr mēs piešķiram ļoti lielu nozīmi cilvēktiesību aizsardzībai kā daļai no terorisma apkarošanas procesa. Pagājušā gada jūnijā mēs — ES un ASV — sagatavojām kopīgu deklarāciju par terorisma apkarošanu, kurā noteikts, ka karam pret terorismu jānotiek saskaņā ar pamatvērtībām un tiesiskuma principu. Nolīgumā noteikts, ka visiem tiesas procesiem pret terorismā aizdomās turētajiem ir jānotiek, ievērojot atbilstīgu tiesisko regulējumu, kas nodrošina, ka tiks ievērots attiecīgais procesa likums, un garantē taisnīgu tiesu, kura, ciktāl iespējams, ir pieejama sabiedrībai un tiek vadīta efektīvi.

Eiropas Savienība jau gadiem ir aicinājusi slēgt ieslodzījuma nometni Gvantanamo līcī. Mēs uzskatām, ka ilgstošs ieslodzījums bez tiesas sprieduma nav savienojams ar starptautiskajiem tiesību aktiem. Tāpēc ES pauda gandarījumu par to, ka pirms vairāk nekā diviem gadiem prezidents *Obama* paziņoja par nometnes slēgšanu gada laikā un organizēja to. Mēs esam izveidojuši kopīgu sistēmu ar ASV, kas ir pamats dažu bijušo ieslodzīto atbrīvošanai un uzņemšanai ES dalībvalstīs. Mēs joprojām esam gatavi cieši sadarboties ar Savienotajām Valstīm attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem ieslodzījuma nometnes slēgšanai.

Par spīti rīkojumam, ko prezidents izdevis šā gada martā, kurā viņš oficiāli atļauj dažu ieslodzīto ilgāku uzturēšanos Gvantanamo, Eiropas Savienība cer — nē, patiesībā gaida — ka Amerikas Savienoto Valstu valdība turpinās apspriest šo tematu Kongresā un strādāt, lai iespējami drīzāk slēgtu ieslodzījuma nometni.

Eiropas Savienība un dalībvalstis stingri iebilst pret nāves sodu jebkuros apstākļos. Mēs aizstāvam šo viedokli mūsu attiecību kontekstā ar visām pasaules valstīm. Saskaņā ar ES pamatnostādņem par nāves sodu mēs esam izdarījuši stingru spiedienu uz ASV, lai tās atceltu nāves sodu valsts līmenī un ASV federālo štatu līmenī, un mēs prasām apžēlošanu atsevišķos gadījumos. Tāpēc mēs esam nobažījušies par tiem ieslodzītajiem, kuriem varētu tikt piespriests nāves sods.

Mēs pieņemam, ka ASV iestādes vēl nav izlēmušas, vai tiesa var piespriest nāves sodu *Muhamed al- Nashiri* un tiem pieciem cilvēkiem, kuri ir apsūdzēti par līdzdalību teroristu uzbrukumos pirms 10 gadiem. Varu jums apliecināt, ka Eiropas Savienība uzmanīgi uzrauga šo procesu un regulāri atbilstošā veidā paudīs ASV iestādēm savas bažas par nāves sodu un tiesas taisnīgumu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pēc īsa brīža.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – (RO) Amerikas Savienotās Valstis arestēja Saūda Arābijas pilsoni *Abd al- Rahim al- Nashiri* 2002. gadā un pārveda uz Gvantanamo bāzi 2006. gadā, apsūdzot viņu kara noziegumos un terorismā. ASV ģenerālprokurors pieprasīja piespriest nāves sodu. ASV iestādes 2011. gada 30. jūnijā lems — atbalstīt šo sodu vai ne militārajā komisijā, kurai ir jāpieņem spriedums. Terorisms ir jānosoda, un tie, kas ir vainīgi šajā noziegumā, ir jānosoda bez izņēmuma. Tomēr visiem apsūdzētajiem ir jābūt tiesībām uz taisnīgu tiesu. Nāves sodam nav vietas valstī, kas aizstāv cilvēka cieņu, kura ir cilvēktiesību pamatā. Es pievienojos tiem, kas aicina Komisiju un Padomi mudināt ASV iestādes atcelt nāves sodu un nodrošināt, lai šim Saūda Arābijas pilsonim tiktu spriesta taisnīga tiesa.

Kristiina Ojuland (ALDE), rakstiski. – Amerikas Savienoto Valstu Aizsardzības departaments un tā aģentūras ir atklāti pārkāpuši starptautiskās tiesības, jo īpaši Ženēvas konvencijas, attiecībā uz Gvantanamo līča ieslodzījuma nometni. Ir nepieņemami, ka Amerikas Savienotās Valstis — uzskatītas par cilvēktiesību un demokrātijas lāpnesi — ir iesaistījušas sliktā attieksmē pret nometnes ieslodzītajiem un viņu spīdzināšanā. Eiropas Savienībai ir jāuzstāj, lai ASV nekavējoties slēdz šo nometni un veic neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu attiecībā uz iespējamiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas notikuši šajā nometnē. Nevienai demokrātiskai valstij nevajadzētu izpildīt nāves sodu; tāpēc mēs aicinām ASV iestādes to nepiemērot *Abd al-Rahim al-Nashiri* gadījumā vai kādā citā gadījumā. Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm vajadzētu pārliecināt ASV noteikt moratoriju nāves sodam. Eiropas Savienības uzticamības interesēs mums par katru cenu ir jāizvairās no dubultstandartiem attiecībā uz tādiem principiāliem jautājumiem kā šis.

12.3. Ukraina — Jūlijas Timošenko un citu bijušo valdības locekļu lietas

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par pieciem rezolūcijas priekšlikumiem par Ukrainu: Jūlija Timošenko un citu bijušo valdības locekļu lietas. ⁽⁴⁾

Kristian Vigenin, autors. – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā es vēlos norādīt, ka demokrātijas attīstība Ukrainā ir mūsu prioritāte, attiecībā uz kuru mēs nevaram pieļaut kompromisus. Ne ārējiem, ne iekšējiem faktoriem nevajadzētu izraisīt šaubas par Ukrainas tautas sasniegumiem.

Pašreizējā valdība ar daudzu iniciatīvu palīdzību cenšas uzlabot gan likumdošanas pamatus, gan efektivitāti korupcijas apkarošanā. Tāpēc tā ir jāatbalsta. Nesodāmības sajūtas atņemšana Ukrainas elitei var pavērt iespēju labvēlīgām reformām, kas tuvinātu valsti Eiropas Savienībai un nodrošinātu Ukrainas iedzīvotājiem nākotnes izredzes.

⁽⁴⁾ Sk. protokolu.

Tācu šobrīd mēs riskējam tikt apvainoti iepriekšējās valdības vadošo amatpersonu, kā arī bijušās premjerministres J. Timošenko aizsargāšanā, izmantojot Eiropas politisko „aizsegu”. Ja mēs būtībā gaidām, ka Ukrainas valdība neiejauksies neatkarīgas tiesas procesā un Ģenerālprokuratūras darbā, kādas gan ir tiesības Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) grupai šodien mudināt pašu Eiropas Parlamentu uz šādu politisku iejaukšanos? Es nevaru pieņemt to, ka mums ir jāattaisno visi lēmumi, kurus pieņēmusi iepriekšējā Ukrainas valdība. Tieši tāda ir iesniegtā teksta būtība, kas faktiski aicina atsevišķu personu varas ļaunprātīgu izmantošanu slēpt aiz kolektīvās atbildības.

Līdzsvarotāka pieeja ļāva mums šodien izvirzīt kopīgu rezolūcijas priekšlikumu, kas būs konstruktīvs un vērsts uz ciešākas sadarbības iespējām starp Ukrainu un Eiropas Savienību laikā, pirms valstī tiek veikta tiesu sistēmas reforma un īstenoti pretkorupcijas pasākumi. Tācu tās pamatā ir ideoloģiska, konfrontējoša pieeja.

Es aicinu noraidīt tā saukto „kopīgas rezolūcijas priekšlikumu” un apvienot mūsu atbalstu S&D grupas priekšlikumam.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vienkārši gribu pajautāt savam kolēģim, kāda nozīme ir nemitīgajām deklarācijām par cilvēktiesību universālumu, ja Ukrainas gadījumā šis jautājums pēkšņi attiecas tikai uz iekšējām lietām. Apgalvot, ka neviens nedrīkst iejaukties valsts iekšējās lietās, ir vecs padomju ideoloģijas arguments. Gadījumos, kas attiecas uz cilvēktiesībām, mēs vienmēr iejauksimies, jo īpaši attiecībā uz tik svarīgu partneri kā Ukraina.

Kristian Vigenin, *autors.* – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikt, ka mēs nerunājam par iejaukšanos Ukrainas iekšējās lietās, bet gan par neiejaukšanos neatkarīgas tiesas procesā un Ukrainas Ģenerālprokuratūras darbībā. Manuprāt, šeit ir skaidra atšķirība. Mēs negribam ne Ukrainas valdības, ne Eiropas Parlamenta politisku iejaukšanos. Tācu tieši to mēs darām ar tekstiem, kas ir iesniegti tā sauktajam „kopīgās rezolūcijas priekšlikumam”.

Ja mēs runājam par universālumu — es nezinu, cik minūtes man atlikušas, priekšsēdētāja kungs — tācu, ja mēs paskatāmies apkārt, ir tādas Eiropas Savienības dalībvalstis, kurās mēs varam novērot ļoti līdzīgus gadījumus. Es jums ticēšu, Posselt kungs, ka jūs ievērojat šos principus un gribat, lai mēs nodrošinām cilvēktiesības it visur — gan Eiropas Savienībā, gan Ukrainā —, ja jūs iesniegsiet šādu rezolūciju arī attiecībā uz Bulgāriju, kur notiek premjerministru un bijušo ministru lietu izmeklēšana saistībā ar absurdām apsūdzībām.

Jaromír Kohlíček, *autors.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Ir brīži, kad es jūtos vairāk nekā vienkārši izbrīnīts. Vienu šādu brīdi es piedzīvoju, izlasot rezolūciju par Ukrainu. Līdz tam man nebija ne jausmas, ka dažu valstu ministri un premjerministri bauda īpašu neaizskaramību visa mūža garumā.

Tas ir neapšaubāmi vērā ņemami, ka Eiropas Parlaments, no vienas puses, prasa konsekventi vērsties pret korupciju, tācu, no otras puses, kad bijušais valdības loceklis *Danilishin kungs* tiek apsūdzēts, piešķir viņam politisko patvērumu un turklāt Čehijā — manā valstī — bez jebkādas iepriekšējas lietas izmeklēšanas. Starp citu, *Danilishin kungs* nekad nav bijis nevienas politiskās partijas biedrs, tāpēc apsūdzības pret viņu ir tikai un vienīgi ekonomiska rakstura.

Es aicinu sekmēt sankciju konsekventu piemērošanu korumpētai rīcībai kā Eiropas Savienībā, tā ārpus tās. Tas ir pilnīgi pareizi, taču mums ir jāizlasa attiecīgās valsts konstitūcija un jānoskaidro fakti. Tikai tad, kad korupcija būs patiesi izskausta Eiropas valstīs, mēs varēsim mēģināt atgriezties pie pavēlniecisko ieteikumu sniegšanas dažādām valstīm savās rezolūcijās, kuras diemžēl paši esam pieņēmuši.

Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa atbalsta rezolūcijas vispārējās daļas, taču nopietni šaubās par konkrēti minētajiem punktiem, tāpēc neatbalsta šo rezolūciju.

Michael Gahler, *autors.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Diemžēl mums ir pamats izteikt stingru kritiku attiecībā uz politisko situāciju Ukrainā, jo īpaši attiecībā uz tiem līdzekļiem, kas tiek izmantoti opozīcijas politiķu konstitucionālo tiesību ierobežošanai.

Opozīcijas līderes Timošenko kundzes un citu prominentu personu cilvēktiesības ir pārkāptas, un viņiem ir liegts darīt savu politisko darbu, jo pret viņiem tiek ierosinātas politisku motīvu vadītas krimināllietas un tiek piemēroti novecojuši procesa likumi. Ikviens, kurš pārvērš apsūdzētās personas konstitucionālās tiesības piekļūt savai lietai tieši pretējā, proti, apmātībā piekļūt lietai, un ikviens, kurš to dara, kā tas ir *Lutsenko kunga gadījumā*, izmantojot cietumsodu, un Timošenko kundzes gadījumā, saucot tiesas priekšā līdz šim kopumā 44 reizes, skaidri parāda, kāds cilvēks viņš ir, un to, ka viņš ļaunprātīgi izmanto tiesu sistēmu, lai vecmodīgi risinātu politiskos strīdus.

Prezidentam Yanukovych un viņa iestādēm ir jāpārtrauc šī vajāšana. Viņš ir personīgi atbildīgs par Timošenko kundzes un *Lutsenko kunga*, viņu kolēģu un atbalstītāju labklājību.

Yanukovych kungs, jūsu rīcība saistībā ar šiem gadījumiem ir skaidrs rādītājs attiecībā uz jūsu uzticamību un jūsu apņēmību ieviest Ukrainā Eiropas vērtības.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu kolēģim daudzos jautājumos. Mēs visi zinām, cik svarīgi bija Centrālās Eiropas un Austrumeiropas valstīm demokrātijas un cilvēktiesību konsolidēšanas nolūkos panākt iestāšanos Eiropas Savienībā un pirms tam — panākt pievienošanās perspektīvu. Es vēlos jautāt *Gahler* kungam, vai viņš grib paziņot, ka viņš atbalsta šādas politiskas perspektīvas sniegšanu Ukrainas sabiedrībai un dažādu pārliecību politiķiem un ka ceļš uz Eiropas Savienību viņiem ir atvērts, un vai viņš apstiprinās šādus paziņojumus Eiropas Parlamentā.

Michael Gahler, *autors.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pašreizējā Ukrainas valdības rīcība noteikti nepadara vieglāku valsts virzību uz Eiropu.

Kristiina Ojuland, *autors.* – Priekšsēdētāja kungs! Mēs šodien neesam šeit, lai spriestu par Jūlijas Timošenko reālo nevainīgumu vai vainu. Nav runa par to, jo Ukrainas iestādes neievēro pareizas juridiskās procedūras un veic pasākumus, kas pārkāpj tiesiskumu.

Mēs protestējam pret politisko oponentu likvidēšanu Ukrainā, izmantojot tiesu sistēmu. Apsūdzētajiem ir jāpiešķir viņu likumīgās tiesības, kā noteikts likumā, un pasākumiem, kas veikti pret viņiem, ir jābūt samērīgiem ar to noziegumu raksturu un smagumam, kuros viņi tiek apsūdzēti.

Šīs rezolūcijas mērķis ir pievērst Ukrainas iestāžu uzmanību dažiem acīmredzamiem tiesību normu pārkāpumiem, kuri attālina Ukrainu no Eiropas vērtībām un kuri, ja tie kļūst vispārplatīti, var mazināt šīs valsts turpmākās integrācijas iespējas Eiropā.

Raūl Romeva i Rueda, *autors.* – Priekšsēdētāja kungs! Mēs, Zaļie, atbalstām šo kopīgo rezolūciju tāpēc, ka mēs uzskatām, ka cīņa pret korupciju ir būtisks faktors tiesiskuma ievērošanā un nostiprināšanā Ukrainā, lai izveidotu dziļākas attiecības ar Eiropas Savienību, kuru pamatā būtu politiska apvienošānās.

Tāpēc mēs uzsveram, ka šiem centieniem vajadzīgi taisnīgi, objektīvi un neatkarīgi tiesu procesi. Tieši tāpēc mēs ar bažām norādām uz plaši izplatīto viedokli, ka nesenā pret Timošenko kundzi un pret dažiem valdības locekļiem ierosinātā lieta ir politisku motīvu vadīta, un brīdinām neizmantojot krimināltiesības kā līdzekli politisko mērķu sasniegšanai. Tāpēc arī mēs aicinām Ukrainas iestādes nodrošināt, lai tiesu iestāžu pasākumi netiktu piemēroti selektīvi, un nodrošināt vislielāko pārredzamību izmeklēšanas, kriminālvajāšanas un lietu izskatīšanas gaitā.

Visbeidzot tas ir arī iemesls, kāpēc mēs aicinām Ukrainas iestādes neradīt pamatu aizdomām, ka tiesu iestāžu pasākumi tiek piemēroti selektīvi, un aicinām nodrošināt vislielāko pārredzamību izmeklēšanas, kriminālvajāšanas un lietu izskatīšanas gaitā; mēs arī aicinām Komisiju palīdzēt Ukrainai veikt tiesu reformu, labāk izmantojot ES spēju palielināšanas programmu, un apsvērt jautājumu par tādas augsta līmeņa ES konsultatīvās grupas Ukrainai izveidi, kura atbalstītu šīs valsts centienus nodrošināt atbilstību ES tiesību aktiem, to attiecinot arī uz tiesu iestādēm.

Elena Bănescu, *PPE grupas vārdā.* – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Ierobežojošie pasākumi pret Jūliju Timošenko norāda uz to, ka pašreizējā valdība turpina veikt tādu darbību kopumu, kuras vērstas pret iepriekšējās valdības locekļiem ar mērķi iebiedēt un vājināt opozīciju. Mēs esam nopietni nobažījušies par tiesu sistēmas izmantošanu politiskiem mērķiem, selektīvi piemērojot pasākumus tikai opozīcijas deputātiem. Tas apdraud tiesiskuma un demokrātijas konsolidāciju Ukrainā.

Mēs aicinām Kijevas iestādes nodrošināt tiesu sistēmas objektivitāti, neatkarību un pārredzamību, nodrošinot atbildētājiem taisnīgu tiesu. Vienlaikus mēs aicinām Ukrainu ievērot demokrātiskas valsts noteikumus un nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu, ko tā ir apņēmusies saskaņā ar Austrumu partnerības saistībām. Mums ir jāuzsver, ka šo principu ievērošana ir būtiski svarīga ES un Ukrainas sadarbības attīstībā, tostarp saistībā ar mērķi parakstīt asociācijas nolīgumu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *S&D grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Viena no nākamās Polijas prezidentūras prioritātēm ir stiprināt Austrumu partnerību. Ukraina kā Polijas tuvākā kaimiņvalsts ir viena no svarīgākajiem partneriem, un tai ir iespēja šajā situācijā iegūt vairāk nekā citiem partneriem. Lai gan es piekrītu viedoklim, ka Ukraina ir jātuvina Eiropas Savienībai, es arī uzskatu, ka Ukrainai ir jāpieņem Eiropas standarti tiesiskuma un sabiedriskās dzīves pārredzamības jomā. Ar lielām bažām es esmu sekojusi korupcijas skandāliem Ukrainā un to politiķu lietu izskatīšanai, kuriem izvirzītās apsūdzības reizēm ir pilnīgi absurdas. Eiropas Savienība ļoti piesardzīgi komentē notikumus Ukrainā. Turklāt arī Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojums par Jūliju Timošenko bija ārkārtīgi piesardzīgs.

Tomēr es uzskatu, ka Eiropas Savienības un Ukrainas turpmākās sadarbības ietvaros ir jāizveido instrumenti, kuri ilgtermiņā palīdzētu stiprināt tiesiskumu Ukrainā. Man ir ideja, piemēram, par konsultatīvas grupas izveidi, kura atbalstītu šīs valsts centienus nodrošināt atbilstību ES tiesību aktiem un palīdzētu dažādās tieslietu jomās, tostarp, piemēram, tiesnešu mācībās. Es uzskatu, ka Ukrainas centienus iekļauties Eiropā, kuriem, no vienas puses, tiek piemēroti ierobežojumi ar nosacījumiem, vajadzētu, no otras puses, atbalstīt, izrādot

gatavību palīdzēt šajā darbā. Es ceru, ka ES Padomes Polijas prezidentūras laikā Eiropas Savienība ieņems šādu nostāju.

Leonidas Donskis, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Ukraina ir demokrātiska valsts. Tāpēc mēs raidām signālu par savām bažām mūsu partnerim, sabiedrotajam un draugam. Kā mēs visi zinām, neviens šajā pasaulē nav ideāls, taču saskaņā ar Eiropas politiskajiem standartiem un normām, kā arī saskaņā ar loģiku un demokrātijas vērtībām, mēs gaidām, ka Ukrainas varas iestādes neizmantos savu varu ļaunprātīgi, ierosinot un noturot politisku motīvu vadītus tiesas procesus, bet gan nodrošinās aizdomās turētajiem taisnīgu tiesu, nevis politisku atmaksu.

Jūlija Timošenko un citi Ukrainas bijušie valdības locekļi, kas jau sen bija prezidenta Janukovyč sāncenši, nav jāuzskata par kolektīvi atbildīgajiem vai līdzvainīgiem tajā, kas politiskajā praksē tiek izvertts kā atbildība. Pirmām kārtām, viņi visi ir demokrātiskas valsts pilsoņi. Mēs nekādā ziņā nevēlamies šeit teikt aizstāvības runu. Tomēr mēs tikai atgādinām mūsu draugiem, kā darbojas demokrātija.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Ir pagājuši seši gadi kopš „Oranžās revolūcijas”, taču Ukrainas politiku joprojām raksturo konkurence un spriedze. Pret bijušo ministru prezidentu J. Timošenko un dažām iepriekšējās viņas vadītās valdības amatpersonām ir ierosinātas krimināllietas, izvirzot apsūdzības iespējamos likumpārkāpumos viņu pilnvaru laikā. Manuprāt, šīs apsūdzības izskatās pēc politisku motīvu vadītām apsūdzībām. Baidos, ka prezidents Janukovyč mēģina neitralizēt vienīgo politisko figūru Ukrainā, kam piemīt pietiekams svarīgums, drošība un popularitāte, kura varētu apdraudēt viņa autoritāti. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka „Oranžā revolūcija” bija tieša atbilde uz V. Janukovyč mēģinājumu viltot 2004. gada prezidenta vēlēšanu rezultātus. Viņš nekad nav saukts pie kriminālatbildības par šo noziegumu.

Timošenko kundzei ir ievērojams tautas atbalsts Ukrainas rietumu daļā, un viņa iemieso miljoniem savu tautiešu cerības. Ir ļoti dīvaini, ka pēdējās apsūdzības par krāpšanu saistībā ar medicīnas budžetu nav izvirzītas pret Zinovii Mytnyk, tā laika veselības ministra vietnieku, kurš parakstījās par šo darījumu, jo tagad viņš ir atkal parādījies, kas ir savādi, jaunā veselības ministra amatā V. Janukovyč valdībā.

Ja V. Janukovyč vēlas mazināt Timošenko kundzes politisko ietekmi, viņam tas jā dara atklātā un demokrātiskā ideju cīņā, nevis politiski manipulējot ar tiesu sistēmu. Un mans jautājums Vigenin kungam, jo Sociālistu grupai ir saistība ar V. Janukovyč Reģionu partiju, ir šāds: vai jūs esat pārliecināts par Ukrainas Ģenerālprokuratūras politisko objektivitāti? Vigenin kungs, vai jūs varat atbildēt uz šo jautājumu?

Jaroslav Paška, *EFD grupas vārdā*. – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Ukrainas politiskajai arēnai ir raksturīgs gubernatora vadības stils, dziļi iesakņojies bijušajā padomju ērā. Pat tie, kuri vadīja „Oranžo revolūciju” — Ukrainas prezidents Yushchenko un ministru prezidente Timošenko —, ir demonstrējuši visai savdabīgu politisko uzvedību.

Patiesām, Ukrainā un ārzemēs ir atklāts noslēpums, ka patiesais gāzes krīzes iemesls, kura mūs skāra 2009. gada sākumā, bija ministru prezidentes Timošenko un Ukrainas prezidenta Yushchenko ģimenes klanu nesaskaņas, viņiem cīnoties par gāzes transportēšanas peļņas kontroli. Es piekřītu tam, ka nav pieņemami nepamatoti piedēvēt noziedzīgu darbību politiskajiem oponentiem, lai nomāktu opozīciju, taču man šķiet pārlieku pašpaļāvīgi apgalvot, ka neviens no J. Timošenko komandas nav spēris nevienu nepareizu soli viņu valdības haotiskajā periodā.

J. Timošenko grupa zaudēja vēlēšanās tieši tāpēc, ka vienkāršajiem iedzīvotājiem bija apnikusi plaši izplatītā korupcija un dažu valsts amatpersonu valsts īpašuma zādzības.

Tāpēc, ja mēs patiešām gribam palīdzēt Ukrainai attīstīt atklātu un demokrātisku sabiedrību, mums jāvērs visā uzmanībā uz sistēmiskiem ieteikumiem un nav jāskaidro viņiem, ka pret tām augstākajām amatpersonām, kuras varbūt dažiem no jums ir simpātiskas vai kuras ir jūsu draugi, ir jāizturas tāpat kā pret jebkuru citu aizdomās turēto. Patiesi, šeit Eiropas Savienībā mēs arī sakām, ka visi ir vienlīdzīgi, un tas ietver vienlīdzību likuma priekšā.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Metodes, ar kādām tiek veikta izmeklēšana saistībā ar Timošenko kundzes un citu opozīcijas politiķu iespējamiem likumpārkāpumiem, pilnīgi diskreditē Ukrainas tiesu sistēmu, policiju un pašreizējo valdību. Šāda vajāšanas prakse bija raksturīga totalitāro komunistisko režīmu arsenālam pagājušajā gadsimtā, un tie ES iedzīvotāji, kuri dzīvoja šādos režīmos, ir īpaši jutīgi pret to. Mēs tagad to novērojam kā vēl vienu valsts varas ļaunprātīgas izmantošanas gadījumu, diskreditējot politiskos oponentus, kas ir absolūti nepieņemami demokrātiskā sabiedrībā. Es vērsu uzmanību uz to, ka tas būtībā apgāž Ukrainas tiesu sistēmas neatkarības faktu pasaules acīs.

Šādos apstākļos es aicinu ES dalībvalstis pievienoties Čehijas Republikai gatavībā piešķirt politisko patvērumu vajātajiem Ukrainas opozīcijas politiķiem un apsvērt sankcijas pret Ukrainu par starptautisko tiesību pārkāpumiem, ja situācija Ukrainā nemainīsies.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Mēs nesaprotam, par ko mēs būtībā runājam, jo fakti galu galā ir zināmi, un mēs atbalstām tos, kam pašlaik ir problēmas, un tos, kuri atrodas dienesta stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas pretējā pusē. Tomēr mums ir jāgūst mācība no šīs situācijas, un jānācās galvenokārt ir Ukrainas varas iestādēm. Normālas demokrātiskās sistēmas izveides nosacījums Ukrainā ir opozīcijas tiesību ievērošana, un mums šodien tas ir ļoti skaidri šeit jāpasaka. Taču šajā sēžū zālē mums tas ir arī ļoti skaidri jāpasaka pašiem sev. Tāda ir Čehijas Republikas, Slovākijas un arī Austrumvācijas pieredze. Nav iespējama nekāda reāla modernizācija šajā Eiropas daļā, ja mēs to nevaram pateikt Ukrainai, un neatkarīgi no valdošās partijas, tai ir vieta Eiropā. Varbūt ne šodien, varbūt ne pēc dažiem gadiem, taču šāda perspektīva patiešām pastāv. Nepasakot skaidri par šo perspektīvu — un to es saku draugiem no visām Eiropas daļām —, mēs faktiski sadarbosimies, saglabājot slikti funkcionējošu demokrātijas sistēmu Austrumos. Nelolojiet nekādas ilūzijas šajā saistībā. Tas ir ļoti vienkārši. Tā vietā, lai turpinātu šīs debātes, mēs varam arī darīt ko citu — skaidri pateikt: durvis ir atvērtas, neuztraucieties.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos sākt ar *Donskis* kunga vārdiem, kurš nosauca ukraiņus par mūsu draugiem un sabiedrotajiem. Tā tiešām ir, un tā mums arī jāizturas pret mūsu draugiem Kijevā. Es gribu ikvienam uzdot jautājumu. Man ir līdzīgi komentāri un tāda pati neizpratne, kā lielākajai daļai to, kuri šodien runāja. Es arī neesmu apmierināts ar to, kā tiek ievērotas cilvēktiesības un kā demokrātijā darbojas Kijevā, taču ko jūs esat darījuši — ko ir darījis šis Parlaments un ko ir darījuši visi tie, kuri šodien, pamatojoties uz saviem augstajiem principiem, nosodīja situāciju ar Timošenko kundzi — ko jūs esat darījuši, lai raidītu skaidru signālu Kijevai un citām Ukrainas pilsētām, ka mēs esam viņu draugi un sabiedrotie, ka mēs viņus gaidām un ka kādu dienu šim Parlamentam vajadzētu paplašināties ar Ukrainas deputātu klātbūtni? Es to jautāju tāpēc, ka cilvēktiesību un demokrātijas ievērošana Ukrainā lielā mērā ir atkarīga no mums. Es vēlos, lai jūs to saprastu.

(Runātājs piekrita atbildēt uz zilās kartītes jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vienkārši gribu pajautāt savam kolēģim, vai viņš nezina, ka mēs Parlamentā esam pieņēmuši rezolūciju ar ievērojamu balsu vairākumu — es pats par šo rezolūciju balsoju —, kurā mēs skaidri uzsvērām Ukrainas Eiropas perspektīvu. Mēs to esam darījuši ne tikai vienreiz, bet vairākkārt.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Posselt kungs! Pirmkārt, es zinu, un, otrkārt, es pateicos par šo rezolūciju. Es tomēr jautāju, vai tas ir viss, ko varējām izdarīt? Vai tas tiešām ir viss, ko varam raidīt no šīs sēžu zāles un no ES iestādēm Ukrainas iedzīvotājiem, kuri šodien cīnās par tām pašām lietām, kas reiz notika ar Polijas un Čehijas iedzīvotājiem? Visbeidzot, cik daudz šādu pozitīvu signālu par dalību Eiropas Savienībā Ukrainai ir raidījusi, piemēram, Vācijas valdība?

Seán Kelly (PPE). - Priekšsēdētāja kungs! Ceļš uz demokrātiju bieži vien ir lēns un līkumots. Dažas valstis virzās ātrāk nekā citas, un to mēs redzam attiecībā uz valstīm no bijušās Padomju Savienības, kuras tagad ir pilntiesīgas mūsu kolēģes šeit Eiropas Parlamentā.

Citas valstis virzās nedaudz lēnāk — varbūt Ukraina ir tam piemērs. Tomēr ir svarīgi atzīt, ka tā ir guvusi panākumus, bet ir jāiet tālāk. Īpaši, lai izveidotu patiesi demokrātisku valsti, pirmkārt, ir jāsekmē pilsoniska sabiedrība, otrkārt, ir jālikvidē valsts kontrole, jo īpaši attiecībā uz NVO, treškārt, ir jāattīsta patiesi neatkarīga tiesu sistēma, un, ceturtkārt, ir vajadzīga brīva un spēcīga opozīcija.

Nav iespējama īsta demokrātija bez brīvas, spēcīgas un dinamiskas opozīcijas. Mums Eiropas Savienībā ir jāizmanto visi līdzekļi, lai mudinātu Ukrainu iziet pilnu attīstības ciklu un nodibināt patiesu demokrātiju. Tā ir panākusi progresu, taču tai ir jāiet vēl tālāk.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Apsūdzībām, kas ir celtas pret J. Timošenko, kā viņa pati izteicās, ir tīri politisks raksturs. Es gribu arī atgādināt, ka vairāki citi viņas kabineta bijušie locekļi arī ir apsūdzēti vai tiek turēti aizdomās par korupciju.

Es uzskatu, kā *Ojuland kundze* iepriekš norādīja, mēs neesam tiesa. Mēs neesam šeit, lai lemtu, vai šie cilvēki ir vainīgi vai nevainīgi. Tā vietā mēs vēlamies atgādināt, cik svarīgi ir nodrošināt, lai šīs tiesvedības nekādā gadījumā nebūtu selektīvas un tiesas procesi būtu atvērti un nediskriminējoši.

Es gribu teikt, ka vēlos pateikties baronesei Ashton par viņas maijā paustajām bažas attiecībā uz apsūdzībām pret Ukrainas opozīcijas līderiem un to iespējamiem politiskiem mērķiem. Mums jāturpina iesāktais ceļš un jānodrošina, lai šīs tiesvedības Ukrainā faktiski nekļūtu selektīvas vai vērstas pret opozīciju.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Ukraina ir demokrātiska valsts, draudzīga valsts, Eiropas Savienības partnere.]Taču Ukrainai ir jāpieņem Eiropas standarti arī tiesu iestāžu pārvaldībā, kurām pašreiz raksturīgi politizēti tiesu procesi, kur apsūdzētais nesaņem visas tiesības un lietas izskatīšanai vajadzīgos aizsardzības līdzekļus, tādējādi dažos gadījumos tās ir tīri politiskas lietas. Tas norāda uz politisko oponentu padarīšanu par noziedzniekiem ar mērķi tikai novērst un aplūsināt opozīciju. Jūlijai Timošenko, bijušajai ministru prezidentei, un viņas ministriem uzbrūk, izmantojot tiesu paraugprāvas, nevis politisko konfrontāciju, kas, lai arī sakarsēta, varētu būt nopietna un pārredzama. Ukrainas valdībai ir jārespektē opozīcija, nedraudot ar tiesu varas ieroci, un jāievēro demokrātiskas valsts un cilvēktiesību noteikumi, ko tā ir apņēmusies saskaņā ar Austrumu partnerības nolīgumiem.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Bijušajai Ukrainas ministru prezidentei Jūlijai Timošenko nācās atbildēt uz vairākām apsūdzībām korupcijā šā gada pavasarī, un ceļošanas aizliegums februārī nav ļāvis viņai doties uz Briseli, lai tiktos ar mums. Ja J. Timošenko beidzot tiks atzīta par vainīgu, viņai tiks piespriests līdz pat desmit gadiem cietumsoda.

Šās lietas apstākļi tomēr izraisa neērtus jautājumus un rada bažas, ka izvirzītās apsūdzības ir daļēji politisku motīvu vadītas. Mūsu rezolūcijā ir pamatoti izvirzīts jautājums par apsūdzībām pret politiskās opozīcijas līderiem, apsūdzībām, kas būtībā izskatās pat vēl selektīvākas, un tiek pieprasīts nodrošināt izmeklēšanas un tiesas procesa pārredzamību.

Cīņa pret korupciju un tiesību normu apstiprināšana ir ne tikai priekšnosacījums Eiropas Savienības un Ukrainas attiecību padziļināšanai: tās ir arī būtiski svarīgas, lai stiprinātu Ukrainas demokrātisku attīstību. Ukrainas jauniejiem politiskajiem vadītājiem ir arī jāuzņemas atbildība un jāsāk īstenot reformas, kas ir palikušas nepabeigtas kopš „Oranžās revolūcijas”.

Iosif Matula (PPE). - (RO) Priekšsēdētāja kungs! Rezolūcijas priekšlikums par Ukrainas bijušo valdības locekļu lietām ir vajadzīgs, lai nodrošinātu Eiropas Savienības pamatprincipu ievērošanu, sākot ar cilvēktiesību ievērošanu. Ne jau Ukrainas tiesu sistēma rada vislielākās bažas, bet gan iespējamā politiskā iejaukšanās tiesu organizācijā. Eiropas Savienībai kā tiesiskuma un vērtību Kopienai ir jāatbalsta Ukrainas bijušie valdības locekļi, nodrošinot viņiem nevainīguma prezumpcijas principa un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas ievērošanu.

Es vēlos uzsvērt nepieciešamību turpināt un pastiprināt reformas, kas tiek veiktas Ukrainā, un saskaņot tās tiesību aktus ar ES noteikumiem un pienākumiem, kā svarīgus elementus attiecībā uz mērķi tuvināt Ukrainu Eiropas Savienībai. Ukrainā sāktā reformu procesa panākumi būs atkarīgi no demokrātijas principu, tiesiskuma un pārredzamības ievērošanas un veicināšanas. Attiecībā uz apsūdzībām, kas izvirzītas Jūlijai Timošenko un bijušajiem valdības locekļiem, varu nevar izmantot ļaunprātīgi, lai vērstos pret apsūdzību varas ļaunprātīgā izmantošanu. Ukrainā ir jāpanāk progress demokrātijas jomā, un mēs varam atbalstīt šo procesu.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* - (DE) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Komisija ļoti uzmanīgi seko notikumu attīstībai Ukrainā saistībā ar bijušajiem Ukrainas valdības locekļiem, Timošenko kundzi, *Lutsenko* kungu un citiem, to dara arī Parlaments un parlamentārās grupas. Kopš gada sākuma mēs esam skaidrojuši mūsu bažas par iespējamo politisko motivāciju, kas slēpjas aiz šīm lietām. ES ir delegācija šajā valstī, un tā uzmanīgi pārrauga norises.

Progresā ziņojumā par Ukrainu, ko mēs publicējam pirms dažām dienām, ir sniegts plašs pārskats par situāciju valstī pagājušajā gadā. Mūsu izvērtējums situācijai, kura nav mainījies, liecina par vajadzību pēc visaptverošas tieslietu sistēmas reformas un korupcijas apkarošanas pasākumiem. Ziņojumā uzsvērts, ka ir jānodrošina tiesiskums kriminālajās izmeklēšanās un kriminālvajāšanās un taisnīgs, objektīvs un neatkarīgs tiesas process, lai nodrošinātu, ka kriminālsodi netiek ļaunprātīgi izmantoti politiskiem nolūkiem.

Gadījumos, kas saistīti ar bijušajiem valdības locekļiem, ir skaidri jānošķir kriminālā un politiskā atbildība. Arī bažas par pārmērīgo aizturēšanas un apcietinājuma pasākumu izmantošanu un ceļošanas ierobežojumi rada iespaidu par patvaļīgu pieeju tiesai.

Vienlaikus liela daļa Ukrainas pilsoniskās sabiedrības, eksperti visā pasaulē un Ukrainā strādājoši ārzemju uzņēmēji ir stingri pārliecināti, ka Ukrainā tiesas tiek pakļautas spēcīgam dažādu pušu spiedienam. Mēs ceram, ka turpmākajos grozījumos likumā par tiesu sistēmas reformu tiks ņemts vērā Venēcijas Komisijas un Eiropas Padomes paziņojums un šīs bažas tiks kļiedētas.

Es vēlos uzsvērt, ka mēs piešķiram lielu nozīmi tiesiskuma nodrošināšanai Ukrainā; tā ir valsts, ar kuru mēs vēlamies izveidot ciešākas līgumattiecības, pamatojoties uz asociāciju un ekonomisko integrāciju. Lai tas varētu notikt, ir nepieciešama veiksmīgi funkcionējoša, neatkarīga un pārskatāma tiesu sistēma.

Mēs nevēlamies nostāties kāda pusē katrā atsevišķā gadījumā, bet mēs gaidām, ka Ukraina panāks būtiskas pārmaiņas savā sistēmā, lai nodrošinātu objektīvus, godīgus un pārskatāmus tiesas procesus. Mēs esam pārliecināti, ka Ukrainas stabilitāte un tās iedzīvotāju uzticēšanās valsts sabiedrības organizācijām būs atkarīga no panākumiem šajā jomā.

Mūsu integrācijas ar Ukrainu un *vice versa* ātrums un apjoms būs atkarīgs no tā, vai Ukraina spēs pilnīgi garantēt cilvēktiesību, demokrātijas principu un tiesiskuma principu ievērošanu. Šos principus nekādā veidā nedrīkst apšaubīt. Šis secinājums izriet no Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskata rezultātiem.

ES un Ukrainas Sadarbības padomes tikšanās, kas notiks tuvāko nedēļu laikā, sniegs mums iespēju apspriest daudzus mūsu attiecībām svarīgus jautājumus un raidīt Ukrainai skaidrus signālus, kuri ir tādi paši, kādus jūs raidāt par reformu svarīgo nozīmi šajā jomā.

Esam gandarīti par Ukrainas apņemšanos līdz šā gada beigām pabeigt sarunas par asociācijas nolīgumu. Labi, ka esam tikuši tik tālu. Tomēr Ukrainai ir jāīsteno vajadzīgās tālejošās reformas, jo īpaši tiesu sistēmas un vēlēšanu sistēmas un konstitūcijas jomā, lai varētu izmantot iespējas, ko šis nolīgums spēj piedāvāt attiecībā uz asociāciju un ekonomisko integrāciju ar ES. Turklāt valstij ir jāvelta apņēmīgāki centieni cīņā pret korupciju.

Ukraina nav vienīgā šajā ziņā, bet tai ir jādemonstrē sava beznosacījumu apņemšanās ieviest plašākas un visaptverošākas reformas, ja tā grib tuvināties ES. Mēs turpināsim Ukrainai sniegt ievērojamu atbalstu tās centienos panākt iekšējās reformas.

Visbeidzot es vēlos pateikt, ka mēs izrādīsim absolūtu cieņu pret pienācīgu tiesvedību bez komentāriem. Mēs ļaunjamies uz to, ka varam turpināt savu atklāto un pārredzamo dialogu Kijevā un Briselē par Ukrainas iekšējām reformām un par valsts ciešāku integrāciju ar ES, gan ar Ukrainas varas iestādēm, gan opozīciju. Liels paldies!

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pēc īsa brīža.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Alexander Mirsky (S&D) , rakstiski. – Es biju pārsteigts par dažu Eiropas Parlamentu politisko spēku vēlmi atbalstīt bijušos Ukrainas līderus gan morāli, gan politiski. Ir zināms, ka Eiropas Tautas partijai ir sadarbības līgums ar Jūlijas Timošenko bloku. Būtu interesanti uzzināt, vai nolīgumā ir punkts par tiesisko aizsardzību un advokāta pakalpojumu sniegšanu?

Šodienas rezolūcija izskatās vairāk pēc apelācijas sūdzības, nevis, piemēram, Eiropas Parlamenta dokumenta. Es uzskatu, ka ir jāatzīst, ka nevienam nav tiesību iejaukties tiesas

procesā un kriminālvajāšanas darbībās. Pirms izmeklēšanas beigām izvērtējot prokuratūras darbu, mēs neļaujam īstenot taisnīgumu.

Eiropas Parlaments nav advokātu birojs. Šādos gadījumos mums būtu jāgaida līdz izmeklēšanas beigām. Mums vajadzētu ieteikt apsūdzētajiem sadarboties ar izmeklēšanas iestādēm. Mums nav nekādu tiesību izdarīt spiedienu uz Ukrainas tiesu sistēmu, jo to var kvalificēt kā iejaukšanos iekšējās lietās.

Es esmu kategoriski pret rezolūciju P7_TA-PROV(2011)0272, jo uzskatu, ka tajā tiek izdarīts spiediens uz Ukrainas valdību.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Eiropas Ministru Padomes Ukrainas komitejas prioritātes cita starpā ir novērst cilvēktiesību pārkāpumus un nodrošināt tiesiskuma principu ievērošanu. Ukraina ir arī uzņēmusies valstī pilnveidot demokrātiju un nostiprināt vietējo pašvaldību. Vienlaikus Helsinku komiteja brīdina, ka Ukraina pārkāpj Eiropas Cilvēktiesību konvenciju. Preventīvās aizturēšanas un aizliegums izbraukt no valsts, kas ir piemērots svarīgiem opozīcijas locekļiem un bijušajiem valdības pārstāvjiem, liek apšaubīt Ukrainas prokuratūras objektivitāti. Eiropas Parlaments uzskata, ka izmeklēšanās trūkst pārredzamības un ka izmantotās procedūras ir nesamērīgas. Eiropas Parlamentam ir Ukrainas ģenerālprokuroram jāpieprasa šā aizlieguma atcelšana.

Tomēr patiesā problēma ir saistīta ar nemitīgu demokrātijas reformas trūkumu Ukrainā. Eiropas Padomes vietējo un reģionālo iestāžu kongresa laikā 2011. gada martā Ukrainas pārstāvji paskaidroja, ka ir vajadzīgs vairāk laika, lai atbrīvotos no komunisma pagātnes. Es arī uzskatu, ka demokrātijas sasniegšana nav viegla un ka tam ir vajadzīgas pārmaiņas un spēcīgi pasākumi. Kopš PSRS krišanas pagājis gana daudz laika, un citas postkomunistiskās valstis ir panākušas būtisku progresu. Lai izveidotu plurālistisku tiesiskuma sistēmu, Ukrainai jāsāk ar efektīvām pārmaiņām vēlēšanu tiesībās un krimināllikumā. Taču Eiropas Savienībai ir jāuzstāj uz tās prasību izpildi galvenokārt tādēļ, ka tā pati daudz iegulda Austrumu partnerībā un kaimiņattiecību politikā.

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

(Balsošanas rezultāti un cita informācija: sk. protokolu)

13.1. Madagaskara (B7-0353/2011) (balsošana)

13.2. Gvantanamo —lēmums par gaidāmo nāves soda izpildi (B7-0361/2011) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 12. grozījumu:

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atvainojos par iejaukšanos šajā balsojumā. Es tikai gribētu lūgt, lai Grozījumu Nr. 9 iekļautu 7. punktā, nevis 4. punktā.

Es domāju, ka ir notikusi kļūda. Grozījums Nr. 9 attiecas uz tiesībām uz taisnīgu tiesu, un, ja tas tiks pieņemts — kas mani pārsteigtu, taču tas nav svarīgi — tas nozīmētu, ka Grozījums Nr. 12, kas ir pilnīgi par citu tematu, netiktu pieņemts.

(Tehniskais labojums tika pieņemts)

13.3. Ukraina — Jūlijas Timošenko un citu bijušo valdības locekļu lietas (B7-0363/2011) (balsošana)

14. Balsojumu labojumi un nodomi balsot

15. Dokumentu iesniegšana

16. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants)

17. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana

18. Nākamo sēžu datumi

19. Sesijas pārtraukšana

(Sēdi slēdza plkst. 16.55)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnīgi atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 1 (Bernd Posselt) (H-000195/11)

Temats: EULEX (Eiropas Savienības pārstāvniecība tiesiskuma jautājumos) Ziemeļkosovā

Kā Padome vērtē ES pārstāvniecības tiesiskuma jautājumos — EULEX paveiktā rezultātus Kosovā, jo īpaši Ziemeļkosovā un Mitrovicā, un kādus pasākumus tā veic, lai uzlabotu šīs svarīgās struktūras darbu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada jūnija sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome 2010. gada 26. aprīlī ar gandarījumu pieminēja rezultātus, ko sarežģītos apstākļos Kosovā līdz šim ir sasniegusi EULEX, palīdzot tiesu un tiesībaizsardzības aģentūrām un veicinot tiesiskuma reformas, tostarp jutīgu krimināllietu ierosināšanā un spriedumu pasludināšanā. Padome ir izteikusi savu atbalstu misijas centieniem pastiprināt cīņu pret organizēto noziedzību un korupciju.

EULEX kopš savas darbības sākšanas 2008. gada decembrī ir sniegusi nozīmīgu palīdzību vidē, kur Kosovas iedzīvotāji aizvien uzstājīgāk pieprasa visu cilvēku vienlīdzību likuma priekšā. Izmeklējot vadošo ministru, politiķu, augsta līmeņa ierēdņu, tostarp Centrālās bankas pārvaldnieka, bijušā Kosovas Atbrīvošanas armijas komandējošā sastāva un uzņēmēju darbību, misija ir nopietni polemizējusi par nesodāmības izpratni.

Pašlaik notiek vairāki simti izmeklēšanu. EULEX tiesneši ir pasludinājuši vairāk nekā 180 spriedumu plašā klāstā lietu, tostarp korupcijas un organizētās noziedzības lietās. Ir noticis ap 1150 uzklauššanu, EULEX prokurori ir iesaistīti vairāk nekā 1300 lietās, tostarp ap 50 organizētās noziedzības un ap 100 korupcijas lietās.

Misijai ir arī nozīmīgi panākumi cīņā ar nelegālajiem cilvēku un cilvēku orgānu pārvadātājiem, konkrēti, saistībā ar tādām svarīgām lietām kā Tisza (cilvēku kontrabanda) un Medicus (orgānu pārvadāšana).

Notiek virkne izmeklēšanu attiecībā uz kriminālajām darbībām valsts ziemeļos. Kopš EULEX 2008. gada decembrī atsāka izmeklēšanu pēc gandrīz 9 mēnešu pārtraukuma saistībā ar Mitrovicas tiesu, starptautiska līmeņa tiesneši un prokurori, kurus atbalsta daudznacionālais Kosovas serbu un Kosovas albāņu vietējais personāls, ir pabeiguši vismaz 35 procesus. EULEX pilnvarojumā esošās krimināllietas pienācīgi izmeklē un izlemj EULEX tiesneši un prokurori arī tad, ja vietējie tiesneši un prokurori vēl nav atgriezušies. Vietējā daudznacionālā lietu uzskaites komanda ir paveikusi lielu darbu, atrodot, pārkārtojot un reģistrējot tūkstošiem lietu.

EULEX muitas un robežpolicijas amatpersonas vienmēr atrodas pie 31. un 1. izejas. Kopš EULEX klātbūtnes kontrabanda ziemeļos ir samazinājusies par 60 %, tādējādi reāli papildinot

gan Belgradas, gan Prištinas ieņēmumus. Belgradai un Prištinaī tiek nodoti visi pie izejām iegūtie dati, un centralizētajā datubāzē tiek ievadīti visi dati par ienākošajiem cilvēkiem.

Atbilstīgi jaunā misijas vadītāja Xavier Bout de Marnhac noteiktajām prioritātēm misija nesēn ir izveidojusi Mitrovicas darba grupu (TFM), kas ir EULEX policijas un muitas izmeklētāju un prokuroru struktūrvienība. TFM mērķis ir cīnīties pret smagiem noziegumiem, izmantojot izlūkdatus kārtības nodrošināšanai, lai stiprinātu tiesiskumu gan uz ziemeļiem, gan dienvidiem no Ibāras upes. Par EULEX darbību liecina arī 17. maijā Zubin Potok ciematā notikušais kādas personas arests, kura, iespējams, bija iesaistīta organizētajā noziedzībā.

EULEX ziemeļos aktīvi darbojas arī sabiedrisko attiecību jomā, piemēram, sākot kampaņas, kas vērstas pret narkotiku lietošanu.

*

* *

Jautājums Nr. 2 (Jim Higgins) (H-000198/11)

Temats: Satiksmes drošība

Ungārijas prezidentūras programmā ir norādīts, ka tā darīs visu iespējamo, lai paātrinātu notiekošās sarunas par pārrobežu informācijas apmaiņu attiecībā uz satiksmes pārkāpumiem, kas saistīti ar drošību.

Tā kā Ungārijas prezidentūra tuvojas noslēgumam, kādus pasākumus ir veikusi Padome, lai nodrošinātu iepriekš minētā īstenošanu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada jūnija sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā jau godātais Parlamenta deputāts zina, Ungārijas prezidentūras prioritāte ir pieņemt Direktīvu, ar ko veicina pārrobežu informācijas apmaiņu par ceļu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumiem.

Kompetentas Padomes sagatavošanas struktūras ir pārbaudījušas iepriekš minētās direktīvas projektu, un prezidentūra ir sarīkojusi vairākas neformālas sanāksmes ar EP referentu un ēnu referentiem, lai neoficiāli izpētītu iespējamās kompromisa jomas nolūkā panākt vienošanos otrajā lasījumā pirms 2011. gada jūnija beigām.

Ungārijas prezidentūra jau iepriekš ir ziņojusi, ka tā darīs visu, kas ir tās spēkos, lai panāktu vienošanos ar EP šajā jautājumā līdz prezidentūras termiņa beigām.

*

* *

Jautājums Nr. 3 (Vilija Blinkevičiūtē) (H-000202/11)

Temats: To šķēršļu likvidēšana, kas kavē cilvēku ar invaliditāti brīvu un neierobežotu piekļuvi vēlēšanām, lai viņi varētu paust savu pilsonisko gribu

Ungārija, kas atbilstīgi rotācijas principam nākamos sešus mēnešus ir Eiropas Savienības Padomes prezidentvalsts, savā programmā citu galveno prioritāšu starpā ir iekļāvusi Eiropas stratēģiju cilvēkiem ar invaliditāti (2010.–2020. gads), ar ko īpaši paredz cīnīties pret

cilvēku ar invaliditāti diskrimināciju un nodrošināt viņu pamattiesību un pilsonisko tiesību realizāciju.

Vai valsts, kura ir uzņēmusies prezidentvalsts funkciju, neuzskata, ka dalībvalstīs ir jālikvidē šķēršļi, kas kavē cilvēku ar invaliditāti brīvu un neierobežotu piekļuvi vēlēšanām, lai viņi varētu paust savu pilsonisko gribu un realizēt pilsoniskās tiesības? Diemžēl pienācīgi nepielāgotas vides dēļ procentuāli tikai neliels daudzums cilvēku ar invaliditāti spēj piedalīties vēlēšanās.

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada jūnija sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Dalībvalstu pienākums ir nodrošināt balsošanas iespējas visiem pilsoņiem. Turklāt Padome piešķir lielu nozīmi arī tam, lai cilvēki ar invaliditāti līdzvērtīgi ar pārējiem pilnīgi varētu piedalīties sabiedriskajā dzīvē. Padomes un dalībvalstu 2010. gada 7. un 8. jūnijā pieņemtajā rezolūcijā ⁽⁵⁾ sabiedriskās dzīves pieejamība tika uzskatīta par priekšnoteikumu, lai cilvēki ar invaliditāti varētu pilnīgi iekļauties sabiedrībā un piedalīties tās dzīvē. Arī 2008. gada 29. februārī pieņemtajā rezolūcijā ⁽⁶⁾ ir norādīts, ka uzlabota pieejamība ir autonomijas, iekļaušanas un līdzdalības priekšnoteikums, kā arī veids, kā cilvēki ar invaliditāti varētu izmantot cilvēktiesības un pamatbrīvības.

Padome apspriež Komisijas priekšlikumu ⁽⁷⁾ jaunai direktīvai par diskriminācijas izskaušanu, kurā ir iekļauti noteikumi pieejamības uzlabošanai.

Turklāt Padome ir atkārtoti aicinājusi ⁽⁸⁾ dalībvalstis un Komisiju ātrāk ratificēt un piemērot ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (UNCRDP), kurā ir īpaši ⁽⁹⁾ uzsvērts jautājums par efektīvu un pilnvērtīgu dalību politiskajā un sabiedriskajā dzīvē, nodrošinot piemērotas un pieejamas vēlēšanu procedūras, aprikojumus un materiālus, atvieglot atbalstošu un jaunu tehnoloģiju izmantošanu, kā arī pieļaujot individuālu atbalstu balsošanā.

Visbeidzot saistībā ar Komisijas jauno Eiropas Stratēģiju invaliditātes jomā (2010–2020) ⁽¹⁰⁾, kas lielā mērā pievēršas UNCRDP īstenošanai, Ungārijas prezidentūra ir sagatavojusi Padomes secinājumu projektu, ko pašlaik apspriež Padomes sagatavošanas struktūrās.

*
* *

Jautājums Nr. 4 (Gay Mitchell) (H-000204/11)

Temats: Satiksmes drošība

Arī šajā vasarā daudzas britu un īru ģimenes brīvdienās dosies uz Dienvideiropu. Daudzas īru ģimenes brauks ar kuģi no Korkas vai Roslēras uz Roskofu un Šerbūru, savukārt daudzi

⁽⁵⁾ 10173/10.

⁽⁶⁾ 6769/08.

⁽⁷⁾ 11531/08. Jaunākais progressa ziņojums: 16335/10.

⁽⁸⁾ 10173/10.

⁽⁹⁾ UNCRPD, OV L 23/36, 27.1.2010, 29. pants.

⁽¹⁰⁾ 16489/10.

britu tūristi braukšanai izmantos kanāla tuneli no Duvras līdz Kalē. Šie ceļotāji pavadīs vairākas nedēļas Francijā, Vācijā, Spānijā un citās ES valstīs, kurās parasti brauc pa ceļa labo pusi. Satraukumu rada tas, ka īri un briti ir pieraduši braukt pa ceļa kreiso pusi un viņiem nav pieredzes braukšanai pa labo pusi. Satiksmes negadījumi var notikt daudz biežāk tādēļ, ka braukšana pa ceļa labo pusi ar automašīnu, kas paredzēta braukšanai pa ceļa kreiso pusi, ir apgrūtināta. Vai Padomei ir stratēģija, lai uzlabotu to ceļa lietotāju drošību, kuri ceļo šādā veidā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada jūnija sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome savos secinājumos par satiksmes drošību ⁽¹¹⁾, ko pieņēma 2010. gada 2. un 3. decembra sanāksmē, uzskata, ka ceļu satiksmes negadījumos nāves gadījumu un gūto traumu skaits ir nepieņemami augsts un uzsver, ka ir svarīgi pielāgot autoceļus, ceļus, ielas un transportlīdzekļus cilvēku spējām.

Turklāt Padome uzskata, ka infrastruktūras un transportlīdzekļu konstrukcijai jābūt tādai, kas novērš un ierobežo cilvēka kļūdas un neatbilstošas uzvedības sekas, un atzīst, ka ir jābūvē tāda ceļu infrastruktūra un jāattīsta tāds ceļu tīkls, kas atbilst augstiem satiksmes drošības standartiem.

Tomēr Padome nav pētījusi satiksmes drošību saistībā ar konkrēto godātā deputāta izvirzīto jautājumu.

*

* *

Jautājums Nr. 5 (Marian Harkin) (H-000213/11)

Temats: Pilsoņiem saprotamāka Eiropa

Kādus pasākumus Padome ir veikusi, lai sasniegtu vienu no tās prioritātēm, proti, par pilsoņiem saprotamāku Eiropu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada jūnija sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Līguma par Eiropas Savienību 10. pantā teikts, ka „Katram pilsonim ir tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē. Lēmumus pieņem iespējami atklāti, un tie cik iespējams ir tuvināti pilsoņiem”. Saskaņā ar LES 11. pantu „Iestādes ... dod pilsoņiem un apvienībām, kas tos pārstāv, iespēju izteikt savus viedokļus visās Savienības darbības jomās un publiski apmainīties ar tiem”.

Lai īstenotu šos mērķus un sekmētu līdzdalības demokrātiju, ar LES 11. pantu pilsoņiem ir paredzēta iespēja iesniegt iniciatīvu, kas ir viens no galvenajiem Lisabonas līguma jauninājumiem. Šī Līgumā paredzētā iespēja tika īstenota, pieņemot Eiropas Parlamenta

(11) Dok. 16951/10.

un Padomes regulu ⁽¹²⁾. Dalībvalstīm un Komisijai ir jāveic vajadzīgie pasākumi tās īstenošanai līdz 2012. gada 1. aprīlim, kad regulu sāks piemērot. Papildus visiem šiem pasākumiem LES 12. pantā ir nodrošināta arī valstu parlamentu iesaiste Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā.

Turklāt Padome ir apsveikusi un atbalstījusi Eiropas Parlamenta un Komisijas iniciatīvu izveidot kopēju Pārredzamības reģistru un jūnijā, kad ir paredzēts sākt Pārredzamības reģistra darbību, sniegs vienpusēju paziņojumu, uzsverot šā jaunā instrumenta vērtību un Padomes atbalstu šai iniciatīvai.

Padome ir gatava sākt trīspusējas debātes, lai izskatītu kārtību, kā izpaudīsies Padomes iespējamā darbība pārredzamības reģistrā.

Turklāt saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 15. pantu visas Padomes sēdes, kad tā izskata leģislatīva akta projektu un balso par to, ir atklātas un pieejamas internetā.

Attiecībā uz publisku piekļuvi dokumentiem Komisija ierosināja pārstrādāt 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹³⁾, lai paplašinātu tiesības piekļūt visu ES iestāžu, organizāciju, biroju un aģentūru dokumentiem. Šis priekšlikums tiek apspriests saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Turklāt aizvien lielākais apspriežu skaits par Padomes dokumentu publisko reģistru liecina par to, ka šis instruments joprojām ir svarīgs līdzeklis pilsoņiem, kas vēlas interesēties par notikumiem Eiropas Savienībā.

Kopumā Padomes mērķis ir skaidra un pārredzama komunikācija ar iedzīvotājiem. Tādēļ Padome joprojām aktīvi iesaistās politiskās deklarācijas „Partnerība informācijas sniegšanai par Eiropu” īstenošanā, kuru Eiropas Parlaments, Padome un Eiropas Komisija parakstīja 2008. gada 22. oktobrī ⁽¹⁴⁾.

Atbilstīgi šai deklarācijai, ievērojot katras ES iestādes un dalībvalsts komunikācijas stratēģiju un prioritātes, trīs ES iestādes saskaņā ar Iestāžu informācijas jautājumu grupu katru gadu noteiks noteiktu kopīgu komunikācijas prioritāšu skaitu.

Izveidojot savu nostāju šajā jautājumā, Padome pauž dalībvalstu viedokli un nodrošina to, lai komunikācijas darbībās un informācijas kampaņās pienācīgi atspoguļotu valsts, reģionālā un vietējā līmeņa intereses un lai tādējādi tiktu sasniegti visi iedzīvotāji.

.

(12) OV L 65, 11.3.2011., 1. lpp.

(13) OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

(14) 13712/08.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 16 (Liam Aylward) (H-000207/11)

Temats: Darba drošība un nāvējoši nelaimes gadījumi darbā

ES 27 dalībvalstīs ik gadu vairāki tūkstoši darba ņēmēju iet bojā nelaimes gadījumos darbā un apmēram 2,9 % darba ņēmēju ir pārcietuši nelaimes gadījumu darbā, kā rezultātā viņi kavēja darbu vairāk nekā trīs dienas.

Vai Komisija var sniegt komentārus par to, kādi pasākumi tiek veikti, lai novērstu šo traģisko situāciju?

Kā Komisija vērtē pastāvošo stratēģiju 2007.–2012. gadam? Vai šī stratēģija ir devusi rezultātus izvirzīto mērķu sasniegšanā un pazeminājusi nāvējošu nelaimes gadījumu iespējamību darbavietā visās ES dalībvalstīs?

Kāda ir pašreizējā situācija apspriežu procesā saistībā ar jauno stratēģiju par drošību un veselības aizsardzības darbā (2013–2020)?

Atbilde

Lai gan ES statistika norāda, ka nāvējoši un nopietni nelaimes gadījumi darbā būtiski samazinās ⁽¹⁵⁾, Komisija uzskata, ka vēl ir jāsamazina nelaimes gadījumu darbā un arodslimību skaits visā Eiropas Savienībā.

Kopienas stratēģijas par veselības aizsardzību un drošību darbā (2007–2012) ⁽¹⁶⁾ mērķis ir par 25 % samazināt nelaimes gadījumu biežumu darbā šajā periodā — tas ir augsts mērķis, ņemot vērā iepriekšējā stratēģijā ⁽¹⁷⁾ izvirzīto mērķi attiecībā uz vispārējo nelaimes gadījumu biežumu darbā samazināšanos. Lai šo mērķi sasniegtu, galvenā nozīme ir valstu stratēģijām, kas dalībvalstīm ir jāpieņem atbilstīgi stratēģijai 2007.–2012. gadam un kas parādītu dalībvalstīm un valsts iestādēm, kādā virzienā ir jāstrādā, lai novērstu nelaimes gadījumus darbā. Turklāt 2007. gadā tika pieņemts Padomes Ieteikums par traumu profilaksi un drošības veicināšanu ⁽¹⁸⁾, kurā dalībvalstis tikai aicinātas izveidot valstu plānus traumu profilaksei.

(15) Saskaņā ar Eurostat datubāzi (atrodami vietnē: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/health/health_safety_work/data/database) atbilstīgi Eiropas statistikas par nelaimes gadījumiem darbā (ESAW) metodikai.

(16) Darba kvalitātes un produktivitātes uzlabošana — Kopienas stratēģija par drošību un veselības aizsardzību darbā no 2007. līdz 2012. gadam (COM(2007)0062 galīgā redakcija 21.02.2007.).

(17) Atbilstīgi ESAW saskaņotajiem datiem par nelaimes gadījumiem darbā to biežums samazinājās par 25 % no 2000. līdz 2006. gadam. No 1995. līdz 2005. gadam nelaimes gadījumu darbā biežums ES-15 samazinājās par 27,4 %, bet nāvējošu nelaimes gadījumu darbā biežums samazinājās par 42,4 % (sk. Nelaimes gadījumu darbā cēloņi un apstākļi ES, Eiropas Komisija, EMPL, 2009).

(18) (2007/C 164/01) – 31.05.2007.

Termiņa vidusposma pārskatā ⁽¹⁹⁾ ir apstiprināts, ka pašreizējā Stratēģija par veselības aizsardzību un drošību darbā lielā mērā atbilst izvirzītajam mērķim neatkarīgi no pārmaiņām, kas ir notikušas ES kopš 2007. gada, jo īpaši saistībā ar finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi. To, vai stratēģija ir sasniegusi mērķi par 25 % samazināt nelaiemes gadījumu darbā biežumu, galīgi varēs novērtēt tikai tad, kad būs pieejami oficiālie dati par 2012. pārskata periodu ⁽²⁰⁾, bet pagaidu novērtējums tiks nodrošināts starpposmā. Saskaņā ar datiem no 2007. līdz 2009. gadam ⁽²¹⁾ samazināšanās ir notikusi 15 dalībvalstīs, nemainīgs skaits ir četrās valstīs, pieaugums — trijās valstīs, bet pārējās piecās valstīs pārmaiņas ir nenozīmīgas.

Pašlaik notiek plašas apspriedes, lai noteiktu prioritātes 2013.–2020. gadam, un trīspusējās Darba drošības un veselības aizsardzības padomdevējas komitejas speciāla darba grupa palīdz Komisijai veikt galīgo pašreizējās stratēģijas novērtējumu un izstrādāt turpmāko stratēģiju.

*
* *

Jautājums Nr. 17 (Jutta Steinruck) (H-000211/11)

Temats: Praktikantu situācija Eiropā

Vācijas Arod biedrību savienības neseno pētījumā atkal ir parādīta praktikantu nestabilā situācija. 28 % augstskolu absolventu strādā kā praktiķi, no kuriem 40 % strādā bez atalgojuma. Tā ir ārkārtas situācija, jo uzņēmumi rada tendenci aizstāt pastāvīgus strādājošos ar augsti kvalificētiem praktiķiem, nemaksājot viņiem pienācīgu algu. Tā ir problēma visā Eiropā. Itālijā gandrīz pusei no praktiķiem ir maģistra izglītība, un situācija ir līdzīga arī citās dalībvalstīs, piemēram, Francijā, Austrijā un Apvienotajā Karalistē. Šķiet, ka nepietiekami apmaksātu praktikantu skaits pastāvīgi pieaug.

Vai, neņemot vērā šo plašo pētījumu, Komisija pašlaik veic kādus īstermiņa pasākumus, lai pārtrauktu strādājošo jauniešu ekspluatāciju Eiropā?

Kādā veidā Komisija var pieprasīt dalībvalstīm nodrošināt lielākas skaidrības ieviešanu to tiesību normās un vienkāršot apmaiņas procedūras attiecībā uz tiem praktiķiem, kas ir praksē citā dalībvalstī?

Inciatīvā „Jaunatne kustībā” ir pieminētas „kvalitatīvas stažēšanās pamatnostādnes”. Kad tieši ir gaidāma šo pamatnostādņu izstrāde? Vai ir plānotas citas iniciatīvas, lai atbalstītu strādājošo jauniešu integrēšanu darba tirgū?

⁽¹⁹⁾ Komisijas darba dokuments „Eiropas stratēģijas drošībai un veselības aizsardzībai darbā laikposmam no 2007. līdz 2012. gadam termiņa

vidusposma pārskatīšana” (SEC(2011)0547 galīgā redakcija 27.04.2011.).

⁽²⁰⁾ Saskaņā ar Eurostat pašreizējo procedūru dalībvalstu datu vākšanā un apkopošanā (dalībvalstīm ir jāziņo Eurostat par nelaiemes gadījumiem darbā astoņpadsmit mēnešos pēc pārskata perioda) līdz 2014. gadam dati nebūs pieejami.

⁽²¹⁾ Vietnē <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=153&langId=en&intPageId=683> atrodams „Rezultātu apkopojums 2009”, kurā sniegti dati, kas iegūti pārskatā, kuru 2009. gada maijā veica Darba drošības un veselības aizsardzības padomdevējas komitejas speciālā darba grupa un kura pamatā bija aptaujas anketas, kas bija nosūtītas dalībvalstu nodarbinātības un sociālo jautājumu ministrijām.

Atbilde

Komisija saprot godātā deputāta izvirzīto jautājumu un to, ka prakses vietās bieži tiek izmantoti praktikanti, lai aizstātu pastāvīgi strādājošos. Tomēr Komisija uzskata, ka augstas kvalitātes prakse var mazināt plaisu starp teorētiskām zināšanām, kas ir iegūtas izglītības iestādē, un prasmēm un kompetenci, kas ir vajadzīga darbā. Tādēļ kā daļu no stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvas „Jaunatne kustībā” Komisija ir apņēmusies 2012. gadā iesniegt kvalitatīvas stažēšanās pamatnostādnes, kas risina tiesisko un administratīvo šķēršļu problēmas attiecībā uz starptautisko mācību praksi.

Turklāt pamatiniciatīva „Jaunatne kustībā” ietver virkni iniciatīvu, kas veicina jauniešu integrēšanu darba tirgū, tostarp uzaicinājumu dalībvalstīm apsvērt uz nenoteiktu laiku slēgtu darba līgumu ieviešanu, lai risinātu darba tirgus sadrumstalotību; iniciatīvu „Tava pirmā EURES (Eiropas Nodarbinātības dienestu tīkls) darbavieta” un jauno Eiropas vakanču uzraudzību, lai veicinātu jauniešu mobilitāti ES; uzaicinājumu dalībvalstīm attīstīt tā saukto „Jaunatnes garantiju”, lai nodrošinātu, ka visi jaunieši četru mēnešu laikā kopš skolas pabeigšanas ir nodarbināti, turpina izglītoties vai ir iekļauti aktivizācijas pasākumos; jaunu savstarpējo mācību programmu Eiropas valsts nodarbinātības dienestiem, lai palīdzētu tiem piekļūt jauniešu auditorijai; un Eiropas mikrofinansēšanas instrumenta „Progress” izmantošanu, lai padarītu pieejamāku mikrofinansējumu jauniem un gados jauniem uzņēmējiem.

*

* *

Jautājums Nr. 18 (Marian Harkin) (H-000214/11)

Temats: EGF un ESF apvienošana

Ņemot vērā paustos ieteikumus apvienot Eiropas Globalizācijas fondu un Eiropas Sociālo fondu, vai Komisija varētu izklāstīt abu fondu galvenās atšķirības un savu skatījumu saistībā ar šo priekšlikumu?

Atbilde

Nolūkā pārskatīt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) pēc 2013. gada Komisija meklē dažādas iespējas, lai risinātu divas problēmas, kas skar fonda pašreizējo finanšu mehānismu, proti, lēmumu pieņemšanas procedūras ilgumu un risku saistībā ar apropriaciju nepietiekamību.

Komisija atgādina, ka Eiropas Sociālais fonds (ESF) tika dibināts, lai, uzlabojot nodarbinātības un darba iespējas, veicinot augsta līmeņa nodarbinātību, kā arī vairāk un labākas darbavietas, stiprinātu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Fonds atbalsta Eiropas nodarbinātības stratēģiju, kā arī dalībvalstu politiku, kuras mērķis ir panākt pilnīgu nodarbinātību, uzlabot darba kvalitāti un ražīgumu, veicināt sociālo iekļaušanu, samazināt valstu, reģionālās un vietējās atšķirības nodarbinātības jomā. Galvenā atšķirība starp EGF un ESF ir tāda, ka ESF sastāv no daudzgadīgām programmām, kuras atbalsta stratēģiskus ilgtermiņa mērķus — jo īpaši pārmaiņu un pārstrukturizācijas paredzēšanu un pārvaldību. Savukārt EGF sniedz vienreizēju individualizētu atbalstu, kas paredzēts tieši darbiniekiem, kurus skārusi atļaišana tirdzniecības globalizācijas vai finanšu un ekonomikas krīzes ietekmē.

Ja Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu nolemtu pievienot Eiropas Sociālajam fondam 2014. gadā, EGF identitāti, pamanāmību un mērķus joprojām vēl varētu nodrošināt. To

varētu panākt, Eiropas Sociālajā fondā izveidojot ES līmeņa darbības virzienu ar konkrētu budžeta piešķirumu. EGF pievienošana ESF vienkāršotu atsevišķu pieteikumu pārvaldību, jo EGF varētu izmantot jau esošās ESF pārvaldības un kontroles sistēmas. Tas uzlabotu arī preventīvo (ESF) un koriģējošo (EGF) atbalsta pasākumu saskaņotību.

Savus priekšlikumus attiecībā uz EGF pārņēmēju Komisija ietvers nākamajā daudzgadu finanšu shēmā, kas jāpieņem jūnija beigās.

*

* *

Jautājums Nr. 21 (Giovanni La Via) (H-000217/11)

Temats: Struktūrfondu līdzekļu laikus izmantošana Eiropas reģionos

Kā liecina daudzu Eiropas reģionu oficiālie dati par ESF, ERAF un citu fondu līdzekļu izmantošanu, bieži tiek kavēta precīza un efektīva to mērķu sasniegšana, kas iepriekš izvirzīti attiecīgajos reģionālajos rīcības plānos attiecībā uz izdevumiem.

Ņemot vērā šādu kavēšanos, par ko liecina atsevišķu dalībvalstu attiecīgie uzraudzības dienesti, vai Komisija var atbildēt, kādus secinājumus var izdarīt no iepriekšējā finanšu plāna perioda un kā tos izmantot nākamajā periodā 2013.–2020. gadā, lai paātrinātu finansējuma izlietojumu un precīzāk kontrolētu mērķu sasniegšanu?

Atbilde

Komisija piekrīt godātā deputāta viedoklim, ka kohēzijas politikas fondu efektīva apguve, nepakļaujot riskam līdzekļu efektīvu izmantošanu, patiešām ir ļoti svarīgs jautājums. Komisija ir pārdomājusi cēloņus, kāpēc dažas dalībvalstis saskaras ar grūtībām fondu apguvē, un pašlaik apsver, kā risināt šo jautājumu.

Saistību automātiskas atcelšanas noteikuma mērķis ir nodrošināt, lai projekti tiktu īstenoti saprātīgā laikposmā un lai tiktu ievērota finanšu disciplīna. Spēkā esošie noteikumi 2007.–2013. gadam un iespējas atkāpties no noteikumiem ir kļuvuši sarežģītāki, un noteikumi vairs nav tik vienkārši kā sākumā. Skaidri un nepārprotami saistību automātiskas atcelšanas noteikumi bez atkāpēm jeb izņēmumiem vienkāršotu finanšu pārvaldību gan dalībvalstīm, gan Komisijai. Lai programmas varētu sākt pieņemamā laikposmā, Komisija pārdomā, kā, sākot no otrā gada, visām programmām piemērot saistību automātiskas atcelšanas noteikumu.

Komisija uzskata, ka, vienkāršojot saistību automātiskās atcelšanas noteikumus, varētu nodrošināt līdzsvaru starp ieguldījumu kvalitāti un to vienmērīgu un ātru īstenošanu.

*

* *

Jautājums Nr. 22 (Silvia-Adriana Țicău) (H-000218/11)

Temats: Stratēģisko projektu un finanšu resursu definēšana saistībā ar Eiropas Savienības stratēģiju Donavas reģionam – pašreizējais stāvoklis

Reaģējot uz Padomes 2009. gada 18. un 19. jūnija sanāksmes secinājumos un Parlamenta 2010. gada 20. janvāra rezolūcijā paustajiem ierosinājumiem, Eiropas Komisija 2010. gada 8. decembrī nāca klajā ar Eiropas Savienības stratēģiju attiecībā uz Donavas reģionu. Eiropas Savienības Padome šo stratēģiju pieņēma 2011. gada 13. aprīlī, savukārt Eiropas Parlaments

2011. gada 15. februāra rezolūcijā aicināja dalībvalstis un Komisiju sākt Donavas reģiona stratēģijas īstenošanu, lai reģiona iedzīvotāji gūtu labumu no kopīgiem stratēģiskiem projektiem, kuri veicinās darbavietu izveidi un ekonomisko un sociālo attīstību. Komisija 2011. gada 3. februārī Budapeštā publiskoja sarakstu ar valstīm un reģioniem, kam uzticēts koordinēt Donavas reģiona stratēģijas prioritārās darbības. Koordinatoru uzdevums būs kopīgi ar attiecīgajām valstīm noteikt izmērāmus mērķus un definēt stratēģiskos projektus, lai stratēģiju varētu īstenot un, pirmām kārtām, noteikt

nepieciešamos finanšu resursus.

Vai Komisija varētu raksturot, kāds ir pašreizējais stāvoklis attiecībā uz izmērāmo mērķu un stratēģisko projektu definēšanu, kā arī minēto projektu īstenošanai vajadzīgo finanšu resursu noteikšanu? Vai ir iespējams precizēt, kad minētie jautājumi tiks pieņemti un darīti zināmi sabiedrībai?

Atbilde

Jau labu laiku norisinās sagatavošanās darbi, lai varētu īstenot ES stratēģiju Donavas reģionam. Pēc tam, kad Komisija pagājušā gada 8. decembrī to pieņēma, februārī Donavas reģiona valstīs tika noteiktas prioritārās jomas. Vispārējo lietu padome 13. aprīlī apstiprināja secinājumus par stratēģiju. Pirmā prioritāro jomu koordinatoru un Komisijas sanāksme notika Ungārijā 8. un 9. maijā. Jūnijā notiks katrai prioritātes jomai veltītas sanāksmes. Ir jau izveidotas vairums vadības grupu. Tagad tiks rakstīti darba programmu projekti.

Stratēģijas sekmīga īstenošana ir dalībvalstu rokās, un Komisija palīdzēs veicināt šo procesu. Koordinatoru pienākums kopā ar iesaistītajām valstīm ir noteikt kvantitatīvi nosakāmos mērķus un stratēģiskos projektus šīs ES stratēģijas īstenošanai un galvenokārt vajadzīgos finanšu līdzekļus. Prioritāro jomu koordinatori savu uzdevumu veikšanai izmantos tehniskās palīdzības budžetus. Tā īpaši ietvers kohēzijas politikas programmas, Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) koordinatorus, Eiropas Kaimiņattiecību un sadarbības instrumenta (ENPI) programmu pārstāvjus, valstu finansējuma avotus un galvenās starptautiskās finanšu iestādes. No struktūrfondiem un Kohēzijas fonda programmām Donavas reģionam 2007.–2013. gadam ir piešķirts vairāk nekā 100 miljardu eiro. Paši stratēģijai nav nodrošināts konkrēts finansējums.

Komisija uzskata, ka konkrētu mērķu noteikšana uzlabos īstenošanas procesu. Par ierosinātajiem piemēriem ir iespējams diskutēt. Mērķu noteikšanas termiņš ir 2011. gada jūnija beigās. Par prioritāro jomu koordinatoru paveikto darbu saistībā ar mērķiem Komisija septembrī ziņos ES-27 dalībvalstu Augsta līmeņa darba grupai un pārējām līdzdalības valstīm, lai turpinātu diskusiju. Mērķiem jābūt izvirzītiem līdz 2011. gada beigām.

*

* *

Jautājums Nr. 23 (Gilles Pargneaux) (H-000201/11)

Temats: Padomes 2009. gada 25. jūnija Direktīvas 2009/71/Euratom, ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru, transponēšana

Pašlaik kodoldrošība ir ekskluzīvā dalībvalstu kompetencē. 2009. gadā tika pieņemta direktīva, kuras mērķis ir pastiprināt kodoldrošību dalībvalstīs. Tajā ir noteikta prasība katrai dalībvalstij izveidot un pastāvīgi uzlabot valsts kodoldrošības sistēmu. Ar šo tiesību aktu tiek stiprināta valsts pārvaldes iestāžu nozīme un neatkarība un apstiprināta licences turētāju primārā atbildība kodoldrošības jomā. Dalībvalstu pienākums ir veicināt augsta

līmeņa pārredzamību normatīvo pasākumu jomā un garantēt regulāru neatkarīgu drošības novērtējumu veikšanu. Šis tiesību akts dalībvalstīm ir jāīsteno līdz 2011. gada 22. jūlijam.

Vai Komisija varētu norādīt, vai šīs direktīvas piemērošanas process norit atbilstoši prasībām? Ja atbilde ir pozitīva, vai Komisija var apliecināt, ka šī direktīva tiks transponēta dalībvalstīs līdz 2011. gada 22. jūlijam?

Atbilde

Formālais termiņš, līdz kuram dalībvalstīs jāstājas spēkā likumiem, regulām un administratīvajiem noteikumiem, kas ir vajadzīgi, lai transponētu kodoldrošības direktīvas ⁽²²⁾ noteikumus, ir 2011. gada 22. jūlijs.

Komisija nevar komentēt galīgos transponēšanas pasākumus, kamēr nav beidzies noteiktais transponēšanas termiņš.

*
* *

Jautājums Nr. 24 (Laima Liucija Andriekienė) (H-000210/11)

Temats: Direktīvas par tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm ietekme uz tradicionāli lietotām zālēm ES

Direktīva 2004/24/EK attiecībā uz tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm tika pieņemta 2004. gada 31. martā. Ar direktīvu par tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm noteiktas vairākas stingras prasības (ar labu ražošanas praksi saistītas utt.), kuras jāievēro, lai varētu saņemt licenci tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm. Šīs prasības ir radījušas nopietnus šķēršļus augu izcelsmes vielu ražošanai un izmantošanai ES, jo īpaši to, kas cēlušas no citām tradicionālajām kultūrām.

Kā Komisija novērtē 2004. gada 31. marta direktīvas par tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm īstenošanu? Kā šī direktīva iespaido MVU, kuri ražo tradicionāli lietotās augu izcelsmes zāles, un vai Komisija kaut kādā veidā palīdz šādiem MVU iegūt licenci? Kā iepriekš minētās prasības licences piešķiršanai iespaido augu izcelsmes zāļu cenas? Vai ar šo direktīvu ir atļauta augu izcelsmes ārstniecības līdzekļu lietošana (piemēram, izmantojot injekcijas), kuras ar panākumiem tiek lietotas pacientu ārstēšanai, kas slimo ar vēzi vai citiem ļaundabīgiem audzējiem? Vai šī direktīva ietekmēs homeopātisko zāļu ražošanu un lietošanu?

Atbilde

Pirms Komisija sīki iedziļināsies katrā uzdotajā jautājumā, tā vēlētos uzsvērt divas lietas.

Visām zālēm, tostarp augu izcelsmes zālēm, ir vajadzīgas tirdzniecības atļaujas, lai tās varētu laist tirgū. Tā ir Eiropas farmācijas tiesību aktu pamatprasība un svarīgākā pieredze, kas tika iegūta saistībā ar talidomīdu pagājušā gadsimta 60. gados.

Tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm ir īpašas iezīmes, proti, ilgas lietošanas pieredze. Ņemot to vērā, ES tām ir ieviesusi vieglāku, vienkāršāku un lētāku reģistrācijas procedūru, vienlaikus nodrošinot vajadzīgās kvalitātes, nekaitīguma un iedarbības garantijas.

(22) Padomes Direktīva 2009/71/Euratom, ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru (OV L 172, 2.7.2009.).

Turklāt Komisija vēlētos uzsvērt, ka tradicionāli lietoto augu izcelsmes zāļu reģistrācija ir valsts procedūra, par kuru ir atbildīgas dalībvalstu izraudzītās kompetentās iestādes.

Tagad Komisija pievērsīsies konkrētiem godātā deputāta uzdotajiem jautājumiem:

1. Eiropas Zāļu aģentūra 2010. gada beigās sagatavoja ziņojumu ar dalībvalstu sniegto informāciju par virkni atļautu jeb reģistrētu augu izcelsmes zāļu. Dati rāda, ka 2010. gada beigās ir reģistrēts pieaugošs skaits augu izcelsmes zāļu un reģistrācijas pieprasījumu, ko saņēmušas dalībvalstu kompetentās iestādes. 2011. gada otrajā pusē tiks sagatavots jauns ziņojums, lai novērtētu situāciju pēc pārejas posma beigām.

2. Direktīva par tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm atvieglo uzņēmumu pienākumus, kas ir sevišķi svarīgi maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). Komisija vēlreiz grib uzsvērt, ka vienkāršotā reģistrācijas procedūra ir ieviesta, lai visiem uzņēmumiem, tostarp maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), atvieglotu tradicionāli lietoto augu izcelsmes zāļu laišanu tirgū.

Vienkāršotā procedūra ļauj reģistrēt tradicionāli lietotās augu izcelsmes zāles, neprasot ziņas par nekaitīguma un iedarbīguma testiem un pārbaudēm, kuras citkārt pieprasījuma iesniedzējam ir jāuzrāda atbilstīgi tirdzniecības atļaujas procedūrai. Pieprasījuma iesniedzējam ir tikai jāuzrāda pietiekami pierādījumi par zāļu lietojumu medicīnā vismaz 30 gadus, tostarp vismaz 15 gadus Eiropas Savienībā.

Turpmāk šo procedūru atvieglos monogrāfiju publicēšana par virkni vielu, uz kurām uzņēmumi varēs atsaukties, lai atbilstīgi vienkāršotās procedūras prasībām pabeigtu savu pieprasījumu reģistrēšanu dalībvalstīs.

3. Attiecībā uz reģistrācijas vai atļaujas izmaksām Komisija norāda, ka dalībvalstu pienākums ir noteikt maksu, kāda uzņēmumiem ir jāmaksā par tradicionāli lietoto augu izcelsmes zāļu reģistrāciju valstu līmenī.

4. Direktīva 2004/24/EK nav piemērojama zālēm, ko ievada injekciju veidā, jo šīs direktīvas joma attiecas tikai uz tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm, kas ir orāli, ārīgi un/vai inhalāciju preparāti.

5. Šī direktīva neietekmē homeopātisko zāļu ražošanu un lietošanu. ES farmācijas tiesību akti paredz arī noteiktu vienkāršotu reģistrēšanas procedūru homeopātiskajām zālēm.

*

* *